

150 E 853

செவ்வாய். E 853

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரிமழத்தலபுரணம்.

மூலமும் குறிப்புரைகளும்

இவை

அரிமழர் மு. அ. ரெ. முத்தையா கந்தையா
அவர்கள் குரப்பி சென்னை-1

செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்துண்டி

தேவரர் ராஸ்கான் விசுவநாதன்

ஸ்ரீமத் இராமசாமிக்கவிராயரவர்கள் குரப்பருட்
மதுரை விவேகபாநுப் பத்திராதிபருமாகிய

மு. ரா. கந்தசாமீக்கவிராயரால்

இயற்றப்பெற்று

திருவாவதுறை யாதீன வித்துவான் பரிமத்

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்ற

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிடப்பெற்றது.

காப்பி ரையிட்.

1907

இதன் விலை ரூபா. ௧௦.

சா ற் று க் க வி க ள்.

இஃது

அரிமழம் ப்ரும்மபூர்

சிவாநந்த சுவாமிகளாளுளிச்செய்தது.

உந்தசா மிக்கவழு துண்டரவோர் சிவத்துறவே யுரைத்தான் மண்மேல்
வந்தசா மிக்கதிபன் வழிவந்தோர் வாழ்நலரி மழப்பு ராணஞ்
சந்தசா மிக்கவியென் றறிஞர்மகிழ் சிறந்திடச்சுந்தரனா ராடல்
கந்தசா மிக்கவிஞன் கலைமகட்கோர் குலமென்னக் கவின்மே லோனே.

இவை

அரிமழம் ப்ரும்மபூர்.சிவானந்தசுவாமி யவர்களின் மாணுக்கரும்
ஷைபூர் பூர்மத் கா. ந. நரசிம்மசாஸ்திரியாரவர்கள் புத்திரருமாகிய

மகா-III-III-பூரிகாமாக்கி சாஸ்திரியாரவர்களியற்றியன.

சீர்வளரும் மறைபுகன்ற திருவாக்கா விடப்பெற்ற சீர்த்திவாய்ந்த
பேர்வளரு மாணிக்க வாசகநம் பெருமானார் பேசியாங்கு
நார்வளரும் தென்பாண்டி. நாடுசிவ லோகமென்ன ஞாலமோரு
மேர்வளரு நன்னாட்டுக் கோட்டையதி லிலங்குசிவ புரமென்பாரால்.
சிவபிரான் றனக்கியைந்த திருப்பணியே செய்துவகக்குந் திறத்தினுலுந்
தவமிசுத்த வ்வந்தோழர் சந்ததியா மதனுலுஞ் சரிதத்தாலு
முலமையிலா வெண்ணீறு கண்மணியைந் தெழுத்தணியு முருவினுலு
மவமறுக்கச் சிவகணங்க ளவனியிடை வந்ததுமெய் யாண்டுளாரே ()
இத்தகைய சிவநேசர் குழுஉச்செறிந்த தன்மையினு விப்பேரேற்கு
மெய்த்தவமா றிந்நாட்டுக்கோட்டையெனுஞ்சிவபுரத் தில்லிமலர்க்கான
வுத்தமமாம்வடகீழ்பாற் சுவேதநதி வளத்ததொரு நகருண்டோங்கு
மத்தர்திருத் துளியினைய ததனும் அரிமழமென் றறைவர் மேலோர்.
அப்புரிவாழ் செல்வர்கடம் மகவெல்லா மாதவன்றே ரணுகவன்பார்
செப்புரிமை யோடவனைச்சிறுதேர்நன்குருட்டவாவென்னத்தேரோ
டப்புரிவு கண்டவனு முடனாடவதனாலே யப்பேரான் றோர் [பாற்றோ.
மெய்ப்புகழ்சே ரந்நகர்க்கு கிருப்பினிட்டா ரெனிளதன்சீர் விளம்பற்

சந்தரமார் களப்பெருமான் கைலையினு மிகவிரும்பிக் கவினாங்ஙன்
சந்தரநா மந்தரித்துக் கயற்கண்ணித் துணைவியுடன் றுலங்காநின்ரு
னந்தரர்மன் றொழுதிதைஞ்ச வத்தலமான் மியம்புலவர்க்கமுதாயாத்தா
னந்தரமோ வவன்புலமை கந்தசா மிப்பெயர்கொண் னாவலோனே.

இவை சோழவந்தான் வித்துவான் ஸ்ரீமத்

அ. சண்முகம்பிள்ளை யவர்களியற்றியன:

பூமாதர் தவமாதும் புகழ்மாதும் போர்மாதும்
நாமாது மிகச்சிறந்தே நாமாது மிந்நாட்டுக்
கோமாது கோல்கொளலா லெனத்தருக்கிக் குடிகொள்ளுந்
தேமாதும் கப்பனசந் திகழ்பாண்டித் திருநாட்டில். (க)

அரிமழமா நகரத்தா ரருள்கொண்ட லருள்கொண்ட
பரிமளமா நகரத்தார் பரிமழவாம் பன்முழவார்
விரிமளமார் முன்றிலினுர் மேருவெனப் பொற்குப்பை
புரிவணிகர் பலருமுளம் பூரித்துக் களிப்பும். (உ)

அன்னாருண் மிகவொளிர்முத் தடைக்கப்ப னெனும்வள்ளன்
முன்னுட்செய் தவவலியின் முதிர்ச்சியினுற் கற்பகமே
யிந்நாளின் மக்களுரு வெடுத்தனைய கொடைத்தனையன்
செந்நாவார் செல்லப்பச் செம்மலிது செப்புகென. (ங)

முன்னாட்டு மரிமழத்தின் முறைநாட்டு முக்கணுடை
மின்னாட்டு சடிலமுடி விமலமுழு முதற்கரும்பின்
றன்னாட்டின் விளைசரித்த தனியிரதந் தனைத்தமிழிற்
பொன்னாட்டிற் புலவர்களும் புகழ்ந்தேற்பப் புகன்றனனால். (ச)

மகவூரு மெறும்பினுக்கு மணிவாரி வழங்குவள
முகவூரிற் பரம்பரையா முதுபுலமை மதுவுண்டு
தகவூரும் பரம்பரைகோன் றுள்பணிந்து களியாடி
மிகவூரு மாண்பினராம் வேளாளர் வியன்குலத்தோன். (ரு)

குசைபெற்ற வலம்புரிநேர் வலம்புரியுந் குடிபெற்ற
விசைபெற்ற முத்தனையா னிராமசா மிக்கவிஞ

சாற்றுக்கவிகள்.

னசைபெற்ற சுதருளுபர் நலம்பெற்ற நாவலோன்
தசைபெற்ற வுடலுயிர்போ ஸ்னைநட்ட தன்மையான்.. (சு)

மேருகந்த மாதனமே மாதனமா மிளிர்மையாள்
சீருகந்த மாதனக தேவியிறை சேவடியம்
போருகந்த மாதனமென் றகமலர்மேற் பூத்தகுண
தாருகந்த சாமிபுகழ்த் தாருகந்த சாமியே. (எ)

நங்கந்த சாமிபுக னற்சரித மரிமழவூர்
தங்கந்த மாதியிலான் சந்திதியி லரங்கேற்ற
வங்கந்த மாலைபுனைந் தன்பிடுநெடு சிறப்பியற்றி
யிங்கந்த ணல்வணிக ரெல்லாரு முவந்தனரே. (அ)

இவை

முறையூர் ஸ்ரீமார் பழ. சி. ஷண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள்
சமுக வித்துவான் கொட்டாம்பட்டி மகா-ரா-ஸ்ரீ
கருப்பையாப்பாவலரவர்களியற்றியன..

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தலி லருந்த வர்க்கே
யெந்நில மளிப்பே மென்ற விறையனார் தாமே யீண்டு
கன்னியை மணந்து செங்கோல் கைப்பிடித் தின்பநூலும்
பன்னிய தமிழ்ச்சீ ரோங்கிப் பளகறுபாண்டி நாட்டில். (க)

உத்தர திசையி னெல்லே யுதுவென விளக்க மான்கொள்
ளத்தர தருளாற் போந்திங் கருட்பெருந் துறையைச் சாரின்
பத்தர வளவென் ளாற்றுப் பாங்கரி னுளதாற் தேவர்
நத்தர வயனார் நாடு நகரரி மழவூ ரம்மா. (உ)

இந்நகர் முக்கட் செல்வர்க் கிடையறா வன்பு தாங்கி
மன்னகத் தூய்மை யாதி மருவிப்பல் லறமு ஞற்றிப்
பொன்னக மனைய செல்வம் புண்ணியம் வளர்ப்போ சென்றும்
பன்னக வணியார் பூதி பரவுகண் மணியார் பண்பார். (ங)

நல்லகீர் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தா ரெனப்பேர் பெற்றுக்
சொல்லரும் புகழா லோங்கித் துலங்கிய வணிக மரக்க.

ளெல்லையின் மகிமை வாய்ந்த வித்தலப் புராணஞ் சொல்ல
வல்லவர்த் தேடிப் பாடும் வகைசெய நினைத்து நிற்க. (ச)

அன்னதை யுணர்ந்தன் னூரி லன்புரு வாய கோமான்
பன்னருங் கலைகளாதி படித்தமுத் தடைக்கப் பேந்தரன்
றன்னருந் தவத்தில் வந்த தநயன்செல் லப்ப நாமக்
கன்னன் நன் னறிவா லாய்ந்து கருதிது முடிப்பத் தக்கோன். (ரு)

இவனென மனத்து ளெண்ணி யினிதுசொற் றியற்ற வேண்டச்
சிவன் றிரு வருளே யென்று சிந்தித்துச் செய்யு டோறு
நவநவ வணிக டோன்ற நல்லகற் பணிகள் சான்ற
உவமையில் புராணமாக வுரைத்தன னவன்யா'ரென்னில். (சு)

நெல்லையங் கன்ன லென்ன நிகழ்த்திடு நெல்லை நாட்டுள்
ளெல்லையில் வளமார் சேறை யெனுஞ்சமத் தானக் கல்வி
வல்லுநர் முதன்மை வித்து வான்முக லூரில் வாழ்வான்
சொல்லரு மமுதச் செந்தேன் சுவையுறக் கவிசொல் நல்லோன். (எ)

கற்றவர்க் கன்பு காட்டுங் கருணைமா விராம சாமி
நற்றவப் புதல்வ ராக நவிலரு னுச லப்பேர்
பெற்றபா வலவன் வேள்சுப் பிரமணி யச்சீர்ப் பேரை
யுற்றவற் கிளைபான் பாவி லொருவர்க்கு மினையா வோங்கல் (அ)

கேட்டவர் செவிக்கின் பெய்தக் கிளத்துநாற் கணியில் வல்லோன்
கோட்டணி முகத்தன் செவ்வேள் கோகன கம்பேறற் பாதத்
தோட்டலர் மதுவையுண்டு சொலற்கருங் கவிகொண் டுள்ளம்
வேட்டது பெறுமென் னன்பு மிகுகந்த சாமி வேளே. (ஊ)

தனைநச்சி னுர்க்கினிய ரடியார்க்கு நல்லார் சம்புபரி மேலழகர்
சதுமறைநக் கீரர், பூனைவர்பே ராசிரியர் கண்ணிநாட்ட ரீபோன்
முழங்குசேனாவசய ரரசஞ்சண்முகனார், வணிகுழச்சந் தரவிங்க
விறையனார் திருமுன் வணிகர்குழா மிருந்திந்நான் மகிழ்வுகொடுகி
னவி, யனைவருமோர்ந் தத்சயித்து வேண்டுவன வளித்தே யநங்கே
ற்று வித்தனராலவருழிவாழி. (க0)

சாற்றுக்கவிகள் முற்றிற்று.

இந்நூலியற்றுவித்தோர் மாண்பு கூறல்.

திருப்பாண்டி நாட்டின்வளஞ் செழித்தவரி மழநகரில்
 விருப்பாண்டி னமுதெவரு மிசையவினி திடுமனத்தார்
 மருப்பாண்டி கழுந்தளவ மலர்வணிகர் பலரவருட்
 டருப்பாண்டிற் பதியருளார் றரணிபுற்ற தெனத்தக்கான். (க)

ஆர்தவளக் கோயிலு ராதீனக் குருமணியாய்ச்
 சார்ந்தமுத்து ராமலிங்க சாமிகண்மா ணவர்பலரு
 ளோர்ந்துணரு நூல்வலியா லொழுக்கத்தா லுண்மைநிலை
 தேர்ந்துகொளு ளானத்தாற் சிறந்ததொரு மாணவகன். (உ)

மகரவரி யினிலேந்து மாண்புபெறு முதலுயிருஞ்
 சகரவரி தனிலேழுந் தன்பெயர்க்கு முன்படைத் தான்
 பகரவரி தாம்புகழான் பாவலர்க்கோர் தாயனியான்
 தகரவரி மலர்க்குழலார் தமதுமயற் பிணிதவித்தான். (ங)

முத்தமிசை வனசமுகன் முத்தடைக்கப் பேந்திரன்றன்
 சித்தமிசை மறவாது செயுந்தவத்தால் வருசெல்வ
 னித்தமிசை யொடுநால்வர் நிகழ்த்துதமிழ்ச் சுருதிவரை
 யுத்தமிசை யோகனுள முவப்பெய்தத் துதித்திடுவோன். (ச)

நல்லப்ப நெனவுலகர் நாடுவோ னங்குவத்தோர்
 புல்லப்பன் னலம்பலகாற் புரிந்துவக்கு முழுவலன்பன்
 செல்லப்ப மாமகிபன் சிவபிரா னரிமழ்ச்சீர்
 சொல்லப்பன் னினனெம்பாற் றுன்னியபே மன்பாணே. (ந)

திருவருளோ வவனன்பின் றிறந்தானே நமதுதவப்
 பெருவலியோ விப்பணியாம் பெறப்புரிந்த தெனவிருத்தத்
 தொருவகையாற் புராணமென வுரைத்ததறிந் தரிமழத்துப்
 பொருவகல்சீர் வணிகரெலாம் பொங்குமன மகிழ்வெய்தி. (சு)

சுந்தரனாற் திருக்கோயிற் றாயமணி மண்டபத்தில்
 வந்தரனாற் கதைகேட்க வகுத்தவிதிப் படிபுரிந்தே
 யந்தரநா டதீசயிப்ப வரங்கிருந்து சிறப்பித்தார்
 தந்தரநா மெடுத்துரைக்குந் தன்மையதோ சாற்றரிதே. (ஊ)

முற்றிற்று.

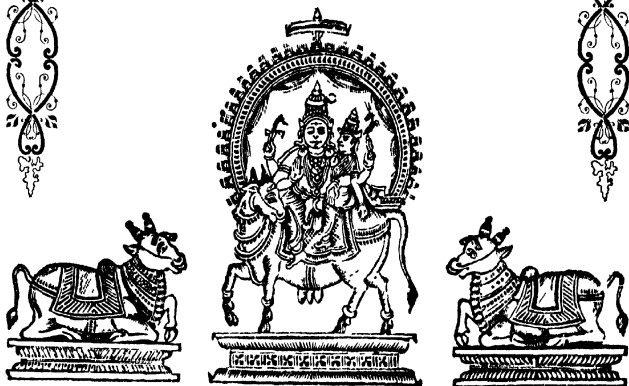
உ
படல விளக்கம்.

வரிசை லக்கம்.	படலப் பெயர்.	பக்க லக்கம்.	பாடற் ரெகை.
க	காப்பு	க	க
உ	பாபிரம்	உ	நஉ
ந	நாட்டுப்படலம்	க0	க0உ
ச	திருநகரப்படலம்	உஅ	அச
ரு	நைமிசாரணிப்படலம்	சஉ	உரு
கா	தலவிசேடப்படலம்	சஅ	கரு
எ	தீர்த்தவிசேடப்படலம்	ரு0	கௌ
அ	மூர்த்தவிசேடப்படலம்	ருந	ககூ
கூ	இந்திரன் பூஜித்தபடலம்	ருச	சஉ
க0	சந்திரன் பூஜித்தபடலம்	கஉ	எசு
கக	சூரியன் பூஜித்தபடலம்	எந	நச
கஉ	வெள்ளாற்றுப்படலம்	எஅ	உச
கந	சுவேததேனு பூஜித்தபடலம்	அக	கக
கச	கடாதகைப்பிராட்டியார்தவம்புரிபடலம்	அந	சக
கரு	சுந்தரேசப்படலம்	கூ0	உசு
கௌ	திருப்பணிப்படலம்	கூச	நஉ
கௌ	செல்லம்பனூர் திருவிளையாட்டுப்படலம்	கூகூ	எஎ
கஅ	திருவிழாப்படலம்	ககக	ருசு
ககூ	விளங்கியம்மன் விளங்கியபடலம்	கஉ0	நக
உ0	திரிபதார்த்த சிந்தனைப்படலம்	கஉச	ருசு

ஆகப்படலம், ககூ-க்கு, செய்யுள். ஹா.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

அரிமழத்தலபுராணம்.

பா யி ர ம்

காப்பு

பொன்பரவு வெண்கிலைப் பொருப்பரசு நிற்பமலர்
பொறுத்த நொம்பை
யின்பமுற மணந்துகலந் தின்றெடுப்ப வளர்ந்துதனை
யிறைஞ்சிப் போற்று
மன்பருளந் தொறும்பூத்துக் காயாது கனியுமத்தி
யடியி னீழன்
முன்பரவிப் புகுந்தவரே வெம்பிறவி யிகந்துல
முழுது வாரே.

அரிமழத்தலபுராணம்.

பரமசிவன்.

பலதி றத்தமா நதிகளுந் தன்வசப் படுத்திக்
 குலவு வாரிபோற் பலதிறச் சமயமுங் குறுகி
 நிலவு றப்புரி சைவநா யகனெனு நிமல
 னிலகு மெய்ப்பதத் துணையலாற் றுணைபிறி திலையே. (க)

உமையம்மை.

பங்கயமுங் குவலபமு மாம்பலுஞ்செங் காந்தளுமாம
 பலநூப் பூத்துக்
 கொங்குலவு தளவரும்புங் கோங்கரும்பு மருமபிவரத்
 கொண்டு பேலாந
 தங்கவரை யிடைப்பிறநது வெள்ளிவரை யிருக்குழங்கட்.
 டருவின் மீது
 தங்குமுறப் படர்ந்துமணந் திருக்குமொரு பூங் கொடியைத்
 தொழுது வாழ்வாம். (உ)

சபாநாயகர்.

வண்டாட விரியிதழி மலராட வயங்குமதித்
 னுண்டாட நதியாடத் துன்னியநம மன்னினிழி
 கண்டாட வடியாரின்பக கடலாட விருமுனிவர்
 கொண்டாடக் கூத்தாடுங் குஞ்சிதரா தம்போற்றி. (ங)

சிவகாமியம்மை.

உயிர்த்தொகை மலப்பிணி யொழிபப மாநட
 மயிற்பொலி விழிக்கொளீஇ யமப லத்துவாழ்
 குயிற்பெடை மரசுதக் கொழுநது பைஞ்சக
 மயிற்பிடி யனையதாய் வணக்கஞ் செய்துவாம். (ச)

சுந்தரேசர்.

பவளமார் புரிசடையும் பொன்னிதழி மலர்த்தாரும் பணிநி லாவுந்
 தவளநீற் றொளிதுதலுங் கருணைபொழி விழிமலருஞ் சங்கக் காதுங்
 கவளமத கயவுரியு மபயவர தாம்புயச்செங் கரமு முந்தா
 னுவளவினங் கியமாப்புஞ் சொக்கேச ரடிமலருந் தொழுது வாழ்வாம்.

பாயிரம்.

மீனாக்ஷியம்மை.

கருணைவழிந் தொழுகுமிரு விழிமலரும் பொன்னம்செங்
கமலம் போலுந்

திருமுகமு நிலவுமிழுங் குறுநகையும் பவளமெனத்
திகழ்செவ் வாயு

மருமலியுஞ் செங்காந்தண் மலர்க்கரமுஞ் சீறடியும்
வயங்கக காட்டித்

தெருண்மருவ வெமையாளு மங்கயற்கண் னுமையானைச்
சிறதை சேர்ப்பாம்.

(சு)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

ஆலமரத் தடிமேவி வாககிறந்த பூரணமென்
பதனை மோனக் .

கோலமுநீஇத் தெரித்தருளிச சுட்டுவதற் கெட்டாத
குறிப்பைச் செங்கை

மேலை மசின் முததிரையால் விளக்கினால் வரையாண்ட
விமலன கஞ்சம

போலமரும் பதமலரை யகத்திருத்தி வினையனைத்தும்
போக்கி யுய்வாம்.

(ஈ)

முன்னாண்டவிநாயகர்.

மின்னாண்ட சடைமுடியு மறுகாதி நறுமலரும்
வெண்ணி லாவும

பொன்னாண்ட திருவுருவு மங்குசபா சக்கரமும்
பொருவெண் கோடு

மென்னாண்ட கருணையுங்கொண் டரிமழத்தி லன்பர்குழா
மெய்தி வாழ்த்து

முன்னாண்ட விநாயகனைப் பன்னாளுந் தொழுவரின்ப
முழுகு வாரே.

(அ)

பரிபாலவிநாயகர்.

வரிபாடு நறுங்கடுக்கை மலராணை யடியருள வானி தோறும்
விரிவாக மலர்வாணைக் குறுமுனிவன் கமண்டலநீர் விபுலை மேவப்
புரிவாணை யரிமழமா புரிவாணை வெலுஞ்சிறப்புப பொருந்த னோக்கிப்
புரிவாக வெழுந்தருளும் பரிபால விநாயகனைப் பரவி நிற்பாம். (ஆ)

அரிமழத்தலபுராணம்.

குமரக்கடவுள்.

திகந்தவரை வாணியனென் நறிந்துமறை யவனென்னச்

செப்பி வந்து

புகுந்தவனைச் சிறைப்படுத்தி வடுகனுக்குத் துணையாகப்

புடவி போற்ற

மிசுந்தவிடை யனுக்குரிய விழி வலைச்சி புத்திரனா

மேவி யன்பாற்

றகுந்தயா பாரிகளோ டிணங்கியுறை செட்டிபதந்

தலைமேற் கொள்வாம்.

(ய)

பாலதண்டாயுதபாணி.

ஞாலமுண்டாஞ் செல்வமுண்டா நன்மக்கட் பேறுமணக்

கோலமுண்டாங் குணமுண்டாங் குறைவிலா வாயுவுண்டாஞ்

சீலமுண்டாஞ் சிறப்புண்டாந் திருவளரு மரிமழத்துப்

பாலதண்டா யுதபாணி பாதபங்கே ருகந்தொழுவே.

(கக)

செல்லத்தையனார்.

மறங்காட்டுஞ் சமர்க்களத்து மாற்றலரோ டெதிர்த்தவர்க்குத்

திறங்காட்டிச் செண்டுகொண்டு செருச்செய்து திகைத்தனார்

புறங்காட்ட வயமேவிப் பூரணைபுட் கலைபதியா

யறங்காப்போ னஞ்செல்லத் தையனா ரடிபோற்றி.

(கஉ)

முத்தையனார்.

செய்யவகைத் தன்மனையாச் சேர்ந்தநெடு மாலான

தையவிடத் தையனரு டரவருமாண் டலைத்துவசக்

கையனரைக் கரியுகைக்குங் கடல்வண்ண னறங்காக்குந்

துய்யவன்முத் தையனடித் துணையென்றுந் துணையாமே.

(கங)

வயிரவர்.

முவிலை வேலவன் முத்தன் பைந்துழாய்த்

தேவனெய்த் தோர்பெறு தீர்த்தன் ஞானியூர்

காவலன் றிகம்பரன் கபாவி காரிதன்

சேவடி மலர்களைச் சிந்தை சேர்த்துவாம்.

(கச)

விளங்கியம்மன்.

களங்கரிய பரனாகங் கலந்தபரை யமிசமாய்த்
துளங்கலிலா தரியுகைத்துச் சூலமெடுத் தொளிரயனக்
குளங்கவின வலகையெனுங் கொடிபிடித்தெண் டோள்படைத்து
விளங்கியம்ம னெனுநாமம் விளங்கியம்மை பதம்பணிவாம். (௧௩)

சரசுவதி.

பூமகளை மலர்மகளைப் போலாது தன்கருணைத்
தேமுதவி யறநெறியிற் செலஞானச் சுடர்காட்டிக்
காழுறுமா ருயிர்க்கின்பக் கதியளிக்குங் கலைமகளா
நாமகளை யஞ்சலிப்பா நமதுவினை யுஞ்சலிப்பாம். (௧௪)

திருநத்திதேவர்.

சாத்தி ரப்பொரு ளார்தளி
வேத்தி ரத்தவன் மெய்க்குரு
கோத்தி ரத்தலை வன்பதந்
தோத்தி ரிப்பது நந்தொழில். (௧௫)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

அங்கமறை யருள்புரியுஞ் சங்கரனார் பலியேற்க
வணியக் கொள்ளு
மங்கீரண் டையுநீங்கப் புரிவான்கொ லெனத்தம்மு
னடையுந் தோறு
மங்கதிகஞ் சங்கையுறத் திருமயிலை வணிகர்சுதை
யங்கந் தன்னை
யங்கனையாம் படிபாடும் பிரமபுரப் பெம்மான்பொன்
னடிகள் போற்றி. (௧௬)

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

சூழ்ந்ததமிழ்ப் பிரமபுரப் பிள்ளையார் சிவிகையைத்தாஞ்
சுமந்து பின்னர்
வீழ்ந்தடியி லவர்ஸணங்கித் தழீஇக்கொள்ள வொருங்கேக
வியன்ஞா லத்துத்

அரிமழத்தலபுராணம்,

தாழ்ந்தவரே யுயர்வரெனும் பழமொழியை விளக்கியிட்ட

தாலத் தேவை

யாழ்ந்தமனத் தொடுநினைந்து துதிபுகன்று வணங்கியவ

ரநுள்பெற் றுய்வாம்.

(கக)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

சங்கிலியற் றெடக்குண்டு பரவையிடைக் களித்தாடித்

தமிழா முன்று

துங்கமத மழைபொழிந்து வினைத்தருவை யெறிந்துசத்தி

துலங்கு பாகன்

கொங்குவளம் பெறக்கொடுக்கு முணவுண்ட சுந்தரனாங்

குஞ்ச ரத்தின்

செங்கமலத் திருவடியெஞ் சிந்தையெனுந் தடத்தலரச்

செய்து வாழ்வாம்.

(௨௦)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

எந்நாற்கு மெப்பொருட்டு மிறைவன்மலர்த் திருக்கரந்தொட்

டெழுதச் செய்த

வந்நாற்குக் கவிநாதன் கோனிதியைச் சம்புவுக்கே

யாக்கும் பண்பான்

முன்னாக்கு பரியுமதை யுகைப்போனுஞ் சம்புவென

மொய்ம்பிற் கொண்டு

பன்னாற்கு நலங்கொடுக்கும் வாதவூர் வள்ளலடி

பரவி வாழ்வாம்.

(௨௧)

தண்டியடிகள், மற்றைநாயன்மார்.

தருமநெறிச் சிவபூசைக் கூறுசெயுந் தந்தைபதந்

தடிந்து பூவின்

மருவுசிவ பணிக்கூறு புரிபவரைத் தண்டிக்கும்

வலியா ரென்னப்

பொருளமையும் படிதண்டி யடிகளாம் பெரியரடிப்

போதை மற்றைத்

தெருண்மருவு சிந்தையடி யவர்குழுவை யெய்நாளுஞ்

சிந்தை சேர்ப்பாம்.

(௨௨)

பாயிரம்.

குலகுருவணக்கம்.

நிலமிசையின் பத்திவலை கொண்டடைவா ருளங்களிப்ப

நேர்மை யாகி

யிலகியசின் முத்திரைக்கை காட்டலுடன் பூதிமணி

யியைந்து காவி

நிலவுடைய தாக்கொண்டு மீதுறைசை வலம்பெறவே

நெடிது வாழ்ந்து

நலகருணைத் தடமாமம் பலவாண குருமணியை

நயந்து வாழ்வாம்.

(௨௩)

வாழ்த்து.

எத்தலத்து மிகச்சிறந்த வரிமழத்தி லெழுந்தருளி

யிருக்கும் வேத

வித்தகன்சீர்க் கதைபாடு வித்தவர்கொன் னோர்கேட்டோர்

வியன்ரு லத்திற்

புத்திரருஞ் செல்வமுந்தீர்க் காயுவும்பல் வகைச்சிறப்பும்

பொருநதி வாழ்வார்

நித்தியமாங் கதிபெறுவர் வான்பொழியும் வளம்பல்கு

நிலத்து மன்றோ.

(௨௪)

புராணவரலாறு.

அல்லாருங் குழலுமையா ளிடப்பா லு மழுமானு

மகற்றிக் கன்னல்

வில்லாளி யுடல்பொடித்துத் தன்னையுணர் மெய்யடியார்

வினைவிட் டோடக்

கல்லாவி னெழுந்தருளுங் கடவுணந்திக் கருளவவன்

கற்ற கேள்வி

வல்லானுஞ் சனற்குமரற் கோதவவன் வியாதனுக்கு

மரபிற் சொற்றான்.

(௨௫)

நாவாயிற் றேன்றுமவ னாவாயற் றுநனுக்கு

நவில்பு ராணக்

காவாகு மூவாறி லுயர்ந்திலங்கும் பிரமாண்டக்

கற்ப கத்திற்

ருவாத வருண்மணமு மன்புமது வும்பொருந்துஞ்

சைவப் போது

மீவாமும் படிவிரித்த பலகளைக ளுளவவற்றின்

மினிரு மொன்றில்.

(௨௩)

பத்திரச நனியொழுகப் பழுத்தகெழுங் கணிபோலும்

பணியா ரங்கொள்

பித்தனைன வந்தருளுஞ் சுந்தரே சன்பெருமைப்

பெருக்க மிந்த

வுத்தமமாங் கணிசசத்தை யுண்டுபவப் பிணிமுழுது

மொழித்த மோலோ

ரெத்தனைய ருரைப்பரிதா லரிமழத்தி லிருப்பவரி

லென்று நல்லோர்.

(௨௪)

சிவநேயப் பெருஞ்செல்வர் பூகிசா தனவகையிற்

சிறந்தார் முன்னைத்

தவமேவி நிதியாதி தழைத்தோங்குந் தனவணிகர்

சைவ மோங்க

நவமான திருப்பணிகண் முதற்பலவும் விருப்பணியெந்

நாளுஞ் செய்வோ

ருவமானஞ் சொலற்கரியா ரிரப்பவர்க்குக் குறிப்பையறிந்

துதவு நீரார்.

(௨௫)

இந்நகரிற் பலகுலத்தா ரிருந்தாலு நகரத்தா

ரிவரோ யென்ன

மன்னுலகி லெல்லவருஞ் சொல்லவரும் புகழாளர்

வாய்மை மாறார்

முன்னுரைசெய் சுந்தரநா தன்பெருமை யியற்பாவான்

மொழிவித் தேத்த

நன்னருளங் கருதியுற்ற ரன்னவருள் என்பாலே

நம்பா லெய்தி.

(௨௬)

முத்தலத்துஞ் சிறப்புடைத்தாய் முத்தலத்து வழித்திவள்செய்

மூதூ ரான

வித்தலத்துப் புராணமதைப் புத்தமிழ்தத் தமிழ்க்கவியா

லிசைத்துப் போந்தா

லெத்தலத்து மிசைபரப்பு மெங்குலத்தார் சிறப்புதவி

யேற்பா ரீது

கைத்தலத்தா மலகமென்ற ரெங்ஙனம்பா டுதுமென்னக்

கலக்கங் கொண்டேம்.

(௩௦)

ஆனாலுஞ் சுந்தரனா ரருளெதுவு முற்றுவிப்ப

தாரு மென்றுந்

தேனாலுஞ் சீரகத்தார் புனைவணிகர் தமதுண்மைச்

சிந்தை யாதிற்

போனாலு மதுமுடியு மென்றுமன மொன்றுதலும்

புகன்றேந் தேவர்

கோனாலுஞ் செயற்கரிதைச் சிறுதூரும்பு மிறையருளாற்

கூட்டு மன்றே.

(௩௧)

அவையடக்கம்.

திருந்தாக மொழிச்சிறுவர் சிறுவிட்டின் மணற்சோறு

செய்து வைத்தே

விருந்தாக வச்சோறு மட்கறியும் படைத்துண்ண

விளம்பி னாலும்

வருந்தாமன் மகிழ்ந்துதந்தை தாயர்நன்றென் றுவப்பெய்தும்

வழக்காற் கல்வி

பொருந்தாதேன் புகலுமிந்தப் புன்மொழியு நன்மொழியாம்

புலமை யோர்க்கே.

(௩௨)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௩௩.

நாட்டுப்படலம்.

உலகெலாம் போற்றும் வெண்ணிலா மரபி னோங்குமன்
னவர்புரி தவத்தாற்

நிலகவா னுதலெம் பிராட்டியும் பிரானுந் தேவர்சே
புபதி யாகி

நலமுறப் புரிந்த குமரனுஞ் செங்கோ னடாத்திய
மாண்பினு லேனைத்

தலமுறு பற்பன் னாட்டினுஞ் சிறந்து தழைப்பது
பாண்டிநன் னாடு.

(க)

பருப்பதங் கான மருதமம் புராசி பயிற்ற வளனெனலா மொருங்கே
யிருப்பது கும்ப சம்பவ னாதி யெண்ணிலா முனிவர றுளத்து
விருப்பது தமிழுந் தென்றலும் விரவி வீசுபு விளங்குதென் பொதியப்
பொருப்பது நாலெண் வகையற மியாண்டும் பொலிவது பூழிய னாடு.

விண்ணவர் நாட்டிற் சிறந்ததென் பதனை விளக்குபு
பத்துதூ ருன

கண்ணவன் மகட்குங் கருணையங் கடலாங் கடம்பணி
தடம்புய வேட்கும்

பண்ணவர் குழுமித் திருமணம் புரிந்த பரங்கிரி
முதற்றலம் பலவு

நண்ணிய பெரும்பே றுடையது நீதி நடையது
பாண்டிநன் னாடு.

(ங)

பங்கயா சன்னுஞ் சங்கபா ணியுமேற் பறந்துகீழ்ப்
பாய்ந்துகா னொண்ணுக்

கங்கையார் வேணிக் கருணையங் கடலாங் கண்ணுதன்
மான்மழுப் பிடித்த

செங்கையா ரெண்ணெண் டிருவிளை யாடல் செய்தநா
டுயர்ந்ததென் பதற்குச்

சங்கையார் கொள்வா ரொப்புயர் வின் றித் தழைப்பது
கௌரிய னாடு.

(ச)

வில்லவ னுடு நேரிய னுடும் வியன்றமிழ்

நாடென வொருங்கே

சொல்லவத் திடினு முழுமுதற் கடவுள் சொற்றமிழ்ப்

புலவரோ டினிது

புல்லிமுற் சங்கத் திருந்தமி ழாய்ந்த பொற்பினை

நினைந்துநாண் பொருந்த

மல்லலங் கல்வி செல்வமெப் யறிவு வளர்வது

தென்னவ னுடு.

(ரு)

மழை.

பெருந்தாலத் தோகையையே விளக்குகையான் முசலிநிறம்

பெற்ற வானந்

திருந்துவன மாலைனும்பேர் சேர்தவினாற் சிந்துவிடைச்

செறிவுற் றங்கண்

பொருந்துபெரும் புவனத்தைக் கைக்கொண்டு மேன்மைமிகப்

பூண்டு மீண்டு

விரிந்ததலை நாகமிசைத் தாய்ப்புரவுக் குரியதென

விளங்கிற் றன்றே.

(சு)

இலங்கியவித் தகைமைபுறு கருங்கொண்டன் மிகமுழக்க

மெய்தித் தென்றல்

விலங்கிடைப் பலவம்புத் தாரைகளைச் சொரிந்துறுதல்

விண்ணோர் வேந்தன்

பலம்பெறுதன் பழம்பகையாம் பருப்பதத்தைப் பொருதுவரும்.

படிவிற் கொண்டு

துலங்கியிரும் பலவம்புத் தாரைவிடும் பான்மையெனத்

தோற்று மாளோ.

(ஏ)

தாணுவெனும் பெயருறலாற் சங்கரானென் நகங்கருதுஞ்

சங்க பாணி

மாணுறுமஞ் சனமாட்டி மலர்தாவிச் சுடர்காட்டி.

வழுத்தன் மாணுஞ்

சேணிருந்து வரைமருவி நீர்பொழிந்து மணிசிதறித்

திகழ மின்னிக்

காணுமொலி தரக்குமுறல் காத்தலையிப் புவிக்கியுற்றுங்

கரிய கொண்டல்.

(அ)

கனிவுடனென் மகண்மணந்த கந்தனுக்குத் தம்மகளைக்
 கனிப்பாத் தந்தே
 யினியவென்புத் திரிவாழ்விற் பாதிகொண்டு மருகனையங்
 கருத்தும் வெய்ய
 கனிவலிமைக் குறவர்வரை தனைப்பொருக வெனப்போகி
 நவில மிக்க
 தனிதமொடு முற்றுகையிட் டதுபோலும் வரைமேவித்
 தழங்கு மேகம். (௬)

குறிஞ்சி.

பூதி மேனியு மாநந்த வெள்ளமும் பொருந்தி
 யோது வேணியுந் தண்டமுந் தோலுமே வுற்றே
 யாதி நாயக னடிசினைத் துறுமருந் தவர்போன்
 மீது லாவும்வேள் காவலின் விளங்குமவ் வெற்பு. (௧௦)

குறவர் தஞ்சிறார் வரைமிசை யேறியே குலவு
 நறவெ டுத்தவண் கும்பத்தில் விடுத்தனர் நகைத்துப்
 பிறக தைப்பிழி மெழுகெலா மவ்விடைப் பிறங்கு
 நிறைதெ ரிப்பவர் போற்றுலாத் திடைவைத்து நிற்பார் (௧௧)

தரக்கி னக்குழா மிடபத்திற் சிற்சில சாடிப்
 பொருக்கெ னப்புகப் பயத்துட னம்புலி போகும்
 வெருக்கொ ளப்பெரு வீறிட்டு மேவுகை விலங்கங்
 கருக்கும் வாளரி நோக்கலுங் கீழ்விரைந் தெய்தும். (௧௨)

வன்னி யாதலீ னம்மர மேடமேன் மருவுங்
 கன்னி காரமுந் றிடமிசைப் போங்கன்னி காரந்
 தன்னு பத்திரந் தனுசுமே லியைப்பொடு தோயு
 டின்னு நற்சுனைப் பாணியிற் கடகமு மிளிரும். (௧௩)

வேறு.

விண்டொடச் செலுஞ்சிறை மேவப் பெற்றநீ
 மண்டொடக் கீழ்ச்செல்வாய் மாய்தி யென்றல்யோ
 வெண்டிசை யிலுமுறு மீயற் புற்றெலாங்
 கண்டுறிஞ் கினதெறுங் கரடி யீட்டமே. (௧௪)

கொம்பெனிற் கிளைமிலாக் கொம்புங் கொம்புகொ
லெம்பெருங் கொம்புகட் கிணையுங் கொம்புகள்
பம்புமெவ் விலங்கினும் பார்க்கொ னாவெனக்
கும்பொடு களிப்பன குலவு மானினம்.

(௧௫)

வழுத்துமீவ் வரையிடை வாழும் வல்லிய
மழுத்துறு பசிக்கும்புல் லருந்து றுமையால்
விழுத்தகு வறுமையான் மெலிந்துந் தீதுறா
வொழுக்கமுற் றுயர்ந்தவர்க் குவமை சால்வது.

(௧௬)

வேறு.

வுடுப்பவரை மலர்முகத்தோ டங்கைவிரித் தழைத்துவந்து
மடுத்தபல சுவையமுதம் வழங்குறு மாண்பினர்போ
டுத்தமலர் முகங்காட்டி யினியதளிர்க் கரம்விரித்துத்
தொடுத்தபல சுவைக்கனியுஞ் சொரியுமுயர் சோலையெலாம்.

(௧௭)

பெரும்பொருளுஞ் செல்வாக்கும் பெற்றாலுங் கொடியவர்பால்
விருந்தினர்கள் செல்லாமே விலகியகல் பான்மையெனத்
தருஞ்சிறந்த மணமலர்கொள் சம்பகமும் வேங்கைகளும்
பொருந்துவெம்மை யுறுதலினுற் புகுதர்பல் வண்டினமே.

(௧௮)

கதம்பமிறைப் பதுவெண்ண மகரந்தங் களைவீச
மிதந்தருபன் னீரென்ன வினிப்பனித் துளிசிதறும்
விதங்கொளிலை கனிமலர்கண் மிக்கதொளி யோடுதரு
கிதம்பெரிது மணப்பந்தர் நிலைகாட்டுஞ் செழுஞ்சோலை.

(௧௯)

இரவிரிப் பகணினிலும் வெம்மையொளி யின்மையினுற்
பரவிவரு கடுங்கதிராம் பகைவனுக்குப் பயந்தொதுங்கி
விரவிமனக் கலப்பெய்தி மிளிப்பனியு மிகுகுளிரு
மிருளுமடுத் தொவித்திருக்கு மிடம்போலு மிச்சோலை.

(௨௦)

வேறு

நீதியிறை யாற்கொடுமை மறைந்துகொடுங் கோலொழிந்து
நிலத்தோ ருள்ள

அநீமழத்தலபுராணம்.

மீதுபெரு மகிழ்ச்சிசிறைந் துறுவதுபோன் மிகுமழையான்
விலங்கும் புள்ளு

மோதியொடு சூடம்பையிடை பொளிப்பவெம்மை சிறிதுமிலா
தொழியத் தென்னன்

பூதரமெல் லாங்குளிரும் வெள்ளமுமே யிடங்கடொறும்
பொலிந்த மாதோ. (உக)

வேறு.

விண்ணிடை யிருந்து வீழ்தரு புனலை விருக்கங்க
டளிர்க்கையாற் கவாந்து

நண்ணிய தறிந்து காலலைத் தடுத்தோர் நளிர்பெறச்
சிதறுமித் தோற்றம்

புண்ணிய ரொருவர்க் கீதரு பொருளைப் புகுந்திடைக்
கரந்தவர் தம்மைத்

திண்ணிய னொருவன் புடைத்தடுத் தவர்க்குச் சேர்த்திட
லாமெனத் திகழும். (உஉ)

வேறு.

குங்கு மத்தொடு மாலைசெஞ் சந்தனங் கொண்டு
பொங்கு வாசமும் பற்பல பணிகளும் பொருந்தி
வங்க வாரிசெல் பொருநையந் தண்ணதி மகிழ்தாய்
தங்கு மில்லம்விட் டன்பனிற் சேர்பவட் டகையும். (உங)

நிரைகொள் பல்வகைப் பொருட்செருக் குடையவர் நிவத்தின்
மருவு தம்மவர் தமையுந்துன் புறுத்துதன் மான
வரையி னின்றெழு தாமிர பர்ணிதான் மன்னுங்
கரையு டன்றருக் களையலைக் கரங்கொடு கடுக்கும். (உச)

விலகு பன்மா வளைகளைக் கனிபல வீழ்த
விலகு மெம்மினத் தெதிரியோ வெனச்சின மெய்திப்
பலதி ரண்டகல் வீசலும் பயங்கொடு பணிவாய்
நிலவு கப்பமிட் டிறைஞ்சதலும் போன்மென நிகழும். (உரு)

வேறு.

ஒளிந்தரவோ ரிடம்படினு முடலனைத்து மயிர்பொடிப்பக்
குளிர்வதனு லாலமென்றுங் கெண்டவர்க்குச் சுவைகொடுத்

விளிதலுறுச் சித்தமகிழ் மிகவுதவுந் தன்மையினுந்
 நெளிதருநல் லமுதமென்றுஞ் செப்புவது தேற்றுநதி. (௨௬)
 அடுத்தவுட னளிர்மிகையா லாகமெலரீம் விதிப்பியற்றித்
 தொடுத்தவிசை யாலொலியா லெவர்மனமுந் துணுக்குறுத்தி
 யெடுத்துரைக்கப் பலவிதமா மின்பமேன் மேல்வளர்க்கு
 மிடித்துரைத்து நலஞ்செய்யு மினியவர்தம் மியல்பென்ன. (௨௭)
 ஊனுரிய பலபொருளு முண்டாக்கிக் கொடுத்தெவருங்
 காணும்வகை தானுமுண வாயிருந்து களிப்பித்து
 நீணிலத்து வாழ்பவரை நிச்சலுமோர் தாய்போலப்
 பேணுவதா விணையில்லாப் பெட்பினதிப் பேராறே. (௨௮)
 கந்தனிரு கழல்பரவிக் கைகுவித்துக் கானவர்கள்
 சந்தநறுந் தருக்குலத்தைத் தீறித்தொதுக்கித் தழலுட்டிச்
 செந்திணையு மலைநெல்லுஞ் செழிப்பவிதைத் தனரம்மா
 வந்திலுண வேட்கைவினைக் காகரமே யாமன்றே. (௨௯)

வேறு.

குளிர்பொறுக்க மாட்டாமற் குவட்டரசு கொண்டமயிர்க்
 கூச்ச லென்ன
 நளிர் தழைத்த முனைமுனைத்துப் புனமனைத்தும்
 பருவமுற்றி நண்ணு மெல்லேத்
 தனிரகற்றி மரமொடித்துப் படகமிட்டு
 மிசையிருந்து தட்டை தாங்கி
 யொளிர்மணிக்கற் களைநிரப்பி யுங்கிருந்தார் கொங்கிருந்தார்
 ருடைய மாதர். (௩௦)
 நெடிய நல்லுணு வேட்டுறும் பறவைக ணிற்குங்
 கொடியர் கற்களால் வருந்தியே மீள்வன குரைரீர்ப்
 படியிற் பாவல ருலுத்தர்பாற் பொருள்பெறப் பாடிச்
 கொடியர் சொற்களால் வருந்திமீள் வதுநிகர் குறிக்கும். (௩௧)
 கொடிக்கு நேரிடைச் சியர்தம துரைநலங் கொள்வா
 னடுத்த கிள்ளையும் பூவையு மிரிந்திட வடிப்பார்
 படிக்க வந்தவர் தமக்குத்தாம் படித்தமை பகரா
 மடக்கொ டிஞ்செயற் கற்றறி பேதையர் ழான. (௩௨)

தந்த தாமெனுஞ் சிற்றிடைப் பணைமுலைத் தளவத்
தந்த மாதரார் விசிய தனிமணி யினங்க
டந்த வேலியின் புறத்திடைத் தயங்கலத் தந்தந்
தந்த மாமணி யாமெனச் சாற்றலார் தகைத்தே. (௩௩)

இரும்பு தோற்றிடு மெய்யின ரிருண்மரு ணிறத்தர்
திரும்பு கோளில் ரமரிடை க்கானவர் திரள்கள்
கரும்பு தோற்றிடு மொழியினர் கமலத்தின் மருவுஞ்
சுரும்பு தோற்றிடு விழியினர் தோகையர் பலரும். (௩௪)

வேறு.

மான்முதல் யினபடுப்ப வலைவிரிப்பர் சிலவேட
ரேனமுத வியவரவில் லெடுத்துறுவர் சிலவேடர்
தேனினிய கனியெடுத்துத் திரிபவர்கிற் சிலவேடர்
கானமருங் கிழங்கெடுத்துக் களிப்பவர்கிற் சிலவேடர். (௩௫)

உருவாலே யரக்கரேனற் கொருகுறைவக் கிரதந்த
மருவாமை யெப்பொழுது மலையார்கள் விலங்குகளோ
டொருவாத நட்பினர்போ லொருங்குறைவா ரிரும்பனையார்
தெருவாசல் வீடெனுஞ்சொற் செப்பறியாத் தலவாசர். (௩௬)

இந்திரனன் பாற்றருமோர் பூங்கொம்பை யடைந்தருக
னிணையவேடர்

தந்தவொரு மலர்கொம்பைத் தானுறுமுன் னொருகொம்பைத்
தாங்கித் தன்முன்

வந்தவன்மற் றொருகொம்பை மருவிவரப் புரிந்துபின்னான்
மணந்து வாழுங்

கந்தவரை வளன்முழுதுங் கழறுவரார் துர்க்கைநிலங்
கருதிச் சொல்வாம். (௩௭)

பாலை.

பொருப்பனைய நெடுத்தடத்தோட் காணையர்க்குந்
தளவநகைப் பூவைமார்க்கும்

விருப்பமிக மிகப்பெருகு மன்புரீர் தணைக்கடக்க
விடுவ தல்லாற்

பருப்பதமா நதிவாரி விண்ணதிமே வினுந்தன்மேற்
பட்ட ஞான்றே

யுருப்பமுறத் தருப்பைதுனித் துனித்தலைப் மிலதாக்கி
யுலவும் பாலை.

(௩௮)

தேங்கமழ வீங்குதூரப் பாவையின் றதைமுருங்கை
தெரிநது தன்மேற்

முங்கியவென் ளணிமலரற் சாற்றுதலு மடுத்தறிநது
தழைப்புக் கொண்ட

கோங்குபெரும் பொன்சொரியும் பாலைநிலத் தன்மையெம்மாற்
கூறற் பாற்றோ

பாங்குபெறு மாதவளூர் முல்லைநிலப் பாடிவளம்
பாடிச் சொல்வாம்.

(௩௯)

முல்லை நிலம்.

அணிபெறு கடலையென் ளங்க முற்றதான்
மணிபெறு கம்பினங் கதீர்வ ளர்ச்சியாற்
நிணீபெறு துவரையுஞ் சேர்ந்த மாண்பினாற்
பணிபெறு மாலொகுகும பரந்த கானகம்.

(௪௦)

பரும்புகு காய்வெடி பன்னற் செஞ்செடி
யிருமபுவி யவர்தனக் கின்ன லாற்றினு
மொருங்கவர்க் கணிபுரி யுயர்ச்சி யால்வரும்
பெரும்புகழ் தனுமிய பெற்றித் தொக்குமால்.

(௪௧)

மீந்திடு பெரும்பொருண் மேவு காலேபிற்
முந்தலை வணங்கிடாத் தகவி றன்மைசேர்
மாந்தாபோற் கம்பின மணித்தி ரட்கதா
போந்துழி நிமித்தலை பொருந்து மெங்கணும்.

(௪௨)

பண்டுமா லாயர்தம் பதியி ளியாவருங்
கண்டிடா வேலைபிற் கரந்து வெண்ணெயை
யுண்டுபின் வேண்டுமென் றொளித்து வைத்தபல்
ஹண்டையே யாமென வொளிநு மாம்பிகள்.

(௪௩)

சொலத்தகு பூவையின் பூவின் சூழநி
னலத்தரு மாம்பிக ணண்ணல் கண்ணளி
விலக்குதி கரத்தலை வெண்ணெய் கொள்கொ
நிலத்திருத் தருவது நிகரு நீரவால்.

(௪௪)

ஆடக மெனும்பெய ரடுக்கு மென்னவே

நாடக மெங்கணு நவிலப் பொன்னிற

நீடிய துவரைக ணெடிது பஸ்துவ

மாடமுங் கடலேபு மான மஸ்குவ.

(சடு)

வாடிவர் தவர்க்குத்தாம் வறுமை யெய்தினும்

பாடுபட் டமுதிடும் பண்பு ளாரென

வாடவர் கோடையி னுழ்த கூவனீர்

மாடுகொண் டிறைத்தவண் வளர்ப்பர் பல்பயிர்.

(சசு)

வேறு

விண்டாலும் விரைமுனைக்கு மிக்கமணந் தரும்வினோந்து

கொண்டாலு மிடையிலிலை கொண்டாலு முணவாகு

முண்டாயிப் பலகுணத்தா லுளமகிழ்ந்து ளுளந்தனபோற்

றிண்டார ணிப்பிற்பலபாற் செறியுமல்லிச் செடியினமே. (சஎ)

வேறு.

வாதமுத வியமிகுதல் குறைதலுறு திருப்பினல மருவி வாழும்

பூதவுடம் பினைப்புரையக் கான்மாரி வெயிற்குறைவுபொருந்தி டாமன்

மேதகவு ருமலுறி னத்தனையும் பொன்னாக வினோந்து மேவுஞ்

சீதமலி சீரகமிந் நாட்டவச்சீ ரகம்போலச் செழிக்கு மெங்கும்.(சஅ)

வேறு

தனது நேயர்க்கு மாணவர் தமக்குமுத் தமநா

வினையெ டுத்துரைப் பவரவர் நல்வழி யெய்த

வெனது பேர்சொலி நல்வழிப் படுத்துவ ரென்னு

மனமு வந்தன முயலினம் பலபல வாழும்.

(சகூ)

உரிய வென்பெயர் பெறுகரி யிசையின லுருவாற்

பெரிய வேனுமென் குமரவேன் கரமுறப் பெறுமோ

விரவி யின்புட னெய்திடக் கூவுமோ வென்று

கருவ முற்றிய கானவா ரணம்பல களுலும்.

(ரு௦)

தம்மு யற்சியால் வருபொருண் மகிழ்வர்சற் றேனு

மம்மு றைப்பட மாதரார் வளர்த்திட வணியா

விம்மு பைந்தள வரும்புடன் மேவிய வேலை

யிம்மெ னப்பெரு விழாச்செய்து மகிழ்வர்மெல் லியரால். (ருக)

சொன்ன லங்கொடு துய்த்தலா லண்டர்பேர் சொல்லான்
மன்னிநாடொறும் பாடியி னலமுறு மாண்பாற்
றுன்னு கோக்களைச் சூழ்தலான் மேலிய தொறுவர்
பன்னு நூல்பல கற்றவர் தாமெனும் பண்பார். (௫௨)

வேறு

ஒருகடலை புண்டபெருந் தமிழ்த்தலைமைக் குறுமுனிவ
னுள்ளம் வெள்கப்
பெருகுபல கடலைபுண்பா ரெட்டுவரை யையுந்தின்னப்
பெறுவா ரன்றி
மருவுபல மாடங்கள் விற்றிறிடையே கொண்டிவார்
வாழ மாண்பாற்
பொருவினொறு வியர்தவத்துப் புதல்வருக் கியாவநிகர்
பொருந்து நீரார். (௫௩)

கற்பைநிதம் வளர்க்கின்றேங் கற்பின்முன்னே மாகநினைக்
கற்பிற் கென்றும
பொற்பமர்காட் டாப்புகலப் பொருந்தினேநீ கடைபடுமா
புரிவோ மென்ன
வற்பினியற் றுவப்போலோர் தன்கினுறீஇ யருந்ததிகீழ்
வைத்து மக்தா
லற்பவிடைச் சியரென்னும் பெரிபவிடைச் சியர்கடையு
மமலை யெங்கும். (௫௪)

வேறு.

காயா வுடனே செழிப்பாகக் கவின்கேர் முல்லைச் செழுமலரும்
பாயா துதையா தமுதுதவு பசுவின் குழுவும் வாசமுற
மாயா தவர்வாழ் முல்லையினு வலாரி காவல் பெற்றுலகத்
தாயா மருத நிலத்தியல்புஞ் சாற்றப் புகுவார் தெரிந்தளவே. (௫௫)

மருதம்.

கோடை யானிறை வற்றுறு கால்களுங் குளமு
மூடு மள்ளர்நீர் நிறைத்திடப் பொலிதரு மொழுக்கங்
கோடு கோலவ ரடியுறு குடியெலாங் குணத்தா
னீடு கோலவர் முடியுறச் சிறந்தென நிவந்த. (௫௬)

தூல்ப டிப்பவர் மறப்பெனும் பகையினை தூறிக்
கோல டிப்படுத் தொழுதகுநற் குரவர்தங் குணம்போற்
காலு டைப்புறு காலேயிற் களம்கள் கைவைக்
கோல டிப்படுத தொழுதகுநர் நிரைநிரை குறுகி. (௫௭)

அலவ னும்பெயர் பெறுமதி யிருந்தை யல்லா
னிலமெ லாகினைத் திடந்திசை தொறும்வர நேரான்
குலவு கட்டளை கொண்டிடான் றனதுடல் குறைவா
னிலகு முனெமைப் போலெனு ஞ்ந்டிக னிலங்கும். (௫௮)

புரமெ ரித்திடு புங்கவ னனியெனப் பெர்லிவேம்
பெரிது மெம்முருக் கொண்டுமா லுறத்தகு பெரியே
மரிய வைந்தையு மடக்கலின் முனிவரை யனையேந்
தரமெ மக்கிலை யெனும்பல கூர்மமுந்தயங்கும். (௫௯)

எவ்வு றுப்பினு நயனமே சிறந்ததென் றினைப்பா
ரவ்வு றுப்பினு லின்புற லெமக்குரித ததனற்
செவ்வி மங்கையர் கண்களுக் குவமையாத் திகழ்வே
மொவ்வு மெப்பொரு ளெமைபிற வென்னுமினுகளும். (௬௦)

உலம்ப டைத்தேதான் மள்ளர்விண் முகில்பெயு மொழுக்காற்
புலம்ப டைத்துள பக்குவ மறிதலும் பொன்னேர்
நலம்ப டைத்திடப் பூட்டிய பகட்டின நடாத்தி
வலம்ப டைத்தவே ளாண்மையார் தொழிலினை வடித்தார். (௬௧)

சகமெ லாம்புகழ் வினைஞர்கள் பற்பலர் சார்த்தே
யிகமெ லாந்தழைத் தியலுறச் சொல்வன மீபுந
தகுதி வேண்டினர் புலவர்கோன் றன்றுதி சாற்றித்
தொகுதி நென்முனை விதைத்தனர் வயறொறுந் துறுமி. (௬௨)

திங்க டங்கிய செஞ்சடைச் சங்கர னடியிற்
றங்கு மன்பின ரியாவரு நலமுறு தகைபோ
வங்கு ரங்கொடு மலிதலின் விதைவிதை யனைத்து
மங்கு ரங்கொடு மலிந்தன பொலிந்தன வம்மா. (௬௩)

வேறு.

நாற்றினுறு வளர்ச்சிகண்டு நங்கைமார் பறிததெடுத்துப்
போற்றரசர் முடிவினங்கப் புனைந்தபல முடியிடுவார்
வேற்றுவயற் கொடுபோவார் மேவியபீர் வடிப்பித்துர்
சேற்றினது வளங்கண்டு சிந்தைமிக மகிழ்ந்திடுவார். (௩௪)

அள்ளலிடைக் கால்புறைய வளிருநிடுத் குழல்சரியத்
தெள்ளியநன் னொறெடுத்துச் செவ்வாயாழ் குரவைவிட்டுப்
பன்னமுற வலக்கரத்தாற் பதித்துமுழு வதுநடுவார்
மள்ளமுட வார்தொழிலுபோன் மற்றுமொரு தொழிலுளதோ.
பன்னுபசி வருத்தாமற் பாலகர்க்குப் பால்நொடுத்து
முன்னிருந்து வளர்க்குமிரு முதுகுரவா தமைப்போலத்
துன்னிவரு செழும்பயிர்க்கு வொளாம னீர்யாத்து
மன்னியனு தினங்காத்து வளர்த்தார்கண் மள்ளர்களே. (௩௫)

தம்புதல்வ ரொடுகொடியார் கார்ந்துவரிற் சகியாமல்
வன்பிடுநெடு துரத்திவிடும் வழககென்னப் பயிர்நடுவிற்
பம்பிவரு களைகளைத்தாம் பார்த்துமனஞ் சகியாமே
வெம்பிமுழு வதுங்களையும் வினைக்குமட வார்புகுந்தார். (௩௬)

வேறு.

தனத்தி னேரென வரும்பியுங் கரத்தொடு தகைவ
தனத்தி னேரென விரிந்துமெம் போலொரு தைய
றனைச்சு மந்துமேவள் பாணமாய்ப் பங்கயந் தழைத்த
றனைப்பொ றேமென வெகுண்டெனக் களைந்தனர் சார்ந்தே
கஞ்ச மாமல ரதனினுங் கொடியையையங் கணையாய்த்
துஞ்ச வேசெய்வா யெமதுமைக் கண்ணெனத் தோற்றிச்
செஞ்ச வாழ்தியோ நினைவிடே மென்பர்போற் றேகின்
விஞ்ச மாதரார் குவல்யங் கொய்தனர் மீள்வார். (௩௭)

அல்லி தாமரை குவளைபா லனுசூறு மமைய
மெல்லி யார்கரம் பதங்களின் வீழ்சிறைவிரிமா
வல்லி யீரெம திருக்கைகாப் பீரென வழத்தி
மெல்ல வேகரத் தொடுபதம் பிடித்தென விளங்கும். (௩௮)

வேறு.

குருமுறைபிற் படித்தறிபா நிறுமாப்புக் குணம்போல
மருவுப்பி நினங்கடலை வளையாமல் வளர்வெய்திக்
குருமுறைபிற் கல்விமிகக் கொண்டவர்தாழ் குணம்போலக்
கருமுதிர்ந்து கதிர்பொருந்தக் கவிழ்ந்தனசெஞ் சாலியெலாம்.

கட்டழகு பெறுஞ்சிறுவர் கல்வியறி வொழுங்கதாற்
சிட்டரெனத் தெரிந்தவுடன் சிந்தைமகிழ் தந்தையர்போ
லிட்டபயிர்க் கதிர்மணிபோன் நிலங்குதலு மடுத்தறிந்து
நட்டுவந்த காலையினு நன்குவந்தார் எம்பனர்கள். (௭௨)

வேறு.

கருவுற நியிர்ந்த பைங்கூழ்க் கற்றைக ளானங்கள் கைவிற்
பொருவவே வளர்ந்து விண்ணிற் போயுறுந் தோற்றற தன்னை
யருமைபி னீன்ற வன்னை யாகிய மருதத் தேவன்
றிருவடி வணங்கச் செல்லுஞ் செவ்விய வயல்க ளெல்லாம். ()

தாங்கெடச் செயினுந் தம்மைச் சார்ந்தவர் வாழ வேண்டு
மோங்குநற் குணத்தார் போல வழுவர்க ளாறுத்து வீழ்த்தப்
பாங்குறை சாலி யன்னார் பாதமேல் வீழந் தோற்ற
மீங்கெம தினத்தைக் காப்பி ரெனப்பதம் பிடித்தல் போலாம்.

வேறு.

தமக்குயிர்போம் படிவரினும் பிறர்க்குதவா மனவுலுத்தர்
தம்மை வேற்றோர்
சமக்களத்திற் கொண்டுபெரும் போர்புரிந்து வென்றுமுற்றுஞ்
சார்வ தேபோ
லமைக்குமணிச் சாலிவிடா வரியனைத்துங் கட்டியெடுத்த
தடைந்த மள்ளர்
சமக்களத்திற் போர்புரிந்தா ரினிப்பலனை யடைவரிது
தகைமை யன்றே. (௭௩)

வாயுநிதி வரைப்பொருது குவடுகளைப் பிச்செடுத்து
வானோர் வேந்த

னேயுமொரு துணைவனென வெண்ணியவ நிலத்தவற்றை
யிருப்பித்தாங்கு
வாயுவிசை கொடுகளமர் பலர்குழும்பிப் பொன்னிரியாய்
வயங்குஞ் சாலி
பாயவெலா மந்நிலத்திற் போர்புரிந்தார் சீர்புரிந்தா
ரவரே யன்றோ. (௭௬)

வேறு.

பிணைத்தபெரும் போர்பிரித்துப் பாரிடைவிழ் முச்சிதறித்
துணைத்தமருப் பெழுமேகத் தொகுதிபெனத் தும்புகளாற்
பிணைத்தபகட் டினம்போக்கிப் பின்போய்வைக் கோலுடனே
யணைத்தமணி நெலலுமவெவ்வே ருககிபுளங் களிததனரால். (௭௭)

குலம்பொலியக் குடிபொலியக் குணம்பொலியக் கோவேந்தர்
வலம்பொலிய மகம்பொலிய வளம்பொலிய மணம்பொலியப்
புலம்பொலியப் பொன்பொலியப் பொருள்பொலியப் புகழ்பொலிய
நிலம்பொலிய நலம்பொலிய நெற்பொலியிட்ட டார்களமர். (௭௮)

வேறு.

மெய்யொடு சேர்ந்த பொய்யை வியன்மதி வலியாற் றாக்கி
யையமின் மெய்யைக் கொண்டே யாணைசெய் யிறைவன் போலச்
தூய்யநெல் வினத்தி னோடு சூழ்பத ரினத்தை மள்ளர்
செய்யகாற் றிடையே தூற்றிச் செய்தனர் செந்நெற் குன்றம். (௭௯)

வேறு.

ஓங்கு திண்ணிதாம் பற்பல நென்மணி யோங்க
ரூங்கு பூமிமான் வரையினு மிகக்கனத் தனவாய்
வீங்கி னாலும்பல் லுயிர்களைப் புரத்தலான் மிகவும்
பாங்கு லாஞ்சுமை யெனலினம பாரப்பேர் பகர்வார். (௮௦)

கண்ட விப்பல னடைதரத் தொழில்செயுங் காரா
மண்டு மாபெரு வயிற்றையுந் தாஞ்சிறு வயிறுங்
கொண்ட பான்மையா னீண்டவைக் கோலவை கொள்ள
வண்டு நெற்கடாங் கொண்டனர் மள்ளரா மழிவார். (௮௧)

நகரத் தேவர்க்கு மரசர்க்கும் வினைஞர்க்கு நாடிப்
பதுமுறைப்படி யளித்ததி னெஞ்சிய பண்டிக்
தொகையி லேற்றியிற் சொரிந்தன ஞர்த்தடத் தூநீர்
வகையின் மேவிய புண்ணியச் செல்வரா மாண்பார். (அஉ)

இனிமை யாருமெம் மாதரார் கண்டமோ டிரண்டு
தனமெ னப்பெரும் பாளையாய்க் கனியதாய்ச் சாரு
நினைவி டேமுனக் கினிப்பிலை பென்பர்போ னெருங்கி
யனைய மள்ளர்கள் கழுகினற் பலங்கொடு மகல்வார். (அங)

வேறு.

தமதுமட வாரிசைக்கு நிகர்குயிலைத் துரத்துவர்போற்
சார்ந்து மாவி
னையுமொரு சினையவனைத் ததன்பலத்தை யவர்கதுப்பொப்
பாகு மென்றே
யெமதுபுல வோர்சொலன்மெய் யேகொலெனச் சுவைத்துநிக
ரினமை யாலே
கமையிலராய் வீசியெறிந் திடுவார்கள் பலமள்ளர்
களிப்புற் றங்கண். (அச)

வேறு.

கண்ணுக் கினிய ராய்த்தோன்றிக கருத்துக்
கின்ன ராயிருத்தல்
மண்ணிற் கொடுமை கொடுமையது மாறி
புறலே மாண்பதுபோ
ஹண்ணச் சுவைசா தேஞ்சுகை ஞள்ளும்
புறத்து முள்ளமுறும்
வண்ணப் பலவின் கனிகொடு வாழைக்
கனியுங் கொடுபோவார். (அரு)

அநங்கன் கரத்துத் தனுவெறிந்திங் கடுத்துப்
புதிது கரங்கொள்ள
மனங்கொண் டடையும் படிசுமுகா வளர்ந்து
திரண்டு பசுந்தேகை

யினங்கொண் டசைந்து மணியீசி யிறும்பு
தெய்த வளம்படைத்துக்
கனங்கொண் டங்கங் கிடங்கடொ றுங் கன்னற்
காடு கழிசிறக்கும்.

(அசு)

வேறு.

மூர்தைநாட் டமையுழவர் கரமடுத்து வருத்துபகை
மூன்னிக் கன்ன
லிந்தநா ளியந்திரத்தா னசுக்குண்ணப் பகட்டினங்க
• ளிழுத்துச் செல்லுஞ்
சுந்தைநா னுறத்தம்மை வருத்தினரைத் தாம்வருத்துஞ்
செவ்வி யோர்கால்*
வந்ததேன் மெய்யுணர்ந்தா ரல்லாதார் விடாரென்ன
வயங்கு மோர்பால்.

(அஎ)

சக்கையுடன் மருவுதலா லெமதுமட வாரினிமை
சாரு மாற்ற
மொக்கமுழு துஞ்சவையா யுற்றிலைகோ தொழித்தேனு
மொப்பா கென்ன
விக்கனைத்து மியந்திரத்தி னிடைப்படுத்தி யாட்டியக்கோ
தெறிந்து போக்கி
மிக்கதனிச் சாறெடுத்துக் குடிப்பார்கண் மருதநில
மேவு மாக்கள்.

(அஅ)

வடித்தெடுத்த சாறுமிணை மருவாமை யாலதனை
மண்டு தீயி
லெடுத்துவைத்துக் காச்சினர்நே ரின்மையினுற் குழியிலிட்டா
ரில்வா றின்னற்
படுத்துதலால் வெதும்பிவெல்ல மெனப்பகரப் பின்னரகம்
பரிவு கூர்ந்து
மடுத்ததம திருக்கையிடைக் கொண்டுவைத்துச் சிறைபுரிந்தார்
மருத மாக்கள்.

(அக)

தெய்தல்.

இணையன பலவள நெய்தி மேதகு
தனைநிகர் பணைநலன் சாற்ற லாவதே
கணைகுரற் சலபதிக் கடவு ளாட்சிசெய்
நனைமலர்க் கழிநில நவிலு வாமரோ. (௯௦)

சங்கினத் தருகுமுட் டாழை வீயுறல்
பங்கயற் கிரங்கியான் பகர்த் தொய்ப்பிழை
சங்கரன் பொறுக்குமா சாற்று நீயென
வங்கெடுத்த துரைப்பதற் கடுததன் மானுமே. (௯௧)

அளவர்தம் மடவிய ரம்ப கப்பகை
கொளவளர் மீனினங் குகாக டற்புஞ்
களவறிந் தெடுத்தகன் கரைக்கு வித்தன்
ருளமகிழ்ந் தளத்திய ருணக்கி விற்பரால். (௯௨)

வேறு.

தனிமு தற்சிவங் கடுத்திடுங் கடற்றட மான்மா
வனைய தாமதி னிறைபுன லாணவ மாக
நினைவு துத்திடு முப்புமுப் பொருணிலை யியல்பை
வனைவ தற்கிட னாயது நெய்தலின் மாண்பே. (௯௩)

உலக வாழ்வெனுங் கடற்புஞ் தலமரு முயிர்க்
ளிலகு நற்கதிக் கிறையரு ளாற்புக லேய்ப்பச்
சலதி மேவுநா வாய்கண்மீ காமனாற்றறைக்கண்
னுலவு பஃலுறை தொறுமடைந் துறுவன வுங்கே. (௯௪)

திணைமயக்கம்.

அவனி யின்புடைத் தனித்தனி யறுசுவைப் பொருள்கள்
சிவனி யின்புறுத் திடுமவை சிறப்புறுந் சேர்ப்பி
னிவண மைந்திணைக் கருவுரி மயங்கலு மியல்பா
னவந யந்தழை யத்திணை மயக்கமு நவில்வாம். (௯௫)

முடிவில் வேள்வியிற் புகைமுகில் போலெழ முல்லைக்
கொடியி றுங்கிளைக் காஞ்சியின் மயிற்சூலங் குழமிக்
கடிந டஞ்செயக் கண்டுபொன் வெள்ளிரீள் கணியும்
படிவில் புன்னையும் பெய்வன பார்ப்பன பானல். (கூசு)

மருத மாநிழற் றாங்குறு புலிக்குல மருள
வெருது ரப்புல பூவைசூழ் செறுவினி லெழுந்தாங்
கொருகை மாவொலி யிடியென நினைந்தரா வருத்த
குரும ணிக்குல மின்னெனக் கூம்பும்வாழ் குயில்கள். (கூஎ)

போதி மேலுறு கிள்ளையின் பாட்டொடு பொருந்தச்
சாதி தாமரை யாதியிற் சார்தரு சரகங்
கோதில் யாழ்நரம புளரவேற் குகன்பரிச் சூலங்க
டதின் மாநடஞ் செய்வவொத் தார்ப்பன திரைநீர். (கூஅ)

குருந்தமேவிய கறிக்கொடிக் காயினைக் ஞானி
னிருந்த மந்திதின் றெரிப்பறப் பாய்வன விளநீ
ரருந்த முன்புறு தெங்கின்மே லதலனில்வர் தமரும
பருந்த கன்றுபைங் கிள்ளைவாழ் மருதுறும் பறந்து. (கூக)

உணங்கன் மீனமுத் துப்புடன் கொடுத்தாடன் பெறுவார்
பணங்கொண் மாமணி நானம்வேட் டத்திடைப் படுவூன்
குணங்கொள் வேழமுஞ் சாலியும் பெற்றுடன் கொடுப்பார்
மணங்கொள் சந்தமுந் தந்தமுஞ் சந்தத மறவர். (கூ)

உறங்கு மியானையின் கோடுபட் டோடுமான் வீழ
நிறங்கி ளாந்தெழு மணியிருள் கெடுத்தொளி நிறைப்ப
மறங்கி ளாந்தகே சரிபுலி பாயுமுன் மருளக்
கறங்கு தெண்டினை மீன்பல கண்மிசைக் கதுவும். (கூக)

இனைய பாண்டிநாட் டெழில்வள மெம்மள வினதோ
வனைய யார்வலா ரத்திரு நாடெனு மங்கை
புனையு மங்கலம் போன்றொளி ரரிமழ புரியை
நினைவி னுட்கொடு புகலுது முள்ளவா நேர்ந்தே. (கூஉ)

நாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௩௩௫.

திருநகரப்படலம்.

நிலச்சி றப்பையு நிறைபுனற் சிறப்பையு நெடியோர்
புலச்சி றப்பையும் பொருள்வகைச் சிறப்பையும் புனிதக்
குலச்சி றப்பையுங் கோமுறைச் சிறப்பையுங் குறையா
நலச்சி றப்பையும் படைத்ததா லரிமழ நகரம். (க)

பூம டுத்தது புகழ்ணி தொடுத்தது பூங்காத்
தேழு டுத்தது செல்வமுங் கல்விபுந் திறனுந்
தாம டுத்தது சழக்கெலாம் விடுத்தது தமிழா
னமெ டுத்தெடுத் துரைப்பதா லரிமழ நகரம். (உ)

கண்ணு தழ்பிரா னங்கயற் கண்ணியைங் கரத்தோன்
விண்ண வர்க்கிறை சிறைவிடுத் தருள்குகன் வேயாற்
பண்ணி சைக்குழ லாற்பசுப் புரந்தகோ பால
னண்ணு தற்கிட னுனதா லரிமழ நகரம். (ங)

வேறு.

பூவினன் முகத்தோன் முன்னம் பொன்னகர் தனையோர் தட்டு
மேவுசீ ரிதையோர் தட்டும் விளங்கவைத் துயர்த்த காலை
நாவலோர் புகழிவ் வூர்தா நகரமென் றிருக்க வப்பே
ரோவறக் கொண்ட தேனை யூர்ப்பெயர் போன்ற தன்றே. (ச)

பொருளமை சாம கேத புராசியை பெண்ணூர் நெஞ்சி
னிருள்படப் பொதுளி யன்னு ரிறுமாப்பு கிகர்ப்ப வோங்கித்
தெருளுறு மன்பர் மாட்டுச் சிவபிரா னினிது செய்யு.
மருனெனக் கனிந்து சூழு மளப்பிலா ராம மல்கும். (ரு)

புடைநகர்

வேழ மேகொனீ யெனப்பல கன்னலை மெல்லுந்
தாழ நாகத்தை முட்டியே பொடிபடச் சாடுஞ்
சூழு மத்தியை யொடித்திடுந் தமதுருத் தோன்று
நீழ லைக்கொடும் பார்வையி னடுங்கரி நிரைகள். (கூ)

எட்டு மாதிரத் தையும்வென்று நிலவுறு வெம்மைக்
கட்டு மோர்தறி நீகொலா மெனவதைக் கனன்று
கூட்டு மன்னதா ளானமென் றுரைத்தலிற் கிளர்ந்து
முட்டு வெஞ்சின மொழிந்து மவண்பல முனிகள். (அ)

மருத்தை நீயொரு கால்விசை யுளாயெமை மானப்
பொருத்த மாமுழு வேகமுற் நிலையெனப் புகல்வான்
பெருத்த வீரிரு காற்களும் விசையொடு பிறங்க
வருத்த முற்றில வருவன பற்பல வாசி. (ஆ)

கிள்ளை கொக்குமா கேலிலென் றுரைபெயர் கெழுமித்
தெள்ளு நாவல ருரைத்தலா லவர்மொழி தேற்றங்
கொள்ள வுன்னியே பறப்பன வெனவிசை குலவுந்
துள்ளி விண்விசைப் போதரும் பற்பல துரகம். (இ)

எமது ருக்கொள விருக்குமான் மனைவிமெ யின்ன
லமைய யாமிதி யேமென நினைவுகொண் டாங்குத்
தமைநி கர்த்தபல் வாம்பரி புனியிற்கா றட்டா
திமைய டிக்குமுன் வருவபல் யோசனை யெல்லை. (ஔ)

ஏற்ற மாந்தவு ரிதகமுன் புலிதமீ ருகத்
தோற்று மைங்கதிப் பரிகட்டுக் கலினங்க டுறுத்தல்
சாற்று மேழ்பரி களைப்பொரு தாவகை தணித்தற்
காற்று மோர்தடை யல்லை வேறிலை யம்மா. (ஐ)

கடக ரிக்குலம் பொழிதரு கருமத சலமும்
படப டத்தெழு வாம்பரி விலாழியும் பரவித்
தடம ணித்தெரு வழக்கெடுத் திடப்புரிந் தனவே
லடைய வவ்விரு மாக்களின் வளமெவ ரறைவார். (ஐஉ)

செய்ய மாவலி பாவிரந் தவனுயிர் செகுத்தோ
ஞெய்யெ னுமுன முண்டுமிழ்ந் தெச்சில்செ யுன்னை
வைய மென்றெமைப் போற்சொல வையமென் றெதிர்த்தே
யைய வாழியிற் றகர்ப்பன பலரத மங்கண். (ஐங்)

கூறு மிக்ஞயர்ந் தோரொரு வகாவென்றும் கூவின்
வேறி யாராபும் வென்றன மெனவுள மேவி
யாறு சூடினோ னிரதமெய் கிழிபட வாழி
வீறு கொண்டிருள் பற்பல கூவிரம் விளங்கும். (௧௪)

எற்ற வந்தவர் கிழத்திய ரழுமொலி யெழுப்பத்
துற்ற தங்கர விற்கிது நானொலி தொகுப்பார்
முற்று போரையே பேரணி யெனக்கொளு மொய்ம்பார்
மற்று மேவணி களையனு வாயினு மதியார். (௧௫)

கார்வ யங்கிய முழக்கென வின்னவர் கலிப்பாற்
போர்வ யங்குற நாளெலா நம்பெரும் பொருப்பி
னோர்வ யங்குதோர் வலிமரு வலிலா நீராற்
சீர்வ யங்கில தேயெனக் கவன்றிடுஞ் செயலார். (௧௬)

வேறு.

எங்கும்பொய் யெனுமு டம்பை யெவருமெய் யென விசைத்தன்
மங்கல வழக்கா மென்று மனததிடை நினைத்து வாழந்
துங்கமார் வயவர் தன்மை சொல்லுதற் கெளிதோ மேன்மை
பொங்கிடை நகரின் பண்பும் புகலுதுஞ் சிறிது மன்னோ. (௧௭)

இடைநகர்.

வேறு.

நீணி திப்பெருஞ் செல்வமு மியாக்கையு நிலைமை
பூணு ருதுபோம் வருமிது போலெனப் புலத்திற்
காணு மாறுபல் கன்னிய ருசலிற் கவினுஞ்
சேணு லாமலர்ப் பொதும்பர்கள் வயின்வயிற் நிகழும். (௧௮)

கையின் மேவுபொற் பந்தையம் பந்தயங் கழறித்
தொய்யின்மாழுலைக் கிணையெனக் கவிஞர்கள் சொலுஞ்சொ
லையமேவுவிண்ணிடையிருந் தாற்சரி யாமென்
றெய்யெ னக்கக னத்திடை யுந்தின ருவப்பார். (௧௯)

நந்து நந்துநந் களத்தியர் நகிலநேர் நவில
வந்த தாமென வடிப்பர்கண் மீளவு மருவப்
பந்து வந்திடிற் புரத்தறம் மியற்கையாம் பண்பாற்
பந்து வந்தவென் றுளங்கனித் தேற்பர்பா வையரே. (உய)
வேறு.

எந்தே கம்போன் றுடலெனும்பே ரேய்ந்தா யெனினு மாலையிட்டு
வந்தார் கமலக் கரமன்றி மருவா வெமது தனப்பேரை
யந்தோ புனைந்தாய் பலர்கரமு மடுப்பாய் சீசசி யெனக்கனன்று
நொந்தா ரிடித்தா லெனக்கனக நொறுங்க விடிப்பார் பலமாதர். (உக)

இருமை யுடற்கோ ராவிழுத் தென்னே புதுமை யெனமனத்தா
லொருமை யுடைய வாடவரு முழையன் ஒரு முலவியுறுங்
கருமை படியும் பூங்காவுங் கமலத் தடமுஞ் செழித்தோங்கும்
பெருமை யிடைமா நகரிதுவாம் பேசப் புகுவா முண்ணகரே. (உஉ)

உண்ணகர்.

வேறு.

வகாவிலான் சிவலிங்க வடிவாகி யரிமழத்தில்
வாழல் காணாத்
தினாசெய்நீர்த் திரிபதகை யந்நகர்குழ் கிடந்துசெவி
சேரா நண்பற்
குணாசெய்வா மிதனையென நாகருல குறுவதுபோ
லொலியா லோங்குங்
கணாசெயாக் கடலனைய கிடங்கு நிலை யெவராலுங்
காணெண் ணதால். (உங)

எமதுகுலத் தொன்றனுயி ரிறுத்தமா லவனுருவ
மெடுத்த மீனங்
கமடமனைத் தொடுங்கும்வகை கடுகடுப்பேம் வலனாயிற்
காக்க வென்னுந்
தமதுபகைக் கரியினத்தைச் சாடுமிய மனுக்குமச்சந்
தனையு றுத்து
மமையுமவலி மிகப்படைத்த விடங்கரினங் கிடங்கரினங்
களவின்ற ன்றே. (உச)

பொன்னிதழித் தொடைப்பெருமான் றனைவிடுத்து வீற்றிருக்கும்
 புனிதத் தான
 மென்னவிர சிதப்பொருப்பு மெய்திவளைர் தினிதிருப்ப
 தேய்க்கும் வானர்
 துன்னுமேழு வாம்புரவி நடைதட்ப விண்ணளவுந்
 தோய்ந்தி யாரும்
 பன்னரிய வலிபடைத்துப் பலபொறிசேர் நொச்சியெழில்
 பகரற் பாற்றோ.

(௨௫)

கணிகையர்வீதி.

தரையிசைப் பாதந் திண்டின்விண் ணாவரித்
 தையலர் வாய்தலிற் கொணர்ந்தே
 யுரியபொற் புவிப்பொன் னனைத்துமீ குவரென்
 றுன்னிய நான்மறைக் கிழவன்
 பெரியவா னவர்காற் றரையிசைத் தோயாப்
 பெற்றிசெய் தானென்பர் பெரிய
 ரரகர வினைய கணிகையர் செவ்வி
 யளவறிந் தியாவரே யறைவார்.

(௨௬)

பரத்தைய ரென்னும் பரமன ரொருகாற் பண்புனோர்க்
 களிப்பரோர் சுவர்க்க
 மரத்தையே விழியிப் பரத்தையர் தம்பா லடுப்பவர்
 பண்பிலா ரெனினுங்
 கரத்திடைக் கொள்ள நிச்சலு முள்ளங் களித்திரு
 சுவர்க்கமீந் திடுவார்
 வரத்தினு லுயர்ந்தோ ரிருவரி லெவரோ வழத்துவீ
 ரறிவினால் வல்லீர்,

(௨௭)

வள்ளுவர் போருளி லாருக்கிவ் வுலக
 மருவிய சுகமிலை யென்னத்
 தெள்ளி நன்குரைத்தா ரச்சுக மிதெனச்
 செப்பிலா ரறிந்தனம் வறிய
 ரள்ளுதற் கமைந்த பேரெழி லுடையா
 ராயினும் விடுத்துப் பொன்னளிப்போ
 ரெள்ளுபல் விழிநு ரேனுமுற் றிடுவா
 ரிக்கணி கையர்சுக மொன்றே.

(௨௮)

வேறு.

துன்று மாநிதியோர்வந்து நிதிதந்து தோயு
மன்று மேவெறுக் கையைத்தம தகங்கொள்வா ரவர்பொன்
குன்று காலைபு மகத்திடை வெறுக்கையே கொள்வா
ரென்று மொன்றுபோ லிருப்பவ ரிவரலா லெவரே. (௨௯)

கடைவீதி.

தரைப்பொருளும் வரைப்பொருளுஞ் சலதியிடைப் படுபொருளு
நிரைப்படவைத் தெல்லவரு நினைத்தவகை பெறத்துறுமிக்
குரைப்பகலாக் கடலாடைக் குவலயமான் பண்டாரம்
வரைப்பிலவெவ் வேறிருக்கும் வகைகாட்டு நியமமெலாம். (௩௦)

மருக்காலு மலர்பகரு மடவரலை யடுத்தணங்கே
யரக்காம்ப லிதழ்க்கோவை யாரவிலை யுரையென்ன
வுரைப்பாணை பணச்செருங்கா லுரைத்தியோ வெனச்சினவத்
திருப்பாவா யுனக்குளதஃ தெனக்கிலைனச் செப்புவனல். (௩௧)

அருமைநவ மணியினமு மளப்பிலா நிதித்திரளுந்
தருமநெறி யாலீட்டித் தகப்பெருங்கு மிநகர
மொருமணியு மிருகிதியு முறுமுமப ருரதனைப
பெரிதநகை செய்தென்னப பிறங்குமணி வடநாலும். (௩௨)

பரவைகடைந் துடல்கரிந்து படாதபல பாடுற்றுத
திருநெடுமால் பொன்னாடை சேர்நறுபே ருறலென்னே
பெருமையதின் மிகச்சிறந்த பேராடை வேட்பவர்க்குத்
தருவதெதிர் நோக்கியுநர் தன்மையதிவ் வாவணமே. (௩௩)

சூத்திரர் வீதி.

விளங்கியபல் வகைப்பொருளும் வேண்டியடைந் தவரெவரு
முளங்கனிபபப் பெற்றறிடுவா னுற்றவா வணம்புகன்றும்
வளங்கெழுபன் னிலநலனும் வளர்வித்து மனசிலையிற்
முளங்கலிலாச் சூத்திராத் தொன்மைநலஞ் சொல்கிற்பாம் (௩௪)

முன்னருறு மூவகையோர் மொழிந்தபணி விடைபுரிந்து
மன்னுபல தொழிலாற்றி மருதநில வளம்பெருக்கக்
கன்னல்கழு கரம்பையிலாங் கலிவளர்த்துக் கலிதவிர்த்துத்
துன்னியநட் புரிமைகொடு துலங்கிநிறை குவரெங்கும். (௩௩)

நூலாய்ந்து பாவாக்கி நுண்ணியபல் கலையியற்றி
மேலான புலவரென விளங்குகா ருகவினைஞர்
பாலாதி தருந்தெய்வப் பசப்புரப்பார் பணிசமைப்பார்
தோலாரு முழுவதிர்ப்பார் தொழில்வகையெம் மளவிறோ. (௩௪)

எந்நாளும் தொழில்புரிவா ரிசைக்குயிலு வம்பயில்வார்
கொன்னாரும் புயவலியார் குலவுமன நலமுடையார்
பின்னான குலத்துதித்தார் பிறங்குதெரு வளம்புகன்றார்
துன்னாரில் லாவசியர் தொன்மறுகி னணிபகர்வாம். (௩௫)

வைசியர் வீதி.

ஒருவணிய னிடமுரைத்த வொருமொழியை மனத்துன்னி
யிருபதினோ டைம்பதின்ம ரின்னுயிரீதீ தறங்காத்த
பெருமையவே ளாண்குடியிற் பிறப்புடையார் வாசகத்தி
னொருமையுடை யாரெனயா முரைப்பதுமோர் புகழாமே. (௩௬)

வாசவனா தியவானோர் வாசகநம் பாமாறன்
றேசமலி யிவர்குலத்தோர் செப்புமொழி நம்பினனே
லீசனடிக் கன்புநிறை யிவர்குலமோ தேவர்களோ
பேசமிடத் தினிலுயர்வு பெற்றவர்கள் பெருமதியீர். (௩௭)

கொடையினுற் கார்காத்த குலப்பண்புங் குளிர்த்துநல
மிடையறா வாசகத்தா லினியகங்கை குலப்பண்பு
நடையினு லூலறிவு நாடோறும் வெளியிடுவார்
விடையினுர் பதந்துயிலும் லேவலையிலு மறவாதார். (௪௦)

விடையாள ரன்பர்ப்பணி விடையாளர் விருந்தருத்தச்
சடையார்க ளகம்புறமா சடையார்க டனிச்செல்வ
முடையார்கள் பொன்னிழைசே ருடையார்க ளுயர்கதவ
மடையார்க ளடையார்க ளடையார்க ளாதலினால். (௪௧)

மறைபுகலு மகமாதி வகுத்ததொழி லெவந்துள்ளு
நிறைபுகழுற் றெப்பிகந்த நீர்த்துழவஃ தியற்றுவரே
தறையிடைவாழ் வுடையரெனச் சாற்றினர்செந் நாப்போதார்
குறையபிலா விவர்வாழ்வு கொடுப்பர்புவி யோரெவர்க்கும். (௪௨)

மன்னவர்க்குத் துதேகல் வயமுறவெஞ் சமராரற்ற
னன்னிலைமை யமைச்சரிமை நண்ணன்மகட் கொடையளித்தன்
மின்னியவே ளாண்மைசெயல் விருந்தருந்தி மிகையருந்த
லென்னுமிவை முதற்பலச் ரெய்திவளர் மேன்மையினார். (௪௩)

எல்லவரு மெப்பொருளு மெவ்நீர்க்குமெடுத் தெடுத்துதவி
வல்லகணக் கினிலிம்பி வரையும்வழு வாராகிக்
கல்லுமுரு கிடப்பேசிக் கடலுலகை வசப்படுத்திப்
புல்லுதலால் வசியரெனப் புகல்பவரே வைசியரென்போர். (௪௪)

தரைமிசையும் வரைமிசையும் புணைமிசையுஞ் சார்ந்துபல
பொருணிறைத்த பேழையெலாம் பொன்னிறைத்துப் புகழிறைத்து
மருவுமிவர் பெருவாழ்வின் வளமனைத்துந் தெரிந்தன்றோ
திரைகடலோ டியுநிதியந் தேடுகவென் றார்முதியோர். (௪௫)

பூவுலகத் தெவர்தனத்தாற் பொலிந்தவரா யினுமவர்பான்
மேவுதன மெலாந்தம்பான் மேவுபெருந் தவமுடையா
ராவதிது வறிந்தன்றோ வன்னவர்க்குப் பொருத்தமுறத்
தாவில்பெரி யோருரைத்தார் தனவைசிய ரெனுநாமம். (௪௬)

தனத்தான்மட் டுஞ்சிறந்த தன்மையரோ தருமநெறி
மனத்தாலுஞ் சிறப்புடையார் மல்குமுயர் குடிவாழ்க்கை
யினத்தாலுஞ் சிறப்புடையா ரிடங்கடொறு மடைகின்ற
கனத்தாலுஞ் சிறப்புடையார் கருத்தாலுஞ் சிறப்புடையார். (௪௭)

எத்தனைதண் ணீர்ப்பந்த ரெத்தனையோ பசுமடங்க
ளெத்தனைகல் விச்சாலை யெத்தனையோ சத்திரங்க
ளெத்தனையோ வாவிதரு வெத்தனையோ விவர்தரும
மெத்தனையோ வத்தனையு மித்தனையென் றெவர் புகல்ணர். (௪௮)

மட்டிலா ஆதியநா டொறும்வளர வளமலியும்
பட்டினங்க டொறுஞ்சென்று பழகுமிவர் சீராய்ந்தே
செட்டியெனுந் திருநாமஞ் சேர்ந்தனனென் குகப்பெருமா
னிட்டமிகு மிவர்மகிமை யெம்மளவீற் றுங்கொல்லோ. (௪௯)

அரசர் வீதி.

வேற்றரசர் நிதிவேண்டி வெகுண்டுபொரச் செல்லாராய்
மாற்றலர்தஞ் சமர்வலியை மாற்றியவர் புறங்கண்டு
நாற்றிசையும் வயவிளக்க நன்கமைத்துக் குடிசுண்மனந்
தோற்றுபய விருணிக்கித் தூயபுக மொளியூன்பார். (௫௦)

ஆறிலொரு கடன்பெறுத லன்றியொரு கடனின் டி
வீறுமுயர் நிதிமலையின் மேலாக வறமென்னக்
கூறுபயிர் நனிவளர்த்துக் குற்றமெனுங் களைகளேந்து
தேறுமன்பு நீர்பாத்துச் சிவனருளாம் பலனுறுவார். (௫௧)

பேரரிபோன் மிடலுடையார் பிறங்குநடு நிலையுரியார்
சேருடையை விட்டவன்கை சிவணியநட் பிலககணத்தா
ராரும்வயப் படைமுதலா மாறங்க நனிபொருந்திச்
சீரணியுந் காவலவர் செழுநிலத்தோர்க் காவலவர். (௫௨)

வேறு.

அறம்பொரு ளின்ப நிலையற மறமா
மறுவகை யியலினு மனுவுந்
திறம்பல ராறு தானையுஞ் சிறப்பச்
செறிந்தன ரோதலே யாதி
யுறுந்தொழி லாறு முடையர்நன் னடைய
ரொருகண மேனுந்தம் முள்ள
மடிப்பயி லாது வாழ்பவ ரைந்து
வகைக்குழுச் சுற்றமு மலீந்தார். (௫௩)

தந்திலத் துறைவார்க் கைவகைப் பயமுந்
தடுத்தன ரொதுக்கியெப் பொழுது
மின்னலுற் றவருக் கெலியரா யிடுக்க
ணியற்றினே நெருமக னேனு

மன்னவற் கோறற் கஞ்சிலார் செவியே
யக்கமர் வறிந்ததை நன்கு
பின்னுறத் தெளிந்து நீதியாற் களிக்கும்
பெற்றிய ரரச்செய் பெரியர்.

(௫௪)

அந்தணர் வீதி.

ஒருகுலமு மிருநிற்பு முததொழிலு நான்மறையு
மோரை வேளவி
புரிவதுவு மறுதொழிலு மெழுகடலு மெண்மலையும்
பொருந்து மொன்பான்
மருவியகோள் களுநிலையின் மாறினுமா ரூப்பண்பும்
வளாசம பதனும்
பெருகவரு பன்னொருமுத கோடிபரிற் சிறந்துறுவர்
பெருமுந நூலோர்.

(௫௫)

வேறு.

அறுவ கைத்தொழி விடத்துள பெருவிருப் பமரர்
மறுவில் பூசனை யதிதிகள் பூசனை மகஞ்செய்
துறுவ தாமவி யுண்டலிப் பெற்றிசா லுரவோ
ரிறுவ தில்லெனு மிருதியை விளக்கடு மியலோர்.

(௫௬)

தீர்த்த மூழ்குதல் சந்தியா வந்தனஞ் செபித்தல்
சீர்த்த வோமந்தே வார்ச்சனை விருந்துபோற் றிடுத
லார்த்த வைஸ்வதே வந்தினர் தொறு முறையாற்றிக்
கூர்த்த சிந்தையோ டிலங்குவர் பார்ப்பனக் குலத்தோர்.

(௫௭)

பிராமற் தெய்வமா மிருவகைக் கண்ம மும் பெரிது
விராவுங் கொள்கையர் மெய்யலாற் பொய்சொலா விரதந்
பராவு மன்பினர் முப்புரி நூலினர் பண்பாற்
றராத லந்தொழுந் தகையினர் வேதவித் தகரே.

(௫௮)

எம்பி ரான்றன துடைமையெப் பொருளுமென் றெண்ணிப்
பம்பு மெவ்வுயிர் மாட்டுநற் பேரருள் பரப்பித்
தும்பி சூழ்தரு முண்டகத் தொடையலுஞ் சூடிக்
கும்பு கொண்டுவாழ் குவர்பலர் முதன்மையாங் குலத்தோர்.

(௫௯)

பிரமசுரியதிலை.

ஒருகு லத்தினி லிருபிறப் புதுமுப நயன
மருவு கன்மமுற் றவர்மறை யோதுவான் மாண்பு
பெருகு முஞ்சிநாண் கரியமான் றேற்கலை பெறுதோ
ஞரிய பன்னவி னுமுப வீதமுற் றெனின் வார்.

(௬௦)

கூவி ளத்தினு முருக்கினுந் தண்டுகைக் கொள்வோர்
மேவு காலையி லிரனியை வணங்கியே விருப்ப
மோவு றுதுநற் சமித்தெடுத் தியற்று வ ரோமர்
துவு பிகைக் கொண் டென்பவ ரகம்புறந் தூயோர்.

(௬௧)

தேசி கற்பணிந் திருவெனக் குணத்தொடு தீசி
யாசை பார்த்திருந் தியம்பென வினிமையி னறைந்து
காசில் பன்மறை கரும்பொரு ளுளங்கொளக் கற்பார்
வாச மாலைசந் தணிகலர் வன்னியா மாண்பார்.

(௬௨)

வேறு.

புலருமு னெழுந்து நித்திய கருமம்
புகல்விதி முறைப்படி புரிந்து
பலகலை யாய்ந்து பரணைவந் தித்துப்
பரிவின ருடனமு தருந்தி
நிலவுல கினுக்குத் தெய்வத மாடு
நின்றுமா மழைக்கொரு வித்தாய்
மலரவன் முகத்துற் பவித்தவர் மகிமை
வழுத்திட யாவரே வல்லார்.

(௬௩)

ஆதிசைவர்.

முந்த வேயெழு நான்கெனுஞ் சுருதிகண் முதன்மை
வந்த சீரெழு நான்கெனு மாகம வகைகள்
சிந்தை கொண்டவர் புராணமீ ரொன்பதுந் தேர்ந்தோ
ரெந்தை யாரடி மலரலாற் கைதொழா வியல்பார்.

(௬௪)

பூதி யீர்திடு முரிமையர் மனுக்களிற் புரையில்
லாது மேதகு மைந்தெழுத் தன்பருக் கருளுங்
கோதி லாதசற் குருத்துவ விலக்கணங் கொண்டோ
ராதி சைவராம் பெயரின ரருளுரு வமைந்தோர்.

(௬௫)

ஞானக் கண்ணினுக் கல்லதை வெளிப்படா நம்பன்
 ஞானக் கண்ணிய புயத்தொடு கருணையாற் சகல
 ஞானக் கண்ணினுங் கண்டிய வெளிப்பட லொப்பா
 ரீனக் கண்ணுற ரிவாசிவத் துவிசரென் றிசைப்பார். (சுசு)

வேறு.

ஆதிமறை மனுவோதி யாகமத்தின் படிசுடுக்கை யணிவார் பூசை
 நீதிபெற நித்தியநை மித்தியகா மியங்களினு^௦னெடி தினுற்றி
 யோதுசிவ னடியார்க ளுடனருந்தன் பகிழ்ந்துறைத லுரிமையாக்கித்
 தீதில்பல கலையாய்ந்து பொழுதுகழித் தகங்களிப்பர் சிவநூற் செல்வர்

கற்புடைமகளிர்.

நாயகற்கு முன்னொழுத லாதிபின்ன ருறங்கல்கடை
 நண்ணு முந்நான்
 கேயவகைக் குணங்களுமீஇ யீசனெனக் கணவனையே
 யெண்ணிப் போற்றிப்
 பாயபணிக் கஞ்சாம லருந்ததியே பல்வேறு
 படிவங் கொண்டு
 தூயவரி மழத்தடைந்தா லெனநிறைவர் கற்புடைய
 தோகை மார்கள். (சுஅ)

தூல்பயில்வோர்.

சிந்தையெனும் புலத்தினிடைத் திகழறிவு விதைவிதைத்துச்
 சுந்தரநூ லாய்தலெனந் தோயமிட்டு மறதியென
 வந்தகளை யறங்களைந்து மகிழ்ச்சியெனும் பயிர்வளர்த்துச்
 சந்ததமும் புகழ்ப்பலனைச் சாருவர்மா ணவர்பலரும். (சுசு)

பலவகை அறச்சாலைகள்.

மூவி ரண்டு சமய முறைநெறி
 மேவு நற்றவ மேலவ ரின்புறக்
 கூவி புண்டியுங் கூறையு மீந்திடுந்
 தாவில் சாலை தலைத்தலை தங்குவ. (எ௦)

அகில நாயக னன்றநூன் செய்தலிற்
 நகவு தூஉமறை சாற்றும் விதிப்படி
 மகிமை வேதியர் மாமுனி வோருடன்
 மகமி யற்றிடுஞ் சாலையெம் மாட்டுமே. (௭௧)

சரியை யாதியோர் நான்கிற் றனித்தனி
 யுரிய நால்வகை யுற்ற வொழுக்கினர்
 பரவு நன்மை பயப்ப மகிழ்ச்சியின்
 விரவு சாலைகண் மேவுவ வெங்கணும். (௭௨)

திலக வாணுதற் றெய்வமின் னொருட
 னலனு கர்ந்து நயத்தலின் மேமபடக்
 குலவு மின்பங் கொடுக்குஞ் செழுந்தமிழ்ப்
 புலவர் சங்கம் பொருநதுமெங் கெங்குமே. (௭௩)

புனலெ டித்துவிண் போய்மின்னி நீர்பெயுங்
 கனமு முக்கமெக் காலும ருததிற்
 றினமு நான்மறைச் செல்வ ரிருநதுசெய்
 கனமு முக்கமெக் காலும ருதரோ. (௭௪)

ஈச னொளத் தின்ப முறப்புரி
 பூசை யாதி புகலும் விதியெலாம்
 பேசு மாகமம் பெட்பொடு கற்பவர்
 மூசு சாலைகண் மொய்த்து முழங்குவ. (௭௫)

திருக்கோயில்.

பாண்டியநா டெனுந்தேவி திருமுகமே நிகராகப்
 பயிலுஞ் செல்வ
 மீண்டியறம் ளளர்வதனுக் கிடமாகு மரிமழவு
 ரிதனை மண்ணிப்
 பூண்டிலகு செழுந்திலக மெனலாகு முள்ளன்பு
 பொருந்தி நின் று
 வேண்டியவர் வேண்டியவை பெறவருளுஞ் சிவபெருமான்
 மேவுங் கோயில். (௭௬)

வேறு.

விண்ணவர்க ண்டோறு மேவிநிதச் சடைபுடைய
பண்ணவனைத் தொழுவரற்குப் பண்ணியசோ பானங்
கண்ணியநல் வழிபோலு நாத்திருத் தனிமுன்பு
கண்ணகன் ற கோபுரத்தின் காட்சிமிது மாட்சியதே. (எஎ)

தீட்டரிதா கியவேதஞ் செப்பொலியு மணமிசூத
தோட்டலர்பற் பலவடியார் தொடுத்துதவ மனுவோதிச்
சூட்டொலியு மூவர்முனஞ் சொன்னவருட் டமிழ்வேதப்
பாட்டொலியு மோரேழுபாவையொலி யையுமடைக்கும். ()

பொதுவகை.

மாற்றலர்த முளங்கலங்க வயப்படைந்து ரியங்கறங்கு
மேற்பவருட் குதுகுலிப்ப ஊகைமுழ வங்கலிக்கு
நாற்றிசையா ணையுநதிகைப்ப நன்மகப்பே றுறவதுவை
சாற்றுமுழ வொலியேழு சலதியொலி யினு மபெரிதாம். (எசு)

வில்வலியிற் பேடியென விளம்பிடுவா பார்த்தனைபு
மல்வினையிற் கான்மகனை வழத்துவர்கான் மகனென்னக்
கல்வியினற் சேடனைதகங் காலின்னீழ் வாழவைப்பார்
பல்வகையா னுஞ்சிறந்த பண்பினரா டவரெவரும். (அ0)

வெற்பினற் செயமுலைபார் மினிர்மதியாற் செயமுகத்தார்
பெற்பினற் றிருமகளு மலர்மகளாப் போதவுளார்
கற்பினு லருந்ததியங் ககனாரீர செலவிடுபா
ரற்பினு லங்கனையா ரங்கனையா ரெவரம்மா. (அக)

என்வறையுங் கருணைசெயு மீசுளு ரெழுந்தருளுந்
தன்மையகத் திடைக்கொண்டு தானுமபல் லுருவாகி
வின்மலைவந துறைவதுபோல் விளங்குவன விளங்குமொளிப
பொன்மலியு மணிமாடம் புலவருங்கண் டதிகழிப்ப. (அஉ)

அம்மாட மேடைமிசை யரிவையர்செய் நடவியலைச்
செம்மாளை நிகருமவிழித் தெய்வமின்னார் கண்டொளித்துக்
கைம்மாண்பும் பதமாண்புங் கற்பதற்குத் துணைசெய்யு
நம்மாலிங் குறைப்பரிதா நாட்டுகொடிப படவரிசை. (அங)

இன்னவகை பன்னலமு மென்றுநிறை யரிமழமா
நன்னகரின் வளமிந்த நானிலமெ லாநதெரியு
மன்னதுதா னென்னுரையி லடங்குமோ மாமுனிவர்
மன்னியுறை நைமிசமாம் வனத்தியல்பு தனைப்புகல்வாம். (அச)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨௧௬.

நைமிசா ரணியப்படலம்.

பொன்னந் தாமரைப் பூவிலோன் முனிவரர் பொருட்டு
முன்னந் தானொரு குசையுரு ஞய்த்திட முநிகி
மன்னந் தாவள மல்குறக காட்டிய வனமே
யன்னந் தாவிய கங்கைசார் நைமிச மாமால். (அ)

பெருமை மிக்கவான் பிறங்கிய தேவரும பிறரு
மருமை மிக்கசீர் முனிவரர் மகத்தனி யாதி
யொருமை யுற்றுவந் துணத்தினந் தோ றுநன் குதவுங்
கருமை பெற்றபைந் தருநகர்கூழ் நைமிசக் கானம். (உ)

மோக நீப்பது மும்மலஞ் சீப்பது முனிவர்
யோகங் காப்பது நிறைந்த மெய்ஞ் ஞானத்தி னெடுநந்
போகஞ் சேர்ப்பது புண்ணியந் தருவது புலராச
சோகந் தீர்ப்பது நைமிச வனமெனுஞ் சூழல. (ஈ)

ஈத்து வத்தலில் வானறரு வைந்தையு மெடுத்துப்
பாத்தி றத்தினர் சிறந்தவாப் பகருவர் பரிந்தம்
மாத்த லத்தினர்க் கவைகெடா வவியினை வழங்குங்
காத்தி ரத்தினே மெனப்பொலி நைமிசக கானம். (ச)

கரங்கள் கூப்பிதின் றெவ்வகை விரும்பினுங் கருத்துள்
ளிரங்கி யீகலா தொறுபபவர்க ளீகூர ரியல் போற்
கரங்கள் கூப்புநர்க் கீகலா தொறுபபவர் களுக்கே
யிரங்கிப் பல்கனி யீயுமுள் ளிலந்தைக ளிலங்கும். (இ)

அரம்பை யோடு மவரையு மவியுண வழைக்குந்
தரம்பொ ரப்பல தரமிலை கரமசைத் தவிரும்
புரம்பொ டிததவன் பொருதரி புலியடிப் பைங்கா
யரம்பை பற்பல வவணுயர் தழகுசெய் தமரும்.

(சு)

மாயன் மைந்தனுக் கொருனை மலரென மருவி
நேய மாதவ நிலைபிறழ் தரச்செய நினைத்த
தாய பாதக மகற்றுமின் னெனமுனி வரர்பூற்
றாய தாங்கனி கொடுத்தித் திருப்பபல் சூதம்.

(சு)

இன்ன மாதவர்க் கெமெய்பர் முனிவர னெய்தி
முன்ன வன்கதைக கணிர மீததி முறையாற்
றன்ன மின்மிசூந தபசிகூட் டமபெறத் தழைத்துத்
துன்னு தேங்கனி யுகுததுமென் றிததபல் சூதம்.

(அ)

நிலையி னூற்றலா லொருவர்கெய் நன்றியை நினைபாப்
புலையி னூர்க்கறி வுறுததுதல் போன்மெனப் புனலை
யுலையில் வேர்வழி யுணமுன முதவிய துன்னித
தலையி னூற்றருந் தாழைகள் பலவவண் டழைக்கும்.

(சு)

கம்பு தூக்கிய கரத்தனு முரியசங் கரனும்
பம்பி நின்றெனப் பூவைபுங் கொன்றையும் படிந்து
கொம்பு பூத்தலர்ந் தளிகள்வீழ்ந் துணமதுக கொட்டி
யம்புவிக்கெலா மளவிலா மணமுற வாகும்.

(ய)

வேறு.

எங்கள் லொன்றை பெழிற்கரத தெடுத்த விறைவனை
யனைபரா யிலங்குந்
துங்கமா முனிவர் குழாம்பல வசிக்குஞ் சூழலா
யிருத்தலா னமைபுந்
தங்கலோர் காலந் தாங்குவ ரென்னத் தருக்கொடு
குதிகுதித் தோடிப்
பொங்குபே ருவகை யொடுதிரிந் தாங்குப் பொலிவன்
வளவின மான்கள்.

(யக)

வேறு.

எத்தனையோ தருக்களிவ ணிருத்திடினு மவற்றின்பே
 ரினைக்கொள் ளாமற்
 பத்திரத்தை மலரையணி பரமசிவ னதிவிருப்பப்
 பட்டன் றோவெம்
 முத்தம்பே ரினைக்கொண்டா னென்றுவகை யுடன்கனிவா
 யும்பர் நாட்டில்
 வைத்ததரு வையுமிகழ வளர்த்தாங்கு வளர்சம்பு
 மரங்கண் மல்கும். (யஉ)

இந்தவளம் பலபடைத்துத் தேவருக்கு முனிவருக்கு
 மெவர்க்கு மின்பந்
 தந்துவளர்ந் துயர்நைமி சாரணிபத் திலங்கியமா
 தவசி ரேட்டர்
 சந்ததமுங் குழுவியிருந் தைந்தடக்கித் தவம்புரிந்து
 தகவா யோகு
 வந்துசிவ ஞானமுற்று மகம்பலசெய் தளவிலருள்
 வாரி யாழ்ந்தார். (யஉ)

ஒருகணமும் பரஞ்சோதி யுருகிலையை மறவாம
 லுளத்து நோக்கி
 வருகணத்தர் கனவிலுநல் வழியல்லா வழிசெல்லா
 மனத்தர் கல்லு
 முருகமொழி யின்சொல்லும் பேரன்பு மெய்யுணர்வு
 முடையா ரின்பம்
 பெருகமறை யாகமமும் பிறங்குபுரா ணதிகளும்
 பெரிதுந் தேர்வார். (யசு)

வேறு.

காகிபன் வியாசன் வியாக்கிர பாதன் கவுதமன்
 மார்க்கண்டன் பரத்து
 னாகன்வான் மீசன் சுகன்கலைக் கோட்டு மாமுனி
 யுதஞ்சலி வசிட்டன்

தையிசாரணியப்படலம்.

சுரு

மாசிலத் திரியாங் கீரசன் சனற்கு மாரனா

ரதன் றுரு வாசன்

பேசுசீ ருரோம எனகத்தியன் சனகன் பிருகிர

ணியமுனி பினாக.

(யரு)

ததிபுலத் தியனே ரண்டமா முனிவன் சமதங்கி

சத்தகூன் முனிவன்

விதிநிகர் பதுமன் செளநக னாதி மேதகு .

முனிவரர் வேதத்

துதிமுறை தவறா தொடுபெரு வேள்வி யுளுற்றியாங்

குலகையோ டுறநா

ணதிமதி பொதியு முடியுடைப் பெருமா னுட்டிய

லருட்கட னறவை.

(யசு)

செவிவழி யுனுமா சிந்தையுள் விருப்பஞ் செறிந்தவ

ராகியல் தார்பாற்

புவிமிசைப் பெறுவ மெனநினை பொழுது புரிசடைப்

பொருவிலோன் பொருவ

வவணருட் சூதமுனிவரன் வரலு மவாவொடு

மெதிர்புகுந் தழைத்துத்

தவிசின்மீ திருத்தி நான்முறை போற்றித்

தாழ்நதுநின் றறைகுவர் மாதோ.

(யள)

சிவகதை நிறைந்த தெய்வதக் கடலே திகழ்பதி

னெண்புரா ணமுமோர்ந்

தவனியி லெமக்கின் னருளின லுரைக்கு மற்புகக்

கற்பக மனையாய்

நவமுற வின்று பரசிவ சரித நறவைவேட்

டிருந்தன நலமா

முலங்கமீக் கொள்ளத் திருவருட் பெருக்க

முய்த்ததா லுனையிவ னுறவே.

(யஅ)

வேறு.

பாரி லுள்ள சிவதலங்கள் பலவவற்றுட்

சிறப்புடைத்தாய்ப் பலனை நெஞ்சத்

சுக

அரிமழத்தலபுராணம்.

தோரிலுடன் றருமூர்த்தி புறுகிலையாய்த் தீர்த்த முபா
வுளதாய் மேலாஞ்

சீரிலுயர் சிவதலமான் மியமொன்று கருணைகொடு
செப்பல் வேண்டு

நாரினிறை மனத்தவனே நற்றவனே கற்றவனே
நலஞ்செய் வானே.

(யச)

எனச்சவுந காதியர்க ளிசைத்திடலுஞ் சிவனருளை
யெண்ணி யேத்தி

மனத்தின்மிக மகிழ்வெய்தி மாறாத பேரன்பு
வளர நோக்கி

யனத்தனரி யறிவரிய வரன்சரிதப் பெருங்கடலை
யளவிட் டியாரே

கனத்தபுவிக் கண்ணுணர்த்துங் கலைமதியார் முனிவர்காள்
கருதிக் கேண்மின்.

(உய)

வேறு.

சிவகதை கேளாச் செவிமரப் பாவைச் செவியன்றிச்
செவியுள தன்று

சிவகதை யுரைப்பார்க் குதவிலார் செல்வஞ் செல்வமென்
றுரைத்திடுந தெய்வச்

சிவகதை படியார் கலையறி வாய்நது செப்பிடிற்
கலையறி வாஞ் சிர்ச்

சிவகதை நூலைப் பூசியா ரெடுத்த சென்மமுஞ்
சென்மமன் றறிவீர்.

(உக)

சிவகதை யன்பாச் செவிவழிக் கேட்டோர் செல்வமுற்
றளவிலாண் டிருந்து

சிவபத மடையுஞ் செவிவழி யறிவர் தேவரா
தியர்துதித் திருஞ்சிர்ச்

சிவகதை படிப்பார் படிப்பண்க் குதவி செய்தவர்
பூசைசெய் திடுவோர்

சிவபர னுணை நமன்கதை காணுந் திருவரு
ளுடைய ராய்த் திகழ்வாக்.

(உஉ)

வேறு.

சிவகதையே சரியமுதற் சிவஞானம் வரைதெரிக்குஞ்
செல்வப் போதஞ்
சிவகதையே நாற்பத்திற் செல்லுநெறி முறைகாட்டுந்
தீப மேலாஞ்
சிவகதையே நினைத்தவெலாஞ் சித்திக்க வருள்புரியுந்
தேவ தாரு
சிவகதையே யிகபரந்தந் தளவில்சுகத் தீருததிவைக்குந்
தெய்வ மாபும.

(௨௩)

வேறு.

ஆதலி னீனி ரதனையே கேட்கு மாசையுந்
றமாநதனி ராற்ற
மாதவமியாதோ வறிகில னிமய மாதவன்
றிருவருள் வழியாற்
பூதலத் திலங்குந் தலமுதன் மூன்றும் புனிதமேம்
பாடுறப் பொருநதிக
காதலுந் தடுத்தார் கருதிய வெலாமக் கணத்தருள்
புரிவதாய்க் கருலும்.

(௨௪)

அத்தல மமர்ந்த நாடுது நகர்ப்பே ரியாதவ னெழுந்தருண்
மூர்த்திக்
குத்தம பூசை யுஞற்றினார் பேரெ னுவமையில் தீர்த்தத்திற்
குலகு
வைத்தபே ரெதுவம் மகிமையென் னென்னில்
வழுத்துது முனிவிர்கா ணீவிர்
சித்தமன் புற்றுக் கேண்மினென் றெறித்துச் செப்புவன்
சூதமா முனியே.

(௨௫)

நைமிசாரணியப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨௪௪.

தலவிசேடப்படலம்.

மதியறு கரவுகங்கை மதலேகொள் சடிவள்ள
 றுதிபொதி பதத்திலன்பு சூழ்ந்தமர் மனத்து நல்லோர்
 விதிமுறை வணங்கிப் பேறு மேனிய மேன்மை சான்ற
 பதிகளி லுயர்ந்த தாய பதியொன்று பகர்து மாலோ. (க)

சிவபிரா னுமையா னோடு சிறந்தமர் தலங்க னெல்லா
 நவமிசு மேற்ற மாக நவிலுவ நுண்மை யேயாம்
 பவமகற் றிடுவா னந்தப் பரமனு மனைபுஞ் சேயு
 முவமையி லரசாய்ச் செங்கோ லோசசிய தலமொன் றுண்டால். (ஈ)

வேறு

அப்பதி வடபா லரிமழப் பதியொன் றவனி யிலீணை யிலா தமரு
 மெப்படி யென்னி லரிமழ வாகி யிறைஞ்சிட வங்க ரிறையே
 யொப்பறு கயற்கண் னுமையொடு தோன்றி யுயர்வர மருடலமான
 விப்பதிமகிமை யெடுத்ததுரைத் திடுத லெளிதன்று சேடற்கு மின்னும்

கமலையிற் பிறக்கக் காசிபி லிறக்கக் கனகவம்
 பலமதைக் காண

வமலனே சோதி யாகிய வரையா மருணைய
 நினைத்திட வவர்க்கு .

முமலமு மகன்ற முத்தியுண் டென்பர் முடிவிலா
 வரிமழங் கேட்கல்

விமலமா மதனைத் தருமெனி லெவரும் விழைதலப்,
 புகழ்சொலம் பாற்றோ. (ச)

இத்தலத் திருந்தா ரறம்பல புரிந்தா ரிறைபத
 மலர்மிசை யன்பு

வைத்த சிந் தையினை மருவடி யார்க்கு வணக்க முற்
 றவர்பணி வகிப்பா

ருத்தம மிகுந்த சிவபுரா ணங்க னோதுவார்க்
 குதவுநல் லுளத்தோர்

. முந்தரா குவரென் றெடுத்தெடுத் துரைப்பர் முனிவர
 ரையமொன் றிலையால். (ஊ)

மற்றொரு தலத்திற் பலயுக மிருந்து வழித்தருந் தலமெலாம்
புரிந்து, பெற்றறி பலனை மிதகலத் தொருநாட் பிறங்கிடிற் பெறு
வது மெய்யே, குற்றமிக கோங்கு தொலைகா வாதி கொடுந்தொழில்
புரிந்ததிக் கொடிய, குற்றபா வழிவகுதுவரே நீங்கி யுயர்பதத
அமபரா குவரே. (அ)

வேறு.

சரீரைய புறநவா சாற்றதைத் தாண்டிய
கிரியை பெற்றவா கேடிலயோ கத்தினா
பெரிய ஞானதகா பேறுபெறுதல
மரிம முப்பதி யாமென்ப ராற்றவா. (எ)

கலைகள் கற்றுக சன்னமறை யோகிதின்
துலைவின் மந்திர மோததுபன் னுளுமோர்
நிலைபி லுற்று நிர்மப பயனமுற்று
மலைவி லாட லரிப்ப கிரிமறா. (அ)

வனை மானகரம வைத்த பரநந்
ஞானி யித்தலக கோதின் முற்றிடி
லென்ன நிமையிபற்றின் ராபி
மன்ன பாவ மிருன பணிபதே. (க)

மன்னு நூறு மகம்புரித நாடகனறிப
பொன்னி னுதி புரப்பதற் செயநீடா
துன்னி யித்தலத் தோதறந் பெபகன்க
கன்ன தான மடைத் லெளிதரே. (ங)

கந்த மூலங் களிசரு கரதிபுன
டைநது வெங்கன னுபப னாமா நுபெப
ந்நது மாதவ நலகும் பகவிபை
யிர்த மாதல மெண்ணினாக ரிபுமே. (ய)

வேறு.

எததலதது மகலாத விருமபவமும பெருமபிணியு
மிதகலததைக் கண்டவுட னிரித்தோடு மிதுவிகரா
முத்தலதது மொருதலமு மொழியவிலை முன்னினர்க்குக்
கைத்தலத்தா மலகமெனக் கண்கண்ட காட்சியதே. (ய)

திருமாலும் பிரமர்வுந் தேவர்களு முனிவரரும்
பெருமாலுந் தடிபணியப் பெறும்பதியாம் பசுபதிதா
டருமாலுந் றுயர்பதியாத் தழைத்தவரி மழஞ்சார்ந்தார்
கருமாலுந் நெழுபிறவித் கடற்கரையாங் கதியடைவார். (௮௩)

வேறு.

செல்வம் வேண்டினுஞ் சிந்தையுண் மகிழ்ச்சியைச் செறிக்குங்
கல்வி வேண்டினுங் கான்புனை வேண்டினுங் கதியின்
மல்க வேண்டினும் வேண்டிய வகையெலாம் வழங்கும்
பல்க வேண்டுவார் பரவிய வரிமழப் பதியே. (௮௪)

வேறு.

இத்தகைய தலமகிமை யெனும்பெரிய சாகரத்திற்
சித்த மொரு வழிபடிந்து சிறிதுதுளி யளவெடுத்துப்
பத்தர் குழா மகிழ்வுபெறும் படியுரைத்தா மினித்தீர்த்தம்
வைத்த மகி மையிற் நெரிந்த வரையெடுத்து வழித்துவாம்.

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் ௨௫௯.

தீர்த்தவிசேடப்படலம்.

பதிகளிற் சிறந்த வரிமழத் தருகு பரவிய தீர்த்தமொன் றுளதா,
னதிகளி லுயர்ந்த சுவேதமா நதியா நவிலுவ ரதற்குறு நாமந், துதி
யொடு பார்த்தோர் படிநதவ ரந்நீர்த் துளியெடுத் துண்டவர் துக
ளின், மதியுற வேண்டு வனவெலா மகிழ்வாய் மருவிப்பின் சுவர்க்
கத்து வாழ்வார். (௧)

வேறு.

கங்கைகா விரிவாணி காலிந்தி சிந்துகயை கன்னி சேது, துங்க
பத்ரை ஈரபுரதித் துறைபொருரை வையையெனச் சொல்ல வாய்ந்த,
பங்கமில்பன் னதிகளினும் பரவையினு மதிகநலம் பரவும் வெள்ளைச்,

சங்கமணி கருவுயிர்த்துத் தவழ்திரைவெள் ளாற்றுயர்தீர்த் தந்தான்
மாதோ. (உ)

எத்திர்த்தத் தினும்படிந்து மேகாத வெவ்வினைக்கு மிறுதி காட்டு
மத்திர்த்த மெதுவென்ன வாராயி லரிமழத்தை படுத்துக் கீழ்பான்
முத்திர்த்துப் பொன்றிரட்டி முருகுவிரி மலர்பலவு மொய்ப்ப மேவின்
பத்திர்த்தந் தவளநதிப் பாற்றிர்த்த மன்றியுண்டோ பாரின் மீதே. ()

வெள்ளாற்றுத் தீர்த்தமிசை விரும்பிவிதி முறைபடிவான் வே
ண்டி யாருங், கொள்ளாற்றுப் படுத்திவைப்பா. குலவுபதஞ் சிவபத
மே கூறவ் வாற்றி, வெள்ளாற்றித் தருபபணஞ்செய் தினியபிதிர்க்
கடன்கழிப்பா. ரெவரு மேலாந், கள்ளாற்றுக் கடுக்கையணி கண்ணு
தலான் றிருவடியைக் கலப்பர் மாதோ. (சு)

வேறு.

பரிமகங்கோடிபண்ணி. னுங்கிடையாப்பலனையும்விரும்புவவெவையு
மரிமழநகர்வாழருட்கடலாயவண்ணலாடிமலரகத்தில்
விரிதரவிருத்தியொருதரமேனும்விரும்பிவெள்ளாற்றுநீர்மேவி
யுரிமையிற்படிந்துதுதிப்பவரடைவருண்மையிதெண்மையினுறுமே.

வேறு.

நவமான வரிமழமா நகர்விற்ப்பெ றீர்த்தத்து
முவமான மிலதாக வுளதுவெள்ளாற்று யர்தீர்த்தம்
பவமான பிறப்பிறப்பிற் படுத்துன்பந் தீர்த்தமினிச்
சிவமான திருவடைவ மெனச்செபபச் செய்திடுமால். (சு)

ஆண்டாதி யீரயன மவிர்திங்கண் முதற் றோற்ற
மாண்டார்கொண் மதிசுலையின் மாண்டமர்நான் மருவியநாள்
வேண்டாரும் விரும்புவள வெள்ளாற்று வனம்படியி
லீண்டாரு மெய்தரிய விறைவனடி யெய்துவரால். (எ)

வளம்பொருந்து மரிமழத்துண் மதிபொருந்தத் துதிபொருந்தக்
களம்பொருந்தக் கறைமழுமான் கரம்பொருந்த வெண்ணீறு
குளம்பொருந்த வளாரிறைவன் குணம்பொருந்து தவளநதி
யுளம்பொருந்தப் படிந்தவரே யுளபவத்தல் விடிந்தவரே. (அ)

அரிமழத்தலபுராணம்.

பொருந்தீர்த்தம் பவமரிக்கும் புகழ்த்தீர்த்தம் புண்ணியங்க
டருந்தீர்த்தம் பாண்டியனாற் றழைதீர்த்தம் கரையடர்ந்து
வருந்தீர்த்த மரிமழத்தான் வருந்தீர்த்த னுளமகிழும்
பெருந்தீர்த்தம் தவளநதி பெருகியருள் பெறுந்தீர்த்தம். (க)

பன்னரிய தவளநதிப் பாலாடி யரிமழத்துண்
மன்னியமுகக் கட்சுடரை மனத்தினிரு ளறவிருத்தித்
துன்னியவெண் காப்பணிந்து சொற்றிடுமைந தெழுத்தெண்ணி
புன்னியவர் பணிவிடைசீ ருறப்புரிவார் பிறப்புரிவார். (ங)

அந்தவள நதிப்பாங்க ரழகியசேனா பானமதைச்
சந்தவள முறப்புரிந்து சத்திரநக தனஞ்சமைத்தார்
பந்தவள வெணுந்தனத்துப் பரையருளும் பரனருள்
நந்தவளர் கயிலாய நற்பநமும் பெறுவாரால். (யக)

மருவுபுகழ் வெள்ளாற்று மாதீர்த்தம் படிந்தவர்க்குத்
திருவளருங் கல்வினருஞ் செய்யமகப் பேறுமுண்டா
மொருவகிலாப் பிறவிவினை பொழியுமினு மரிமழத்துப்
பொருவிலரன் திருவருளும் பொருநதுமிகு புகழாமால். (யஉ)

வேறு :

காசிரீர் படிந்து கையதூளிற் பிண்டங் களிப்பினிட் டரும்பிதிர்க்
கடனை, மாசிலா தியற்று மனத்தரு மிந்த வளநதிப் பாங்கரின் முன்
னம், பேசியாங் களிககிற் பெற்றிடும் பேற்றைப் பெரும்புவி யிடத்
தெவ ரளவிட், டாசிலா துரைப்பா ரந்தி மகிமை யண்டருஞ் சொ
லற்கரி தாமேல். (யக)

இந்தித் தீர்த்தத் தினிற்படிந் திடுவா னெண்ணியோ ரடியெடுத்
தேனு, முன்னர்வைத் தவர்க்கு முத்தியுண் டென்னின் மூழ்கினார்
பெறும்பயன் முறையா, வின்னதென் றுரைப்ப தெங்ஙன மியாவ
மெழின்மிகு மரிமழத் திறைவன், பொன்னடிப் புகழாற் பொருந்
துமென்றறிமின் புவனஞ்சூழ் புவனத்தி னிடத்தே. (யச)

வேறு

இப்புவிபிற் பிறந்தவரி லெவருமரி மழநகர்வா
ழப்புழுடிப் பரமனடிக் காட்டுவா னெண்ணிலவ

மூர்த்திவிசேடப்படலம்.

(ருக)

ரொப்பிகந்த தவளநதி யுவந்தாடிற் போதுமெனச்
செப்புவரே லதன்பெருமை செப்பரிது செப்பரிதே.

(யடு)

பார்த்தவர்க்குப் பலனளிக்கும் பாற்றவள நன்னதியின்
நீர்த்தவளஞ் சிறிதுரைத்தார் தேவர்முனி வர்துதிக்குஞ்
சீர்த்திவிசு மரிமழத்துட் டிருத்தனிகொண் டெழுந்தமுக்கண்
மூர்த்திதிரு மகிமைபினுஞ் சிறிதுமொழி குவமுறையே.

(யஈ)

தீர்த்தவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உளவது.

—

மூர்த்திவிசேடப்படலம்.

—

உலக மெங்ரு முயிர்க டொறுநிறைந்
திலகு சோதி யிறைவ னெழுந்தரு
ளலகின் மாதல மாயிரத் தெட்டெனக்
குலவு மாயினுங் கூறு மவற்றுளோ.

(க)

அதிக மேன்மை யறையப் பெறுகின்ற
மதுரை காஞ்சி வளநக ராதிய
பதிக் டோறும் பரவிலிங் கங்களிற்
அதியின் மிக்கது ஈர்தர லிங்கமே.

(உ)

இன்ன மூர்த்தி யெழுந்த வரிமழ
நன்ன காச்செல்வ நாஞ்சொலற் பாலதோ
வன்ன மூரு மயன்முதற் றேவரு
முன்னி யுன்னி யுரைப்பவொல் லாரெனில்.

(ஈ)

வேறு.

இத்தகைய தலத்திருந்த விறைவனருட் குறியையன்பாச்
சித்தமிசை நினைத்துவந்து தெரிசித்துத் திருவருள்செ
யுத்தமும் பேரழகு முறனோக்கி யுலகமுற்றும்
வைத்ததொரு திருநாமம் வழங்குவாசந் தரனென்றே.

(சு)

சுந்தரப்பேர் தரித்தபரஞ் சோதியுரு வாதிதனைக்
கந்தரத்தே கறுத்திருந்த கடவுண்மா மணிவிளக்கை
யந்தரத்தோர்க் கறிவரிய வற்புதனைப் பொற்பதனை
யெந்தரத்தா லுணர்ந்துபுக மெடுத்தியம்ப லெளிதாமோ. (௫)

சேணமருஞ் செழும்பொழில்சூழரிமழத்துச் சிவபரனைக்
காணவரு மொருவிருப்பங் கருத்திலெழுந் திடினுமவர்
மாணமரும் பெரும்புகழு மதிர்லமுங் கொண்டுகவி
வாணர்புகழ் திருக்கயிலை மலையமரும் வாழ்வினரே. (௬)

பல்லாண்டு பலதலத்தும் பரவவரு பலமுழுதுஞ்
சொல்லாண்ட பொருள்கடந்த சுந்தரனார் திருமுன்ன
ரெல்லாண்ட வொருவிளக்கிட் டேத்தினார் பெறுவரெனி
லல்லாண்ட களப்பெருமா னருண்மகிமை யாரளப்பார். (௭)

சுந்தரற்கு மிடப்பாகத் தோகையல் விழிபுமைக்கு
மைந்தருக்கு மகிழ்வுகொடு வளர்ப்புசை புரிந்தவர்க்குப்
பந்தவினைப் பயமுமெம பயமுமிலை கயிலைமலை
சந்ததமுஞ் சிந்தைமகிழ் தழைப்பவன ரிடமாமே. (௮)

வேறு.

சுத்தபர தத்துவமாய்த் துரியமுடி வாயெவர்க்குஞ் சொல்லந்
கொண்ண, வித்தகமா யத்துவித விளக்கொளியா யாந்த விளைவாய்ச்
சீவன, முத்தரக முளரிமிசை முதிர்ந்தொழுது மருண்மதுவாய் முத
லா மூல, வத்தனுமா மப்பரனே யரிமழததுட் சுந்தரனா வமர்ந்தா
னம்மா. (௯)

வேறு.

பாரின் மாசு படப்பிறந்து பரம னடியார் பதமறந்து
காரி னிலகு குழன்மானார் கலவி விழைந்தார் கன்மமும்பல்
சீரின் மருவு மரிமழம்வாழ் தேவ தேவந் கமைந்தவொரு
பேரின் மகிமை யானிங்கிப் பிறவாப் பேறு பெறுவாரே. (௧௦)

எங்கு நிறைந்த வருளுருவத் தின்பே ரழகெல் லாந்திரண்டு,
பொங்குங் கருணைச் சுந்தரப்பேர் பொருந்தி யெழுந்த பொருவில்

லோன், நங்கு மெழில்கொள் ளரிமழத்தைச் சார்ந்தன் னானைத் தரி
சித் தோர்க், கங்கு வலையத் தெமனாறு மடுக்கும் பகையு மிலையம்மா.

வெள்ளா னேறு சுந்தரனார் விமல வருவர் தரிசித்தற்
குள்ளார் றளியிற் புகுந்திடுதற் கொண்ணுக் குலத்த ராயினுநன்
சுள்ளார் மலர்தாய்க் கோபுரமேற் கலசங் கண்டு தொழுவாரே
வெள்ளா தவராய் வெள்ளிமலை யேறப் பெறுவ ரியல்பானே. (௮௨)

வேறு.

நன்னிதி நிறைந்த வரிமழ நஞர்வாழ் நாயகன் சுந்தர மூர்த்தி
சன்னிதி முன்னர் நறும்புகை யிட்டுத் கைலத்தா லாரெய்யார் றங்கும்
பன்னிலைத் தீப மேற்றினோர் சவர்க்க பதியெனப் பூமிசை வாழ்வு
மன்னிதின் றீற்றின் மாலயற் கரிய வான்பத மருவுவர் மாதோ. (௮௩)

வேறு.

ஐந்தமிர்தார் பலபலச்சா றுதியா லானைந்தா லபிடே கஞ்செய்
தித்தணியும் பரன்சுந்த ரேசனருட் டிருவுருவி லிலங்க நல்ல
கந்தமலர்த் தொடைசாத்திக் கைதொழுவார் பதவிநலங் கழறற்காமோ
வந்தநிலை சிவனநிவ னரியயனு மண்டர்களு மறியா ரன்றே. (௮௪)

காலையிற் பகலின் மாலைக் காலையி னடுபா மத்தின்
மாலையை யிலங்கச் சூட்டி மாலையைத் தரனா மூர்த்தி
பாலையங் கயற்கட் டேவி பதந்தரி சித்தோ ரின்ப
வேலையிற் படிவர்பூமன் வேலையுண் மேவா ரனறே. (௮௫)

சுந்தர மூர்த்திக் கன்பு துளும்பரின் றருச்சிப் பாண்சீர்
வந்தநால் வகையாம் போது வளர்தரு வளமிக் கோங்கு
நந்தன மியற்றி னோர்க ணம்புகழ் தரத்தி னாரோ
விந்திர னெனவெப் போது மிருந்தர சியற்று வாரால். (௮௬)

வேறு.

திருவளரு மரிமழத்துச் செல்வனார் திருக்கோயிற்
பெருகுதிருப் பணிபுரிவோர் பெறும்பேறு வைகுந்த
மருவியதா மரைக்கண்ணன் மலரயற்குங் கிடைப்பரிதென்
ரெருவனுரைப் பதுவியப்போ வுயர்மறைக ளுரைக்குங்கால். (௮௭)

அன்னமெழி லரிமழத்துச் சுந்தரே சனுக்கென்று
மன்னநிலை தனமாதிக் காவேண்டும் பொருளறிததோர்
பன்னுவிழாப் பலபுரிதோர் பத்திரெப்தோ ரெகநிதையு
முன்னுபுகழோங்கவெள்ளி யோங்கலிடை யோங்குவரல். (௨௮)

தலந்தீர்த்த மூர்த்திமுறை சாற்றினும் வானுலகி
லிலங்கியவச் சிரப்படைகொ ளிந்திரனைப் பிடித்தபழி
சலந்தீர்த்த கதையினை யுஞ் சாற்றுவா மென்றெடுத்துப்
புலந்தீர்க்குந் தவத்தருக்குப் புதுமூயர் புதுநூதன். (௨௯)

மூர்த்திலிசேடப்படலும் முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் ௯௪.

இந்திரன் பூசித்த படலம்.

தவமென்னும் புணையேறிச் சாந்தமெனுங் துடுப்பியக்கிப்
பவமென்னு மெழுதிரைமேற் படர்புணரிக் கரைபண்மிச்
சிவமன்னு முதுக்குறைவாற் றிகழ்பெரியீர் கேண்மினென்
நவமன்னு மகிழ்வினெடு நவிலுவான் சூதமுனி. (௧)

அந்தரவா னவரவையி னரம்பையுருப் பசிமுதலாஞ்
சுந்தரமின் னார்குழுமித் தோகையென நடஞ்செய்யக்
கந்தரவா கனன்படைத்த கண்கொலாங் களிப்பெய்த
மந்தரமாம் புயம்விம்ம வதிந்தனனாங் கவ்வேலை. (௨)

எருக்கணியுஞ் சடைப்பெருமா னெனும்பிருகற் பதிபோந்தா
னுருக்கமுற மலர்முகத்தோ டோடிவரா னுவந்துறையு
மிருக்கையெழான் வருகெனவு மிசைத்திடான் கரங்குவியான்
றருக்குடையா னெனவிருந்தான் றருக்குடையா னிவனன்றே. (௩)

சாத்திரமே தவமேது தவமேதென் றொருகாலை
நாத்திகநூ லோதியதை நன்குபயின் றொழுகுமுறை
காத்தலையா னுரியர்க்குக் காட்டுவா னெனவிருப்ப
மூத்தவறி விவன்வெகுளி முனைப்பவகன் றொளித்தனனாங். (௪)

ஆரியனா ருளம்புழுங்கி பகன்ருளிபப வதுபொழுது
சீரியலும் பொன்னூடு செவ்விசூறடி ததியாவும்
வேரியெழு கற்பகந்தார் விண்ணவர்கோ னறிந்தயாந்தான்
காரிநிகர் விழிமடவார் காமமெவர் கடப்பவரே. (௫)

தாயிழந்த மகவினிலை தானடைந்து மறையவன்பாற்
போயிரந்து பொன்னிழந்தேன் புரிபும்வகை புகல்கென்ன
வாயிரங்கண் னாவவவனே யருளுமது பெறுங்காறு
நீயிரங்கா வகையொன்று நிகழ்த்துகேன் செய்தியெனா. (௬)

பொன்னவனைப் பெறுத்தனைபும் பொருதுவட்டா கருதுகாதன்
சொன்னவனைத் துளக்கையுத் துளக்கான் குணத்தருவ
னின்னவனைத் திரிசிரனென் றென் னாமே குரவுரிய
வன்னவனைப் போற்கருதி யமர்கென்று னகதணனே. (௭)

வேதியன்சொற் படிக்கொண்ட விண்ணவர்கோ னடிக்கேனோர்
மேதமியற் றிடுகென்ன விளம்புகலும் விபுதருக்குப
போதலும் புரிவதுபோற் புகன்னுளததுத் தம்மவர்க்கே
யாதலுறப் புரிததுவந்தா னஃதநிதநா னமர்ப்பதி. (௮)

மகவினைவஞ் சகமாக வகுத்தவன்முச சிரங்கரும்விண்
புகவினைய வயிரத்தாற் பொருதழித்தான் றுவட்டாதன்
மகவினையின் னணங்கொன்ற வகையினாற் பிரமகத்தி
மிகவினைய பழியைமண்ணிர் மெல்லியலார்க் கேற்றுதலும். (௯)

ஒருதுயரு மிலனாகி யோங்கினான் வலாரியது
கருதுதுவட் டாமனமுங் கனன்றுமகங் கடிதாற்றி
விருதுபெற வதிற்றோனும் விருத்திரனை விளித்தரியைப்
பொருதுதொலைத் திடுகென்றான் புரந்தரன்போர் புரிந்தினைத்தான்.

என்புரிவா மெனக்கலங்கி யேகியயற் கியம்புதலு
மன்புரியா னவற்கொடுசென் றச்சுதனுக் குதுமொழிந்தா
றுன்புரியின் குவிசமிகத் தொன்மையதா தலினதற்கு
வன்புரியா னுயிர்கவரும் வலியிலையா முன்னொருநான். (௧௦)

கடல்கடையும் பொழுதசுரர் கற்பகநாட் டவர்மிருத்த
படையுடனெய் தினரதனைப் பார்த்திருவர் வயப்படைக

ளடையவுந்த தீசியிட மமைப்பித்தார் தவவலிமை
யுடையவவன் விழுங்குதலு முதுகந்தண் டொன்றியதால். (௨௨)

அம்முனிபாற் சென்றிரப்பி னன்பினுட னருள்புரிவான்
றெம்முனைசாய்த் திடுங்குவிசத் திண்படையாக் கொடுபொருதால்
விம்முவிருத் திரனாவி வீட்டலா மெனப்புகல
விம்மெனு முன் றதீசியிடத் தெய்தினுன் மகபதியே. (௨௩)

குறையிரப்பக் குறிப்பறிந்து கொடுத்துவக்குந் ததீசியுயிர்ப்
பொறைவிடுத்தா னென்பெடுத்துப் புதுவயிரப் படையாக்கி
யறைகழற்கால் விருத்திரனை யடுப்பவன் கடற்புக்கு
மறைபடலுங் குறுமுனிபால் வழத்தினு கண்டலனே. (௨௪)

கடலைபுழந் தளவாக்கிக் கையிலெடுத்தா ட்கொண்டான்
குடமுனிவன் மேவுபுரு கூதனெனிக் குலிசத்தால்
விடமனையா னுபிற்கொள்ள வியன்பிரம சாயைதொடர்ந்
தடரமன மிகமெலிந்தா மெப்புபுநா லிடைப்புக்கான். (௨௫)

இருப்பநகு டனுமடணியா யேகினுன் சுரர்பணிவா
யுரைப்பநற்கோ டடத்தருசே யுற்றழைப்ப வித்திரன்போந்
தருட்கடலே பொறுத்திபழி யகற்றுதியென் றடிபணிந்தான்
மருட்செயுமிக் கொடியபழி மாற்றுதற்குப் புவிநண்ணி. (௨௬)

ஈசனுறு தலங்களடைந் திறைஞ்சினு லவனருளான்
மாசிகந்த மணிபோல வந்தகொடும் பழிநீங்கித்
தேசினிலங் குவையென்னத் தேசிகன்கூ றலுமவனே
டாசெழுந்து காசிமுத லாயதலம் பலபோற்றி. (௨௭)

சோனாடு தனைபண்ணிச் சூழ்தலம்பற் பலபரவி
வேனாடு மயிற்சாயன் மேனகையே முதலான
பாணாடு மொழிமடவார் பண்ணவர்கற் பகமிருக்குந்
சேனாடு தானெனச்சொல் செழியர்திரு நாடுகண்டான். (௨௮)

வளவனுக்கும் பஞ்சவற்கு மருவுரிமை மகிதலத்தி
னளவுதெரித் திடுமாறே யமைந்தொழுகும் வெள்ளாற்றிற்
றளவழுதற் பன்மலருத் ததைந்துபகீ ரதிநாணங்
கொளவருதண் புனலெய்திக் குடைந்தாடிக் குறுகுவித்தான். (௨௯)

இந்திரன் பூசித்த படலம்.

நூல்

புனல்குடைந்து பூழிபர்க்குப் பொருந்துகரை யேறினான்
கனவினிலும் வருத்துதுயர்க் கடற்குமொரு கரைகண்டா
னினைவினொடு குரவனுக்கந் நிகழ்ச்சிசொல வறிவனிவண்
முனைவனருண் மூர்த்திதல முதலவுறல் வேண்டிமென. (௨௦)

இந்திரனு மன்புகரை யிகந்தோட வெழுந்தோடிச்
சந்தவனம் பணைமருதத் தடஞ் சீனையெல் லாநறுருவி
நந்தவனச் சூழலுற் ற நவிவிவிங்கத் திடலடைந்து
முந்துவினைப் பயனாக முனைத்தபிரான் முன்னுற்றான். (௨௧)

தாய்தந்தை யில்லாமே தனித்தவருட் பிழம்புருவை
யாய்தந்து விழிமலை யகங்குழையத் தரிசிக்க
நோய்தந்த பழிவிலக னோகுகினான் விடவரவின்
வாய்தந்த பெருமதிபோல வயங்கினான் மருத்துவனே. (௨௨)

தேசிகனும் வானவருஞ் சிவலிங்கத் திருவுருவை
யாசகலத தரிசித்தா ரவ்வயினே விண்வேந்தன்
மாசிகந்த மணியான வகையறிந்து வாழ்த்தெடுத்தார்
வாசவனும் பூசனைசெய் வதுகருதி யமைந்தனனே. (௨௩)

வேறு.

புலவர்தந் நாடு செல்வம் பொலிதரப் பொலிவு மேவி
யிலகுசந் தான மாதிரிசைத்தகற் பகழீ றாகப்
பலர்புகழ் தருக்க னைந்தும் பரிவுட னெய்தித் தெய்வ
மலரொடு தேனு மீந்து வளத்தொடு மலங்கு சூழ. (௨௪)

வேனெடுங் கரத்தோ னின்ப மேவத்தன் சூதையை யீந்த
கோனவன் றோட நீங்கிக் குலவுவ தறித லோடும்
வானமர் வாழ்க்கை யண்மி வளர்புக முடைய காம
தேனுவல் தழுது நேயந் திகழ்தர வளிபா நிற்ப. (௨௫)

செங்கனல் விழியுங் கையுஞ் சேர்பவற் காட்டு நன்னீர்
திங்கரு மரவுஞ் சூடுஞ் செஞ்சடா மகுட மேவ
விங்குநாம் பெற்றே மென்ன வெழுமனக் கிளர்ச்சி யெய்திக்
கங்கையா மங்கை வந்து களிப்புறக் கெட்டுத்து நண்ண. (௨௬)

துணிபடா மதியு மன்னாற் சூழ்ந்தபன் னாளு மொன்ற
மணிகொள்சக் கரத்தே ராணு மங்கியம் பகவன் ருணுந்
தணிவிலர் கடுகிப் போந்து தக்கபல் வேறு கோடி
மணிவிளக் கெடுத்தா லென்ன வயங்கொளி படைத்துந் துன்ன. ()

பூவுல கணைத்தும் வாழப் புரிந்துதென் பொதிய நின்னு
தாவிலெப் பொழித்தெந் நாளுந் சலிப்புறு வாயு தேவ
னாநா யகன்கை பற்றி யணிகெழு புதிய மன்றன்
மேவிய மாது போல மெல்லென விசிறி விசு. (௨௮)

மன்னிய செவிக்கா லோடி மனபுலம'பெருக்கி யின்பப்
புன்னனி வளர்த்து மேலாம் புகழ்ப்பல'னெய்து மாறு
துன்னியா னாரம்பிற் செய்ய சுதியினைக் கூட்டி வேட்டுக்
கின்னர ராதி யோர்கள் கிளரிசை பட்டிக் கூட. (௨௯)

அருந்தவர் மனம்வி டாத வாரணத் தொகுதி யாவும்
பொருந்துமந் திரங்க ளியாவும் புணர்ந்ததம முருவத் தோடு
திருந்துகற் பகத்தை நீத்துத் தேங்கமழ் வில்வச் சூழ
விருந்தவ னுள்ளத் தெண்ணு மிச்சரைபை யெதிர்பார்த் தெய்த. ()

அன்னபா னாதி நீக்கி யரியகாய் கனியுண் பாருந்
துன்னிய காணுண் பாருந் துய்த்திட லொன்றில் லாரு
மின்னவா நகன்பல் னாழி யெல்லைகண் டிறும்பு தெய்து
முன்னைநற் நவமுற் றோங்கு முனிவரர் பலரு மொய்ப்ப. (௩௦)

விரிதரு வில்வ மேவு விடையவ நெழிலை முற்றும்
பரிவுட னோக்கி யின்பம் பருகிட நம்மை யாளுங்
கரியவன் விழிகள் போலக் கதுவிலே மினிமே லெண்ணிப்
புரிவதென் னென்று வானோர் போற்றினர் பொலிந்து பொற்ப. ()

நீணிவாக் காலுங் கற்றை நிலாவமு தொழுகிற் நென்னக்
காணுறு பூதிச் சோதி களின்பெறக் கடுக்கை பூண்டு
சேனுலாங் கயிலைக் குன்றிற் சிறந்ததாம் வில்வ மேவுந்
தாணுவுக் கபிடே காதி சாற்றிய விதியாற் செய்து. (௩௧)

அத்தனை யணிந்து நோக்கி யாரெழின் முழுதுங் காண
பெத்தனை விழிபெற் றுலு மெய்துமேயென்பா னுற்ற

வித்தனை விழியுங் காணற் கெய்திலே நென்னு வெண்ணிச்
சித்தனைந் துருகி விழ்ந்து திருமுனந் துதிப்பா னானன். (௩௪)

வேறு.

பிஞ்சுமதி முடிதரித்த பிஞ்ஞகா பெருங்கருணைப் பெருக்கே
யாரு, மஞ்சவரு கடல்விடத்தை யடக்கியதாற் களங்கறுத்த வரசே
யாவர், தஞ்சமெனப் புதும்பதனே தற்பரனே யற்புதனே தவத்
தின் வாழ்வே, கொஞ்சுகளி மொழியுமையான் மணவாளாவென்னை
யுமாட் கொண்ட தேவே. (௩௫)

வேதமுடி விளம்பரியான் விளம்பரியா நெனவதற்கு மேலா
ஞான, போதவடி வாரியே மண்ணுதி யெண்வடிவார் பொருந்தல்
போல, மேதகுமெய்ஞ் ஞானிபர்க்கே வெளிப்படுமுன் னருள்வடி
வம் விழல னான, பாதகவல விசைபேற்கும் பாலித்தாய் நின்கருணைப்
பான்மை யென்னே. (௩௬)

கருவிழந்த முனிவரையுங் காமவலை யிடைப்பிடுத்துங் கண்பின்
னாராற், குருவிழந்து மதிபிழந்து நிதிபிழந்து கோலிழந்து குலவு
மைந்து, தருவிழந்து பதியிழந்து துதிபிழந்து சசியிழந்து தளர்ந்து
நொந்து, மருவிழந்த மலரானே நென்னையுமாட் கொண்டதென்னே
வரத தேவே. (௩௭)

முடித்திருந்த குழன்மடவார் முயக்கமெனு மதுக்கடலின்மூழ்கி
மூழ்கிக், குடித்திருந்த வெறியேனைக குணப்படுத்தி நின்னருளிற்
கூட்டு மாறு, பிடித்திருந்த பிரமமா யைபைக்கானே னினைக்காணப்
பெற்றேன் முன்னந், துடித்திருந்த வேழைநெஞ்சஞ் சுகத்திருந்த
நிலையெடுத்துச் சொல்லந் பாற்றே. (௩௮)

விருத்திரனைக் கொன்றபழி விலக்கியெனை யடிமைகொண்ட
விமல வாழ்வே, கருத்திலுனை யிருத்திமலர் திருத்தியமு தருத்தியிரு
கரமுஞ் சென்னி, பொருத்தியடி பணிவதிலும பொன்னாடு மயிராணி
புணர்ப்புமானுந், தருத்திருவும் பெரிதாமோ பெறற்கரிய பேறுபெ
ற்ற தமிழ் நேற்கே. (௩௯)

என்னவிழிப் புனலோட நாதமும்பத் தோத்திரித்தா னேனை
வானோர், துன்னியர கரமசி வரையமகா தேவவெனத் துதித்து நின்

ரூர், பொன்னவனு மெம்பெருமான் பொன்டையைப் பரவியுடல்
புளகம் பூத்தான், மன்னியசெஞ் சடைப்பெருமான் நிருவருளா
லாகாய வாணி கூறும் * (சய)

இன்றிரின் றுதிமுழுதுஞ் செவியேற்றுக் களித்தனநீ யெவ்வந்
தீர்வா, னன்றுவன ரரிமழத்தை நற்றவத்தா லுற்றனைவெண் ணதி
நீராடி, யொன்றுமனத் துடனன்பிற் பூசித்தாப் பவமனைத்து மொ
ழித்தாய் கூடல், சென்றுநமைத் தொழுதுதருச் சேர்தியென்ற திரு
வாக்குச் செவிபுக் கன்றே. (சக)

திருவாக்குச் செவிமடுத்தா னவசமுற்ற னீ ங்கமனஞ் செல்லான்
கொன்றை, டருவாக்கும் புரிசடையா ரானையென வஞ்சிவிடை வா
ங்கிப் பொன்னைக், குருவாக்கும் பிடுகோமா னமரருட னெழந்து
தமிழ்க் கூட லாதி, கருவாக்கும வினைதவிக்குந் தலம்போற்றி விட்
புருந்து களித்தாற் றானே. (சஉ)

இந்திரன் பூசித்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ஈடகூ.

சந்திரன் பூசித்தபடலம்.

வேற்கோடும் விழிமடவார் நடங்கண்டு மருண்டபழிவிலக்கி யாண்டு
நாற்கோடு பெறுகரியை நடத்துபவற் கருளியவாநவின்ருங் கல்வி
நூற்கோடு மெனவடுத்து நூலிடையாட் கொளும்பழியைநூறு மாறு
மேற்கோடும் படியிரவின் விளங்குமதி வழத்துகதை விளம்பு வாமால்.

வேறு.

நந்தகோ பனுக்கு நந்தன னாக நண்ணியன்னவனுடன் பிறந்து, வந்த
பூங்கோதை ராதையா மாதை மருவியன் னவடரு மயக்க, முந்தளி
னிராதா கிருட்டிண னென்ன மொழியினுங் கலந்துறு முகுந்தன்,
சுந்தையம் புயத்தி லுதித்தவன் மேலேத் தேவரிற் சிறந்தசந்திரனே.

அன்றியு மதித்திதிதரு புதல்வ ரானவ ரியாவரு மொருங்கே, துன்றின ரமுது வேட்டன ராகித் தூயமத் தரத்தறி நாட்டிக், கன்றுத லின்றித் திருப்பயோ கதியைக் கடைந்தநான்வானவர் களிப்ப, வென்றிய வாவி யுடன்வரு வெண்ணெ யுண்டைபே போன்மென வுதித்தோன். (௩)

வானமா மடந்தை புயத்தணி தரள மாலைபி னுப்பண்வீற் றிருக்கு, மேன்மைசா லொருவச் சிரமணி போல விண்மிகைப் பொலி தரு சுவேத, மீனெலாஞ் சுவ விருட்குவை துமித்து வெள்ளொளி யெங்கணும் விளக்கித், தானவ் னாகி யாகசெய் திருப்பான் றண்மை சா லொண்மதிப் புலவன். (௪)

கூறுபா டமைந்த பயோததி யன்னை குழவியா யீன்றெடுத் தந்நான், வேறுபா டமையாக் காட்சியின் நகவால் வியந்துநோக் குற்றுழி யினை, வீறுபா டகன்ற வடிவினாற் றிட்டி மேவுமென் றுணியுல கினர்கண், னேறுபா டகற்றற் கியற்றியாங் கெழிலி யெய்திய முடி) ந்கறை யிறைவன். (௫)

தக்கனாற் மகத்தி லெய்திய சாபந் தவிர்ப்பதற் கெம்பிரான் சரணம், புக்கவன் முடிமேற் புருந்தமர் வாழ்க்கைப் புண்ணிய னப்பரன் விழியா, நக்கவ னுலகில் வாழ்சுரா சரங்க ணளிருறப் பொழிகரனாந், தொக்கதன் கலையை மித்திரற் கீந்து துலங்குவோன் வெண்ணிலாத் துயோன். (௬)

வேறு.

எண்ணிருநற் கலைமருவி வரவரமேற் போகியுல கேற்க வேபாத், தண்ணமுதம் பொழிந்துவரு மார்கலிபி னீங்கியிசைத் தவளந் தாங்கிப், பண்ணகல்விப் பிரசங்கப் பரிவுகொடென் னாழ்மின்பம் பயக்கும் பண்பான், மண்ணுலகின் மதிப்புலவன் மதிப்புலவன் மதிப்புலவ வாழ்வன் மன்னே. (௭)

வேறு.

இந்தவிராக் கதிர்வானத் திமையவர்க்குக் குலகுருவா மந்தணனை யடுத்திதைஞ்சி யருங்கலைபற் பலதெளிந்து சிந்தைகளித் துறுநாளிற் றிகழுமற்றோர் முழுமதியம் வந்ததுகண் டயர்ந்தாசான் மனைவிமுக மெனத்தெரிந்தான். (௮)

தானாகத் திருமுகத்தா டனுவாகும் புருவத்தாள்
மானாகு மிருவிழிபாண் மங்கைபாம் பருவத்தா
டேனாகு மின்மொழிபா டெள்ளமுதா முருவத்தாள்
வானாகுஞ் சிற்றிடையாண் மதர்ப்பாகுங் கருவத்தாள். (௧)

முத்தேறு நறுந்தவள முறுவலாண் மொய்த், தமலர்க்
கொத்தேறுஞ் சரிசுழலாள் கோபாலன் கரவனா
நத்தேறுங் கண்டத்தா ணற்றவத்தோர்க் குங்காமப்
பித்தேறும் படிபுரியும் பெண்கள்கிசா மணிபானாள். (௨)

கலைமகளு மிவட்கண்டு கலைமகளே யர்வளர்சுகை
யலைமகளு மிவளமுதா லலைமகளே யாகுவளம்
மலைமகளுங் கண்டுமன மலைமகளே யாவனெனி
லிலைமகளிர் கூட்டத்தி லிவட்கிணைபா வியம்புதற்கே. (௩)

அரம்பையுருப் பசிமுதலா மரிவையரைச் செய்துசெய்து
கரம்பழகித் தேர்ச்சியுற்றுக் காமரிலக் கணநூலின்
வரம்பறிந்த மலரவனம் மாதவனும் வானவரும
பரம்பரனு முளமயங்கும் படிபடைத்த பாவையிவள். (௪)

திருந்தாரை முடித்தபிரான் சேவடியை யகத்திடைவைத்
திருந்தாரை மேல்வீட்டி லெய்துவிக்க வணித்தாக
வருந்தாரை யெனுந்தவத்தின் மன்னியமா னினங்களைக்க
வருந்தாரை வலைவீசி வருந்தாரை மற்றவன்பேர். (௫)

இன்னவளும் விதுவெய்து மெழினைக்கக் காமவெரி
துன்னவயர்ந் தருகுற்று டோகையிதழ்க் குமுதமுஞ்சற்
றன்னவன்முன் மலர்வெய்த வனங்கனாமல் விடைப்போந்து
கன்னல்வளைத் தளிபூட்டிக் கந்தமலர் கடிதுய்த்தான். (௬)

குருமனைதா னெனுவினைப்புங் கொள்ளாமே மதியிழந்த
மருமருவு பூங்கோதை மதியையடைந் தழகுடையா
யருள்புரிவா யெனிலுனக்கே யாளாவேன் றவிக்கின்றே
னுருவிலியார் செயுந்துயர மொழித்தென்னைப் புரந்திடுவாய். (௭)

காரையெனும் பெயர்படைத்த தையனா னுளங்கருதிப்
யாரெவரு முனைத்தாரா பதியென்னப் பகர்கின்றா

சந்திரன் பூசித்த படலம்.

ரோரினிலை நம்மிருவே மூழ்கூட்டக் கிடைத்தனவா
மாருகமைக் குறைகூறு ரங்கசுனிற் சிறப்புடையாய். (108)

எனப்பன்னி நெருங்கலுமி ராக்கதிரோ னடுநடுங்கி
யெனப்பன்னின் கொழுநனவற் சின்பமுறு மனைவாழ்க்கை
வனப்பன்னி யாயலையோ மனமயங்க லறமன்றுன்
வனப்பன்னி கருங்குழலாய் வன்னியினுங் கொடிதாமே. (109)

வில்லுருவ நுதற்குவனே விழிபடைத்த வகலிகையா
மெல்லுருவ மடவரல்வேள் விடுகணையா நிலைதவறித்
தொல்லுருவ மறிவிழந்து துயருழந்து தொன்மர்க்கீழ்க்
கல்லுருவ மானதுநீ காணையோ கனங்குழையாய். (110)

பிறமாதர் நலங்கொள்வார் பேதையரிற் பேதையரே
யறமாயுங் குரவன்மனை யன்னையினுஞ் சிறந்தனையான்
மறமாபா துணைச்சேர மனங்கொள்ளோ னெனமறுத்தான்
பிறமாறு தருங்கலைகள் செறிந்தமதிப் புகுவனே. (111)

எண்ணியவ னிசைத்தமொழி யேற்றமட வரல்புழுங்கி
மண்ணியலு மடவார்க்கே வகுத்ததுகற் பிலக்கணநூல்
புண்ணியத்தால் வாணுலகம் பொருந்திவளர் பூங்கொடியார்
கண்ணிபரா யகரின்பங் கலந்திருத்த லறங்கண்டாய். (112)

தேவர்குலத் திடைவந்து செழித்தநலங் கொள்ளாமற்
பூவுலகத் தவர்முறையைப் புகல்வதுநூல் வழக்காமோ
வாவன்மிக வலிந்துவரு மரிவையரை வெறுத்தல்பெரும்
பாவமெனக் கற்றிலையோ பண்ணவருக் கமுதளிப்போய். (113)

நின்னாமத் தொன்றுபெற்ற நேரிழைவ லாரிமனை
பன்னுளும் பலபேரின் பம்பருகிப் புகழ்படைத்தா
ளன்னனைக் குறைபுகன்று ராருளரிந் திர்க்கேனுஞ்
சொன்னுரைக் காட்டுதியோ சுகத்தைவெறுப் பவரெவரே.

எனப்புகலு மின்மொழியா லிளநகையா லெத்தேவர்
மனத்திணையுங் கவரும்விழி வலையினுற் சரிசுழலா
லனத்திணைநேர் குறுநடைபா லாடையால் வடிவழகாற்
கனத்ததன மகுடத்திற் களங்கனுளங் கலங்கநின்றான். (114)

ஆனாலு மதிதேறி யங்கனையா யந்தரத்துத்
தேனாலு மமுதாலுஞ் செடிமொழியா ரறமுரைத்தாய்
நீராலுங் கற்றனையா னிகழ்த்துவதென் னெனதாவி
போனாலுங் குருமனையைப் புல்கலே னெனப்புகன்றான். (உச)

மதியாள னெனநின்னை மணவாள னுக்கொண்டேன்
ஈதியாவு மறிந்தவன்போல் வெறுத்தமொழி பகர்கின்ற
யதியாது வந்துவரு மாபிழையார் சுகவேட்கை
யுதியாத மனமுடையா ரொருவரிலே யுனையல்லால். (உரு)

ஒருவருக்குத் துன்பமுமற் றொருவருக்கின் பமுந்தந்து
பொருபடைகொண் டொருவமுற்றார் புகல்கடவு னெனறகுமோ
மருவெவர்க்கு மின்பளித்து மலர்கழைகொண் டெவரகத்து
மருவமுற்றுப் பொலிபவனே யருட்டேவென் றறியாயோ.
சித்தசனே கடவுளெனச் சிந்தைவைத்து மலரணையின்
முத்தநகை மடவாரை முயங்குநலங் கிடைக்குமெனி
லத்தனையே யனுபவியா தறமென்று மறமென்றுங்
கத்துபவ ராண்டன்மை கதுவாத பேடிகளோ. (உஎ)

ஆடவரும் பெண்ணுருவ மவாக்கொள்ளும் வடிவழகுங்
கூடுமிள மையுஞ்சிறப்புங் கொண்டிருந்து மவையெல்லாந்
தோடலர்பூங் குழலாரைத் தோய்ந்துநலங் கொள்ளாமற்
காடதனிற் கமரிடைப்பால் கவிழ்ப்பதுபோற் றொலைப்பாயோ.
சித்தசனார் கவிகையெனச் சிறந்தமையா லின்பநிலைத்
தத்துவனீ யெனநினைத்தேன் சலதியிடைப் பன்னெடுநாள்
வைத்தகருங் கற்போன்றாய் மற்றதுதா னெனும்பணிந்த
மத்தன்முடிச் சிறுவயசின் வாழ்ந்தபிழைப் பயன்போலும்.

கீர்த்திமிகு மூர்வசியாங் கினிமொழியாள் வலியவெய்தி
யீர்த்திடலு மறநெறியை யிசைத்துமறுத் துரைப்பவவள்
வேர்த்துமனம் புழுங்குநனி வெய்துயிர்த்துச் சாபமிடப்
பார்த்தனொரு நாட்பட்ட பாடுமுழு தறியாயோ. (உ௦)

மெய்வந்த பேரழகா கிளம்புவன்கே ணங்காம
தெய்வந்த னுணையெனைத தெள்ளமுத கரத்தாலே

தைவந்து முந்தமய றந்தவனீ யறிதியெனப்
பொய்வத துண்ணிடைபாள் புகன்றுபிடித் திழுத்தனளால். (௩௧)

கரம்பிடித்துத் தழுவுதலுங் கரம்பிடித்தார்க் கேறுதல்போல்
வரம்பிடித்து மயல்பெருக மதியுமதி மருண்டனன
லரம்பிடித்த விழிமடவா ரடுத்தித் துப பழின்மலர்ச்
சரம்பிடித்தான சமீவலியைத் தடுப்பவரு முளர்கொல்லோ. (௩௨)

மதிமயங்கிப் பலபுகன்று வலிநதடுத்த மாதைமகி
விதிவழியான் மலரமனி மேலணைந்தான் வாய்க்குமுதப்
புதுமதுவை யூட்டியுடல் புள்குமுற்ற ளாம்பன்மலர்
விதுவருமு னலர்வெப்தி வேரிதரல வியாபேயோ. (௩௩)

குற்றமறப் பன்னாலுங் கூறுமருட் குரவன்மனைப்
பொற்றொடிகன் றுயென்னப் புகன்றமுறை யினைமறந்து
மற்றவனே வேள்கணையான் மருண்டணைநத தாலன்றோ
கற்றறிந்தோ ரெடுத்தாத்தார் கலாமகிய நெனுராமம். (௩௪)

விட்டுநெறிக் காமநூல் வியாழனிடம் படித்தலிற்சீர்
விட்டுநெறிக் காமநூன் மேவுமவன் மனைநீயே
காட்டுவகை யாகவெனக் கடுகியநூல் விதிக்கட்குக்
காட்டுவகை யாகவவட் கலநதிருந்து களித்தனனே. (௩௫)

ஒத்தவர்க டழீஇக்கழீஇ யவந்தாங்கு முத்தமிட்டு
முத்தவட மணிபுமிரு முகைவனச மலரு வவகை
கைத்தலத்தா லியற்றுவது கடுப்பவடுத் துப்பிடித்துப்
புத்தமுத முகுப்பவன்போற் பொருந்தினி மகிழ்ந்தான். (௩௬)

மாநிதிய நனிபடைத்து மற்றொருவர் நிதியைநர
கீனுமறம் புரிந்தேனு மெய்துமறி விலர்போலக்
தானவனு மிருபத்தேழ் தாரையரின் படைநதிருந்துந்
தேனெனவிவ் வொருகாரை சிற்றின்பர் துப்தனனே. (௩௭)

சம்புமுடி வீற்றிருக்குந் தகவுமறந் தருவமதன்
வெம்புகணை யால்வெதுமபி மெய்க்குருவிந் மனைபாட்டி
கும்பநிகர் தனம்பிடித்துக் கோவைநிக ரிதழ்பருகி
யம்புலிசேர்ந் தனனுபி னுரைவிடுங் கொடுங்காமம். (௩௮)

அன்னைசுதை யுடன்பிறந்தா ளாயினுஞ்சான் ரோர்தமியே
துன்னறகா தைம்புலனுந் துய்க்குமின்பந் தடுப்பரிதென்
றுன்னிமுதி யோருரைத்தா ரொழுக்கவிதி யவ்விதிக்குப்
பொன்னின்மரு வியநிலவே புகல்கான்றா யினனன்றே (௩௯)

சேரந்தாரைச் சுடுவதுவே செந்தழலாந் தணந்திருக்க
நேரந்தாரைச் சுடுமின்ப நெருப்பெனலாற் பிரிவினமனஞ்
சேரந்தாரு மறியாத துயருழந்தான் மதியறிவு
கூந்தாருஞ் சுகிப்பரிதிக் கொடுங்காமத் தழுவன்றே. (௪௦)

கரவாவில் வகைகிலநாட் கலந்தாசை யுடங்காம
விரவாவி தாரையைக்கொண் டேகினு னேந்திழையாள்
கருமேவிப் புதனென்னுங் காண்முனையை யின்றிருந்தாள்
குருநாத னறிந்துசினங் கொண்டிரைத்தான் யுகபதிக்கே. (௪௧)

குருவையொரு க்விழந்து கொடுத்தயர முழந்தவரி
பெருமைமதி யானமைச்சன் பெருமைமதி யானாகிப்
புரிபழியை நீப்பமனம் பொருந்தியெழிற் பூவையுடன்
நிருமகனை விடுத்தியெனச் செப்பிவிடுத் தன்னுறாது. (௪௨)

ஒற்றுன்போந் தடுத்துரைப்ப வுணர்ந்தமதி யவட்பிரியச்
சற்றுமனஞ் சகியாது சுமமதியே னெனவிருந்தான்
மற்றவனோ டமர்மலைய வந்தனன்வ லாரிவிது
முற்றுணர்ந்து மசுரேந்தரன் முன்னுற்றுச் சரண்புகுந்தான். (௪௩)

அடைக்கலமாப் புக்கவனுங் கபயமளித் தவனிருந்தான்
படைக்கலங்கொள் ளுடற்பார்கைப் பண்ணவனு மதுதெரிந்தான்
குடைக்கலங்கற் கெய்தியசெங் கோ லுக்குக் கோடிக்கு
விடைக்கலங்கற் கரக்கரிக்கு வினோத்திலந்தீ வினையொன்றும். (௪௪)

ஏதிலர்போ விதுகாது மிருவேமு மிருந்தேமாற்
நீதிபுரி விதுவையவண் சேர்த்தலடா தவனோடு
மாதுசுத னிவரீண்டு வரவிடுத்தி யின்றின்றேன்
மோதுகவென் றெற்றுவரான் மொழிவித்தான் நிதிமகற்கே. (௪௫)

யிக்கதிற வசுரேந்தரன் விண்ணவர்கோன் மொழிகேட்டு
கத்திதுவோ நீதிமொழி நன்றுநன்று துயர்க்கஞ்சி

நெக்குருகிக் காத்தியென நேர்வந்து சரணாகப்
புக்கவரைப் புரவாரை புரவலராப் புகல்வாரோ.

*(சக)

வாவியையே விடுத்தாலும் வளநாட்டை விடுத்தாலும்
காவியையே கடுத்தமலர்க் கண்களிப்பக் கரம்பிடித்த
தேவியையே விடுத்தாலுஞ் செருக்களத்தி லமராற்றி
பாவியையே விடுத்தாலு மடைக்கலத்தை விடேனென்றான். (சஎ)

என்றவுரை செவிக்கொண்ட விமையவர்கோன் சினமுடுகத்
துன்றுபடை யுடனமர்க்குத் தோன்றினு னவனுமுற்றான்
மன்றவிவர் பொரப்பல்லோர் மாண்டனர் பன் னெடுங்காலஞ்
சென்றதிதை யறிந்திரங்கிச் செம்மலரோ னவனுற்றான். (சஅ)

உற்றிருவீ ரரும்பொருவ தொழிமினுறு வதுபுகல்வேன்
மற்றிதினை மறுப்பவர்க்கு வகுத்திவன் சாபமென்றான்
சொற்றனர்மேல் வினாவெல்லாஞ் சரிசூழலைச் சுதனோடு
கற்றவன்பா லுய்த்திகொலாங் கலைமதியோ யெனக்கேட்டான். (சக)

தேங்குமுலை யரசன்பாற் செ லுத்துகவென் புத்திரனை
நீங்குகிலே னெனப்பகர்ந்தா னிதிப்பெயரோ னிரிதென்னே
பாங்குபெற வென்மனையாள் பயந்தமக னெனக்கல்லா
லீங்குபிறர்க் குரியனவ னெனப்புகன்று னிவ்வேலை. (ரு௦)

அன்னமுயர்த் தவனணங்கை யழைப்பித்துக் கனங்குழையா
யின்னவழக் குன்மொழிபா லினிதுமுடி ஷறல்வேண்டு
மென்னவரு மதிசயிப்ப வின்புதினை யுனக்களித்தோன்
பொன்னவனோ பின்னவனோ புந்திவைத்துப் புகல்கென்றான். (ருக)

அவையேறி யிருந்தாரை யருந்தாரை யகநோக்கி
நவையேறிற் றெனக்கலங்கி நானெய்தி யச்சமுற்றுச்
சுவையேறும் வாய்முடித் தொன்னிவமா மங்கைசெவிச்
குவையேறும் படிபுகலுற் றிடுபவன்போற் றலைகவிழ்ந்தாள். (ருஉ)

குறிப்பறிந்து நாமகளைக் கொண்டவரன் றையானீ
வெறிப்பதெவன் விண்ணகத்து மெல்லியலார்க் கிழுக்கில்லை
யொறுப்பவரு மிலையுன்னை யுன்னுறையா லிவ்வுழக்கை
கிறுப்பதுகொண் டேனென்பா னிகழ்த்துகவென் றினிதுரைத்தான்.

இனத்தவரே யல்துற்று மியல்பினரே னையரன்பு
(மனத்தினரென் றறிந்தாங்கு மானுவே தனைநோக்கிப்
பனிக்கதிரோற் கேபுநதி பயந்தேனென் றுரைப்பவவ
டனைக்கதுமென் றந்தணற்குத் தந்துபுகன் றனையழைத்து. (௫௪)

வானவனு கியுமாது மயக்காற்று னவற்புகுநது
(தானவனு மதிக்குரிபை சார்கென்று மதிபைக் கூய்
வேனெடுங்கண் ணியைக்குரவன் மேவினனுன சுதனினக்கே
தானுரிய நெனவெவருந் தந்தாநிட முற்றனரால். (௫௫)

முயற்கூடு கேசிகற்கே முன் றுரிமை யாய்நின்ற
கயற்கூடு விழி பவனைக காமவேன் மலர்க்கணையான்
(மயற்கூடும் புன்மையினால் வரும்பழிபைங் கூழ்வனர்க்குஞ்
செயற்கூடும் படிவனையத கேசிமுந்நு களைத்தனனே. (௫௬)

பழிமாலும் படிசுருதிப பங்கயனைப பணிந்திதற்கோர்
கழுவாய்தர் திடுகென்னக் கெளரியநாட் டுதிசியினயார்
(தொழுவாய்மைச சுந்தரனைத தோத்திரஞ்செய் தடியில்வீழ்ந்
தெழுவாயே லிப்பழிபோ மெப்பழியு மிரியுமென்றான். (௫௭)

வேறு.

(கதுமென மதியோர் கலைவடி வாங்கக் காசினி யடைந்துவெள்
ளாற்றின், விதிவழி மூழ்கி விலவமு மழக விமலனு முறையிட மடு
ப்ப, வதுபொழு தேதன் பழியிரிந் தோட வாதிபிற் றழைத்தொளி
கூடத், துதிபல புகன்ற னிறையவற் காட்டத் தூயநீர்த் தடமொ
(ன்று கண்டான். (௫௮)

அடியவர் பலரு மாடுவா னொருபே ராவியுஞ் சமைத்தனன்
மூழ்கிக், கடிக்கமழ் வாங்கி கரையடைந் திறையைக் கருத்திலைத்
தைந்தெழுத்தோதி, நெடிதவ ணிருந்தான சோடச கலையு நிரம்பிய
(முழமதி யானான், படியெழு தரிய படிவமுற் றேழும் படிதொழும்
படிநலம் படைத்தான். (௫௯)

இன்னண மதியா நெவற்றையு மதியா ணிருந்தவத்தடங்கனின்
பாங்கர், துன்னிய சங்கஞ் சொரிதரு தரளத் தொகைநிறை திவன்
(வன வனையான், பன்னியர் பதியைப் பிரிந்துற லஞ்சிப் பற்றினர்

பின்னரே யெய்தி, மன்னிய புனிதர் தாமுடன் கெய்து மட்சியார்
காட்சியிற் பொவியும். (கூய)

அல்லது மனையாற் காத்திடச் சலவி யடுத்தலு மாகும்தான்று
நல்லவன் கிரணஞ் சிதறியே கிடந்து நண்ணலும் போலும்வெள்
ளொளியா, லெல்லுறு பசலுங் கபிரவங் குவளை யினமலர்ந் துறுவன
நோக்கிச், செல்லுமேழ் பரியோ னடுத்தறிந் திறைஞ்சிச செல்லு
வன் வெதுப்பிடா தஞ்சி. (கூக)

மன்னிய விதுவின் வெண்கதிர்ப் பிழம்பு வயங்கலா லாண்டரு
கெய்தும், பொன்னுறு வாவி படியோததி போலப் பொலிதரு தோற்
றமீன் றெடுத்த, வன்னையாந் திருப்பாற் கடலிவன் பேற்றி னருமை
யை நோக்குமா றடைந்து, தன்னிய காட்சி போலுமல் லாது சொரி
தரு, மமுதமே போலும். (கூஉ)

வேறு.

பாடமை மதியது பாவ நீக்கமோ
நீடுறை தருமறு நீக்கத் தன்மையோ
நாடுமவ் விருதட நாம நிரதிலங்
கோடெலாங் கருமணற் கொழிக்கும் பண்பின. (கூங)

பும்பதி யடைந்தவிப் புனலின் புண்ணிய
நாம்பெறு வாமென நண்ணிற் றுலெனத்
தேம்பொதி யவிழ்ந்தெழில் சேருஞ் செய்யவா
யாம்பலுங் குவளைபு மமையக் கொண்டன. (கூச)

ஒங்குறு புண்ணிய முறுந ரேவம்மின்
றேங்குறு பவத்தினர் சென்மி னென்பபோல்
வீங்கியே போந்துபின் மீண்டு சென்றிடும்
வாங்கிய திரைபல வயங்குஞ் சீரின. (கூடு)

மன்னிய சோதரன் வயங்க வாற்றிய
வின்னவற் றுறுதுமென் றெண்ணும் பூமக
டன்னிலத் துடனுறை தன்மைத் தாலெனப்
பொன்னவீர் தாமரை பூத்த பொற்பின. (கூசு)

உண்முழு கினர்பவ வுததி நீங்குவ
 ரண்மைமுத் திக்கரை யடுப்ப ரென்பபோல்
 வண்மையி நிலவுபல் வளையு யிர்த்திடும்
 வெண்மணி கரையிடை வீசு மாண்பின, (௬௭)

இத்தகு தடக்கரை யிருந்து பொன்சடை
 யுத்தம னடிமல ருள்ளங் கொண்டெழா
 மொய்த்துள பழிவினை முற்றும் போயது
 மெய்த்ததன் முழுக்கலை மெய்யுங் கண்டனன், (௬௮)

விற்குடைத் தன்னுரு விளங்கி மாமதன்
 பொற்குடை யாமெனப் புரிந்த தன்மையான்
 மற்குடை யவ்விரு வாவிக்குமபெயர்
 பொற்குடை யானெனப் புகன்று சென்றனன், (௬௯)

முழுதுல கினுக்குமோர் மூல மூர்த்தியைத்
 தொழுதன னுனந்த தோயத் தாடின
 னழுதனன் றனைமறந தழுவின் முன்னும
 மிழுதென வருகின னினைய பன்னுவான், (௭௦)

மெய்த்தவ முனிவரர் வேத னேழுத
 லுத்தமர்க் குரியகா முனது பேரரு
 ளுய்த்துணர் வின்றியோ ருறுதி பூண்டிடாப்
 பொய்த்தவ னெனக்குமே பொருத்திற் றம்மவோ, (௭௧)

வாழிநின் நிருவடி வாழி மாமுகம்
 வாழிநின் புரிசடை வாழி கங்கையும
 வாழிநின் கருணைநின் மாட்டு மெய்யன்பர்
 வாழியென் றினையன வழத்திப் போற்றினான், (௭௨)

வேறு.

வெண்மதிப்புங் கவனுளத்தி னிடைக்கிடந்த பேரன்பு மேற்
 போந் தாங்கே, யுண்மதிப்புற் றுரைத்ததுதி யத்தனையுஞ் செனியே
 ற்ற வுமையோர் பாகன், கண்மதிக்குந் தோற்றமுறு கலைவாண நின்
 றுதியாற் களித்தோ மேலை, விண்மதிக்கும் வடிவமுற்றாய் வேண்டு
 வகே ளீதுமென்றான் விமல மூர்த்தி, (௭௩)

அண்ணாதுன் றிருவருளால் வானவர்க்கெல் லாமமுத மனிக்கப் பெற்றேன், நண்ணாரம் புனைநினை சடைமீது வாழ்பதவி தானும் பெற்றேன், கண்ணாகும் பதம்பெற்றே னுண்டளப்பான் களத்திரத் தைக் காம வேளா, லெண்ணுமற் கலந்தபவ மறப்பெற்றே னியான் பெறும்பே நெவர்பெற் றுரே. (௭௪)

இனியடியேன் பெறுமபேறு நின்னடியை மறவாம விருப்பா னிர்த்தத், தனிககரை யடையுங்கான் மழவுருவங் கொண்டடியேன் சார்ந்த பண்பா, னனிமகிழ்வி னெவருமிதை யிரிமழவூ ரெனும்பெ. யரா னவிலும் வண்ணங், கனிவினருள் புரிகென்றான் சுந்தரே சுரு மகிழ்ந்து கருணை செய்தார். (௭௫)

அக்கால முதலாக வரிமழவூ ரென்றுபெய ரமைந்த தாகி யிக்காலத் தினும்விளங்கு மிதற்கூதிக ரெத்தலமு மில்லை யெங்கு முக்காலங் கநீருமுணரு முனிவரே யிரனியன்பு முடுகி யீர்ப்பப் புக்காலர் தரித்தகைப் புண்ணியனைப் பணிந்ததுவும் புகல்வா மன்றே.

சந்திரன் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகசசெய்யுள் சாங்க.

சூரியன்பூசித்தபடலம்.

பொன்னையை புரிசடையீர் புந்திவழி வழியாகப் புடவி காத்த மன்னவர்தங் குலத்திலவரு பாண்டுமனைக் குந்திமணி வயிறு வாய்ப்பக் கன்னியெனும் பருவததே பரிதினைச் சேர்நறுபெற்ற காளை யான கன்னனெனு மன்னவனை யறியாதா ரிலரன்றோ கருதுங் காலே. (௧)

கட்டழகாற் புயவலியாற் கல்வினினு னிதியினுற் கலினம் பூண்டு வட்டமிடும் பரிசுரிதேர் நடத்தியமர் பொருதுபெறும் வயத்தி னுன் மேம், பட்டவன்வா ளரவுயர்த்த பதாகையினுற் கினிமைமிகப் பய ப்ப நன்கு, நட்டவன்சீர் வளருமங்க நாட்டவன்பல் வகையறமு நாளுஞ் செய்வோன். (௨).

நெருப்பினிலு மறக்கொடிய நிரப்பெழுந்து கனற்றுதலா னீறித் தேறி, யுருப்பொலிவு முளப்பொலிவு மிகக்குறுகத் தனைக்குறுகி யுவப்பக் கூறி, யிரப்பவருக் கெப்பொருளுங் கேட்குமுனம் வேண்டியவா றியைய நாளும், விருப்பமுடன் கொடுத்துவந்தான் வள்ளலி டை வைத்தெண்ண விளங்கு மேலோன். (ங)

முன்னையிலோ ரசுரரிறை நற்றவத்தா லிறைவனருள் மொய்ப் பக் கொண்டு, மின்னுமொரா யிரகவச குண்டலம்பெற் றனனிவனை வெல்வா ரில்லை, முன்னுபல துயர்புரிந்தா னரனோடு நாரணனா முனி வர் போர்க்குத், துன்னியொரா யிரவருடத் தொருகவச குண்டலத் தைத் தொலைத்தா ரன்றே. (ச)

இருவருமா யிரவருட மொருவர்பொர வொருவர்தவ மியற்றி நின்றார், மருவுமொரு கவசமுடன் குண்டலமு ரீங்கமற்ற வற்றை மாய்த்தார், பொருவலிமைத் திதிபுதல்வன் வெல்லலரி தென்றுன்னிப் புலர்ந்தோர் மாயங், கருதியொளிப் பான்விண்ணிற் புகுங்காலே யிரவி யிடங் கலந்தா னன்றே. (சி)

அன்னவனே குந்தியயிற் றவதரித்தான் றவவிரதத் தவரே வந்து துன்னியநட் புரிமைகொடு பார்த்தனுங்கண் ணனுமென்னத் தோ ன்றா நின்றா, ரின்னதனாற் பார்த்தகன்ன ரொருவரைமற் றொருவர் கொல்லற் கெண்ணி யுற்றார், கன்னனுதித் திடும்பொழுதே கவசகு ண்ட லமுமுடலிற் கலந்த வன்றே. (சு)

இக்கவச குண்டலத்தோ டிவனிருக்கும் வரைவெல்லற் கியை யா போறிற், புக்குவெலற் காயிரவற் சரந்தபசு செயவேண்டும் புரிவ தென்னென், றுக்கமது வனமாய னுன்னிவலா ரியைநோக்கி யுனது மைந்தன், மிக்கசமர்க் களத்தாவி வீயாமற் புரக்கும்வகை விளம்பக் கேளாய். (எ)

கன்னனணி குண்டலமுங்.கவசமுரீ சென்றிரந்தாற் களிப்புற் றீவான், பின்னவனைப் பின்னவனே செறலமைபு மெனத்தனக்குப் பிறந்த மைந்த, னின்னுயிரைப் புரப்பதனுக் கெண்ணிமறை யவனாகி டியுய்தி நின்றா, னன்னவன்றன் முதுவடிவுஞ் செந்தண்மைப் பொலி னவையுங்கண் டங்கர் கோமான். (அ)

எழுந்திறஞ்சி யடிவணங்கி யடியேன்செய் தவப்பயனா லெழுந்த தெய்வச், செழுந்தருவின் கொழுந்தனைய தேவரீர் திருவுள்ளஞ் சேர்ந்த வெல்லா, முழுந்துருள்போழ் தினிலளிப்பே னுரைமினென மறைத்தவனு முரைத்தாற் றுன்பத், தழுந்துதியோ வெனக்கலக்க மடைகின்றே நென்றுரைப்ப வன்பன் கூறும். (க)

உடலெடுத்த ப'பனெதையு முவந்தளிப்ப தெனமனத்தி னுறுதி பூண்டேன், கடலடுத்த கருணையுளாய் வேண்டுவநீ பெறுதியெனக் கழற லோடு, மடலடுத்த தார்மார்பா கவசமோடு குண்டலத்தை வழங்கு கென்னசு, சுடலடுத்த விடநளிர்போன் முகமலர்ந்து நயந்து னும்பசு சொன்னா னம்மா. (ங)

அந்தணர்சி காமணியே நீவேட்ட பொருளினிலை யறிவு ருது, சிந்தைமிகத் துயருழந்தேன் கவ்லொழிததாய் வாழ்தியெனச் செப் பிக் கையாற், நறதிடுங்கா லெழுபுறவித் தடநதோரோன் டகற்கிரங்கித் தனையா வந்தோ, னிந்திரனே பார்த்தனைக்காத் துனைக்கொல்லக் கருதினனீ யீயே லென்றான். (க)

குந்திமக னதுகேட்டுக் கூறுவான் கொடுநரகங் கொடுக்கு மே னும், வந்திரப்போர்க் கெப்பொருளு மீவதே வாழ்வாகும் வா னுற் றுலு, மந்திலிலை யெனமறுத்த ருழ்வாகு மெனப்பலநூ லறைத லோர்ந்து, மெந்தைதடுத் திடலறமோ விதுதகுமோ விதுமுறையோ வெ ன்னே யென்னே. (ங)

கொடுப்பவரைத் தடுப்பவர்கள் கொடுநரகங் குடியிருப்பாக் கொள்வா ரீண்டு, முடுப்பதுவு முண்பதுவுங் கிடையாமற் பிச்சைபு குந் துழல்வார் முன்னிப், படிப்புக்ர்வந் துரைத்துவிழி குருடான னன்றுமா பவிமாற் கீவா, நெடுத்ததனை யுவந்தளியா திருந்தனனேல் வள்ளன்மை யென்னா மெந்தாய். (ங)

கிடைப்பவெலார் தமக்குரிய வெனக்கருதிப் புகழ்நிரும்பாக் கீழோ ரென்று, நடைப்பிணமா குவருயிரும் பிறர்க்களித்துப் புகழ் வளர்க்கு நல்லோர் வாரி, யுடைப்புவிபி லுடலொழிந்தும் பேரொழி யா தெந்நாளா முறுவா ரன்றோ, தடைப்படரீ நினைத்தபழி விடுப்பவ் ழி கிடைத்திடுமோ சாற்றுங் காலே. (ங)

மண்ணினுக்கும் புழுவினுக்கும் வளரெரிக்கு நரிக்குமுன வாசு
மியாக்கை, கண்ணுவதென் நெத்தனையோ காலமிருப் பினுமழியுங்
கற்ப காதி, விண்ணினுக்கோர் பதிதானே யிருகைவிரித் தேற்பினிதி
ன் மிக்க தாக, வெண்ணுதற்கோர் பொருளுளதோ வெனக்கவச கு
ண்டலத்தை யீர்தான் மன்றோ. (யரு)

இத்தனையு முளத்தறிந்த வெங்கதிரோ னகம்புழங்கி யிரங்கி
யேங்கிப், புத்திரனைப் புரப்பதற்குப் போய்க்கொடையைத் தடுத்த
பழி பூண்டே னந்தோ, மெத்துபழி நினைக்குந்தோ றுளத்தைநனி
வெதுப்புமிந்த விதனந் தீர்ப்பா, னத்தனடி மலர்பரவி யேத்துவது
வேண்டுமென வாய்ந்து நின்றான். (யசு)

அந்நிலையி னினைத்தபடி திரிபுவனத் தினும்புகுது மருந்தவத்து, முன்
னவன்யாழ் முனியெய்தி யுளங்கவலேன் முழுமுதல்வன் முடிகொண்
டாண்ட, தென்னவனார் திருநாட்டி னுத்தரபாற் றவளநதி தீரத்
தெய்தி, மன்னுவில்வா ரணியத்தின் முளைத்தகிவக் கொழுந்தையுற்
று வழுத்தி நின்றால். (யஎ)

உனக்குமுன முறும்பனிபோ லுனைப்பிடித்த பழிபோமென்
றுரைத்துச் சென்றான், மனக்கவலை யொழித் தனனாய்த் தக்கிணவா
கினியாக வருவெள் ளாறு, தனைப்பரிதி யடைந்துகுடைந் தெழுந்து
திரு நீறுமணி தயங்கப் பூண்டு, கனத்தையுடல் கிழித்தெழுமு விலை
வில்வ வனத்தினையுங் கண்டு தாழ்ந்து. (யஅ)

விண்டுமல ரவற்கரிய விண்ணவனைக் கண்ணுதலை மேவிக் கண்
னார், கண்டவுட னடியொடிந்த ரெடுமரம்போற் படிவீழ்ந்து கண்க
ளாற்றிற், கொண்டலெனப் புனலோட நாக்குழற மனமுருகக் குவி
த்தகையோ, டண்டியென தருந்தவத்தின் பயனான சுந்தரனே யருள்
வா யென்று. (யசு)

பூசிக்க மனங்கருதி யெத்தகைய கொடும்பழியும் போக்குங்கொ
ன்றை, வாசித்த திருமுடியி லாட்டுதற்குக் கங்கையினு மாட்சித்தா
கி, மூசற்ற பலமலரு நிறைபுனற்ற டாகமொன்று முக்கண் மூர்த்தி,
தேசற்ற சினகரத்தி னெதிர்தோன்றக் கண்டுவகை கிறந்தா னன்றே.

வேறு.

கஞ்ச மேவியோ ரஞ்ச மன்னுதல் செஞ்சொன் மங்கைபோ னெஞ்சி லுன்னினான். (௨௧)	என்று கூறியே பென்று பூசனை நன்று செய்தன னென்று மன்பினால். (௨௮)
சங்கு தாமரை பொங்க லீந்திரன் றங்க வைததலபோற் புங்க முற்றன். (௨௨)	கொடைத டுத்தலா லடைமி டற்பழி கெடம கிழ்ச்சியிற் குடைத லுற்றனன். (௨௯)
முத்தெ டுத்தலை தத்தி வீசுதல் சித்த முற்றனன் பைத்த மாவினன். (௨௩)	ஆன்ன நான்முத லின்னு நாடொறு மன்னு பூசனை நன்னர் செய்வனால். (௩௦)
கங்கை மங்கையே யிங்கு தங்கல்போற் பொங்கு வாவியின் றுங்க நோக்குனன். (௨௪)	ஆண்டு தோறுமெல் லீண்டு வெங்கரந் திண்டு மீசனைக் காண்டி ரியாவரும். (௩௧)
இரவி யன்புடன் விரவு செங்கையாற் கரவி லாமலே பரவி யேத்தினன். (௨௫)	பொங்கு செஞ்சுடர் தங்கு மன்புடைச் சிங்க மாசமே யிங்கும் மாண்பது. (௩௨)
பார்த்து ளத்தினை யீர்த்த வித்தடஞ் சேர்த்த பேர்சிவ தீர்த்த மென்றனன். (௨௬)	இரவி யண்ணலைப் பரவு தன்மையைக் கரவி லாமலே யுரைசெய் தாமினி. (௩௩)
ஈச னாற்பெயர் பேச லாகிது காசி யாதியிற் றேசு கொண்டது. (௨௭)	முத்த வெண்ணதி மெய்த்த மாண்பினைப் பத்தி யிற்சொல்கேஞ் சித்தி முற்றுமே. (௩௪)

சூரியன் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகசெய்யுள் சாசுலு.

வெள்ளாற்றுப் படலம்.

துன்னுபடை யாற்செல்வத் தொகையினுற் றெல்கலையாற்
சின்னமதி முடியிறைவர் திருவருளாற் செங்கோலா
லென்னவர்க்குந் தருமருளா லீகையா லயனாட்டு
மன்னவருந் தம்முளத்து மதிமரபா மதிமரபின். (க)

உதித்தவனீ ருடைப்புவித னொருகுடைக்கீ முறப்புரிந்தான்
விதித்தவழி யேயொழுக விலக்கியன விடுததெவருந்
துதித்திடவா மொருவேந்தன் சொன்மாறாத் தாய்மையினு
னதித்தலையா ரிடத்தன்பு நாடோ றும் வளர்தக்கோன். (உ)

ஆயவனிவ் வுலகத்தோர்க் காயவனே யெனமேவித்
தூயபுகழ் பெறுதலினுற் றுவேதகே துப்பெயரான்
காயமெயித் ததன்பயனைக் கைக்கொள்வான் கருதுபுதன்
றேயமுறு சிவதலங்கள் சென்றுசென்று பணிபுரிவான். (ங)

உத்தரதிக் கினைநண்ணி யோங்குபெருங் கொடுங்குன்று
மெய்த்தமணி வாசகர்சீர் விளக்குதிருப் பெருந்துறையு
மத்தனுறையிரிமழமு மாதியவாம் பலதலமு
ரித்தலுமொவ் வொன்றாக நேர்ந்துவழி படுகளில். (ச)

தென்பாலிற் பொருநைநதி திருவால வாயின்வையை
முன்பாலித் திடுங்கருணை முதல்வனார் வடபாலி
லன்பாலித் திடமேவு மடியர்குடைந் தாடநதி
யென்பாலித் திலர்வேண்டு மிதுவென்ன மனங்கொண்டு. (ரு)

அடியவருந் கெனியவனா மருட்கடலே கங்கையணி
முடியவனே யெப்பொருட்கு முன்னவனே நீயாண்ட
படிவடபா லெல்லவரும் படிந்துய்யப் புண்ணியமா
நெடியநதி தருகெனநேர் நின்றுதுதி புகன்றனனால். (ஸ)

குருந்தமரத் தடினான குருவாகியடியருட
னிருந்தருளி வாதலு ரிறைவனையாட் கொண்டபிரான்
மெரிந்தரசே சையகிரி சென்றுதவ மாற்றினதி
வருந்தலறப் பெறுதியென வழத்தினனா காயமிசை. (ஊ)

அந்தமொழி செவியடைந்தா னானந்தக் கடல்குடைந்தான்
பந்தவினை யகல்சையப் பருப்பதத்தை விருப்பமிசை
முந்தவழித் தருந்தவத்தின் முயன்றிருந்தான் பொன்வரையிற்
சந்தமுறக் கயனாட்டித் தனிபுரக்குந் தமிழ்வேந்தன். (அ)

ஒருமைமனத் தன்பரெதை புன்னிவேண் டினுமுடனே
தருகருணைப் பரஞ்சோதி தவவேந்தாம் புவிவேந்த
னிருவிழிமுன் நெழுந்தருளி யிங்கு நின்றோர் நதியின்னே
பெருகயிரு கூறுகப் பெயர்தருமா லவற்றினென்று. (ஆ)

தில்லைவட பாலாகச் சென்றுகட் டுறுமொன்று
மல்லலரி மழங்குருந்த மரந்திருந்து பெருந்துறையார்
தொல்லையந் தலங்கன்பல சூழ்ந்துவரி புறுநன்று
புல்லுமரங் கருமுத்தி பொருந்துமிதன் புண்ணியத்தால். (இ)

இந்தந்தி நின்றோன்பா நெய்துகலி னின்பெயரா
னெந்தவுல கரும்புகழ விலங்குமிதன் வழியெய்தி
நந்தமைநீ பலதலத்து நாடியடி பணிந்துபின்னர்
பந்தவினை யொழிந்திடநம் பதம்பெறுகென் றகன்றனனால். (ஈ)

இறந்தமு தாதையர்க்கா விருந்தவத்தாற் கங்கைபெற்றுச்
சிறந்தரவி குலனாகத் திகழ்பகீ ரதனான
வறந்தழைய வங்கனாறு மாற்றுநீ ரங்கனாறு
மறந்தவிவேன் மதிசுலத்து மன்னன்மன மகிழ்வெய்தி. (ஊ)

அந்ததியின் விழிவழியே யானந்த வருவிவிழ
முன்னவனைத் தங்குலத்து முகல்வனைவே தாகமங்கள்
சொன்னவனைப் பலவாறு தோததிரித்துப் பேரன்பு
துன்னவழிக் கொண்டனனாற் சோதியடி தொழுவதற்கே. (ஐ)

காவிரியின் மேலாகக் கடுகியெழுந் சுவேதநதி
பூவிரியுந் தருக்களெலாம் புடையிரியப் புள்ளிரிய
மாவிரியக் கரையிரிய வந்துபடி குநர்வினையார்
தாவிரியப் பெருக்கெய்தித் தமிழ்நாடு சார்ந்ததால். (ஐ)

குங்குமத்தின் மடஞ்சினையுங் குளிர்சந்த நயங்குமமும்
பெயங்கமுறித் தலைவிசையிற் போக்கியிரு கோட்டகத்துந்

தங்ககிழித் தங்கங்குத் தழைத்தவளம் பலபெருக்கித்
திங்களழு தொழுக்கென்னத் திகழ்ந்தெய்தும் வெள்ளாறு. (ய்ரு)

அக்கமிசைக் கொண்டுழையே யண்ணியுடைத் தோல்காட்டி
மிக்கபுன்னு கழுமாக மேற்கொண்டு பல்லுயிர்க்குந்
தொக்கபதந் தந்தருளித் துலங்குவதா லடியருளம்
புக்கமரும் பரம்பரனைப் பொருவவருந் தவளநதி. (ய்ரு)

பொன்னூம் புயமெப்திப் பொலிந்தாழி தனைமருவி
மின்னாச்சங் கங்கொண்டு மிளிருமணி யையும்பூண்டே
யெந்நாளும் புளிகாப்ப தியல்பாகக் கொள்ளுவதாற்
துன்னாரைத் தெறுமிர்போற் துலங்குவதிவ் வெள்ளாறு. (ய்ரு)

பல்லுயிரும் படைப்பெய்திப் பங்கயமுங் கலைமானும்
புல்லியிக வாரணங்கள் பொலிவாய்த் தென்கணுறீஇ
நல்லவன மேற்கொண்டு நயத்தலினு லெமையாளுந்
சொல்லவனை மணந்தவனைர் சொல்லவருந் சுவேதநதி. (ய்ரு)

வில்வயவர் பரிகரிதேர் மிகுருரன் றனைச்சமரில்
வெல்வயவ னுங்குமர வேளினிது வீற்றிருக்க
நெல்வயலு மலர்த்தடமு நிமிர்காவும் பலமேவும்
புல்வயலு மெழிர்குமரப் பொருபபுமுறப் போந்ததுவால். (ய்ரு)

ஒருவிடையார் தமிழ்வேட்கை யுளங்கொண்டு திருவாரூத்
தெருவிடையா ரடிசிவப்பச் சென்றவர்தந் திருவருளாற்
கருவிடையா வருமெய்தாக் கதிகொடுக்கும் பெரும்புனிதத்
திருவிடையா ருதிதலஞ் சென்றுசிறப் பியற்றியதால். (உய்)

எத்தலமு மிதற்கிணையா விலையென்ன வேழலகு
நித்தலுங்கொண் டாடுவது நேயமுறக் குழிஇத்தேவர்
புத்தமிழ்தாங் கவிப்புலவர் புகழ்வதுபொன் னிதழிபுனை
யத்தனுறை திருப்பதியா மரிமழத்தை யடுத்ததுவே. (உக)

அந்நகரத் துறைபரமற் கபிடேகஞ் செயவலரும்
பன்மலர்த்தா மழுமொளியைப் பரப்பும்ணி நிரைபலவுந்
தன்மகிழ்வி னிலக்கரத்தாற் றந்துதுதி யொலிகாட்டிச்
சன்மவினை யதந்துதி சார்ந்ததால் வடகுணையால்.

முருந்துறையுங் குறுந்தவள மூரலுமை யவட்டிரிந்து
குருந்துறையு யெய்ஞ்ஞானக் கொழுந்துறையுஞ் செழுந்துறையாம்
பெருந்துறையுங் கடந்தேகெபெ பட்டுமுழி கினர்குகின்பர்
தருந்துறையாஞ் சலதிரிடைத் தவளநதி சார்ந்ததுவே. (உரு)
தன்னிகரி லீநதிதியின் நன்மைதெரிந் தளவுரைததாந்
துன்னுபுகழ் மிகமேவுஞ் சுவேதகே துபபெயர்கொண்
மன்னனரி மழநாதன் மலரடிபை வழுத்துகதை
தன்னையுஞ்சொல் லுதுமிறைவுன் நன்னருளா லெனப்புகல்வான் ()

வேள்ளாற்றுப்படலம் முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் 9 ளாயி.

சுவேதகேது பூஜித்தபடலம்.

பையரா வணிவேணிப் பரனருளாற் சுவேதநதி
வையமேல் வரக்கண்டு மகிழ்கொண்ட வழுதியர்கோன்
சையமால் வரைநீங்கித் தன்னாடு தனைகோக்கி
யொய்யென வெய்தி மகிழ்ந் துற்றனன லரிமழவூர். (க)
அன்னதிரு நகரெய்தி யன்புவயத் தினனுகிப்
பொன்னியினு மிகமேலாப் பொலிதவள நதியருகு
துன்னியிரு கரங்கூப்பித் தொழுது நங்கற் பம்புரிந்து
முன்னவன ராகமத்தின் மொழிந்தமுறை வழுவாமல் (உ)
நதியெதிரி னரையளவு நளிர்முன லிடைநின்று
துதிசெய்து மனுவோதித் தோய்ந்தாச மனஞ்செய்து
விதிமுறையி னுலந்துகலான் மெய்யினீர் துடைத்திட்ட
மதியினொளிர் கலையென்ன வயங்குமிரு கலேதரித்து. (ங)
மேதகுசெல் வங்கொடுக்கும் விழுதிமுறைப் படிபூசி
யாதியக்க மணிதாங்கி யாலயத்துட் புகுஉகின்று
மாதவளக் கோடொடித்து வரையிடைப்பா ரதந்தீட்டும்
போதகத்தின் பதவனசப் போதகத்திற் புனைந்தேத்தி. (ச)
பாலுத்த மொழிக்குறையின் பாலடுத்துப் பேரழகான்
மாலுத்த மனத்தோடு வனமடுத்து மடவாய்நின்

சேலதித்த விழிக்கடைதான் சிறிதருளென் றிரந்தவடி
வேலதித்த திருக்கரத்து விமலன்மல ரடிபோற்றி. (நி)

புள்ளோறு மிருவரும்விண் போந்துபுவி போழ்த்தறியாக்
கள்ளோறு மார்முடிபுங் கான்மலரும் கசிபுமன்ப
ருள்ளோறும்படியுதவு முபர்வொப்பில் பரமபொருளை
வெள்ளோறு கொடியாக்கும் வேதியனைக்கும்பிட்டு. (சு)

கனலதித்த மெழுகென்வுட் கசிந்திருகண் கருமின்பப்
புனலுசுப்ப நாக்குமுறப் பொறிகளுதும் புலனொழியத்
தனதுதா னெனுவினைவு தமொற நின்றதுறி
வினைவிடுத்தா லெனவறிவுற் றெம்மாளைத் துதிக்கின்றான். (எ)

திதுலரா தெழுந்திய சிந்தைஞா தியுர்வலிபா
லாதுலராய்த் தஞ்சமிலா தழுதிரங்கு சிறுவனுடன்
போதுலராக் குழல்வணிகப் பூவையுளம் புளகமுற
மாதுலராம் படிபோந்த வள்ளாலுன் பதமபோற்றி. (அ)

வேறு.

பாண்டியர் பொருட்டுப் பரையையோர் மகளாம் படியருள் புரி
ந்தவன் பாதந், திண்டியார் மியின்வைத் திடுமண மகஞ்ச சேர்ந்துமா
ம்ணிமுடி புனைந்து, நீண்டியல் செங்கோல் கைக்கொடு புரந்த நில
னே யடிவர்க் கென்றும், வேண்டிய வளிகுருங் கருணையங் கடலே
மேவுநின் பதமலர் போற்றி. (க)

என்றுபற் பலவாத் துதித்துவத் துலக மெவற்றையுங் கருவுரு
தின்று, நன்றற வளர்க்குங் கயற்களு யகியை நாடியுச சிபிற்கரங் கூ
ப்பி, நின்றுசொன் மலை வகைவகை யாக னேர்படச் சாத்தியே வல
மாச், சென்றுநற் றண்டி சேவடி வணங்கித் திருத்தலசத் தம்பழன்
போந்து. (ய)

நிலமுறப் பணிந்து தங்கியைந் தெழுந்தத நினைந்தரு ளடைந்
துமீண் டெழுந்து, வலமுறக் கயல்கொள் வழுதியர் பெருமான் மந்தி
ரி யுடல்பொரு ளாகி, நலமுறக் கலந்த நளிரருட் கடலா நாகனார்
குரவுபுண் டிருக்குந், தலமுறக் கருதிச் சென்றனன் பிறகிச சாகரந்
தாண்டிய தக்கோன். (யக)

சுவேதகேது பூஜித்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் சாஅக.

தடாதகைப்பிராட்டியார் தவம்புரி

படலம்.

—:0:—

தூயபுக முறுமலயத் துவசனெனும் வழுதியர்கோ
னேயமுறுந திருமகளாய் நிலமுதலெவ் வுலகுக்குந்
தாயருளா லவதரித்துத் தடாதகையாம் பெய்யுமேவிப்
பாயகரி பரிவேல்விற் பபில்கலைகள் பலதெளிந்து. (க)

பூருவதது மதிபோலப் பொற்பொடுநா டொறும்வளர்ந்து
சீருறுத்து முழுமதிபோற் நிகழ்நாவி லிவ்வுலகல்
யாரெனக்கு நிகரென்ன விறும்பூது மகிழ்பூத்த
மேருவொத்த தடநதோளான் விண்ணாடு மருவினான். (உ)

மருவியமன் னவன்கடனை மறைமுறையே மதித்தியற்றித்
திருவியல்சா ரரியணைமேற் சென்றிருந்து செங்கோல்கொண்
டரசியலைச செலுத்திநின்று ளகிலவுயி ரியாவுகின்று
பரசுபெருந் தாயாகிப் பாவிக்கும் பராபரையே. (ங)

நீதிநெறி வழுவாம னின்றரசு செலுத்துகையி
லோதிமறை யானுமறி வுறற்கரிய பரம்பொருளா
மாதியிறை வனைப்போற்றி யருந்தவத்தா ளருளெய்தித்
திதிநிசை தொறுஞ்சென்று செயத்தம்ப நாட்டவெண்ணி. (ச)

தவமான நிலையின்றித் தரணியிலொப் பில்லாத
சிவமான திசைவெற்றி சேர்தலரி தெனத்தோநதே
னவமான நாட்கழித்த லடாதென்று தவம்புரிவா
னுவமான மிலதாய வொருவனமெங் குளதென்னு. (ரு)

மனத்தெண்ணித் தன்னாட்டு வடபால்வெண் னாதியடுத்த
வனத்தண்ணித் தவம்புரிதன் மரபென்ன மதித்தினிய
கனத்தெண்ணு மறையாதி கலைகளறி யாதுறுமுத்
தனத்தன்னை யொருநிலையாந் தவக்கோலந் தரித்தனளே. (சு)

தென்னாட்டு மதிமரபிற் றிருமகளா யவதரித்து
முன்னாட்டு மரசரிமை முடிசூட்டு மலர்க்குழலே
யெந்நாட்டுத் தவத்தினரு மெடுப்பரிதிவ் வேடமெனப்
பொன்னாட்டு மலைக்குமரி புரிசடையாப் புணர்தினனும். (எ)

விண்மணிநூள் ளாரெவரும் வியந்துநவ மணியாக
வெண்மணிமா லையினுமிக விதுமகிமை யுடையதெனுவ்
கண்மணிமா லையையுச்சி களமாப்பு கரமணிந்தாள்
பெண்மணியா யரசரிமை பெறப்பிறந்த பெருமாட்டி. (அ)

தோற்றுபவப் பிணிவனத்தைத் தொட்டுக்குறுமும் மலக்கிழங்கை
நீற்றுவதற் குரியவன னீறென்று நிலையுறுத்தக்
கோற்றொடி யெங் கோமாட்டி கோமளமாந் திருமேனி
நீற்றொளியு நுதற்றிலத நிகழொளியு நிலவவுற்றாள். (க)

சிவக்கோல வடிகாணத் திருக்கோலப் புயமாலோ
னவக்கோல வடிவினனா யலங்கோல மடையானா
னவக்கோல மார்கூட னகர்க்கோல நாயகுகொ
டவக்கோலங் கொண்டுவனந் தனிந்கோலத் தவம்புரியின். (ய)

எனப்பலரு மெடுத்தியம்ப வியங்கன்பலப் பலமுழங்க
வனப்புமிகு கயற்றுவசம் வானுலகு வரையாட
மனப்பரிவாய்க் கரிபரிதேர் வலியபடைக் கடல்சலவத்
தினைப்பொழுது மகலாத சேடியர்கள் புடைகுழ. (யக)

கவரிசா மரைவிசிறி கருதொலிய லாலவட்ட
நவமிகுதோ ரணமபிச்சு நவில்குடைகண் மிடைந்துலவத்
தவவமைச்சர் தளத்தலைவர் தத்தமுயர் வாகனமீ
துவமைசொலற் கரியவகை யுள்ளுவகை யொடுபோத. (யஉ)

கனமேறித் தவழ்பொழில்சூழ் கவினேறிக் கண்டவர்கண்
மனமேறிச் சைவமெனு மணமேறி வையைநதி
வனமேறி விளங்குபுகழ் மதுரையிலே மணிச்சிம்மா
தனமேறி னுள்ளிவகை தனிலேறி யினிதிருந்தாள். (யங)

தடாதகைப்பிராட்டியார் தவம்புரிபடலம். அநு

நகர்கடந்து நதிகடந்து நந்தவன மலைகடந்து
சுகமறைகண் மிகப்பாடுஞ் சோலைகளிற் சிறிதமர்ந்து
புகலரிய வெள்ளாற்றுப் புனிதநதித் தென்பாங்கர்த
தகுதியுறு வளமபலவுந் தங்குவனந தனையடைந்தாள். (யச)

சார்தமுறத் தவம்புரியத் தகுமந்தத் தனிவனத்தி
னேர்ந்தபல வளங்கனையு நிகழ்த்துவது பன்னூலு
மோர்ந்தபணி வேந்தனுக்கு மொல்லாது பெருமகிழ்ச்சி
சேர்ந்தெழுப்ப லாற்றுணிநது சிறிதுதுமக கியிம்புதுமால். (யரு)

வானோடு கலந்திருக்கு மரமெல்லாம் வானொளியின்
மீனோடு ஷோடரங்கள் விளையாடு மலநூற்றுந
தேனோடுஞ் சனையெல்லாந தெய்வமின்னா கண்ணனைய
மானோடும வழியெல்லாம் வளத்தோடும பொலிவனத்தில். (யசு)

புயலிக்கு மீரண்மீது பொங்கரெலாம் வேரிமழை
பெயலிக்குஞ் சிததர்முதற் பெருமுனிவ ருள்ளதது
மயலிக்கும் படிமயிலு மாங்குயிலு மஞ்சகமு
மயலிக்கு முயலிக்கு மரியிக்கு நரியிக்கும. (யசு)

மாதங்க முடையபிரான் மணக்குமகட் கருகெல்லா
மாதங்க மணிகொழிக்கும் வளவருவிப் புனலோடு
மாதங்கம் புயனளித்த வான்கரியு முளமவெள்கு
மாதங்கப் பறழ்பலவு மருவுவன முழைதோறும். (கஅ)

வல்லியங்க நிகருமிடை வணங்கியொசி தரப்புடைத்த
வல்லியங்க வயங்குதன மாதர்வன சரர்குழுமி
வல்லியங்கள் புடைக்குமொலி மாறுபடத் தூறுதொறும்
வல்லியங்க ளொலிக்குமொலி மாதிரத்தின் முகமிடைக்கும். (கசு)

வேறு

கான வாரண மோதுங் கனத்தினும்
கான வாரண மோதுங் கனத்தினும்
வான ரம்பையி னந்தன மாங்கனி
வான ரம்பையி னந்தன மாங்கனி. (உய)

அந்

அரிமழத்தலபுராணம்.

இ-ள். கான வாரணம் கான ஆரணம் ஒதும் கனத்தினும் கனத்து இனும் மோதும் - காட்டிலுள்ள யானைகளானவை கானத்தோடு வேதத்தைப்பாடும் நனத்தொனியைப்பார்க்கிலும் மிகுத்து இன்னும் முழங்கும். கனி வான் அரம்பையின் நந்தன மாங்கனி வான் அரம்பையின் அம் தனம் ஆம் - அழியாததும் ஆகாயத்தை யளவியதுமான வாழைமரங்களை யுடைய நந்தனவனங்களிலுள்ள மாம்பழங்கள் தேவலோக அரம்பைப்பெண்களின் கொங்கைகளைப்போல்வன ஆகும்.

கோட்டு வான்மதிக் குஞ்சரக் கன்றெனக்

கோட்டு வான்மதிக் குஞ்சரக் கன்றென

நாட்ட மேவிந்ஞ் சம்புக்க ணம்பல

நாட்ட மேவிந்ஞ் சம்புக்க ணம்பல.

(உக)

இ-ள். சம்புக்கண அம்பலம் நாட்டம் மேவிடும் பல சம்புக்கணம் நாவல் மரத்திலுள்ள பழங்களைக் கண்ணில்கண்ட பல நரிகூட்டங்கள், கோட்டு வான் மதி குஞ்சரக்கன்று என - கொம்பாகிய ஆகாயத்திலுள்ள (பிறைச) சந்திரனையுடைய யானைக்கன்றுகளைப்போல; கோட்டுவான் மதிக் கும் - (மரக்கிளையை) வீளக்கும்படி நினைக்கும், சரக்கு அன்று என நாட்ட மே விடும் (வளைக்கமுடியாமையாமல் இது) பொருளன்று என்று விருப்பத் தையே நீக்கும்.

மாலையமாற்று

மேக மாடுறு மேகசா

நாக மாவல மாகவே

வேக மாவல மாகளு

சாக மேறுடு மாகமே.

(உஉ)

ஏகு அசா - தளர்ச்சிநீங்கிய, நாகம் மா - நாகமரத்தையும் மாமரத்தையும், வலம் ஆகவே மேகம் ஆடுறும் - வலப்புறஞ்சுற்றி மேகம் அசைந்து செல்லும், வேகம் மால் அவம் - அம்மேகத்தின் வேகம் வீணாகும், ஆ களு - அப்படி மேகம் அசைதல்) ஆச்சரியப்படும்படி களுப்போலாகும், சாகம் ஏறு உடு மாகமே - அம்மரக்கிளையில் ஏறும் நகைத்திரங்கள் சிறந்தமேகமண்டலத்தையடைந்து நிற்பன.

மாத்திரைச்சுருக்கம்.

யானை யின்றொரு மாத்திரை யிற்றதிற்

போன வென்று புணரி முழக்குட

தடாதகைபபீராட்டியார் தவர்ப்பரி படலம். அள

னீன மொன்று மெய்யுமி யஞ்செய

ஆன மொன்று கூரமு னங்குறம்.

1. நாகம்—நகம்—பலைவில்
2. வாரி—வரி—புளி
3. காயம்—கயம்—யானை
4. பாகல்—பகல்—ரவி

மாத்திரை வருத்தனை.

ஒன்று கூடிய மேகத் துயர்வினால்
ஒன்று கூடிய வேந்தனு ரிஞ்சுறும்
ஒன்று கூடிய வண்ண மொழுகியே
ஒன்று கூடிய தேவந் னுயுறம்.

(உச)

1. கனம்—கானம்—சோலை
2. தராபதி—தாராபதி—சந்திரன்
3. தென்—தேன்—மது
4. அவி—ஆவி—சுனை

துரிபங்கி.

பங்கய மார்சுனை நீரினி லேபனி வந்தமருஞ்
செங்கயன் மீள்வன மேவுற வேணி சென்றுறையுந்
துங்கமு லாம்புனை மாமணி யார்வன சுந்தரமாஞ்
சங்கநி லாங்கன மேபெறு மால்கனி சந்ததமே.

(உரு)

பங்கயமார்
செங்கயல்பின்
துங்கமுலாம்
சங்கநிலாம்

சுனைநீரினிலே
வனமேவுறவே
புனைமாமணியார்
கனமேபெறுமால்

பனிவந்தமரும்
நனிசென்றறையும்
வனசந்தரமாம்
கனிசந்ததமே

ஊ

பிழிதபபோட்டு.

பண்கதுவ வண்டு பலபாடும் பூஞ்சோலைக்
கண்கண் கதுவவந்தக் கார்கண்ட மஞ்ஞை
யெண்கதுவ வாசைபெற வேன்றதழை யைவிரித்து
விண்கதுவு மாசையுடன் மேவும் வினையாட்டு.

(உசு)

இக்கவியே வேண்பாவாவது.

பண்கதுவ வண்டுபல பாடும்பூஞ் சோலைக்கண்
கண்கதுவ வந்தக்கார் கண்டமஞ்ஞை—பெண்கதுவ
வாசைபெற வேன்றதழை யைவிரித்து விண்கதுவும்
ஆசையுடன் மேவும்வினை யாட்டு.

விஞ்சபுகழ் வழுதியீர்தம் வியன்றமிழின் சுவைகலந்து
மஞ்சதவழ் துணர்ச்சந்த மலர்ச்சோலை யகம்புகுந்து
பஞ்சநிகர் மெல்லடிப்பொன் பாவையொடு பாரதிவாழ்
கஞ்சமலர் மணமனைந்து காற்றிசையின் காற்றிசையுட. (௨௭)

பலவங்கங் கடந்தோங்கும் பாடலமா வழைகுருந்தங்
குலவங்கண் மலருக்குங் கொடியபவக் கடல்கடக்கு
நலவங்க மெனுந்தவத்தோர் நாடியுறை யிடந்தோறும்
பிலவங்கங் களுமறியாப் பெருந்தருக்க ணிமிர்ந்திலகும். (௨௮)

விண்புகுதா நிமிர்வெய்தி மிடையடவி யிடையடுப்போர்
கண்புகுதா தெழுமுழிக் கால்புகுதா திரவியொளி
மண்புகுதா பறவையினம் வான்புகுதா துழைந்தறிய
வெண்புகுதா தெனிலெவ்வா நிவ்வனத்தி னிலையுரைப்பாம். (௨௯)

விடப்பணியி னெடுநகுலம் வினையாடும் வெள்ளானு
மடற்புலியு முறவுகொளு மாம்பலறு கவிருமொரு
தடத்துறையி னறுகாம்ப றமுவிபுறு மிவ்வனத்தி
னிடைப்புகுவார் மனப்பண்பை யென்னென்று சொலியியப்பாம்.()

எத்தனையோ விண்வேந்த ரெத்தனையோ பங்கயத்த
ரெத்தனையோ முகுந்தர்தொழி லெத்தியிறு வதுநோக்கி
யெத்தனையோ டுகங்கடப்ப னிருந்துபெருந் தவம்புரியு
மெத்தனையோ முனிவருளா ரிடந்தோறு மெம்மருங்கும். (௩௦)

கானமெலார் திமிரமுறக் கவிந்துசூழ்ந் துறையுமிது
வானமருங் கருமுக்கிலோ மனுவோதி மறைநெறியிற்
போனமுனி புங்கவர்கள் புரியுமகப் புகைதானே
வினமுறா தெடுத்தியம்பற் கெமக்குவலி யிலதம்மா. (௩௧)

தடாதகைப்பிராட்டியார் தவம்புரி படலம். அக

தவந்திகழு மடமாது தனிமுதல்வ ருள்பெற்று
 தவந்திகழு வலங்கரிக்க நாடுங்காற் திருநதத்தூர்
 சிவந்தசெழுங் குங்குமந்தான் செழிப்புறவர் தடுத்தென்ன
 சிவந்துபல பாங்கரினு நிறைந்துறைபு நிச்சயமே. (௩௩)

தேங்காவி விழியுடைய தேவிதவக் கோலமுற்ற
 ளாங்காவி நாயகன்போ லாடைகொளக் கருதினளே
 னுங்காவி யாதுமென நண்ணினபோற் காவிமுற்று
 நீங்காவிற் றரத்துறுமி நிலமெலாங் கொளப பொருத்தும். (௩௪)

நாகந்தி யொடுதவள நதியிரண்டு மிருபாலும்
 வேகமொடு பெருகுவர மேவியபூங் காவனத்திற்
 பாகனைய குதலை மொழிப் பாவைதவத் தலைநிறு
 னேகனருள் ளேட்டவருக் கெததொழிலு மெளிதாமே. (௩௫)

வேறு

வெண்ணிலாத் தண்ணமுத மொழங்கியாங்கு மிளிர்ந்தி யொளி
 நிலவு விமலநாதன், கண்ணிலா மணிமாலே நிரைகுலாவக் கரியகுழற்
 சடைபுறத்தே கதுவாநிற்ப, வுண்ணிலா வுயிர்க்குயிரா மொருவன்று
 ளே யுளங்கருதித் தவம்புரிந்தா னுமையொப்பாகப், பெண்ணிலார்
 தவம்புரிந்தா ராணி லாரே பிறங்குபெருந் தவம்புரிந்தார் பேசங்
 காலே. (௩௬)

பொறியெலா மொருவழியிற் பொருததி யைம்பாற் பொங்கு
 சட ரிடைநின்று புனல்காலாதி, யுறுமுணவுங் கொள்ளாமே யிறை
 வன் பாத முள்ளுற்றுந் தெள்ளமுத மொன்றே யுண்டு, சிறியகொடி-
 யிடைதுவள விசுமபை நோக்கிச் செங்கண்மா லயனாதி தேவ ரானு
 மறிவரிய திருமேனி யலச நோற்று ளருளுருவா மங்கயற்கண் னாம்
 மையம்மா. (௩௭)

வேறு.

மந்திரியா தியரடுத்து மாதவஞ்செய் மடவரலை
 நந்துதல்செய் விலங்கினங்க ணண்ணாமே யரணமைத்தார்
 சந்தவனப் பேர்தடா தகைவனமா யதுகாவ
 றந்தவரண் பேர்தடா தகைக்கோட்டை யாயதுவே. (௩௮)

இப்படிநற் தவம்புரியு மேந்திழைக்கு மாகமிசைத்
துப்பணியுஞ் சடைமுடியார் சொல்லுவார் மடவரலே
யொப்பரிய நின் தவத்தா லுவப்புற்றோ மமராற்றி
லெப்படியு நின்னடிக்கி மெய்துநீ மதுரையுற்று. (நக)

திக்குவிச யம்புரியச் சென்றுபல ரையும்வென்று
மிக்குநலந் தருமணமு மேவுதியென் றிசைத்திடலு
மக்கணமே வில்வவன மடுத்திதையை யடிபணிந்து
தொக்கதமி ழாலவாய்த் தொன்னகரை நண்ணினளே. (சய)

ஈசனா ரருளியவா நெண்ணியவெல் லாமடைந்தா
ளாசையாங் குறும்படக்கு மருந்தவத்தி ரினியுமக்கு
நேசமொடு சுந்தரனார் நிகழ்ச்சியையு முரைத்துமெனப்
பேசுவான் கலைநிரம்பப் பெறுகூத முனிவரனே. (சக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் தவம்புரி படலம் முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் இரூஉஉ.

சு ந் த ரே ச ப் ப ட ல ம் .

இருந்தவள நதிக்குடபா லெந்நாளு மெவ்வறமும்
பொருந்தவள மத்தனையும் பொங்கமுறப் புலமைமிகத்
திருந்தவள ரரிமழமார் திருநகரின் குணதிகையின்
முருந்தவள வாகையார் மூழ்குபுனற் றடப்பாங்கர். (க)

இணையகலி லாங்கலியு மிதனைநிகர் கமுகுமது
துணையவெழு கருப்புமதாத் துன்னுபல செந்நெல்களும்
விணையளவு மரம்மைகளு மிகமிடைந்து கண்கவரும்
பணைமருத வைப்பொன்று பகரரிய வளத்தினதால். (உ)

சங்கங்கா யிளவெயிற்காத் தடங்கரையி னுறவதன்மீத்
தெங்கங்காய் வீழ்ந்துடைப்பத் திரடாள நிரைபரவு
மங்கங்காய் கன்னன்மணி யடுக்குமிவற் றொளிமிகையாற்
பொங்கங்காண் குவலையமெப் போதுமதுப் புகவிரியும். (ங)

மான்பாயும் விழிக்கடைசி மாதரார் மொழிநிகர்செந்
தேன்பாயுஞ் செறுநின்று செயிர்த்தெழுந்து சேணுடுவை
மீன்பாயும் விபுதரோடு மெல்லியலார் முகரமலக்
கான்பாயுங் கற்பசத்திற் கவிபாயுங் காவனமே. (அ)

இத்தகைய மருதவைப்பி லெமமிறைவர் முடிசசாத்து
மத்தமறு காரிதழி மாலையெவற் றினுமிகவு
முத்தமமா லிகையாகி யோங்கிழு விலைவடிவம்
வைத்தளவில் புண்ணியம்போலு வளருமொரு வில்வவனம். (ஆ)

நந்தவன மெவைக்குநடு நாயகமா கத்திகழு
மந்தவனப் பெருமையையா மறைவதரி தெனலென்னே
முந்தவனம் புனைபவனு முந்தவனி முடுகுவனும்
பந்தவனங் கடீந்தவரும் பணிவர்பகர் வரிதென்பார். (ஈ)

அன்னதருத் தழையொவ்வொன் றவனியெலாம் பெறுமெனினு
மென்னவியப் பாமுசுவொன் றெண்ணுமே யுருத்ததழை
முன்னவனார் முடிவீழ மூவுலகுந் தொழுமரசு
தன்னையளித் ததுவென்னச சாற்றுவதை யெவரறியார். (எ)

துணியாரு மதிச்சடிலத் தூயபிரா னன்பரெடுத்
தணியாகக் கூவிளந்தா ரணிந்தாலு மதன்வேட்கை
தணியாமே யத்தருவைச் சார்ந்தெவ்வே னாயும்புனைவா
னெணியார்வத் தொடுபோந்தா னென்னவெழுந் தருளினனூல். (அ)

கொன்றைமலர் வெள்ளிமலை கொள்ளாமே நிம்பமலர்
மன்றவணிக் தெழிலால வாயமர்ந்த பரமேட்டி.
இன்றுவற்றின் மிகுவேட்கை யெய்திமா லூரவடி.
நன்றுறைகின் றனன்முன்ன நம்புரிந்த நற்றவத்தால். (ஆ)

இக்காலத் திவர்பொருட்டா லிவணெழுந்தா னெனப்பகர்வா
ரெக்காலு மிலராக விருட்காலுங் களப்பெருமான்
புக்கார்வத் துடனுறையும் பொற்பினு லீந்கரி
லக்கால னனுகாம லகலுவன லச்சமுடன். (இ)

வேறு.

அந்நகரில் வேதவித்தா மந்தனா ளிற்கிறந்தா னறிவான்* மிக்
கான், மன்னுபல கலையுணர்ந்தான் மீனாட்சி பெணம்புனித மனையா
ளோடு, தன்னிமனை யறம்புரிவான் கமலவிலைப் புனல்போலத் தேனா
யா னுள்ளார், தன்னையுந்தன் றலைவனையு முள்ளபடி யறிந்தவன்சந்
தரப்பே ராளன். (௮௧)

புலரிவரு முனமேழுந்து நித்தியகன் மம்பலவும் புரிந்து மோக்க,
நலமுதவு சிவபூசை யாற்றுபுந் தனவனத்து நண்ணி யெண்ணிப்,
பலமலரு மெடுத்துவந்து தொடுத்துவந்து சாத்தியடி* மரவி யேத்தி,
யிலகுக்கினை யுடனுண்டு வாழ்சிலன் விபூதியொளி யிலங்கு பாலன்.

பன்னாறு மிவனிர்தப் படிபுரிவா னித்தலத்தெம் பரணும் பாக,
மின்னாறுங் கயமுகனும் வேளுமே னையருங்கு மேவுங் கோயி, லெந்
நாளுண் டாகுமெம் திறைவனரு ளெவர்வழித்தா பெய்து மென்னா,
மன்னர்வ மதிக்கொண்டான் கோயிலில்லூர் வாழ்க்கையரு வருப்புக்
கொண்டான். (௮௨)

இக்கவலை யலதுபிறி தெண்ணமிலா வகைமுறுகி யெழுந்த தோ
ர்ந்தான், மிக்கபணி புரிபவர்க்கு வேண்டியபே றுதவுமருள் வெள்ள
நாதன், புக்குமல ரெடுக்கின்ற வேதியன்கண் ணொளியெதிரே பொரு
ந்து மாறு, தொக்கதன தருட்குறியைத் தோற்றுவித்தான் விளங்
குபரஞ் சோதி யாதி. (௮௩)

விண்ணாரு நதிபுனைந்த வித்தகனைக் கூவிளந்தார் மிலந்தகிதவைக்,
கண்ணார்க் கண்டுகொண்ட மறைவலான் றலையிசைச்செங் கரங்கள்
கூப்பிப், பண்ணார்க் தோத்திரித்தான் புளகமுற்ற னுணந்தம் படிந்
தான் யாது, மெண்ணாமற் றிருவருளே யெண்ணமுற்ற னிருநிலத்தி
னிடையே வீழ்ந்தான். (௮௪)

எழுந்திருகண் னுணந்த மழைபொழியப் புளகமுற வெளியே
னிற்பத், தழுந்தவரும் பரம்பொருளே யாரணு கமமுதலே யமர
ரெல்லார், தொழுந்தலைமைப் பெருமானே சுடர்நயனப் பெம்மானே
துணையி லானே, செழுந்தவள மதியானே நதியானே நீற்றானே திக
ழேற்றானே. (௮௫)

அடியர்விருப் பெதுவெனத்தோர் தளிப்பதுநின் னருட்கயல்
பேயாகும் வஞ்சக், கொடியனுளக் குறிப்பறிந்து கூவிளப்பான்
முனைத்தவருட் கொழுந்தே யிர்தப், படியுநின் தருட்பெருக்கம் பயி
வ்வதுவோ வெனதுதவப் பான்மை யென்றோ, கடிக்கமு மலர்ப்பா
தா பொன்போலுந் திருமேனி காட்டுந் தேவே. (யௌ)

திருக்கயிலைப் பருப்பதமுந் தம்மைமறந் துணைநினைப்பார் சிந்தை
வாழ்வு, மிருக்குமுதற் கலையுமுனக் கிருக்குமிட மவற்றினிலுமிந்த
வில்வத், தருக்குலந்தான் சிறந்ததென விறற்றிருக்கு முழுமுதலெந்
தாயே மேலா, மருட்கடலே நின்பெருமை யளந்துதுதி புகல்வேனோ
வறிவில் லேனே. (யௌ)

வேறு.

என்னப் பன்னி யெழுந்துதன் னிற்புகூஉ
முன்னப் பன்னிலை முற்று மொழிந்துடன்
வன்னிப் பன்னி மகாருற வாதியோர்
துன்னப் பன்னிரு தோட்குகன் றுதைபால். (யகூ)

வந்து பாறதி மாமது நேயமார்
சந்து வெண்ணித் தண்ணமு தாதியா
னைந்து மாறபி டேகமு மாற்றிந்
கந்த வில்வங் கடுக்கை புனைந்துபின். (யௌ)

ஓத னாதி யுடன்பல வர்க்கநி
வேத னஞ்செய்து தீப நிரையினு
ராத் நம்புரிந் தன்பிற் றுதித்தனன்
போதந் விஞ்சிய புண்ணியப் பார்ப்பனன். (யகூ)

எந்தை யார்தமி யெய்துவ ரேயெனாக்
கந்த மார்முழற் கன்னி கயமுகன்
சிந்தை யாகுலந் திர்த்தருள் செய்யவே
ணந்தி யாதியர் நன்றுறக் கண்டனன். (யௌ)

சேவில் வெள்ளிச் சிலம்பி லடியவர்
பாவில் வைகும் பழம்பொரு ளின்புடன்
மேவு கோயிறன் வேட்கை யளவினாற்
பூவி னாற்றினன் போற்று வனித்தமும். (யகூ)

அன்ப ரன்பி னளிக்கு நிதிக்குவை
யின்பி னேற்றதற் கேற்ற விதத்தினு
லென்பு ரெக்குரு கத்தொழு தேத்தினுன்
முன்பு நல்வினை முற்றிய பெற்றியான். (௨௪)

சுந்தரேசன் றுணைப்பத மல்லது
சிந்தி யாத செழுமறைச் சீரியன்
பந்த பாசம் பவர்தப மேவினுன்
முந்து மாபத முத்தியி னென்பவே. (௨௫)

துணிம திச்சடைச் சுந்தர னுத்திற'
மெணியு ரைத்திடற் கெம்மன வாவுதே
மணமி குத்த வணிகர் செயுந்திருப்
பணியி யற்கையும் பண்பொடு கூறுவாம். (௨௬)

சுந்தரேசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் இரண்டாம்.

திருப்பணிப்படலம்.

பொருப்பணிகொண் மணிமாடம் பொலியுமரி மழகரி
லிருப்பணியாக் கொண்டுநல மெய்திவளர் நகரத்தார்
தருப்பணியுங் கவிகையினுர் தம்மன்பா லிறையவர்க்குத்
திருப்பணிசெய் சிறப்பினையும் விருப்பணிநாஞ் செப்புதுமால்.

மருக்காலு மலர்பொதுளும் வாலியொடு வானுறையுந்
தருக்காலுந் தேனற்றாற் சாலிவள ரரிமழத்தி
னெருக்காலு முடியிறைவ ரின்னருளா லுயர்கல்விப்
பெருக்காலு நிதியாலும் பேர்பெற்றார் குலவணிகர். (௨)'

பொன்னாரும் விபூதிநலம் பெர்ப்பவுளா ரெனுமுறையான்
மின்னாரும் விபூதியைக்கை விடாதிருக்கு மேன்மையினு
ரெந்நாரும் பசுபதியே யிறையெனலான் மங்கலமா
வன்னுன்கண் மணிமாலை யணிந்திருக்குஞ் சிறப்புடைபார். (௩)

பூசுவது பூதியையே பூன்பதுகண் மணியினையே
பேசுவது சிவகதையே பெறுவதுநன் மக்களையே
கூசுவது பழியினையே குறைப்பதுபா வத்தினையே
யீசனருட் பெருஞ்செல்வ மிவர்க்கெய்தல் வியப்பேயோ. (ச)

நிதிக்கிழவன் றேழுமையி னேர்ந்துமரற் கிரப்பகற்றா
மதிக்குறைவு தெறப்புகியில் வணிகரென வந்துதித்துத்
துதிக்குரிய கோயில்பணி தூயவிழா முதற்பலவும்
விதிக்குரிய வழியாற்றி மேவுதல்போன் மிளிர்ந்தகார். (ரு)

இடையறாப் பேரன்பு மின்சொல்லுஞ் சிவபணியு
முடையவிவர் குபேரனென வுரைப்பதுண்மை முகமணிலை
குடமுனியுஞ் செந்தமிழங் குடியிருக்குந் தென்னாட்டின்
வடதிசையி லிருந்தெழுந்து வந்ததே சான்றாமால். (சு)

நிலவுபொழி தனிக்கவிகை நெடுநிலமன் னவரிவராக்
குலவுவத னாட்டுக் கோட்டைநக ரத்தாரென்
நிலகுபெரும் பேருடையா ரிவராவ ரேனையருக்
குலகினிடை நாடரணு ருரித்தாத வியல்பன்றே. (எ)

ஆக்கையுறும் பசிப்பினியே யாதிபரீத் தணியுறுவா
னாக்கமழுஞ் சுவையடிசி னல்குபல சத்திரமு
மீக்கொளுப்பிற் பிணிகளேவான் வேதகலா சாலைகளு
மாக்கிவரு பவர்வணிக ரல்லாதா ருளரேயோ. (அ)

தடங்கடொறும் படித்துறைகள் சமைத்திடுவார் சிவசரிதம்
படங்கடொறு மெழுதுவிப்பார் பசுமடந் தனமமைப்பார்
மடங்கடொறு மழுதிடுவார் மருத்துவசா லையும்வகுப்பா
ரிடங்கடொறு மிவர்தரும் மெடுத்தியம்ப லெளிதன்றே. (ஊ)

எண்ணரிய மணித்திரளு மேற்றபல நிதிக்குவையு
நண்ணுமிவர் சிறப்பெல்லா நன்கறிந்த கின்னரர்கோ
னுண்ணெகிழ்வுற் றிவர்க்கமைச்சா யுறுதுமெனக் கருதுதலான்
மண்ணுலகோ ரவற்கிசைத்தார் மந்திரியென் றொருநாமம். (ய)

பொற்பிருக்கு மிடமாகிப் பொலியுமிவர் மணிமறுகிற்
பற்பல்வகைப் பொருள்வளமும் பல்கிவான் வரையுயர்ந்து

வெற்பனைய வெனுமாட மீத்தலத்து மகத்தலத்துங்
கற்பகப்பூந் கொம்பருளக் களிப்பினுலாங் கனமெய்தும். (கக)

பங்கயத்தை வெறுத்தெழுந்து பாவையிலக் குறிமகிழ்ந்து
தங்கிவினை யாடுதற்குத் தக்கமணி மாளிகைகள்
புங்கமிசூர் தனவணிகர் புண்ணியம்போ னிமிர்ந்தோங்கி
யங்கனுறு மாடங்க ளாகுமிதை யறிபாரார். (கஉ)

புண்ணியமுங் கண்ணியமும் பொருந்தியிறை யவனருளா
லெண்ணியவெல் லாமெய்து மிவ்வணிகர் மாளிகைமே
னண்ணியமா மணிக்குடங்க ணடைதட்டு மென்றன்றோ
விண்ணியலு மெழுபுரவி விலகிரா டொறும்போகும். (கங)

பல்வகைய கூலங்கள் பன்மணிகள் பன்னிதிக
ணல்வகைய பொற்பணிக ணவில்பீதாம் பரவகைந
ளெல்வகைய மனைக்கலங்க ளெவ்வகையா னுஞ்சிறப்பச்
சொல்வகையி னிவ்வணிகர் தூயமனை பலகுலவும். (கச)

இத்தகையோர் பொன்மனைக ளெங்குமுறுங் கற்றுவின்
புத்தமுது ததிரேயம் பொருந்துபெருக் கறிந்தானே
லத்தனையே பாற்கடலை யருவருத்து விரைந்தெய்திச்
சித்தமகிழ்ந் தினிதுறைவான் நிருநெடுமா னிச்சயமே. (கரு)

அருந்ததிரெய் பாலடிசி லருந்ததிரே ரங்கனையார்
பொருந்துபல மக்களுடன் புந்திகளித் துபசரித்து
விருந்தினெடு புசிப்பிக்க மிசைந்துள்ளம் பூரித்துத்
திருத்துசிவ நேயமொடு திகழுவார் புதழ்வணிகர். (கசு)

ஈட்டுமுறை யீட்டுவது மீபுமுறை யீவதுவு
நாட்டியறங் கொள்ளுகொண்டு நண்ணுமிந்த நல்வணிகர்
தேட்டமுடன் சுந்தரற்குத் திருக்கோயி லினிதமைப்பான்
வேட்டிறைவ னருளுன்னி விரைந்தியற்றத் தொடங்குனரால்.

இல்லார்க்கொன் றீவதே யீகையென லாஸிறைவர்க்
கில்லாத தொன்றைமுன மியற்றுவது கருதினர்போ
லல்லாருங் களப்பெருமாற் கமைந்தகருப் பக்கிருஞ்
சொல்லாந்நின் மணிக்கற்க டுறுத்திலங்க முடிப்பித்து. (கஅ)

எண்டகுசொல் வடிவனைத்து மிறைவிவடி வாமருத்தங்
கொண்டுறைவா னிறைவனெனக் கூறுவது தேறினராய்
விண்டகுவா னவருமுளம் வியப்பெய்த மிளிரருத்த
மண்டபமு மோங்குமகா மண்டபமுங் கடிதாற்றி. (௧௬)

கோடரமோர் வில்வவிலை கொடுப்பவர சளித்தபிராற்
காடரங்கு மவ்வரங்கி லாடுமினைப் பாற்றுதற்கு
நீடுபொதி யாசலத்தி னின்றதமிழ் கலந்துதெனீறல்
வாடலற வருவசந்த மண்டபமும் வளம்பெருக்கி. (௨௦)

பொன்னிமயப் பொருப்பிறைவன் புதல்வியெனப் பொலிந்திருந்த
வண்ணியிறை பபிக்கத்தா லகந்தாரா வகைவானர்
துன்னுமிரு சுடரொளியிற் றுலங்குமணி கொண்டிழைப்ப
பின்னுசின கர்மெவரும் வியக்கும்வகை யாற்புரிந்து. (௨௧)

முன்னாட்டன் சிலதனெனு மொய்ம்புறுபுட் பகவேந்தன்
றென்னாட்டில் வணிகரெனச் செனித்தியற்றுஞ் சிறப்பெல்லாந்
தன்னாட்டங் கொண்டுவகை தழைத்தாட்டம் புரிவதுபோ
லிந்நாட்டைப் பார்த்தாடு மிறைவந்தளி புஞ்சமைத்து. (௨௨)

உருவையறிந் தெள்ளாமை யுணர்வென்னத் தெளித்தாங்குப்
பெருவயிறு தூங்கன்முகம் பெற்றெவர்க்கு முன்னவனு
மருவிநிர யகநாம மன்னியுன்னு மன்பருக்குக்
கருணைமதம் பொழிவேழக் கன்றுகோட் டமுந்துலக்கி. (௨௩)

வளையல்விறு மணிபெடுத்து வழக்குரைத்துச் சான்றாகி
புளவசியன் குமரனென லொல்லும்வகை செட்டியென
வளமலிபேர் கொண்டெடமக்கு வாழ்வுதர வந்தருளு
மினையவர்க்குத் தேவியர்க்கு மேற்றநிய மழுஞ்செய்து. (௨௪)

தந்தைபதர் தடிந்தெவர்க்குந் தந்தைபதஞ் சார்ந்தவற்கு
முந்துநவக் கோள்களுக்கு முதற்குரவ னுமெமது
நந்திபெரு மான்றனக்கு நவிலறுபான் மூவருக்கும்
பந்தமில்வா னவர்பலர்க்கும் பள்ளிபல பலவமைத்து. (௨௫)

பொடியேறும் புகழறியாப் புறச்சமயத் தவருளத்தி
விடியேற வடியரெலா மீடேற விருகரமு
முடியேற நகரத்தார் முதலேற வெள்ளேற்றுக்
கொடியேறந் திருத்தம்பங் கொண்டிவந்து நிலைநிறுத்தி. (௨௬)

வரியங்க முரித்துடுத்து வாதவூர் வள்ளலுக்கா
நரியங்கம் பரியாக்கி நன்றருளிப் பலவாக
விரியங்க மறையறியா விமலருமை யொடுமேவப்
பரியங்க முதலநிறை பள்ளியறை யலங்கரித்து. (௨௭)

கருவிழா வகையெம்மைக் காத்தலுடன் டிணிக்கடலி
லுருவிழா வகைபுரப்பார்க் குச்சியினு மிரவியொளி
தெருவிழா வகைநிமிர்ந்து செறிநகொளிருந் திருமதிலுந்
திருவிழா மண்டபமுஞ் சிறப்பெய்த நனிவிளக்கி. (௨௮)

அன்னமறி யாதவருக் கன்னமுத வியசமைக்க
மன்னுதிரு மடைப்பள்ளி மலர்மாலே வணைசாலே
துன்னுகரு வுலநிறை தொகுமிடங்கண் மகச்சாலே
யென்னுமிவை முதற்பலவு மிலக்கணத்துக் கிலக்காக்கி. (௨௯)

கோபமகன் றுள்ளத்துக் குளிர்கருணை மிகப்படைத்த
தாபதர்கள் புரிகின்ற தவம்போல வளர்ந்தோங்கித்
திபநிறை யாலெட்டுத் திசைவிளக்க விண்ணவர்தங்
கோபுரத்தைக் கடந்துசெலுங் கோபுரமுங் குயில்வித்து. (௩௦)

பாத்திரங்கள் பலவமைத்துப் பயில்தீபா ராதனைக்குக்
கோத்தபல கருவிகளுங் குழுமுவித்துக் குடைசுருட்டி
யார்த்தமணி முழவாதி யாயபல வாச்சியமுஞ்
சேர்த்துநவ மணியணிக டிகழநனி செய்வித்து. (௩௧)

வாகனங்கள் பற்பலவு மாநிதியால் வெள்ளியினு
லோகைதழைப் புறவுஞற்றி யோங்கன்மக ளானவுமை
பாகனுரை யாகமத்தின் படிநித்ய பூசைமுறை
யாகநடத் திப்போற்றி யருள்வளர்க்கின் றாழமகனே. (௩௨)

திருப்பணிப்பலம் முற்றிந்
கூசச்செயுள் திஅய்க்

செல்லய்யனார் திருவிளையாட்டுப்படலம்

போற்றுபவர்க் கருள்புரிந்து புத்திரரும் செம்பொன்னும் புந்தி
நன்கு, தேற்றுமுயர் கல்வியுந்தீர்க் காயுவும்பல் வகைச்சிறப்புஞ் செ
ழிக்க மேன்மே, லேற்றமுறும் படியுதவி யரிமழத்திற் குணதிகையி
லினிது மேவுஞ், சேற்றுமேற் செல்லய்யன் திருவிளையாட் டிசைக்க
மகிழ் சிறக்கு மன்றே.

(க)

சயந்தனைமே வப்பொருது சயந்தனைமுன் சிறைப்படுத்தித்
தனையும் பூட்டி, யுயர்ந்தவிபு தரைமதுவோ டினெடுத்து வரவலியா
லுளற்றுஞ் சூரன், பயந்தனுகா வகைச்சிக்குஞ் சயந்தனுக்கு மபய
த்தம் பரிவாற் றந்து, நயந்தருளும் பரம்பரனே சேற்றுமேற் செல்
லய்ய நாமம் பூண்டோன்.

(உ)

கடலுருவாற் றுயையிகர்த் தறங்காப்பாற் றந்தைநிகர் காட்டிக்
கோழிக், கொடியருவி யெமக்கருளங் குமரவே ணிகராதல் குறிப்
பித் துன்னு, மடியவர்க்கு நலம்புரிய வரிமழத்திற் பூர்வமுத லருள்
கூர் தேவன், றடிநிறையும் புனற்சேற்றுக் குளத்தருகில் வீற்றிருக்
குந் தயாள மூர்த்தி.

(ஈ)

உலகமிசை யறங்காக்கு மொருதலைமை யருளியநா னுள்ளத்
துன்னி, யிலகுபல பூதகண நாதரையு மேவல்செய விறைபாற்
பெற்றுக், குலவுமொரு கணத்துக்குத் தலைமையுடன் கறுப்பனெ
னக் குறியுந் தந்து, நிலவியபே ரருளாளன் சேற்றுமேற் செல்லய்ய
நிமல நாதன்.

(ச)

அன்னையெனும் வலவனிரு தையலர்கொண் டான் றந்தை யர
னு மவ்வா, நின்னலங்கொ ளிருமனைவி யரையடைந்தான் யோகி
யென்பா ரிவரை யாமும், பொன்னலங்கொள் பூரணையைப் புட்கலை
யை மனைவியராப் பொருந்தி யோகு, மன்னுவது தகுமென்ன மரு
விவளர் பெருங்கருணை வரதமேலோன்.

(ரு)

பாலைமரத் தடிமேவும் பரமபதி தனவணிகர் பலருந் தங்கள்
கேரலமுறந் குலகெய்வ மெனக்கொண்டு கும்பிட்டிக் குலவிப்போ

ற்றச், சீலமுறு மவர்க்கெல்லாத் திருவுநனி புதவியவர் சிறப்ப னி
னும், பாலகர்க்குத் தமதுபெயர் கொடுத்தருள்வோன் செல்லய்ய
பரமயோகி. (ஈ)

பெருந்தவளத் தும்பிவிசைப் பிறங்கிவரு செல்லப்பன் பிறப்
புந் தேவர்க், கருந்துயரத் தனித்ததுவு மரிமழத்திற் பாலைமரத்
தடியின் மேலி, யிருந்ததுவு மன்பருக்கு வேண்டும்வரங் கொடுத்த
ருளு மியல்பு மெல்லாம், பொருந்தவெடுத் துரைத்திடுவாங் குனிந்த
கரத் துடனவனைப் போற்றி மன்னே. (எ)

வேறு.

தொல்லை யோர்பக லிறைவனா மலரடி தொழாமன்
முல்லை காவலன் வானவர் தானவர் முதலா
வெல்லை யில்லவர் வாசகி மந்தரத் தியாத்து
வல்லை வர்கடன் மதித்தன ரமுதுண மதித்தார். (அ)

அரனி டத்தன்பி னார்க்கிடு விடமுநல் லமுதா
மரனை வந்தியார்க் கமுதமுங் கடுவிட மாக
வருமெ னப்பல ரறிவுற வமுதெழு வதன்முன்
கரிய வல்விட மெழுந்தது வடவையிற் கனன்று. (ஈ)

ஆல மெய்தலு மமரருங் கலுமுன்மே லவனு
மோல் மிட்டெழுந் தோடினர் கயிலையை புற்றுக்
கால் காலனைச் சரண்புகுந் தேத்தலுங் கருணை
மூலகாரண னபயமீந் திருத்தனன் முன்னம். (ய)

வந்த காரியைக் கரத்தெடுத் தயின்றருள் வழங்க
முந்தை போற்கடல் கடைந்தனர் தும்பிமா முகனைச்
சின்தை செய்தில ராதலான் மந்தரத் திகிரி
யுந்தி யாழ்ந்தது நாகரும் மதுமன முலைந்தார். (யக)

மேக வண்ணனுங் கற்பக நாடரும் வெள்கி
யேக தந்தனைப் பன்முறை யடிதொழு திறைஞ்ச
நாகர் னின்றமுன் போலமந் தரகிரி நண்ண
வோகை கொண்டுரை சலித்திடக் கடைந்தன் ருததி. (யஉ)

செல்லப்பனார் திருவிளையாட்டுப்பாடலம். ௧௦௯

இடுக்க னெத்தனை யெத்தனை யெய்தினு மிரியா
தடுத்த டுத்துமேன் முயன்றவ ரெவர்பல னடையார்
கடற்க டைந்தவர் கண்ணெதி ராடகக் கடத்தி
னிடத்தோர் வெண்மதி யெழுந்தென வழுதமெய் தியதே. (ய௩)

எய்து மாரமு தெமக்குரித் தெமக்குரித் தென்று
வெய்ய தானவர் வானவ ரிருவரும் வெஃகக்
கையி னார்வலி காண்பது கருதிய காலே
மையன் மோகினி வடிவுடன் வந்தனன் மாயன். (ய௪)

மாய மாதுதன் வனப்பெனு மதுவிழி வாயுட்
போய காற்சுரா சுரரறி விழந்துகண் பூப்ப
நோயு முந்தனர் வனத்திடை நெடிதுநா னோற்றுக்
காய ருந்திவாழ் முனிவருங் கடப்பரோ காமம். (ய௫)

முன்னரெய்திய விடத்தினை விழியினுன் முறுக்கப்
பின்ன ரெய்திய வழுதினைச் சொல்லினுற் பிணித்துத்
துன்னு மாடவ ரைம்பொறி விருந்துணத் தோன்றி
மன்னு மோகினி யடைந்தனன் மற்றிது வகுப்பான். (ய௬)

பெருமை பெற்றகா சிபன்றவப் புதல்வரீர் பேதுற்
றுரிமை யுற்றிட விகலன்மின் வாய்க்கொரு முணவா
மொருக டத்தமு துளதுவாய் முதலிய வுலக்கு
மிருக டத்தமு துளேனெவர்க் கெதுவிருப் பென்றாள். (ய௭)

என்ற வெல்லையிற் றயித்திய ருனைவிடுத் தெவர்வே
றொன்று வேட்பவ ரெனவுரைத் தவளுட னொருசார்
சென்று தங்கின ரமுதெடுத் தந்தரச் செல்வர்
நன்று சேர்ந்தன ரோருழி மோகினி நங்கை. (ய௮)

ஒருத்தி யானுளன் பற்பல வீரரீண் டுள்ளீர்
கருத்தி லன்புடன் மலரணை மிசையெனைக் கனிவி
னிருத்தி யின்புறப் புல்குறத் தக்கவன் யாவன்
தெரித்தல் வேண்டுமா லென்றன ளமுதவாய் திறந்து. (ய௯)

இசைத்த சொற்குமுன் யான் வலேன் யான்வலே நென்னு
நசைத்த நெஞ்சினே டோரொரு வருமுன நணுகி
விசைத்த வெஞ்சம ருடற்றிவி வுற்றனர் வேய்போற்
குசைத்த சிந்தைய ரன்றியார் பெண்மயல் கொளாதார். (20)

விளக்கை யோர்சுவைக் கனியென வீழ்ந்துவாய் மேவிக்
கொளற்கு யைந்துபல் விட்டில்வீழ்ந் தழிந்தெனக் கூடிக்
கிளைக்கு ழாத்துடன் கெட்டன ரவுணராங் கீழோ
ரளக்க வல்லவர் யாவரே மதன்வினை யாடல். (21)

இனைய வாரிறு மவுணரி லிருவரே மாயன்
வினையை யோர்ந்துதங் கிளைபழிந் ததற்குள மெவீந்து
முனைய தம்முரு மாற்றிவா னவரென முடுகி
யனைய கற்பக நாட்டினர் கூட்டமே யமர்ந்தார். (22)

வேறு.

இற்றா ரவுண ரெனநோக்கி யெவரும் வெஃக
முற்றமுலை மாதுருக் கொண்ட முகுந்தன் மீன
லுற்றான் விபுத ருழையாரமு தோர்கை பற்றி
நற்றா யெனவே பகிர்ந்தான்சுரர் நாப்ப ணின்றே. (23)

பரிமாறிய காலையின் விண்ணவர் பந்தி யூடே
புருமாறிய கள்வர்கண் மந்திரத் துட்கொளாமே
பெருமாவின் விரைந்துணல் சூரகு பேர ரானோர்
கருமாலுளங் காணக் குறிப்பினிற் காட்டி னாரால். (24)

பையுற்ற வராவணை மாதவன் பார்த்து ருத்துக்
கையுற்றதொர் சட்டுவங் கொண்டவர் கந்துணிப்பப்
பொய்யுற்றவர் வாய்ச் சுவை மேவலிற் போக்கி லாமே
யுய்யுற்ற தலைக்கொடு கோள்களி னென்றி நின்றார். (25)

மற்றத் தருவக் கொடியோர்கண் மறைந்து செய்த
குற்றச்செயல் காட்டிய பாறு சூரங்கி தம்மேற்
செற்றத்தூடன் விண்ணுடை மற்றவர் செய்யசோதி
யிற்றைக்கு மறைப்பர்க ணுகத்தி னென்ப மன்னே. (26)

செல்லய்யனார் திருவிளையாட்டுப்படலம். ௧௦௩

வேறு.

ஆரமு தருந்திய வமரர் கைதொழ
நாரவெண் டிரைபுர ணரலை ஞாங்கரோர்
சாரரி யரிவைதான் றங்க மாறமக்
கீரிரு சத்தியு ளியைந்த பண்பினை. (௨௭)

தெரிக்குமோ ராடலைச் சிந்தையுட் கொளீஇ
வரிக்கழை குனிக்குமம் மதனு மும்குறப்
பரிக்குநல் லுருக்கொடு பரம யோகியா
யிருக்குமெம மிஷையவ னெய்தி நின்றனன். (௨௮)

அண்ணலின் திருவுரு வகங்கொ ளாடவ
ருண்ணெகிழ்ந் தரினுவய ருருவை வேட்பரேற்
கண்ணுற நோக்கிய காலே மா லுறும்
பெண்ணுரு வென்படும பேசல் வேண்டுமோ. (௨௯)

வேட்டமென் மோனி வேட்கை கண்ணுறக்
காட்டலு மமலனுங் கடைக்க னோக்கமாஅல்
கேட்டிமுன் னோர்பகற் கெழுமி நின்னையாங்
கூட்டர வான்மறைக் குரிசிற் றந்தனை. (௩௦)

அன்றியு நமக்கொரு சத்தி யாதீர்
யின்றுநிற் கலப்பதே யெண்ணிப் போந்தன
மென்றசொற் செலிப்புக் வெழுந்து னேற்றுழிச்
சென்றிரு வருநலஞ் சிறப்பச் சேர்ந்தனர். (௩௧)

இவ்வகை முராரியு மிறையுங் கூடிய
செவ்வியி னவ்வுழிச் சிறிய ரேம்பவப்
பவ்வின் நெழுவருள் பாலிக் கும்படி
தெவ்வடு சாத்தனார் தேவன் னேன்றினான். (௩௨)

செய்யபொன் வேணியுந் திரைக் கருங்கடன்
மெய்யுமாற் றவருயிர் வெதுப்புஞ் செண்டுகொள்
கையுமுற் றப்பனாய் காவல் காட்டிய
மெய்யனை நோக்கியே விமலன் கூறுவான். (௩௩)

வேறு.

அத்தி வண்ணத் தழக வரிகர
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டு புவிபெலா
மொத்த காவலுற் றோங்கி புருத்திரர்
மெய்த்த குங்குழு மேவுதி பென்னவே. (௩௪)

நல்வ ரம்பல நல்கி யிறையல
னெல்வ ழங்கு கயிலையை பெய்தினுன்
கல்வ யங்கு கரக்குடை மாயனு
மல்வ ரம்பகல் வைகுண்ட் மேகினுன். (௩௫)

எந்தை நல்லரு ளெய்திய வையனும்
வந்த சாரதர் தம்மொடு வைகியே
புந்தி சூழு முலகர் சுரரெலாஞ்
சிற்தை செய்து தினந்தொழ வாழ்வனாள். (௩௬)

பொருவில் பூரணை புட்கலை யென்னுமீ
ரரிவைமார்களை யன்பொடு வேட்டுடன்
மருவி னானெமை வாழ்விக்க வந்தருள்
புரியு மையனம் புண்ணியப் பான்மையால். (௩௭)

அறப்பெ ருங்கட லாகுநம் மண்ணலார்
குறட்ப டைக்குட் குலவுமொர் வீரன்மெய்த்
திறத்தின் மேவு செறுநரை வெல்சமர்
மறத்தின் விஞ்சு மகாகாள நென்பவன். (௩௮)

பெரிது ளன்பொடு பேணினர்க் காக்குநற்
கருணை யாளன் கறுப்பெனை றோர்பெயர்
மருவு வீரனை மன்னுந் துணைக் கொளீஇ
யிருநி லம்புரப் பெய்தின னையனே. (௩௯)

எய்து கின்றுழி யெண்ணில் வரம்பெறும்
வெய்ய சூர்புரி வெந்துய ராற்றொணு
தைய கேடுவென் றறற்றிப் புரந்தர
னெய்யெ னுப்புவி புற்று வருந்துவான். (௪௦)

செல்லய்யனார் திருவிளையாட்டுப்படலம். கருடு

எந்தை யைய நெழுந்தரு ளும்வனத்
தந்தின் மேவி யமர்ந்து புலோமசை
நொந்த வாண்முக நோக்கி மடவரா
லிந்த கல்லிடத் தின்புற் றிருத்தியால். (சக)

தனிமை யஞ்ச றயாகர காரிதா
வினையு முன்னமுன் னின்று புரப்பனா
லினைய லென்ன வியம்ப விணங்குணர்
கனக நாடு கடந்த கண்குழை. (சகஉ)

நன்றி தென்ன நயனமொ ராயிரந்
துன்று காரியுந் துண்ணெனக் காரியை
யன்று கண்டஞ்சி னேனஞ்சி லாதவ
னென்றி நல்குப காரியை யுன்னினன். (சகஉ)

உன்னு முன்ன முணர்ந்து செழுங்கரந்
துன்னு செண்டொடு சூழ்தரப் பாரிடர்
மன்னு பூரணை புட்கலை மாதரோ
டென்னெ னென்னவந் தெய்தின நெம்பிரான். (சகச)

வேறு.

செண்டடுத்த செழுங்கரமுங் கருணைநிறை திருமுகமுஞ் செய்
யவாயும், வண்டடுத்த கருங்கடனார் வண்ணமுங்கோ ழிக்கொடியும்
வரமுஞ் சீருங், கொண்டடுத்த வெள்ளாணைக் கோமானை வெள்ளா
ணைக் கோமான் கண்ணாற், கண்டடுத்த பெருமகிழ்வீற் கரங்குவித்
தென் மனையவனைக் காத்தி யென்றான். (சகடு)

இந்திரனீ கயிலையடைந் திறையருள்பெற் றிவனுறுங்கா நிவ
ண்முன் யானே; வந்துபுரந் திடுவேனீ யஞ்சேலென் றுரைத்தருள
மாக நாட்டுக், கந்தரமூர் பவன்வணங்கக் காத்தியைத் தனித்திருத்
திக் கடுகச் சென்றூன், சுந்தரியுங் காரிபதந் தொழுதிருந்தான் மனக்
கலக்கந் தோன்று தங்ஙன். (சகசு)

சசியுமனத் தன்புடைய காவலவன் பிரிவிண்மனங் கலங்கி நொந்து, சசிபிரிந்த வான்போலுஞ் சலசமிலாத் தடம்போலுந் தளர்ந்து வாடி, பொசியுமிடைச் சசிமடவா ஞ்றுபழங்கண் டர்வதையே யுன்னிக் கண்ணீர், பொசியமலர்ப் பொதும்பரிடைத் துச்சிலுற்றுப் பெரிதுதவந் தொடங்கி நின்றான். (௪௭)

அவ்வேலை யசுரகுலத் தரசாகி யமரர்புலா லாதி தாங்கும், வெவ்வேலை செயப்பணிக்கும் வெஞ்சூரற் கறுசையென ிடம்போல் னந்த, செவ்வேலை நிகர்விழியா ளசமுடியாம் பழிகாரி திசைக ளெட்டு, மெவ்வேலை யெம்மலையா யினுநொடியிற் புகுந்தழிக்கு மியற்கை வாய்ந்தான். (௪௮)

சேடிபெனுந் துன்முடியோ டெழுந்துதிசை தொறுஞ்சென்று திரிந்து வண்டர், பாடிவரு மலர்ச்சோலை யகம்புகுந்து வளமபலவும் பார்க்குங்கலை, வாடியிருந் தருந்தவஞ்செ யபிராணி தனைநோக்கி மற்றிம்மின்னு, ணீடுசுர பதிமனையே யெம்முனவற் கஞ்சியின்ன நீர ளானான். (௪௯)

இந்தமட மானிருக்கு மிடமறியா தெத்தனையோ வேவ லாள, ரந்தரமும் வேற்றுழியு மலைந்தலைந்து வறிதுவந்தா ரண்ணற்கேற்ற, சுந்தரியா குவளிவளே யிவட் கொடுபோய்த் தந்துதுயர் துடைப்பே னென்னு, முந்துதிசை தொறுநோக்கித் தனிரின்ற ளெனமகிழ்ந்து முன்னுற் றுளால். (௫௦)

விண்ணுடு வறிதுபட விடுத்துவந்த மணிவிளக்கே விளம்பக் கேளாய், புண்ணுடு மனமுடைய புரந்தரனோ நினக்கேற்ற பூமா னிந்த, மண்ணுடும் பிறநாடும் வணங்குமெம திறையவன்முன் வருவா யேற்றன், கண்ணுடு மணிபோலக் கலந்து கொள்வா னலந்திகழக் களித்து வாழ்வாய். (௫௧)

எத்தனையோ மடமாத ரெம்முனவற் பெறத்தவஞ்செய் திருக் கின் றாரா, வித்தருண் முனைக்காணி னம்மடவார் பலருமுன தேவல் கேட்பு, வைத்திவன் வாசவனும் வாய்திறவான் நேவரெலாம் வண்

செல்லய்யனார் திருவிளையாட்டுப்படலம். ௧௦௭

ஊர் நிற்பார், சித்தமகிழ்ந் தினிதுறைவா யுன்னதிட்ட மற்றவர்பார்
சேரற் பாற்றோ. (௧௨)

என்றுபலப் பலவாக வசமுமினின் றிசைத்தமொழி யென்னுந்
தீவேல், சென்றுசெவிச் சடக்கனன்று சிந்தைதளர்ந் தயிராணி செ
ப்பா நின்றாள், பன்றிமலர் தின்னலியல் பன்றிமத வேழமுண்மோ
பாவீதுங்கட், கொன்றுநெறி யெமக்காமோ விவணில்லே லேகுதி
யென் றுருத்த காலே. (௧௩)

தலையாலே வருந்திருவைக் காலாலே தள்ளுகின்ற தையா லுன்
னைக், கொலையாலே மகிழ்வலெம்முன் கூடுவது கருதியுயிர் கொடுத்
தேன் கண்டாய், மலையாலே வகுத்தபுயத் தெவர்வரினு மடித்துநின்
னை வலிந்துபற்றி, வலையாலே பிணிப்புறுமா னாக்கி யண்ணன் மடி
த்தலத்து வாழ்விப் பேனாள். (௧௪)

எனப்பகர்ந்து மேடமுகி பிடித்திழுப்பப் பொலங்கொடிபோ
லிரங்கி யேங்கி, நினைப்பகன்று நெடிதுயிர்த்துத் துடிதுடித்து நிலை
குலைந்து நெஞ்சம் புண்ணாய்க், கனற்படுமோர் கீடமெனக் கலக்கமு
ற்றுச் செண்டுகொண்ட கையா மெய்யா, வுனக்கபய முனக்கபய
மெனக்கதறி யோலமிட்டா ஞற்ற காலே. (௧௫)

ஐயனுரு படைத்தலைய னுனமகா காளனெதி ரடுத்து வாழி,
கையறவு கொளவேண்டா விடுவிப்பே னம்மனைநீ கலங்கே லென்னா,
மைபவனைச் செயிர்த்தெதிர்த்து மடக்கொடியா யுயிர்தாங்க வல்லை
யாயி, னையமிலாக் கற்பரசி தன்னைவிடுத் தகறியன்றே லடுவ லென்
றான். (௧௬)

என்றலுமே மேடமுகி யெயிறதுக்கி யனல்விழித்திட் டெம்
முன் னேன்பேர், சென்றதிசை நடுநடுங்குஞ் சிறியோய்நீ யறியா
யோ செருவி னின்னை, வென்றிவனைக் கொடுபோவல் வீதியென வ
மருடற்ற வீரன் பேதாய், நன்றுனது மறமென்ன நகைத்தெதிர்த்
தையும் பால்பற்றி நவிரம் விடி. (௧௭)

தேவிமணிக் கரம்பிடித்த தீயகொடுங் கரந்துணித்துச் செயிர்த்
தோர் தாளாற், றுவிடிகதைத் தடுத்துநின்ற துன்முகியின் கரத்தினை

யுந் தடிந்து நீக்கிப், பாவிமக ளீருமது பெண்மையுந் கொடுத்ததெ
னப் பகர்ந்து போகி, யாவியனை யவன்சிறையை விடுவித்துக் கவ
லொழிவித் தருகும் றானால். (ருஅ)

சிரமிழந்து படுதலிலே மெனமகிழா தசமுத்தன் சேடியோடு,
கரமிழந்த துயர்வாரி கரையிகந்து பெருகுதலுங் கரைநது துங்கள்,
வரமிழந்து மதிமிழந்து மானமிழ் தலநதுநொநது வாடி மேவு, முர
மிழந்து கெடப்பொருவன் நொருதுணைவற் கிசைப்பலென வுரைத்
துச் சென்றான். (ருக)

மற்றிவையெல் லாமுணர்ந்த நாரதமா முனிவன் வெள்ளி வரை
யிற் சென்றான், கற்றமிலா திருந்தவலா ரிக்குரைப்பச் சயிலாதி யண்
ணல் பாற்போய்ச், சொற்றுவிடை பெற்றவனி யுற்றுரிமை முற்று
தவச் சூழன் மேவித், கொற்றமலி தருவீர மாகாளற் கின்றுகமன்
குலவக் கூறி. (கூய)

வயம்பொருந்து பெருந்திறலோய் வாழியினி யையனடி மலர்க்கீ
ழெய்தி, நயம்பொருந்த வாழ்தியென நவின் றய்த்துக் கொடுஞ்ஞரர்
நலிவா ரென்னும், பயம்பொருந்தா வகைமேருப் பருப்பதத்தை
யடுத்தனன்றன் பன்னியோடு, கயம்பொருந்தின் புயவயமா காளு
மாண் டலைத்துவசக் கையற் சேர்த்தான். (கூக)

வேறு

இன்னவகை சிலகால மேகவிராக் கதிர்குலத்து
மன்னவரார் தென்னந்திரு மகளாக வவதரித்த
வண்ணைதடா தகைகிசைக ள்ணைத்தையும்வென் றிடக்கருதி
நன்னரநுந் தவயியற்ற நாடியில்வா ரணியத்தின். (கூஉ)

அருகெய்தி புடுபதியி னமுதினிமை யமையவெழு
முருகெய்தி புறவுகொள மொய்ம்மலர்க்கா வனமேவி
புருகன்பு தலைசிறப்ப வேங்குதவத் துறல்செண்டு
வருகைய னறிதலுமா மகிழ்ச்சிபடைத் தன்னானான். (கூங)

கூறுமுகன் ரோன்றுழியு மடுத்தாநவ சத்திகளும்
விழுகருப் பெற்றுழியும் மிகக்கறுத்து வெஞ்சாபங்

செல்லய்யனார் திருவிளையாட்டுப்படலம். ௧௦௯

கூறுருமை யவன்காணங் குறுகுதலா லீவன் கருணைப்
பேறுநமக் குறவமையம் பெற்றனமா லெனநினைந்தான். (௬௪)

தவமியற்றும் பெருமாட்டி தன்னருகு தானிருந்து
பவமியற்றும் விலங்காதி படரியற்று வகைகாத்தான்
நவமியற்றும் தவமுஞ்நிறி நாதரூ ணணிமேவி
யுவமையற்ற பொலங்கொடிதன் னொருமகனைக் கண்ணுற்றான். ()

அண்ணலுமண் ணனுங்குடி யளித்தசுத னமக்கீன்பு
பண்ணியருள் பெற்றநினைந்திப் புடிவனத்தி னமைக்காத்து
நண்ணினனென் றுண்ணெகிழ்ந்து நகைமுகங்கொண் டருடேக்கித்
திண்ணியசீர் மலையருமைச் செல்லைய வருகென்னு. (௬௫)

பக்கமழைத் தென்னருமைப் பாலாநின் மதிவலியு
மிக்கசுமர் வலிபுமன்பு மெய்ம்மையுங்கண் டுளமகிழ்ந்தே
னிக்கணமே வேண்டுவகே ளீவேனென் றிரைத்திடலுஞ்
செக்கரடி மலர்பரவிச் செப்புவான் புட்கலைகோன். (௬௬)

வேறு.

கருப்பமுற தெலுவுலகு மீன்றெடுத்துக் காத்துவருங் கன்னி
யேனீ, விருப்பமுட னிறைவரொடு மெழந்தருள் மரிமழத்து விரிந்த
வில்வத், தருப்பபிலுங் கானகத்துத் தென்கிழக்கி லத்திசையின் றந்தி
மேற்கொண், டிருப்பதுட னென்பெயரா னொருநீர்த்த நனிகிறப்ப
வியற்றல் வேண்டும். (௬௭)

அத்தடத்தி னருகெனது படைத்தலைமை மகாகாளனமா வேண்டு
மெத்தலத்து மெய்தாத பெரும்பயனு மத்தடத்தி நெய்தி முழுகிப்
பத்தியுட னெனையுமகா காளனையும் பணிபவர்க்குப்பலிக்க வேண்டும்
ரித்தமெமைத் தொழுவவர்க்குப் புத்திரர்பொன் பூமிபுகழ்நிலவ வேண்டும். 1

எனவணங்கிப் புகலுதலு மல்வாரே யாகவென விறைவி நல்கி.
மனமகிழ்ந்து திருவாவ வாயடைந்தா வவளமுத வாக்கி னாலே
நனிவிரும்பிச் செல்லைய வெனப்புகன்ற காரணத்தா னாக வேந்தன்
றுனிதவிர்த்த திறல்யோகி கெல்லைய நாமமுற்றச் சூழல் சேர்ந்தான்.

தன்னுமத் தீர்த்தமொன்று கங்கையினுஞ் சலதியினுந் தழைப்பத்
தோன்றி, முன்னாக வதனருகு வீரமகா காளனுந்தன் முறைபிணிற்ப,
விந்நாளு மரிகரபுத் திரககடவு னெழுந்தருளி யிருந்துதன்னை, மன்
னூர்வுத் துடன்பணிவார் க்கிம்மைமறு மைப்பேறு வழங்கு வானால்.

நொந்தழை சசிக்கிரங்கி யசமுந் துன் முகிகரங்க னெய்து கொய்த
செந்தண்மைக் குணம்வியந்து வணிகமகக டமதுகுல தெய்வமாக
முந்துவிருப் புடன்வீர மகாகான் றிருப்பாத முளரிப் போது
சிந்தைகொண்டு முன்னுளு மிந்நாளுந் தொழுகியமந் திறமாப்பூண்டார்.

காசினியோ ரறிந்துமகா காளனுக்குப் பேர்செட்டிக் கறுப்ப
னென்றே, பேசவரா யினரிவனை ண்ணங்குபவர் பெருஞ்சிறப்புப
பேசற் பாற்றோ, வாசமலி யத்தடநீர் குடைநதாலுந் தெளித்தாலும்
வாய்க்கொண்டாலு, மீசர்சடா மகுடகங்கை மூழ்கினவர் பெரும்
பதவி யெய்த நிண்ணம். (எரு)

அரிமழத்துப் பெருஞ்செல்வ மடுத்துவளர் குலவணிகரன்பு பொங்கித்
திருமருவு செல்லையன் றனக்கடிமை யாயிருந்து திருவிழாவும்
பெருகியநை மித்தியநித் தியசிறப்பு மாலையமும பிறவு நன்கு
புரிவதுதந் தொழிலாகப் பூண்டுநடத் துவருவகம் புகழு மாறே. (எச)

எக்காலு மவன்றிருப்பேர் சொலவிரும்பித் தம்புதல்வர்க் கினி
து வைப்பா, ரிக்காலு மவனருளாற் பூவுலக குபேரரென விருக்கின்
றாரா, லக்காலுந் தொடைப்பரம ரருண்மைந்தன றிருவினையாட்டள
வை கூறப், புக்காலெத தனையுகமும போதாதோர் சிறிதிங்ஙன் புக
ன்றே மன்னே. (எரு)

செல்லையன் றிருநாமஞ் சிந்தித்தோர் பிரமபதஞ் சேர்ந்து வாழ்வார்
செல்லையன் றிருநாமஞ் செப்பினோர் வைகுண்டத் திருமா லாவர்
செல்லையன் றிருநாமம் புகழ்ந்தவர்க ளருந்திரராத் திகழா நிற்பர்
செல்லையன் பதத்தன்பு செலுத்தினோர் சிவசாயுச் சியமே சேர்வர்.

செல்லையன் றனக்குமவன் படைத்தலைமைக் கறுப்பனுக்குஞ்
சிந்தை யன்பு, புல்லிவழி வழியடிமை பூண்டவர்க ளிம்மையிறபல
புதல்வ ரீன்று, நல்லநிதி மிகமேவி நூறுவய சிருத்தின்ப நாளுந் கொ
ண்டு, சொல்லரிய பரகதியிற் சுகிததிருப்ப ரமரர்குழாந்தொழுது
போற்ற. (எச)

செல்லையனார் திருவினையாட்பேபடலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் சுருகி.

திருவிழாப் படலம்.

திருமாலும் பரம்பரனுஞ் சேயிழையா டவராசிச் சேர்ந்து தந்த
பெருமானுஞ் செல்லையன் பிறப்பாதி யுணர்ந்துநலம் பெற்றீ ரின்பந்
தருமாறு நம்மிறைவர்க் கரிமழத்துத் தனவணிகர் தாமன் பாக
வருமாதி யாகமத்தின் விதிப்படிசெய் திருவிழா மாண்புஞ் சொல்வாம்.

ஒராறு வகையிருதுக் களிற்சிறந்த விளவேனி லுதிக்குங் கால
மீராறு மதிகளினு முதன்மதியி. லிருபக்கத் தினிலு மாதி
சேராறு திதிமின்முன்னு னேறேறு மெனமுழவாற் செப்ப லோர்ந்து
காராறு மணிமாட நெடுவிதி யலங்கரிப்பக் களிப்பிற் சூழ்வார். (உ)

உண்ணிலா வுயிர்க்குயிரா முழையேந்தி விழாக்கொள்ள லுள்ள
ளத் துன்னித், தெண்ணிலா மதியமுத மொழுக்கியன வெண்கதை
பைத் தீற்று வாரவ், விண்ணிலாஞ் சுடரெறிப்ப வானவர்தம் விழி
சமழ்ப்ப மேனிலத்தி, வெண்ணிலா மணிக்குடங்க ளேற்றுவா ரோவி
யங்க ளெழுதா நிற்பார். (ங)

தொங்கலிடு மணிமாலைச் சுடர்மிகையா லிமையவர்கண் ஈளியா
வண்ணம், பொங்கியெழு காவணங்கள் பொற்பவமைப் பார்மணிகள்
பொருந்து மாறு, தங்கவிழை யாறுறுவி தானமிடை யிடையாத்துத்
தரைதுழாவச், செங்கனக மணிமாலை மலர்மாலை யிடங்கடொறுஞ்
செறியக் கோப்பார். (ச)

அரம்பையினத் தொடுகன்ன லாடலினுற் பாடலினு லகநாண்
மேவத், திருந்துமட வார்மகிழ வரம்பையெடு கன்னலினஞ் செறி
த்து நாணிற், பொருந்தவெழு கால்கடொறும் பூட்டுவார் கனிபலவும்
பொலியச் சேர்ப்பா, நிருந்தரணி நளிர்பூப்பப் பனிரீரைத் தெளித்
திடுவா ரெங்கும் பல்லோர். (ரு)

முத்திடித்துப் பொடியாக்கிப் பலவகைக்கோ லமுங்கோல
முகிழ்ப்ப வாற்றிப், புத்தமுத நிறைகுடமு மணிவிளக்கும் வேதிகை
யிற் பொருந்த வைப்பா, ரத்தன்விழாக் கொடியேற்ற மடுத்ததென்
பார் நாளைக்கே யாகு மென்பார், சித்தமகி முறவினரை வரவேற்று
முகமலர்ந்து சிறப்புச் செய்வார். (ரி)

பழையகல னுடைகளைவார் புதியகல னுடைவகை பரிவிற் சேர்
ப்பார், விழைவின்மல ரணிபுனைவார் சாந்தணிவார் திலத்துதன் மிளி
ரக்கொள்வா, ரிழைபுழையு நுண்ணிழையா ராடிகண்டு வேறுவே
றிலங்கப் பூண்பார், மழைமுகினு ரரிவிழியும் பற்றாநா லெனவெழிலே
வடிவங் கொள்வார், (எ)

ஆடவர்கண் மணியாவா ரரனார்கண் மணிமணிகட் கரசா மேவ
நீடுபல வகையணிபு நிரைநிரையே புனைந்தன்பி னிலைய மாவார்
பீடுபெறு மனகையினும் விண்ணமரா வதியினுமேற் பிறங்கும் வண்ணம்
நாடுவளம் பலபெருக்கி நகரையணி செய்துவகை நண்ணி நிற்பார். (அ)

தேடுமடி யவ்வினைதீர் சினகரத்தைக் கயிலையெனச் சிங்கா ரித்து
மேட்டிதி முதற்பக்க நாற்றிதியி லேக தந்த விமல னாதி
பாடுபெறு கடவுளரைப் பூசித்து விழாச்சிறப்பப் பரிந்து வேண்டி
நாடுமவர் சம்மதியைப் பெறலான வநுஞ்சுபினை நயந்துகொண்டு. (க)

உலகமெலாம் விபாபித்த வாஸ்துவெனு மசுரன்வலி யொடுங்கும்
வண்ண, மிலஞகர்ண சூத்திரா திக்கயிற்றூற் பிணித்தவன்மே லிசை
வண் டார்க்குஞ், சலசமலர்ப் பிரமன் முதற் தேவரிருந் தடக்குவது
தன்னைச் செய்யக், குலவுமுறைப் படிவாஸ்து சாந்திபெனுங் கிரியை
நன்கு குயிற்றிப் பின்னர். (ங)

பூதலமான் றனைத்தொழுது சுத்தநில மிருத்திகைகொள் புனி
தச் செய்கை, யோதியவா தேமிருச்சங் கிரகணஞ்செய் தெந்நலமு
மொன்றநேக, மாதல்குறித் திடவதனின் முனையிட்டு வளர்வித்த
லாகக்கூறுஞ், சீதமலி யங்குரார்ப் பணஞ்செய்து பத்தரெலாஞ்
செறிந்து போற்ற. (யக)

ஆலமுண்ட களப்பெருமான் றிருக்கரத்தில் வீற்றிருக்கு மணி
மீக் கொண்ட, மூலரிஷ பக்கொடியைத் தொழுதுமது வோதிவிதி
முறையிற் றீட்டுங், கோலமலி தருபடத்தி லாவாக னம்புரிந்து கும்
பிட் டேத்துஞ், சீலவிரு ஷாதிவா சனரிஷப யாகலைஞ் சிறப்பச்
செய்து. (யஉ)

சங்கராடர் கொடியேற்றி விழாநடத்து மாதிரைவ தவசி ரேட்ட
துங்கவா சாரியரை வரித்துரிதிக் காப்பாதி துலங்கப் பூட்டிப்
பொங்குவிசிட் டோபசா ரம்பலவு முள்ளன்பு பொருந்திச் செய்வா
னங்கமுரைத் தாங்குவப்பி னுசாரிய வருணமுஞ்செய் தருண்மீக் கொள்வார்.

அடுத்தநாட் காலைபஞ்ச மியிற்றுவசா ரோகணஞ்செய் வாண
னேறு, மடுத்ததுச படத்தையெடுத் தீரோன்பா னியங்கலிப்ப
மறைநின் றூர்ப்பத், தொடுத்தமல் ரணிகளுலுநதிருநகரை வலஞ்செய்
வித்துத் தூயதம்பத், தடித்தலத்தி நெழுநதநீள்வித் தாதிவே திய
ர்முதலோ ரமைந்துமுது. (கச)

மந்திரத்தின் படிபிஷப கும்பமங்கு தாபித்து வணங்கி வாழ்ந்
திச, சுரதரமார் தம்பத்துக் கபிலேஷகம புரிந்துமுந்தூ லுலங்கு மா
ப், தந்திரநல் லனுஞை டெற்றுத தம்பமிசைக கொடியேற்றித்
தழைப்பாரின்பஞ், செந்திருவைக் குடியேற்றி யகத்திருத்தி மிகத்தி
ருத்தி தினைக்குஞ்செல்வர். (கடு)

மீதுறு பதாகைவழி விண்டுமுத லியரான விண்ணோ ரங்கு
போதுவது கருதியியல் தேவதாக் வாகனமும் பொருந்தச் செய்து
மேதகுமெத் தேவர்களும் விழாசுகிறப்ப வந்தவனே மேவும் வண்ண
மாதியிறையாணைமுறையறிவித்துப் பல்வகையா லாராதிப்பார். ()

அன்றந்தி வேலைகண பதிசுமர னீலகண்ட னமமை தண்ட
யென்றிந்தப் பஞ்சமூர்த் திகட்குமஸ்திர மூர்த்திக்கு மெழின்மீக் கொண்டு
நன்றுந்து முற்சவமூர்த்திக்குமா சாரியர்க்கு நானு நானு
மொன்றன்பிற் புரியும்விழா முற்றரசுகா பந்தனமு முவப்பிற்செய்து.

ரித்தியோற் சவருடனா சாரியரீ ரைந்துதிக்கு நேர்ந்து வேத
வித்தகனே முதலவ்வத் திரைகாக்குந் தேவர்களை விளித்துப் பேரி
மெத்துதா டனத்தோடு பலியிட்டுப் பூசித்து மேவா நின்ற
வுத்தமமாஞ் சந்தியா வாகனமும் விதிவழுவா தோங்கச் செய்வார்.

நல்லவிழா நாளிலொங் காலைவினு மாலைவினும் யாகசாலை, புல்ல
வே சிவகும்பம் வைத்தங்கு ரார்ப்பணமும் பொருந்தச் செய்து
சொல்லியமந திரம்வழுவா வகையோதிச் சமித்தடுக்கிற் சுருவை

பற்றி, வல்லபசு நெய்வார்த்தோ மாக்கினியை வளர்வித்து வாழ்த்தி
யேத்தி. (கக)

அடுத்தவோ மாங்கார ரகசையையும் சவர்க்குமா சாரி யர்க்கு,
மெடுத்ததிரு நீற்றினொளி யகலாத பாலத்தி விட்டுத் தூபங், கொடு
த்துநிறை தீபாரா தனஞ்செய்யுந் தினரகைநு குலவ வாற்றித், தொ
டுத்ததொழின் முடித்திடுவ ரிவரன்பின் றன்மையெவர் சொல்லந்
பாலார். (உய)

அன்னமகச் சாலையினடத் துன்னுபல தேவருமெம் மாதி தே
வன், நன்னகரத் திருவிதி யுலாவருங்கா னுடனெய்தச் சாற்றி யா
ங்கு, மின்னுமந்தச் சாலையாய் தலிற்றீபா ராதனையும் கீளங்க வாற்
றிப், பொன்னமர்புட் பாஞ்சலியுஞ் செய்திறைவ ரிறைவிமுன்பு போ
ய்வந்திப்பார். (உக)

விதியேதும் வழுவாதிவ் வகைசெய்முத னுளிரவில் விருப்புந்
றூற்றும், பதினாறு வகையுபசா ரமுமேற்றுப் பெருங்கருணை பாலித்
தந்தி, மதிமேவு சடையவரு முலகுயிர்த்த மாதாவு மகிழ்வா யன்
பர், துதிசூதத் தோட்கனிமீ தெழுந்தருளுங் காட்சிநலஞ் சொல்லந்
பாற்றோ. (உஉ)

அடுத்தநா ளிடைக்கிடைந்த கேசரிவா கனமாகி யமைய வின்
ப, மடுத்தவுமா தேவியதன் மிசையேறி யிருந்தருகே வரத்தன்
பொன்னேர், முடித்தவிசி லுறைந்தமதிப் பிரபையிலா ரோகணித்து
முக்கண் மூர்த்தி, கொடுத்தருளுங் காட்சிகண்டு கும்பிடுவோர்க் கிரு
மையின்புங் கூடுந்தானே. (உங)

நன்னர்விழா வொருமுன்றி னடைக்கிரிந்து கற்கவந்து நண்ணி
யாங்கே, மன்னுமன்ன மிசையிறைவி வரப்பூத நாதரெனு மாண்பு
தேற்றத், துன்னுமொரு பூதமிசை யெழுந்தருளி யிறைவர்வருந்
தோற்றங் கண்டோர், பின்னொருவர் கருவடைந்து தோற்றமுறுப்
பேரின்பம் பெறுவார் மன்னோ. (உச)

எல்லவருஞ் சுகமுறுவி ரெனமுதல்வி யஞ்சுகமே லெய்திப்
போத, வல்லமருங் களப்பெருமா னடியரெலா நாகமிசை யடுபீ

ரென்னச், சொல்லுவது புரையவொரு நாகமிசை யெழுந்தருளிச்
சுரர்கொண் டாடப், புல்லும்விழா நான்கில்வருங் காட்சிகண்டோர்
வெவ்வினையிற் பொருந்தா ரன்றே. (உரு)

அடியவர்க்கு வேண்டியவெல் லாந்தருவ லெனத்தெரிப்பா னம
ர ருரிற், குடியிருக்குஞ் சுரபிமிசை வரையரசன் றவத்தில் வருங்
குமரி மேவ, நெடியதரு வாகனத்தி லிறைவர்வர விழாவைந்தி னிக
முங் காட்சி, படிபுகழ்சீ ரரிமழமா நகரத்தார் *செய்தபுண்ய பாக்யந்
தானே. (உசு)

மடையேறி வராலுகண் ரரிமழத்து விழாவாறில் வகுத்த வா
நன், னடையேற வமணரெலா நாட்டுகமுப் படையேற நல்வர் சொ
ற்பாத், தொடையேறக் கவிஞருக்குக் கொடையேறத் தனித்தனி
சீர் துலங்கி மேவும், விடையேறிச் சங்கரனு மம்பிகையும் வருதல்
கண்டோர் மேதக் கோரே. (உஎ)

பல்லுயிரு மாண்பெண்ணும் பருப்பிகந்தோர் பற்று மின்
நிப் பயிலுமாறு, புல்லுதனி யோகிருந்து பூதமைந்து மவற்றினுறு
பொருள்களாய், வெல்லவையுந் தானுத் நெறித்தபிரா னவையாவு
மின்பஞ்சேர்வான், சொல்லும்விழா வோரேழிற் றிருமணங்கொள்
சிறப்பினையுஞ் சொல்லி வாழ்வாம். (உஅ)

பனிமலையுந் திருமதுரைப் பதியுமிந்தப் படியணியப் பார்த்தி
லோமென், றுனியமர ருவக்கவலங் கரித்தமண மண்டபத்தி
லும்பராதி, முனிவர்தன வணிகர்மணி முடியரசர் மலரிலளி மொய்த்
தாங் கெய்த, வனிதையரி லுயர்ச்சல மாதர்சுர மாதர்பிற மாதர்
மல்க. (உசு)

தும்புருநா ரதர்பாடத் தொண்டர்குழா மேத்தெடுப்பச் சுருதி
யார்ப்பக், கம்புமுத லியங்கலிப்பக் கன்னியர்பல் லாண்டிசைப்பக்
கடைக்கண் சாத்தி, யெம்பெருமா னருள்வீனையாட் டாகமணக் கோ
லமடைந் தெய்தி யெண்கண், ணம்பிபுரோ கிதனாக நண்ணவிரா யக
ரனுஞ் நயந்து கெண்ணி. (ஈய)

ஆதியாச் சிர்யநிலை கடந்தியாத் திரைபோவ தாக முன்னே
ரோதுசமா வர்த்தனமு முடித்துமண வறைமேவி யுமையா னோடு
மேதகவிற் றிருந்துகன்னி யூசலா நெலாற்றி வியன்றோண் மேவும்
போதணிமா றிப்புனைந்து முளையிட்டுக் கங்கணமும் புனைந்து வைக.

பன்றியுரு வெடுத்துநிலந் துளைத்துவெகு பாடுபட்டும் பார்ச்
தற் கெய்தா, மன்றல்கமழ் திருவடித்தா மரையிங்ங னெளிதுகையி
ல் வந்த வென்னு, நூன்றுபெரு மகிழ்பூத்த நளினலோ சனவலவ
னல்லான் பால்விண், நென்றுநதிப் புனல்கொண்டு பதங்கமுவிப்
பூசைசெய்ய வுவகையெய்தி. (௩௨)

மேனைமடித் தலத்திருந்து விளையாடி யமுதமொழி மிழற்றுஞ்
செவ்வாய்ப், பானல்விழிப் பிறைதுதற்பொற் பைந்தொடியாம் பெ
ண்ணரசி பதுமச் செங்கை, மோனமுனி வரர்பரவு முழுமுதல்வன்
வரைகுனித்த முளரிக்கையால், வானவர்பூ மழைபொழியப் பற்றினு
னுலகமெலாம் வாழ்வான் மன்னே. (௩௩)

வேண்டியவர் வேண்டியபே றளித்தருளும் பெருங்கருணை வெ
ள்ளமான, வாண்டவன்முன் கடற்பிறந்த கோதைபுடன் சீதரன்வந்
தடுத்துப் போற்றிக், காண்டகுமெங் குலவிளக்காங் கயல்விழியைக்
கொடுத்து மெனக் கரகத் தெண்ணீர், ண்டுமெனு வெடுகரத்தில் வார்த்
திடப்பெற் றுனுலக மெவையும் பெற்றான். (௩௪)

அயிராணி வாணிதிரு முதன்மடவார் மங்கலநா ணணிமீக கொ
ள்ளச், செயிராவல் விரைந்துவரு விடத்துயர்தீர்த் தருள்புரிந்த
தேவ தேவன், மயிலாகு மியலுமையா டிருக்களத்து மங்கலநாண்
வளைந்தான் கேள்வி, பயிலாதி மறைமுழங்கப் பாவையர்கள் பல்லா
ண்டு பாட மன்னே. (௩௫)

ஆன்னமுயர்த் தவனிருந்து மதுவோதி யோமகுண்டத் தன
லைப் போற்ற, நன்னர்வலஞ் சுழித்தெழுந்த கனனடுவ ணைமைப்
புரக்கு நங்கை கையாற், மூன்னுபொரி யிலேவித்துச் சுருவையா னன்
னையஞ் சோரியச் செய்தான், மென்னர்குலந் தழைத்தோங்க
முடிசூடித் தனியாழி செலுத்தும் பெம்மான். (௩௬)

ஓர்வினை முடித் தெழுந்து கனலைவலம் புரிந்தங்ங னுமைய நிச்சப், பூமருவு பதமலரைக் கரத்தாலே பிடித்தம்மி பொருந்தவைத்து, நாமமலி சாலிபிரு கரங்கூப்பி வரக்காட்டி நல்லார் கற்பி, னுமகிமை புலகறிய விளக்கினுன் வீட்டுளு மமல நாதன். (௩௭)

ஈசன்மல ரடிவிளக்கும் பானீரை மாலாதி யிமையோர் யாரு,மாசையுடன் சிரர்தெளித்துட் கொண்டுபுற மகந்தாய ராகி நின்றார், வாசமலர்த் திருமுதலோர் வாழ்ததனைத்துப் பயங்குனி வழங்க வேற்றுக், காசணிபூண் முலைப்பரையோ டினிதிருந்தான் பசுபதியாங்கருணை வள்ளல். (௩௮)

எல்லவருந் தனைச்சூழ மலர்ச்சிவிதை மிசையெமையா ளிறைவிமேவக், கல்லுருவக் கரியுவநது கரும்பருந்தக் கடைக் கணித்துக் காட்டுமெல்லாம், வல்லபெருந் தகையையமா மீதேறிப் பவனிவந்தான் வான வாணர், தொல்லேநிலத் தவவெவருங் குழுமியுயர் விழிவின் நித் துதித்துயந் தாரே. (௩௯)

இருநான்கு திருவிழாப் பிற்பகலி லங்கமணிந் தெருக்கம் பூண்டு, புரிமேவுஞ் சடைதாழிப் பிரமகபா லந்தாங்கிப் புனிதத் தெய்வ, மருவாருந் தாருவன மாமுநிவர் பன்னியர்முன் வந்தாங் கெம்மான், நிருவிதி கொண்டருளுங் காட்சிகண்டார்க் கொருகுறையுஞ்சேரா தன்மே. (௪௦)

பூழியர்கோன் நிருமகளாய்ப் பரியாதி நடத்திமுடி புனைந்து வென்றோ, ராழிசெலுத் தியதேவி யாதவினு விவுளிமிசை யமர்ந்து போத, பூழியினுஞ் சலியாத கயிலாய மிசையிறைவ ருலாவுங் காட்சி, வாழியரி மழத்திருநா விருநான்குந் றிரிகித்தோர் வாழ்வுற்றோரே.

பாரேறி விண்ணேறிப் பங்குபுக ழரிமழமாம் பதியின் மேலாம், பேரேறு நகரத்தார் சீரேறப் புரியும்விழாப் பிறங்கொன் பானி, நீரேறுஞ் சடையவருங் காரேறுங் குழலுமையு நிலத்திரண்டு, தேரேறி யெழுந்தருளுந் திருக்காட்சி யொருநாவாற் செப்பற் பாற்றோ. (௪௧)

மருத்தேறுங் குழற்கயற்கண் மாதரசி யுடனிறைவர் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து, திருத்தேரி னின் நிழிந்து மெய்யன்பா லடியர்செயுஞ் சிறுப்

பையேற்றுத், தருத்தேயும் படிதோயுங் கொடியிடைபுஞ் சினகரத்
தைச் சாருங் காட்சி, கருத்தேறப் பத்தியுடன் கைதொழுவார் யாழ்
வணங்குங் கடவுளாரே. (ச௩)

வேரடியிற் பழுத்தபலாக் கனிகான்ற செழுநறவு வெள்ளத்தா
லே, காரடியிற் புஞ்நுடவைக் கடம்பவனத் தொருமறன் கைச்சு
ரத்தா, லோரடிகொண் டெவ்வயிர்க்கும் பேரடிதந் திடல்விளக்கு
முழைக்கைப் பெம்மான், நேரடியைக் காண்பதற்கு வருங்காட்சி
தெரிசித்தோர் தெரிசித்தோரே. (ச௪)

பத்தாநாட் பகற்பொழுதிற் புலிமுனியும் பணிமுன்னியும் பணிய
த் தேம்பூங், கொத்தாருங் குழலுமையாள் விழிகளிப்பச் செயுநட
னக் கோலங்காட்டி, பெத்தாலு மனப்பரிய நடராசர் வீதியுலா வெ
ய்துங் காட்சி, யித்தார ணியிற்கிடைத்தற் கரியபெரும் பாக்கியமெ
ன் றியம்பலாமால். (ச௫)

விமலமுனி வோர்பரவ விரைந்தா நாளிரவில் விண்டுதந்த, குமரி
யொரு கோரதமேற் கொண்டடைய வண்டருணக கொடுக்குந தேஞ்
செங், கமலமலர்க் கொம்பாணை வாகனமாக் கொளுமிறைவர் காட்சி
கண்டோர், முமலமறுத் திரண்டகற்றி யொருநிலையாம் பேரின்ப
மூழ்கு வாரே. (ச௬)

பதினொரார் திருநாளி லடியர்வினை தீர்த்தமெனப் பரவிச்சூழ்,
நதிவழுஞ் செஞ்சடையார் தமைமணந்து முடிசூட்டு நங்கை
யோடு, புதியமலர்த் தீர்த்தவா ரியின்முழுகுங் காட்சிதந்தார் போற்று
வோரை, முதுமறையும் புகலரிய பேரின்ப வாரிதியின் முழுகு விப்
பார். (ச௭)

அல்லமருங் களப்பெருமான் அம்பெரிய பொற்குடையா னடு
த்துத் தம்பாற், புல்லுமணி நகையோடு தெப்பநடாத் திக்கருணை
பூத்தாரம்மா, பல்லுயிரும் பிறவியெனும் பெருங்கடலைக் கடந்து
முத்திப் பாரஞ் சேர, வல்லபதப் புணைதருவா ரிவர்வினையாட் டெல்
லைகண்டு வகுப்பார் யாரே. (ச௮)

தெப்பவிழா முடிந்ததற்பின் பல்வகைவாச் சியமுழங்கத் தேவர் போற்றத், துப்பொழுஞ் சடைப்பெருமான் சினகரத்துக் கெழுந்தருளிச் சவர்க்கந்தாங்க, வைப்பணைய திருத்தம். தத் தேற்றியவென் னிடைக்கொடியை மலர்க்கைக் கொள்வா, னப்பொழுது துவஜாவ ரோகணஞ்செய் தினிதமர்ந்தா எனில் முய்ய. (சக)

மின்னிரண்டு கூறுபட்டொன் நிருந்தணைய விடைதுவள மேரு ப்போல, முன்னிரண்டு தனந்துலங்கு சலசைவன ரரிமழவூர் முருகு நன்னாட், பன்னிரண்டிற் பசுபதியா ரேகார்தச் சேவைகண்டு பணியப் பெற்று, லென்னிரண்டு விழிகளொடு தலைபடைத்த பேறடைந்தே னென்னலாமால். (ரு)

எனப்பலரு மெடுத்தியம்ப வரிமழத்தி லறத்தாற்று லீட்டுகின்ற, தனப்பெரிய வணிகரெலர் தம்முளன்பு தலைகிறந்து தழைப்பக் கூடி, மனத்தொடு சொற் காயமொரு வழிதிற்ப நடத்தும்விழா மாண்பு போலப், புனற்புவியி லெத்தலத்துங் கண்டதிலை யெவரிவர் போற் புரிய வல்லார். (ருக)

வேறு.

என்று சூத னியம்பலு, நன்று நன்றென நற்றவ ரொன்று காதலொ டுட்கொளீஇ, நின்ற மற்றிது நேர்சொல்வார். (ரு)

வாடு பைம்பயிர் வாழ்வுற, நீடு மாமழை நேர்தல்போ லூடு வெம்பவ மோய்வுறத், தேடி வந்தனை சிரியோய். (ருக)

சிவபி ரானருள் சேர்க்கை, யுவமை யில்வகை யோதனை தவமு யன்ற தனிப்பல, னிவண டைந்தன மேழையேம். (ருச)

சண்ட னாருயிர்தாக்கிய, வொண்டொ டிக்கர வுத்தமி யண்டி வாழ்ந லருட் கதை, விண்டு கூறுதி மேன்மையோய். (ருரு)

என்னு மாமுனி வோருரை, யுன்னியின்ப முவட்டுற மன்னு சூதன் வகுத்தவா, பன்னி வெவ்வினை பாற்றுவாம். (ருச)

திருவிழாப்படலம் முற்றிற்று.

திருச்சிறம்பலம்.

ஆகசெய்யுள் எகச.

விளங்கியம்மன் விளங்கிய படலம்.

அந்தரப்பண் ணவர்கலங்க வவனிமுழு வதுநடுங்க
வெந்தழலும் வெவ்விடமும் விரவியொரு வடிவெய்தி
வந்ததெனத் திதிபுதல்வர் வழி பில்வரு சண்டனெனும்
விந்தமலைப் புயவீரன் விற்றற்றுகட் புலிபோல்வான். (க)

வெள்ளியுரை மேற்கொண்டு வெள்ளிவரை யிடையெய்தி
நள்ளிருளங் களப்பெருமா னனினமலர்த் திருவடியை
யுள்ளியருந் தவந்தொடங்கி யும்பர்களு மதிசயிப்ப
விள்ளரிய வகையாற்றி மேவினா னெடுங்காலம். (உ)

அவன் றவத்துக் குளமிரங்கி யருட்டோதி யெதிர்நோன்றி
யுவந்தனமுன் றவவலியை யுரைத்தடைதி வேட்கையெனப்
பவந்தருவெவ் வினைக்கொடியோன் பரம்பரபா தலம்புவிவான்
கவர்ந்தெனது கோல்செலுத்தக் கருணைபுரி வதுவேண்டும். (ங)

அல்லதா மாணுருவ மமைந்தவரி லெவருமெனை
வெல்லலுறுப பெருவரமும் வேண்டுமினி தருள்கென்னச்
சொல்லுதலு மருள்புரிந்தான் றாயமதிச் சடைபெருமான்
வல்லதவத் தாலடையா வரமுண்டோ வகுத்திடினே. (ச)

இத்தருல் வரமேற்றா னிடையேற்றான் மகிழ்ந்துகவி
யத்தனடி சார்ந்துநவின் றசுரரினம் புடைசலவி
மொய்த்துவரக் கனித்தெழுந்து முகிலுர்தி யமருலகு
சத்தியநா டைவகுந்தந் தாரணிபா தலமெல்லாம். (ரு)

சென்றுசென்று செருச்செய்து தேவர்முதல் யாவரையும்
வென்றுவென்று விசயநகர் மேவியுயிர் பற்பலவுங்
கொன்றுகொன்று தின்றுதின்று குன்றுகுன்றும் பவம்படைத்தா
னன்றுநன்று தீயவர்க்கு நண்ணுதவப் பலனம்மா. (சு)

வானவரிந் திரையன்மான் மற்றிவன்செய் மறவினையா
லானதுயர் சகியாரா யாற்றுவதென் னெனமருண்டு
தேனமரு நறுங்கடுக்கைத் தெரியலார் சிலம்பெய்தி
ஞானமுதற் குரவெனனு நந்தியடி தொழுதிசைத்து. (எ)

மற்றவன்றண் ணருளீய வாயில்கடந் தகம்புகுந்து
கற்றவர்கொள் கரமுதல்வன் கமலமல ரடிபடிணிந்து
குற்றமுழு வதுங்குணமாக் கொண்டருளுங் குணக்கடலே
வெற்றிபெறு சண்டனுயிர் வீட்டியெமைக் காத்தியென்றார். (அ)

எனவிதைஞ்சு மாலாதி யிமையவரை யெழுமினென
வனகர்கடைக் கண்சாத்தி யாணுருவா லவனைவெல்ல
நினைதலுறீர் பெண்ணுருவா னீவீர்வயம் பெற்றுய்வி
நீனையதைநம் முமையவன்பா லிசைமினென வருள்செய்தார். (ஆ)

அடியரே முப்நீதேமென் றங்கைகுவித் தமரர்மணி
முடிவணங்கி விடைவாங்கி மொய்குழலெம் பெருமாட்டி
கடிகமழும் பதம்பரவித் கழறினா ருற்றவெலாம்
படியெழுதற் கரிபபரா பரைகருணை பாவித்து. (இ)

பொன்கலைபாள் சசிமுதலாம் பூவையர்மங் கலம்பொலியத்
தன்கலையா லொருதையற் றந்தனள்செந் தழற்குழலு
நன்கலைபா நிருபிதைபோ னனிலவாய் வளையெயிறு
மின்கலைபா வொளிப்பவொளி வீங்குமரைச் செம்பட்டும். (ஐ)

கூரியவொள் வாளாதி கொளுங் கரமுங் கனல்விழிபுங்
காரின்மிசைச் செலுமுடிபுங் கனவரைபோர்த் திடு புயமு
மாருமிடி யெனுங்குரலு மலைப்பிறவாக் காளமெனச்
சேருருவுங் கொடுநின்றான் திருநாமங் காளியென்றான். (ஐ)

அன்னவனெம் மொருமுதல்வி யடிபரவி யணங்கரசே
பொன்னிறும்பைப் பொடிசெய்கோ புணரிகளைத் தூர்த்திடுகோ
கொன்னசூர் குடிசுலைக்கோ குதிசைமுகாக் கினிசுடிக்கோ
வென்னபணி செயவேண்டு மியம்புகவென் றிரந்தனளால். (ஐ)

வேறு.

சொல்லாய் விளங்கும் பெருமாட்டி சொல்லா யென்னத் தொ
ழுது நிற்ப, வல்லாய் சண்ட னுயிர்குடித்து வானோர் துயரந் துடை
த்தியெனப், பல்லா யிரமி டாகினிகள் படையாப் படையா வளித்து
லக, மெல்லா நடுங்கோ மானிபடைத் தீந்தா ளிதனயீ திவர்தியென்
தே. (ஐ)

மாய னுதி புலவர்த்த மடவா ருருவுந் திவளருகே
பாய படையாச் சென்மினெனப் பணித்தா ளெமையா னுமையாளாந்
தூய தேவி யவ்வாறே சுரர்மங் கையராச் சுவ வருட்
டாயை வணங்கி யவாசியுற்றுச் சார்ந்தாள் காளி விசய நகர். (௧௫)

வாணிமடவாட் தோய்த்து வாறே ராதி யேறேரைப்
பேணி யொழுது யுயிர்வாழப் பெறுதி யலையே லமராற்றி
வீணி லுயிரை யிழத்தியென விள்வித் திடலுங் கேட்டசண்ட
னாணி யொதுங்கு மரிவையர்க்கோ நானச் சுறுவ னன்றுநன்றே. ()

திருமான் முதலோ ரெனதுபெயர் செப்பி னுள்ள நடுநடுங்கிப்
பெருமா லுறுவ ரென்னேயோர் பேதை மடமை யெனநகையா
வுருமா லென்னக் கைபுடையா வுறுநன் சேனைக் கடல்குழக்
கருமா முகில்போ லடர்க்கெழுந்தான் கன்னி யறிநது கடுகினளால். ()

சண்டன் படைபு மவன்றனக்கோர் சண்ட னெனுந் தாய்ப்படைபு
மண்டி வடிவாள் வேல்கதையில் வாளி வகையா லமராற்ற
விண்ட சிரத்தோ டசுரர்படை வியச் சோரி வெள்ளமுதக்
கண்டு கொதிப்புந் தெழுசண்டன் கன்னி யொடுபோர் புரிந்தனனல்.

தேவ ரஞ்சத் திக்கயங்க டிகைப்பா னடுங்க நர்வெருள, மேவு
கொடும்போர் விளைத்தழிந்தான் விபுதர் புட்ப மழைபொழிந்தார்,
காவன் மாய நயன்முதலோர் காளி யூழி வாழி யென்றார், பூவின்
மாந்தர் நாகரன்பிற் புகழ்ந்தா ரெவரும் போற்றி நின்றார். (௧௬)

எல்லாங் கண்டு புன்னகைகொண் டிறைவி யெழுந்தி னியங்கலிப்பச்
செல்லா நின்றாள் கௌரியனார் தேத்து வடபால் வெள்ளாற்றுப்
பல்லா யிரந் தனவனமும் பரவு வில்வப் பணைவளனும்
புல்லா தரங்கூ ரரிமழமா புரியி னெல்லை பொருந்தினளால். (௨௧)

அங்க ணடுப்பப் பரவசங்கொண் டங்கம் புளக முறவியப்புந்
தெங்கள் பெருமா னங்கயற்க ணிமய முதல்வி யொடுமேவுந்
தங்க மணிக்கோ யிலுமதிதோய் தடமுங் கண்டு நீராடிப்
பொங்கு மன்பிற் சினகரத்துட்புகுந்து பணிந்து போற்றுதலும். (௨௨)

மாணர் கரத்துப் பெருமாணர் வாமத் தணங்கி னெடுதோன்றி
யானு வருளாற் றிருக்காட்சி யளித்துக்காளி யங்கனையே [ன்
கானு மடையுஞ் சண்டனெனுங் களையைக் களைந்திட் டெயிர்ப்பயிர்மே
மேனா டோ றும் வளர்வெய்த வென்றா யுனது விநன்மகிழ்ந்தேம். ()

தேவர் தமக்குங் கிடைப்பரிதித் தெய்வத் தான மிவ் வயினீ
மேவு பொழுதி னன்புருவாய் விளங்கி நின்ற யாதலினு
லாவ லுறுநின் பேர்விளங்கி யம்ம னெனவே விளங்குகவுர்
காவல் புரிந்து மதிதீர்த்தக் கரையின் மேல்பாற் களித்துறுக. (உ௩)

நின்னைப் பணிவார்க் கிம்மைபிலே நினைத்த வனைத்து மினிதருள்க
வென்னப் புகன்று பொன்மலைபோ லிலங்குந் தளியொன் றமைத்தரு
மினனைப் பொருவு நுண்ணிடையார் விளங்கி யம்மனெனவிளங்கி[ள
யன்னைக் குரியா ரடிபரவி யமர்ந்தா ளங்க ணருளுருவாய். (உ௪)

வேறு

வாணி யாதியோர், மாண டிக்கண்விழ்ந்
தானை யாற்றினும், சேணிலுற்றனர். (உ௫)

விளங்கி யம்மனைக், களங்க மின்றியே
யுளங்கொள் வார்மனந், துளங்க வில்லையே. (உ௬)

இன்று மன்பினும், சென்று போற்றுவார்.
நன்று சீருட, நென்றும் வாழ்வரே. (உ௭)

பொன்னை யாயுவைக், கொன்னை வெற்றியை
யென்னை வேண்டினு, மன்னை யீவனே. (உ௮)

வேறு

என்ன வோதிய சூதனை, மன்னு மாமுனி வோரொலா
நன்னர் வாழ்த்தி நயந்திது, பன்னு வார்வினை பாற்றுவார். (உ௯)

சாந்த நன்னிலை தங்குசித், தாந்த ஞானியர் தாங்கொள
வாய்ந்த முப்பொருண் மாண்பினை, யாய்ந்து கூறுதி யையனே. (௩௦)

என்றி யம்பி யிறைஞ்சினார், நன்று நன்றிது நன்றெனத்
துன்று மன்பொடு சூதனு, மன்றி யம்பிய வாசொல்வாம். (௩௧)

விளங்கியம்மன் விளங்கியபடலம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகச்செய்யுள் எசுடு.

திரிபதார்த்த சிந்தனைப்படலம்.

ஐந்தடக்கி யாறுகட்டி யாறுகட்டுஞ் சடையவரைச்
சிந்தையிடைக் கொண்டிவஞ் செய்துவக்கு முனிகணத்தீர்
முந்துபதி பசுபாச முறைமுதுநான் மொழிந்தபடி
புந்திகொள நுமக்கினிது புகல்வனெனச் சொலுஞ்சூதன். (க)

புலனென்னுங் கருவியினுற் புங்கவர்க ளளந்தறியி
னிலகுபதி பசுபாச றெனமூன்று பொருளுளவா
னலபதிதா னேகனென நவில்கின்ற பரம்பொருளாம்
பலபலவான் மாவண்ததும் பசுவாகப் புகருவரால். (உ)

பாசமொரு மூன்றுவகைப் படுமாண வங்கன்மம்
பேசுசுத்தா சுத்தமெனப் பெறுமாஷுப யென்றுரைப்ப
ரீசனுறு குணநதானே யெலாமறித லான்மாக்கட்
காசகல வறிவித்த லாதியவா வறைதுவரால். (ங)

எண்ணிறத்த பசுக்குணங்க ளிறைபறினித் தாலறித
லண்ணியதைப் பிறரெவர்க்கு மறிவிக்க மாட்டாமை
நண்ணுமிவை முதற்பலவா நவில்கின்ற பாசமுதற்
கண்ணுரிய வாணவத்திற் கதுவுகுண மெவையென்னில். (ச)

பசுவேண்டுங் காரியத்தைப் பற்றாது மறைத்தலது
விசுவசியாக் காரியத்தில் விருப்பளித்தன் முதற்பலவாம்
பசுவேட்கை யாணவமோ பதியோவன் னதிலழுத்திக்
கசிவேற்ற லாதிசுணங் கன்மமா யைகட்குரிய. (ரு)

மேவுமிவை வியாபகம் வியாப்தி வியாப்பியமாக
மூவகையாம் வியாபகந்தான் முழுநிறைவு சமநிறைவே
யாவதுவி யாப்தியதி லடங்குவது வியாப்பியமா
மோவலிலாப் புணரிபுன லுப்பிவற்றுக் குதாரணமே. (சு)

சாகரமெங் கணுநிறைந்த தன்மையினால் வியாபகமாம்
சாகரத்திற் சமநிறைவாச் சலமுறுதல் வியாப்தியதா
மாகவதி னுப்பட்டங்கி யமைவதுவி யாப்பியமா
மேகனிடைப் பசுவடங்கு யிப்பசுவிற் பாசமுறும். (ஊ)

இவ்வகையே யொன்றிலொன்று கலந்தடங்கி யிருப்பனவா
மவ்வவைய நாதிரித்ய மாகியெங்கும் வியாபகமாஞ்
செவ்விதிது பதிபோலச் சேர்பிறவு மநாதிரித்ய
மொவ்வுமென லெங்ஙனமே லுரைக்குதுமோர் காட்டிவணே. (அ)

எல்லுளதா கும்பொழுதே யிருவிழியு மதைமறைக்கும்
வல்லிருந முளவாமில் வகைபொருந்து மெவ்விடத்தும்
புல்லும்வியர் பகமென்னல் பொருந்துமோ வெனிலதுவுஞ்
சொல்லுதுமாற் சிவாகமத்திற் றாயனரு ளியவாதே. (க)

வேறு.

அளவிறந்த விழிகளுக்கோ ராதித்த னொளித்தரல்போ லளவி
லான்மாக், கொளவறிவோர் பதியுதவுங் கோரலிமண் டலமுதலாக்
கூடும் பல்படி, லுளவவண்போய் வரலின்றி யுணர்வதுபோ லான்
மாவு முலக மெங்கும், வளமுறப்போய் வரலின்றிக் காரியமெல்
லாமுனரு மாட்சி மேவும். (ங)

இருளொன்றெண் ணிறந்தகண்ணை மறைப்பதுபோ லாணவ
மொன் றெண்ணி லாமன், மருவுமான் மாக்களையு மறைக்குமவ்வ
வூரிலுளோர் மகிழ்வா யுண்ணப், பெருகுபல தானியம்போற் பலபுவ
னத் தான்மாக்கள் பெட்பா யங்கங், குரிமையுட னுண்ணுதற்குப்
பலகன்மம் பொருந்துமின்னு முரைத்து மன்றே. (யக)

குயவன்பற் பலபாண்டங் களைப்பல்லோர் விரும்பியவா கொள்
ளும்வண்ண, மியல்புபெறப் படைப்பதுபோ லிருவகையா மாயை
பல வெனுந்தே காதி, நயமருவு கரணபுவ னம்போக மவரவர்க்கு
நல்கா நிற்கு, மயலிலவா மிவ்வாறு வியாபகமா யிருப்பதனை யறிதல்
வேண்டும். (யஉ)

இனையவற்றின் சேர்க்கையநா தியிலான்மா வாணவத்தி லிருந்த
வலிது, வினைவிருப்பான் மாக்களுக்குத் தந்ததிதை யறிந்தபதி மிகவி
ரங்கி, யனையபசுக் களின்வேட்கைக் கேற்றமா யாகருவி யளித்த வற்
றால், வினைகளையுண் பிப்பரிதே யநாதிபிலெல் லாந்தோன்றும் விதமா
மன்றே. (யங)

ஆணவமான் மாக்களுறுஞ் சேர்க்கையநா தியிலெவ்வா றுயிற்
றென்னிற், கேணிமலன் சர்வாநுக் கிரகனத னாற்கூட்டான் கிளர்
ந்து போந்தவ், வாணவமு முறுதுசட மாதவினா லான்மாக்க ளாக
வேயவ், வாணவத்தைப பற்றினவலீ தவைக்கியற்கை யோசெயற்கை
யாமோ வென்னில். (யசு)

இயற்கையேற் கரிபாலின் கருமைவெண்மை பெனநீங்கா திருக்
கும் பின்னைச், செயற்கையேல் வெண்கலையி லழுக்குறல்போன்
முத்தியினுஞ் சேரு மன்றா, மயற்கருதி நெற்குமிழெம் பிற்களிம்பு
கடனீர்க்குப் பாகவான்மா, மயக்குறுமா ணவச்சேர்க்கை யநாதிகை
யோ கம்மெனவே வகுப்பர் நூலோர். (யரு)

சுதந்திரனும் பதிக்குளது செழுதிபச வுக்குமுண்டோ செல்வா
யென்னி, விதந்தருவே தாகமங்கள் விதிவிலககுச் சொல்லா லு மிவற்
றுக்கேற்பப், பதம்பெரிய சுவர்க்கசக நரகவே தனைவகுத்த பான்மை
யாலுஞ், சுதந்திரமில் லாப்பசவுக் குஞ்செய்தி யுண்டெனவே சொல்
வர் வல்லோர். (யசு)

அற்றாக பசுக்களுறுங் கன்மவிச்சை பதிகொடுத்த தாமோ
தாமே, பற்றாக வுடையனவோ வெனிற்பவத்துக் கேற்றதண்டம்
பண்ண லாலே, முற்றாயும் பதிகொடுத்த தன்முலம் விடுத்தாமற
மூயலும் பண்பா, லெற்றாலும் பசுவதுமன் றுணவமே கன்மவிச்சை
யிர்த தாமால். (யஎ)

இதுதகுமோ வாணவந்தான் சடமாகை யாற்செய்தி யிலையே
யெந்த, விதமதுதந் திடுமென்னிற் புனல்காற்று நெருப்புமது விட
முன் னாக, வதிதருபல் சடப்பொருட்குஞ் செயலுறல்போ லதற்கு
முண்டிவ் வகையே விச்சை, யதுகொடுத்த றகுங்கன்ம மடுத்ததெவ்வா
றாகுமெனி லறைது மாதோ. (யஅ)

இச்சைதரு மாணவமுங் கன்மத்தை யறிந்தெடுத்தே யீய
மாட்டா, விச்சையுறும் பசுக்களுமக் கன்மத்தை யறிந்தடையா விக்
கன் மந்தா, விச்சைபெறு மான்மானவ் வந்தடையா விவற்றையு
ணர்ந் திரங்கி யீச, விச்சையினுக் கேற்றதனு வீந்துகன்ம மியைத்
தான்பித்திடுவா னன்றே. (யசு)

என்போலு மெனின்மகவுக் கின்பாலின் விருப்பமன்னை யீந்த
தாமோ, முன்பேயம் மகவினுக்குப் பொருந்தியதோ வென்னோக்கின்
முன்னி யன்னை, யன்பாகத் தரும்போதெல் லாமருந்தா மையின்ன
னை யளித்த தன்று, வன்பான பிணிமுதற்பல் போதருந்தா மையின்
மகவு வயத்து மன்றால். (௨௧)

பசுகொடுத்த தெனன்முடிபப் பசியும்பா வினைக்கொணர்ந்து
பருகச்செய்யா, கசியுமனக குழந்தையும்பால் கண்டருந்தா பாலும்
வந்து கனிவாய் நண்ணு, பொசியுமன்பிற் றாயிவற்றை யறிந்துமன
மிகவிரக்கம் பூண்டு நாருஞ், சுகிகிரணம் பொழிந்ததெனப் பாலடை
யாற் பாலுட்டுந் தக்கவே போலும். (௨௧)

மகப்போலும் பசுக்கள்பசிப் பிணிபோலு மாணவமா மலம்பால்
போலு, மிகப்பெரிய கன்மம்பா லடைபோலுந் தனுவிர்க்க மிகுதாய்
போலு, மகத்தேநற் கருணைமலி பரமபதி யிதனானே யமைபு
மேனுஞ், சுகத்தோரெல் லவருமெளி துணரும்வகை யெடுத்தின்
னுஞ் சாற்று வாமால். (௨௨)

குருடனுக்குக் கோல்விருப்பீர்ப் பவன்கொடுத்த தோகுருடற்
குளதோ வென்னிற், நருமிடத்தெல் லாங்குருடன் பிடித்தலின்மை
யாலிழுப்போன் நந்ததன்று, மருவவெப்போ தும்பிடித்த லின்மை
யினு லக்குருடன் வயத்த தன்று; மிருவகையு மின்றியெவ்வா நெய்
தியதேற் குருடுகொடுத்த திட்ட தாமால். (௨௩)

அக்குருடுங் கோலையெடுத் தளியாது குருடனுங்கண் டடை
யான் கோலும், புக்கவன்கைத் தலமருவா தவற்குரிய னறிந்திரக்கம்
பொருந்தியன்னு, மிக்குவிருப் புறுமிடத்திற் கொடுவிடுப்பா னிவற்
றுளொளிவிழியி லானே, தொக்ககுரு டேகோலே யிழுப்பானே
செலுமிடமே சொல்லு மைந்தாம். (௨௪)

அந்தகனே பசுக்குருடா ணவங்கோலே தனுவிழுப்போ னரு
ள்சே ராதி, பந்தமிலாப் பரன்செல்லு மிடம்புவன மெனத்தெரிந்தா
மறைவா மின்னு, நந்தலுறும் பிணியனுக்கு ாருந்திவிச்சை மருத்து
வனே லங்கி னானே, முந்தவந்த பிணியாளிக் குளதாமோ வெனி
லெடுத்து மொழியக் கேண்மின். (௨௫)

கொடுத்தபொழு தெலாமருந்துட் கொளாமையினுன் மருத்து வன்றான் கொடுத்த தன்றா, மடுத்திடைவி டாதுகுடி யாமையினுற் பிணியனது மன்று தானே, மடுத்தபிணி யேமருந்து வேட்கையளித் ததுவதுவு மருந்தை யீயா, வெடுத்தருந்தான் பிணியனுமம் மருந் தும்வரா மருத்துவன்கண் டிரக்கம் பூண்டு. (உ௬)

மருந்தொருபாத் திரத்திவிட்டுக் கொடுத்திடுவன் பிணியாளி மானு மான்மா. பொருந்துபிணி யாணவமா மருநதுகன்ம மாமவயித் தியம் புரிவான் ருனே, பரம்பரனும் பாத்திரமே தனுவாகு மிப்பாகு பாடு நோக்கிற், நெறிந்திடுவ ரெவ்வெவருஞ் சிந்தைமிகை யைய மொரு சிறிதுஞ் சேரார். (உ௭)

பதிநினைப்பின் படியேயோ படிவிருப்பின் படியேயோ படைப் பான் நேக, மதுவிரித்துப் புகலவிற்ப் பதிநினைப்பே லொரேவடிவ மாதல் வேண்டு, மெதுவுமொரே வடிவினறிப் பலவடிவா யிருத்தலி னு லிறையான் மாக்க, எதிவிருப்ப மெவ்வாரே அவ்வாதே படைப் பனிஓ தறியவேண்டின். (உ௮)

ஒருகுயவன் தன்னினைப்பின் படியன்றிக் கொள்வர் நினைப் புறுமா ராக, மருவுபல பாண்டங்கள் வளைகின்ற னவன்போலும் வரதன் மண்ணைப், பொருவுவது மாயைபல பாண்டங்கள் புரையு மிர்தப் பொய்யா மெய்க, ஞ்ரிமையுறக் கொண்டுவப்பா ரொப்பு ரைக்கிற் பசுக்களென வுணர லாமால். (உ௯)

எங்கும்வியா பகமுற்ற பசுக்கடனுப் பற்றலெவ்வா நென்ன நோக்கின், மங்கலுறப் படிசுமலை யெப்புறத்துக் கொடுப்பினுமே வன்னம் பற்று, மிக்கிதுபோ லெங்கும்வியா பகப்பசுக்க ளெப்பு வனத் திறைதந் தாலு, மங்குதமக் குரியதனுப் பற்றுவதை யல் லாம லயலொன் றுண்டோ. (௩௦)

படிசுமலை யேபசுக்க ளொளியான்ம போதமொளி பற்றும் பண்பே, நெடியவப்போ தத்தினறி குணம்படிசு மொளிபற்றி நின்ற லான்மக், கடிதலுறும் போதமறி வதுவன்ன மேமாயா கருவி வன் னம், படிவுறச்செய் விப்பவனே பரமபதி யெனமுதலால் பகரு மன்றே. (௩௧)

வேறு.

அத்தனே யான்மாக்கட் கறியுந் தன்மை யமைவதனா லவற்றை மல மடுத்தெவ் வாறு, பொத்திமறைத் திடுமென்னின் மதியா தித் தப் புங்கவரைக் கோளிரண்டும் பொத்தல் போலுஞ், சித்திரபா னுவையுதக மறைத்தல் போலுஞ் சேன்வெளியை மலைமறைக்குஞ் செயலும் போலு, மித்தகைய மறைப்புவர லெதனாலென்னி லிப் பசுனின் கன்மத்தா லென்ன லாமால். (௩௨)

இந்தவான் மாக்களவை யவமில் லாம லீருப்பவங்கள் மம் போந்த தெவ்வா றென்னின், முந்துபசு வவயவிரா மெனக்க ருத் தின் முன்னுவதாற் கன்மம் வந்து மூண்ட தாகும், வந்தகன்மத் தான்மையை விளைந்த தந்த மாயையினாற் றனுகரண புவன போகம், பிந்தவந்து விளைந்தனவா மிவற்றின் றன்மை பேசுவவா கமமுதலா ப பிறங்கு னிலே. (௩௩)

இச்சாளு னக்கிரியா ரூப னாகி யிறையவனே பசுக்கன்மம் புசி க்கச் செய்வன், பொச்சாவா துயிர்களெலா மோக்கந் தன்னைப் பொ ருந்துகவென் றுறுவதுவே யிச்சை யான்மா, நச்சாநின் றிடுகன்ம மறிதன் ஞான நவிலுமக்கன் மங்கனையான் மாக்கட் கூட்டி, வைச்சா ர்வத் துடனுறக்கித் தவிர்த்த ருனே மகிழ்கிரியை யெனப்பெரியர் வகுப்ப ரன்றே. (௩௪)

ஏன்றபசுக் களுங்கன்மம் புசிக்குங் காலை யிச்சாளு னக்கிரியாரூ ப மெய்தித், தோன்றுவவெப் பொருள்களினும் பற்ற விச்சை துன் னியவை பகுத்தாய்தன் ஞான மெல்லா, மான்றதன வென்றமுந்தல் கிரியை யாகு மக்கன்ம மூவகையாந் தூல கன்மம், வான்றருகுக் கும கன்ம மிறுதி யாக வந்தவதி குக்குமமில் வகையா மென்பர். (௩௫)

வினையெலாந் தூலகன்ம மிதனால் வந்து மேவுமற மறஞ்சுக்ம் கன்ம மாகு, மனையவற்றின் பலனான விற்ப துன்ப மதிசுக்ம் கன்ம மென்ப ரிவைகண் மூன்றும், பிணையாகா மியமேசஞ் சிதமே மேலைப் பிரார்த்த மேயெனமுப் பெற்றித் தென்ப, ரினையவற்றின் விரிவை யெலா மின்னு னாலோ ரிசைத்தபடி யெடுத்தவிரித் திசைப்பா மன் னே. (௩௬)

இருவினையா காமியமாம் புண்ய பாவ மென்பவைசஞ் சிதமாரு மிவற்றால் வந்து, மருவுசக துக்கம்பிரா ரத்வ மாகு மகிதலத்திற் பாயிரிடலே வினைகள் போலுந், தருபலனைக் கூட்டிவைத்தல் புண்ய பாவத் தகைபோலு மதிற்கிறிது சிறிதா வுண்டல், பொருவுமின்ப துன்பமெனப் புகல்வர் மெய்நூற் புணரியிடைக் குளித்தெழுந்த புலமை யோரே. (௩௭)

இக்கன்ம பலனிகழ்ச்சி முறைபி னான்வர் தெய்தலிலே யிலாங்க ளிவைத் தரம்பை நட்டுத், தொககசி று கீரையிழற் பின்முன் னாகத் தோன்றுபலன் வருவதெனத் தூரீர் வைப்பி, னக்கணத்தே சிலகன் ம பலன்வர் தெய்து மடுத்தபிறப் பினிற்சிலவர் தடையு மன்றி, மிக் கபல சனனத்தின் பின்னும் போந்து மேவுமத னதன்றகுதி விரிவா ன் மன்னே. (௩௮)

ஏன்றகன்ம விற்பதுன்பந் தெய்வம் பூத மியமானன் வழித் தாய்வந் தெய்த லாலே, மூன்றுவகைப் படுமாதி தெய்வீ கந்தான் முதலாதி பௌதிகமத தியமா மீறு, தோன்றுவதே யாதியாத்மிகமா மென்னச் சொல்லுவாநூல் வலவர் கன்மத் தொகைக ணிங்க, லான் றகுரு வருணைக்காற் சஞ்சி தம்போ மாக்கையனு பவித்தலினாற் பிராரத்வம் போம். (௩௯)

மெய்யறிவான் மேலைக்கு வராம லாகா மிபமும்போஞ் சேமித் தவினைநெற் றீயா, லொய்யெனவெந் திடவுண்ணற் கெடுத்த வெல்லா முண்டொழியப் பின்புபல னுறுதல் வேண்டிச், செய்பிலிடு விதை மழையி லாது காய்ந்து தீயவொன்று மிலாவுழவன் றிறமே போலக் கையவினை நீக்கமுறு மிதையே மேலோர் கருதுவரெக் காலுமருள் கழல மன்னே. (௪௦)

பந்தவிலங் கொடித்திருக்கு முத்தான்மாக்கள் பாலிறைவன் கலந்திருக்கும் பான்மை போலச், சந்ததமும் பெத்ததிசை தனிலு மொன்றித் தயங்குவனோ நீங்குவனோ சாற்று கென்னின், முந்துமுத் தான் மாக்களிடந் ததியி னெய்போன் முற்படுவன் பெத்ததிசை முயக்கி னோர்பால், வந்துறைவன் பாலிடத்து நெய்யேபோல மாத வத்தூற் பூகஷ்டல் வாட்டும் வல்லீர். (௪௧)

ஓரிடத்தி லேயிருளு மொளியு மொன்றி யுறுதலிலா மையின் மலத்தோ டிறைவ னென்றிச், சேரியற்கை யுளதாவ தெங்ங னென் னிற் செப்புக்ன்ற மொருமரத்தி னுனிமுன் னாக, லேரிருக்கு மிடத் துவரை யிரதத்தோடு வெங்கன லுந் தம்மினென்றி மேவுமாபோ, லாருமறி தரவிறைவ னிருப்பா னென்றே யறிவுடையா ரெந்நாளு மறைவ ரன்றே. (சஉ)

என்றுமக லானிறைவ னென்னிற் சீவ ரெய்துகொடுந் துயரி றைக்கு மெய்த லுண்டோ, என்று வின வுதிராயிற் படிகக் காந்தி யேயந்தகதி ரொளிபலவா வியலும் வன்னம், என்றுசிறி தேனுமந்த வன்னம் பற்றா திருப்பது போற் பகவனிலை யிருப்ப தாகும், என் றுணிபு தானிதுவோ வேத மாதி யெக்கலையு மிவ்விதமே யியம்பா ரிற்கும். (சரு)

இத்தகுமான் மாக்கன்பிர பஞ்சச் சோக்கை யெய்தலிற்கே வலசகல ஈத்த மாக, வைத்திடுமுன் தவத்தைபெறு மவைபொவ் வொன்று மன்னிபகா ரணகார்ய வயத்தி னாரும், மெத்திருளி லொ ளியிழவா விழிகண் போல மேவுமநா தியிலறிவு விளியா தான்மா, வொத்துறையு மாணவத்தி லழுந்தருளே யுரைத்தமுதற் காரணகே வலமா மென்பர். (சச)

அரியகுளங் களமிதைய நாபி மூல மைந்திடத்துஞ் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ்ச முத்தி, துரியதுரி யாதீத மெனவெடுத்துச் சொலுங் கீழா லவத்தை யைந்துந் தோய்த ருளே, யுரியதொரு காரியகே வலமதாக வுற்றிடும நாதிகே வலத்த முந்தி, மருவுமுயி ரினமாயா கரு விகொண்டு மற்றந்தக் கேவலத்தின் மன்ன னீங்கி. (சரு)

சுகமீது துக்கமிதென் றறித ருளே சொற்றகா ரணசகல மெவ் வா றென்னின், மிகவிருளி லழுந்தும்விழி விளக்க னாலே மேவுபல பொருள்வகையு மறிதல் போலா, மகலிலா டத்தலத்திற் றுரியா தீத மாதியாச் சாக்கிரமீ ருக்கக் கொண்டு, பகர்தருமத் தியாலவத்தை யைந்து மெய்தல் பார்த்திடிற்கா ரியசகலப் பான்மை யாமால். (சசு)

அனுகதிகே வலசகலத் தழுந்து மான்மா வருணைக்கா லவை விடுத்தப் பரமா நந்தந், தனுகெனக்கொண் டிறுவதுகா ரணசத் தத் தின் றன்மையெற்றே லீரவினீருள் விளக்கி வற்றின், மனுவது கண் னிரவியெழ வவற்றை விட்டு வந்தபா றுவைவேர்க்கி வாழ்தல் போ லாங், கனாவினிலை யெனவுலகப் பற்றை நீக்கிக் கருத் தொருமித் தருந்தவத்தைக் கைக் கொண் டுள்ளீர். (௪௭)

பக்குவததான் மூதிர்ந்தேணிப் படியேற் றம்போற் படிப்படி யே சென்றுயர்ந்த பதத்தின் மேவித், தொக்கவுயிர் நின்மலசாக் கிர முன் னாகச் சொற் றிடுநின் மலநுரியா தீத மீறப், புக்கமே லால வத்தை யைந்து மெய்தப் பொருந்துதல் காரியசத்த மென்பர் வல் லோர், கைக்குளுறு மாமலகக் கனியே போலக் கடவுணிலை கண்டு மனங் களிக்கு மாண்பீர். (௪௮)

நன்றிதுவான் மாக்கண்முத்தி மேவுங் காலை நசித்துறுமோ நசி யாது நண்ணுங் கொல்லோ, வென்றிடிற்கெட் டாற் சேர்தற் கெது வு மில்லை யிற்றிலவேற் கூடாவா மிணைய வாற்றா, லொன்றியவான் மாக்களெலா மொழித வின்றி யுறுவிடயங் களிற்செலுந்தம் போத மேலா, நின்றுநிகழ் வதுநீங்கிக் கலக்கு மென்றே நிகழ்த்திடுவ ரந் நிலையை நேரு மேலோர். (௪௯)

இத்தகுமான் மாக்கள்பல வாத லாலே யேதேனும் பேதமுண் டோ வென்னிற் கேண்மின, வைத்திடுமும் மலங்களினு மாண வத் தை மட்டுமுற்றார் விஞ்ஞான கலரே யாவ, ரத்துடனே கன்மமலஞ் சேரப் பெற்றா லன்னவரே பிரளயா கலரி வற்றே, டொத்துறயா யாமலமு முடையர் தாமே புலகமனி சகலரென வுணர வேண்டும். ()

விஞ்ஞான கலர்க்கொளியாய் நடுவ ணோர்க்கு மிளிர்ந்தேவ வரு வாகிச் சகலர்க் கெல்லா, மெய்ஞ்ஞான மனிதவுரு வாகி யீசன் மேனி யாட் கொள்வனெந்த விதத்தா லென்னி, லீஞ்ஞாலத் தழுக்கையு வர் கொண்டு நீக்க லெனமாயா கருவிகளை யியைத்து வைத்துப், பொய்ஞ்ஞான மலநீங்கப் புரிந்தாட் கொள்ளும் புண்ணியமோ ருரு வெடுத்தாற் போலுஞ் சால்பீர். (௫௧)

* எக்காலத் தென்னிலிரு ஷீனையொப் புற்ற லென்பரஃ தென் னீனையெனிற் புண்ய பாவ, மிக்கார்தல் விடுதலின்றிச் சமமாங் காட் சி மேவுவதா மெவ்வாறேல் விளம்பக் கேண்மின், புக்கார்வத் துட னொருவன் மனையாள் பாலும் போகமட வான்பாலும் பொருந்து நாளிற், நக்கார்பா லறநூலைக் கேட்டுப் போகத் தையலேநீத் தில்லவ னைத் தணவா னாகி. (௫௨)

இருந்திடுங்கான் ஞானசாத் திரங்க ளோதி யில்லறமும் பொன் விலங்கே யென்றுட் கொண்டு, திருந்துதுற வறமெய்தி முன்னிப் போகச் சேயிழைவல் லவியிருவர் திறத்து மொன்றப், பொருந்தும னத் தால்விருப்பு வெறுப்பில் லாது போவதுபோற் பாவமென்றும் புண்ய மென்றந், தெரிந்துவர்த்தல் களித்தலிலா நிலையி னின்று திருவருட்பே றடைதல்பவஞ் சீத்து வாழ்வீர். (௫௩)

இன்னவகையாழுதுநூ லியம்புஞ்சீவ ரிருவினையொப் புமலபரி பாகமுற்றான், முன்னிறைவன் றானேவந் தருளி மேலா முத்தியுறப் புரிவனென மொழிந்தான் சூதன், நன்னருளங் களிசிறப்ப முனிவ ரெல்லா நன்றுநன்றென் றடிதொழுது நளினச் செங்கை, சென்னி மிரைக் கூப்பியரி மழத்துநாதன் சேவடியுட் கொண்டின்பந் தினைத் தார் மன்னே. (௫௪)

வேறு

மாமழை பொழிக முன்னூல் வகுத்தவா மகங்க ளோங்க பூமிசை வளங்கள் பல்க புரவலன் செங்கோல் வாழ்க நாமலி தமிழ் சிறக்க நவிலரி மழஞ் செழிக்க தோமிலாச் சைவம் வெல்க துலங்குக வடியா ரெல்லாம். (௫௫)

இக்கதை படித்தார் கேட்டா ரியம்பினு ரியம்புவித்தா ரக்கணி சுந்த ரேச ரருண்மிக மேவி நல்ல மக்கள்பொன் வாழ்வு வெற்றி மனமகிழ் வெல்லா மேவிச் செக்கர்வான் சடிசு மூர்த்தி திருவடி யடைவார் வாழி. (௫௬)

திரிபதார்த்த சிந்தனைப்படலம் முற்றிற்று.

அரிமழ்த்தலபுராணம்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகச்செய்யுள் - அாக.

அரிமழத்தலபுரானம்.

ஆகுறிப்புரை. ஓ

பாயிரம்.

காப்பு. பொருப்பு --- மலை.
அரசு - சிவபிரான், நிம்பம் - வேம்பு
கொம்பு - தடாதகைப் பிராட்டியார்.
பூத்து - தோன்றி. காயாது - வெறுக்
காது. கனியும் - லீரும்பும். அத்தி -
விநாயகர். இகந்து - நீங்கி. இக்கவி
யில் கயிலை மலையிலுள்ள அரசமரமா
னது வேப்பமலர்க்கொம்பை விவா
கஞ்செய்து பெற்றெடுப்ப வளர்ந்து
பூத்துக்காய்த்தலின்றியே கனியும்
அத்தி மரத்தினிழுவிற் புருந்தவர் பி
றவி வெயிலைக்கடந்துஇன்புறுவர் எ
னப் பொருள்தொனித்தல் காண்க.
இதில் அத்திமரம் பூவாது காய்த்தல்
இயல்பாகவும் இங்கே பூத்துக்காயா
து கனியும் அத்தியென்றது கவனித்
தற்பாலது.

க. வாரி - கடல். குறுகி - சே
ர்ந்து. நிமலன் - மலரகிதன். பதத்
துணை - இரண்டு பாதங்கள்.

உ. பங்கயம் - தாமரை. குவ
லயம் - குவளை. கொங்கு - மணம்.
தளவு - முல்லை. அரும்பி - தோன்
றி. தங்கவரை - இமயமலை. துங்கம் -
பெருமை. இக்கவி ஒரு பூங்கொடி
யானது தனக்குரித்தாகிய பூவொ
ன்றையே யன்றித் தாமரை குவளை
இப்பங் கார்த்தன்என்னும்பன் மலர்

பூத்து, முல்லை கொங்குஅரும்பக்
கொண்டு தீங்கமலையிற் பிறாது வெள்
ளிமலையில் இருப்பு விருட்சத்தின்
மீது படர்ந்திருக்கும் எனத்தோன்
றும்நயம் கவனிக்க. இமயமலையைப்
பொன்மலை யென்பது தூல்வழக்கு.
“ பன்மாலிமயப் பொருப் பகஞ்
சேர்ந்த பொல்லாக்கருங்காக்கையும்,
பொன்னிறமா, யிருக்கும் ” எனவரு
தலால்அறிக.

ங. இதழி - கொன்றை. வயங்
கும் - விளங்கும். இருமுனிவர் - பத
ஞ்சலி வியாக்கிரபாதர். குஞ்சிதபா
தம் - எடுத்த திருவடி.

ச. அயில் - வேல். கொளீஇ -
கொண்டு. அம்பலம் - சபை. சுகம் -
கிளி. பிடி - பெண்யானை.

டு. பனி - குளிர். தவளம் -
வெண்மை. கவளம் - டாண்டியுணவு.
மதகயம் - மதயானை. உரி - தோல்.

சு. உமிழும் - கொட்டும். குறு
ககை -- புன்னகை. திகழ் -- விளங்
கும். மரு -- மணம். சேறடி -- சிறிய
பாதம். வயங்க - விளங்க. தெருள் -
தெளிவு.

எ. இறந்த - கடந்த. மோன
ம் - மௌனம். உறீஇ -- உற்து. நால்
வர் - சனகாதிவர். விமலன் - மீளா
கிதன். கஞ்சம் - தாமரை.

அ. பொரு -- யுத்தஞ்செய்த.
கோடு - கொம்பு. குழாம் - கூட்டம்.

க. வரி -- வண்டு. கடுக்கை -
கொன்றை. விபுலை - பூமி. பரிவு- அ-
ன்பு.

ஃ. திகந்தம் -- திசைமுடிவு
வாணியன் - சாசுவதிநாதன். வேதி
யன் - வேதன். வடுககை - வயிரவன்
முன் - மூத்தோன். விடையன் -
ரிஷபநாதனா சிவபிரான். விழிவலை
ச்சி - கண்வலையையுடைய உமாதேவி.
தயா - கருணை. பாரிகள் - மனைவியர்.
செட்டி - முருகக் கடவுள். இக்கவி
யில் உலகநிறந்த வாணியனொருவன்
வேதியனென வெளிப்பட அவனைச்
சிறை செய்தவன் எனவும், இடைய
னுக்குரிமையாகி வலைச்சி புதல்வனாக
வடுகனுக்கு முன்பிறந்த செட்டியெ
னவும், செட்டித்தொழிற்கேற்பத்தகு
ந்த வியாபாரிகளோ டிணங்கி யுறை
பவனெனவும் வெளிப்படத் தொனி
த்தல் காண்க. யாபாரி - முதற்குறை.

கக. ஞாலம் - உலகம். ஆயு -
வாழ்நாள். சீலம் - ஒழுக்கம். சிறப்பு-
மோக்கம். பங்கேருகம் - தாமரை.

கஉ. மறம் - வலி. மாற்றலர்-
பகைவர். செரு - யுத்தம். வயம் - வெ
ற்றி.

கங. செய்யவன் -- இலக்குமி.
நெடுமாலானதையல் -- மோகினி.
ஐயன் - சிவபிரான். ஆண்டலை-கோ
ழி. துவசம் - கொடி. நரை - வெண்
மை.

கச. நெய்த்தோர் - இரத்தம்-
தீர்த்தன் - தேவன். ஞானி - நாய்.

கடு. களம் - கண்டம். பரை-
உலா. துளங்கல் - சலித்தல். அரி-

சிங்கம். குளம் - நெற்றி. அலகை -
பேய்.

கசு. போலாது - போலன்றி.
தேம் - வாசனை. நெறி - மார்க்கம்.
காமுறும் - விரும்பும்.

கஎ. தளி - கோயில். வேத்தி
ரம் - பிரம்பு.

கஅ. அங்கம் -- சாத்திரம்
மறை - வேதம். சங்கரன் - சிவபி
ரான். பலி - பிணை. அங்கம் இர
ண்டு - (க) அம் + கம்) அழகிய கபா
லம், (உ அங்கம்) எலும்பு. சங்கை - சந்
தேகம். மயிலை - மயிலாப்பூர். சுதை-
மகள். அங்கனை - பெண். சங்கையாவ
து - ஒரு பெண்ணின் எலும்புக்கு அப்
பெண்ணின் முழுவருவம் கொடுத்த
லால் நம்மிடமுள்ள கபாலத்துக்கும்
எலும்புமாலக்கும் அவற்றின் முழுவ
ருவம் கொடுத்து நம்மை நீங்கச் செ
ய்வன் கொல்லோ என்பதாம்.

கக. தழீஇ - தழுவி. ஒருங்கு-
உடன். தாலத்தேவு - நாவுக்கரசு.

உஃ. சங்கிலி - சங்கிலிசாச்சி
யார். பரவை - பரவைநாச்சியார் சத்
தி -- பராசத்தி. பாகன் பாகத்தை
யுடையவன். உணவு - கட்டுச்சோறு.
இக்கவியில் திருநாவலூரரை யானை
யெனற்கேற்பச் சங்கிலியாற் கட்டுந்
துப் பரவை (கடல்போன்றதடாகம்)
யிடைவினையாடி மதமழைபொழிந்து
தருவை யெறிந்து பாகன்கொடுக்கு
முணவுண்ட எனக்கூறியதுகாண்க.

உக. அந்நூல் - திருக்கோவையா
ர். கோன் - பாண்டியன். சம்பலுக்கே
யாக்கல் - சிவார்ப்பணஞ்செய்தல். மு
ன்னுக்குபரி - முன்னே நடத்துவது நி
ரை. உகைப்போன் - நடத்துவோன்.

சம்புநரி, சிவபிரான். மொய்யம்பு வலி.

உஉ. ஊறு-இடைபூறு. குழு-கூட்டம்.

உ௩. இக்கவி தடாகத்துக்கு ம் குருவுக்கும் சிலேடையாகும்.

(க) தடாகத்துக்கு நிலம் இசை இன்பத்திலுலகொண்டு அடைவார் எனக் கூறிப் பரோமையாக இலகிய சில்முத்து இமைக்கைகாட்டலுடன்-புவியிற்பொருந்திய இன்பகரமான நீர்த்துளியைக்கொண்டிருப்பவர் மனமகிழ் ஒழுங்காக விளங்கிய சில முத்துக்களையும், * ஒலித்தலையும் தோற்றுவதுடன், பூதிமணி இயைந்து-ஐசுவரியமாகிய ரத்தினங்களைப்பொருந்தி. காவிலிலவு உடையதாகக்கொண்டு-விளங்குகின்ற நீலமலையையுடையதாகப்பொருந்தி, மீதுஉறைசைவலம்பெறவேரெழுது வாழ்ந்து-மேலேதங்கியபாசிக்கொத்துகள் பெறும்படிபன்னாள்வாழ்ந்து எனவும் (குருவுக்கு) நிலமிசை-பூவுலகத்தில், இன்பத்திலுலகொண்டு அடைவார் எனக் கூறிப்-பூதிமணி இயைந்து-விபூதியும் உருத்திராக்கமாலையும் பொருந்தி. காவிலிலவு உடையதாகக்கொண்டு-விளங்கிய காவிலிலவிரமே உடிகளும் உடையாகமேவி, மீதுறைசைவலம்பெறவே ரெழுது வாழ்ந்து-மேலாகிய திருவாவடுதறையானது (மற்றைநாள் நகரங்களை யெல்லாம்) வெற்றிபெற்றுப்படிபெருவாழ்வுவந்தி. நல-

ரல்ல. கருணைத்தடமாம்-கிருபைக்கடலாகிய.

உச. வியன்-பெரிய, நித்தியம்-அழிவின்றமை. பல்கும்-பெருகும்.

உ௪. அல்-இருள். குழல்-கூர் தல். கன்னல்-கரும்பு. பொடித்து-பொடியாக்கி-ஓத-சொல்ல.

உ௫. நாவாய்-தெப்பம். கா-சோலை. தாவாத-கெடாத. மீ-மேல் மீளிரும்-விளங்கும்.

உ௬. பணி ஆரம்-பாம்புமால. பவம்-பிறவி. எததனையர் - எவ்வளவின்.

உ௭. விருப்புஅணி-ஆசைபொருத்தி.

உ௮. வாய்மை-சத்தியம். நன்னர்-நன்று.

உ௯. முத்தலம்-சுவர்க்கமத்தியபாதலம். அலம்-கலப்பை. திவன்-விளங்கும். செய்-வயல். மூதார் - பழையநகர். இசை-கீர்த்தி. ஆமலகம்-நெல்லிக்கனி.

உ௧. முற்றுவிப்பது-முடிப்பிப்பது. தேனாலும்-தேனெழுகும். ஒன்றுதல்-உடன்படல். புகன்றேம்-சொன்னேம். இறை-கடவுள்.

நாட்டுப்படலம்.

உஉ

உ. பருப்பதம்-மலை. காணம்-முல்லேநிலம். அம்புராசி-கடல். கும்பசம்பவன்-அகத்தியமுனி. வீசுபு-வீசி. புரிவது-செய்வது. பூதியன்-பாண்டியன்.

உ. வில்லவன்-சேரன். சேரியன்-

சோழன். புல்லி-சேர்ந்து. இருந்தமி
ழ்-பெருமைபெற்ற தமிழ். பொற்பு-
அழகு. மல்லல்-செழிப்பு.

க. தாலம்பனை. தோகை-கொ
டி. விளக்கு கை-விளக்குங்கை. முச
லி-பலராமன். (தாலத்து ஒகையை
விளக்குகை-உலகத்து மகிழ்ச்சியை
விளக்குதல் எனமேகத்துக்குப்பொ
ருள்கொள்க) வனம் மால் - துளசிபு
னைந்த விட்டுணு. (அழகிய மேகம்
என மேகத்துக்குக் கொள்க) சிந்து-
கடல். புவனம்-துவாரகாபுரி, நீர். மே
ன்மை - பெருமை, மேலேகருமை,
நாகம்-பாம்பு, ஆகாயம். மிசைத்தாய்-
மேலேதாவி விளையாடி, மேலுள்ள
தாகி.

எ. கொண்டல்-மேகம். விலங்
கல்-மலை. அம்பு-நீர்.

அ. தாணு சிவபிரான், மலை.
மாணுறும்-சிறந்த. வழுத்தல்-தோத்
திரித்தல். சேண்-ஆகாயம்.

க. பொருக-பேர்செய்க, பேர
கி-இந்திரன். நவில-சொல்ல. தனித
ம்-முழக்கம்.

ய. பூதி - ஐசுவரியம், விபூதி.
ஆந்தவெள்ளம் - ஆனந்த பாஷ்பம்.
மாந்தவெள்ளம்-பெரிய கங்குகளை
வீசும் வெள்ளம். வேணி-சடை, ஆ
காயம். தண்டம்-திரிதண்டம். தோ
ல்-மான்றோல், யானை. வெற்பு-மலை.

கக. சிறார்-மக்கள், வரை-மலை.
நறவு-தேன். கும்பம்-குடம், கும்பரா
சி. துலாம்-நிறைகோல், துலாராசி.

கக. ததஞ்ஞபுலி. இடபம்-சிஷ
பம், இடபராசி. சாடி-மோதி. பொ
ருக்கென-வினாத்து. வெரு-அச்சம்.

கைவிலங்கு-யானை. அரி-சிங்கம், சி
ங்கராசி.

கங. வன்னி - ஒருமரம், அக்கி
னி. மேடம்-ஆடு, மேடராசி. கன்னி-
கன்னிராசி. காரம்-சினம். கன்னிகா
ரம்-கோங்கு. பத்திரம்-தளிர், அம்பு.
தனுசு-தனுராசி, வில். பாணி-நீர்.
கை. கடகம்- ஞண்டு (கடகராசி),
கையணி. மிளிரும்-விளங்கும்.

கச. ஈட்டம்-கூட்டம்.

கடு. இனையும் - ஒப்பாகும். ப
ம்பும் - நெருங்கும். கும்பு - கூட்டம்.

கசு. வழுத்தும் - சொல்லும்.
வல்லியம்-புலி. அருந்திருமை - உண்
ணமை.

உக. ஒதி - மலை. குடம்பை. -
கூடு, தென்னன் - பாண்டியன். பூத
ரம் - மலை.

உஉ. விருக்கம் - மரம். கவர்ந்
து - பற்றி. கால் - காற்று. கரந்தவர் -
கவர்ந்தவர்.

உங. பணிகள் - ஆபரணங்கள்,
வங்கம் - நாடாய். வாரி - கடல். பொ
ருரை - தாயிரபர்ணி. அன்பன்இல் -
நாயகன்விடு. தகையும் - ஒக்கும்.

உச. நிரை - வரிசை. செருக்
கு - கருவம். மாண - ஒப்ப, கடுக்கும் -
சினக்கும்.

உக. ஆலம்-நீர், விஷம். அமு
தம் - நீர், அயிந்து. தேற்றும் - தெரி
விக்கும்.

உஎ. விதிர்ப்பு - கடுக்கம். து
ணுக்கம் - அச்சம்.

உஅ. நிச்சலம் - காந்தோத்தம்,
பெட்டி - பெருமை.

உக. கழல் - பாதம். காணவர் - வேடர். சந்தம் - சந்தனம். வினை - தொழில். ஆகரம் - இருப்பிடம்.

ங. குவடு - மலை. படகம் - பரண். தட்டை - கவண். கொங்கு - மணம்.

ங.க. உணுவேட்டு - உணவை விரும்பி. கொடியர் - கொடிபோன்ற பெண்கள்.

ங.உ. இடைச்சியர் - இடையை யுடையவர்.

ங.ங. தந்து - நூல். பனை - பெரிய. தளவம் - மூல்லை. தந்தம் - பல். தந்தவேலி - யானைத்தந்தங்களாலாகிய வேலி. தயங்கல் - விளங்கல்.

ங.ச. மெய்யினர் - உடலினர். மருள் - மயங்கும். கோள் - கொள்கை. அமர் - போர். சுரும்பு - வண்டு. தோகையர் - மயில்போன்றவர்.

ங.ரு. படுப்ப - வசப்படுத்த. ஏனம் - பன்றி.

ங.எ. ஓர் பூங்கொம்பு - தெய்வயானை. குகன் - முருகபிரான். ஒருமலர்க்கொம்பு - வள்ளியாயுகி. முன்வந்தவன் - விராயகமூர்த்தி. தூர்க்கை நிலம் - பாலை. மற்றொருகொம்பு மருவி வரலாவது - இரண்டு கொம்பையுடைய யானை வடிவத்துடன் வள்ளியாயுகியை வெருட்ட வருதலைக்குறிக்கும்.

ங.அ. உருப்பும் - வெப்பம். உடன்போக்குக்குரியது பாலைநிலமாதலின் நாயக நாயகிகட்குட் பெருகும் அன்பு வெள்ளத்தை மட்டும் தன்னை (பாலையை) க்கடந்து செல்லவிடுமேயன்றி வேறு எத்தகைய நீர்ப்பெருக

கெய்தினும் தன்னைக்கடக்கவிடாது அடக்கும் கொடுமையுடையது என்பது பொருளாம்.

ங.க. பாடி - ஆயர்பாடி.

ச.ய. கடலையென் - கடலையும் என்றும், சமுத்திரத்தை யிகழும். கம்பினங்கதிர் - கம்பங்கதிர், சங்கின் அழகிய ஓளி. துவரை - துவரைச்செடி, துவராபுரி. பணி - பாம்பு. மால் - விட்டுணு. காணகம் - மூல்லை நிலம்.

ச.க. பன்னல் - பருத்தி. இன்னல் - துன்பம். அணிபுரிதலாவது ஆடையாயிருந்து அழகு செய்தல்.

ச.உ. தகவு - மேன்மை. மாந்தர் - மனிதர். போர்துழி - வந்தவிடத்து. (கம்பங்கதிர் விளவின்றி நிமிர்ந்து நிற்பதைக்குறித்தபடி)

ச.ங. கரந்து - திருடி. ஆம்பி - காளான்.

ச.ச. கண்ணன் - கண்ணனே. நீர - தன்மைய.

ச.ரு. ஆடகம் - பொன், துவரை. மாடம் - உழுந்து.

ச.ச. கூவனர் - கிணற்றுநீர்.

ச.எ. விண்டால் - பிளவுபட்டால். விரை - விதை. திண் - வலி. தாரணி - பூமி. செறியும் - நெருங்கும்.

ச.அ. வாதமுதலிய - வாதபித்தசிலேதம், புரைய - ஒப்ப. மாரி - மழை. சேதம் - குளிர். சேரகம் - வினை பொருள், சிந்தமனம்.

ச.க. சேயர் - புத்திரர். எனது பேர் - கல்விமுயல், கேள்விமுயல் என முயலுக என்னும் பொருள்தரக் கூறுதலைக்குறிப்பது

டு0. என் பெயர் - கானவராணம், (காட்டுயானை). குமரவேள் கரமுற்பெறுதல் கோழிக்கொடியையும், இரவிவரக்கூவுதல் கோழி கூவிய்பொழுதுவிடுத்ததென்பதையும் காட்டும். களுலும் - நெருங்கும்.

டுக. தளவு - முல்லை வேலை - சமையம். இம்மென - விரைவில் முல்லை நிலப்பெண்கள் தாம்வளர்த்த முல்லைசெடிகள் நாளாரும் பெரித்தபோது திருவிழாக்கொண்டாடுதல் வழக்கமென்க.

டுஉ. சொன்னலங்கொடு-சொளத்தை நீருடன் கொண்டு சொல்லங்கொண்டு அண்டர்பேர்-அண்டர் என்ற பெயர், தேவர்பேராகிய புலவர் என்ற பெயர். பாடியினலுமறும் - (பாடியின் அலமுறும்) ஆயர்பாடியின் அமைதியுறும், (பாடி இன்னலமுறும்) (கவிசளைப்) பாடி இனிய நன்மையுறும். கோக்கள் - பசுக்கள், அரசர்கள் தொறுவர் - இடையர்.

டுங். பலகடலை - அநேககடலைப்பயறுகளை. எட்டுவரை - எள்தவரை. மாடம் - உழுந்து. தொறுவியர் - இடைச்சியர்.

டுச. கற்பு - முல்லைசெடி, பெரும்பு - அழகு. கடைபடல் - கீழ்ப்படல், கடையப்படுதல். வற்பு - வலி. தவிசு - ஆசனம். அருந்ததி - அருமையாய் தயிர், அற்ப இடைச்சியர் - சிறிய இடையையுடையவர். அமலை - ஒலி.

டுஊ. கவின் - அழகு. வாசம் - மணம், வசித்தல். மாயாதவர் - பெரிய இடையர். வலாரி - இந்திரன்.

டுகூ. நிலத்த - விளங்கின.

டுஎ. தூறி - அழித்து. குரவர் - குருமார். கனமர் - மருதமாக்கள். நிரை - வரிசை. குறுகி - சேர்ந்து.

டுஅ. அலவன் - சந்திரன், குண்டு. கட்டளை - விதி, கட்டிய அலை.

டுக. புங்கவன் - சிவபிரான். மரல் - விட்டுவிடு. கூர்மம் - ஆமை.

சுய. நயனம் - கண். இன்புறல் - பார்வையால் இன்பறுகாதல், இசை - “மீன்போற்செவ்வியுற நோக்கி”யென்பதற்காகானக. செவ்வி - அழகு. ஒவவும் - ஒக்கும். உகளும் - திரியும்.

சுக. உலம் - திசுண்டகல். முகில் - மேகம். புலம் - வயல். பொன்னேர் - பருவ காலத்து முதலிற் பூட்டும் ஏர். பகரி - மேதி. வலம் - வெற்றி.

சுஉ. சகம்-பூமி. சொல்-செல். சொல். புலவர்-தேவர், கவிஞர். துறுமி-செருவகி.

சுங். திங்கள்-சந்திரன். அங்குரம்-(அங்குஉரம்) அவ்விடத்து நிலச்செழிப்பு. அங்குரம்-முளை.

சுடு. அள்ளல்-சேறு. குரவை, நாவசைத்துசெய்யுமொலி.

சுகச. இருமுதுகுரவர்-தாய்தந்தையர். துவனாமல்-வாடாமல். யாத்து-கட்டி (நிறைத்து)

சுஅ. தனம்-கொங்கை. வதனம்-முகம். தையல்-பெண்.

சுக. ஐங்கலை-ஐந்தாவது பாணம். தஞ்ச-இறக்க. தேச-அழகு. விஞ்ச-விளங்கிய.

எய. அல்லி-குழுதம். மா-வண்டி.

எஉ. சிட்டர்-சிறந்தவர். நன் குவந்தார்-நன்றமகிழ்ந்தார். கம்பனார்-மன்னார்.

எங. கற்றை-தொகுதி. அநங்கன்-மதன். மருதத்தேவன்-மருதநிலத்துக்குத் தெய்வமாகியஇந்திரன்.

எடு. சமக்களம்-போர்க்களம் சமக்களம்-ஒரு நிலைதான இடம். போர்-நெற்போர்,

எசு. நிதிவரை-மேருமலை. வயம்பொருந்திய. துணைவன்-சோதரன் (வாயுதேவனுக்கு இந்திரன் சோதரமுறையினனாதல் குந்திதேவி நரியகராக இருத்தலாலென்க) அகனிலம்-இந்திரன் நிலமாகிய மருதம். இருப்பித்தல்-இருக்கச் செய்தல். ஆங்கு-போல. பொன்னரி-பொன்னொளி. சாலி-நெல்.

எள. பணைத்த-பெருத்த. துணைத்த-இரண்டான. பிணைத்த-கட்டப்பட்ட.

எஅ. மகம்-யாகம்.

எக. ஐயமில் - சந்தேகமில்லாத. ஆணை-முறை.

அய. அம்பாரம்- நெற்குவியல், அழகியசமை.

அக. காரா-மேதி.

அஉ. நகரத்தேவர்-கிராம தேவதைகள். வினைஞர்-தச்சர் கொல்லர் முதலியோர். பருமுறை-பங்கிடும் வழக்கம். இல்-வீடு.

அச. பலம்-பழம். கதுப்பு-கன்னம். கமைவிலராய்-பொருதவராகி.

அசு. தனு-வில். கமுகா-கமுகாக. மணி-முத்து. இறும்புது-ஆச்ச

ரியம்.

அஎ. முந்தையான் - உழுகின்றமுற்காலம். முன்னி-நினைத்து. பகடு-எருமைக்கடா. செவவி-சமையம்.

அஅ. மடவார்-பெண்கள். மாற்றம்-சொல். இக்கு-கருப்பு.

அக. குழி-வெல்லக்கட்டி. அசுக்குழி. இன்னல்-துன்பம். வெல்லம் - சர்க்கரை, வெற்றியடையமாட்டோம். பரிவு-அன்பு.

கய. பணை-மருதநிலம். கனைகுரல்-பேரொலி. சலபதி- வருணன். நனை-தேன். கழிநிலம்-நெய்தல். நவிலுவாம்-சொல்வாம்.

கக. வீ-மலர். பங்கயன்-பிரமன். பொறுக்குமா- பொறுக்குமாறு. (சங்கக்குழைமுன் சிவபிரானாதல் கவனிக்க.)

கஉ. அளவர்-நெய்த நிலமாக் கள். அம்பகம்-கண். குரை-ஒலிக்கின்ற. அகன்கரை-விசாலித்த கரையில். உணக்கி-காய்வித்து.

கங. கடுத்திடம்-ஒக்கும். தடம்-பரப்பு. முப்பொருள்-பதி பசு பாசம்.

கசு. அலமரும்-சுழலும். ஏய்ப்ப-ஒக்க. சலதி-கடல். மீகாமன்-கப்பல்செலுத்துவான். பஃமுறை - பலமுறை. ஊடகு-உவவிடம்.

கடு. அவனி - பூமி. கிணனி - பொருந்தி. இவணம்-இங்கு. கருவுரி-கருப்பொருளுரிப்பொருள். நவம்-புதுமை.

கசு. காஞ்சி - ஒர்மரம். கணி-வேங்கை, பானல்-குவளை.

கூ. உரப்புதல் - களைத்தல்.
செறு-வயல். ஒருகைமா-யானை. குரு-
நிறம்.

கூடி. போதி-அரசமரம். சாதி-
ஜர்மலர். சரகம்-வண்டு.

கக. கழி-யிளகு.

௩. உணங்கல்-கடய்தல். நானம்-கஸ்தாரி. வேட்டம் - வேட்டை. வேழம்-கரும்பு. சாலி-நெல். சந்தம்-சந்தனம். தந்தம் - யாணைக்கொம்பு. மறவர்-குறிஞ்சிநிலமாக்கள்.

நாக, கேசரி-சிங்கம். மருள்-மயங்க. கறங்கு-ஒலிக்கின்ற. கதுவும்-பற்றும்.

ரா. உ. வரீனய-அலங்கரித்துரை
க்க. உள்ளவா-உள்ளவாறு, உள் அ
வா.

திருநகரப்படலம்.

க. கோமுறை - இராசநீதி.

ச. நகரம் - இடம்பெயரோம்.

டு. புராரி - சிவபிரான். பொ
துளி - நெருங்கி. ஆராமம் - சோலை.

சு. வேழம், நாகம், அத்தி என் பன யானையின் பெயர் ஆதலன்றி முறையே கரும்பு, புன்னாகமரம், அத் திமரம் இவற்றை புணர்த்தல் காண் க. தரி நிரை - யானைக் கூட்டம்.

க. மாதிரம் - திக்கு. கணன்
று - கோயித்து. ஆளானம் - யானை
கட்டுத்தறி, இப்பதம் ஆள் ஆனம் எ
னப் பிரிவுபெற்று அடிமையாயினே
யுள்ளவர்களுக்கும், முனி - யா
னெக்களும்.

அ. மருத்து - காற்று. கால்வி
சை - வாயுவேகம். வாகி - குதிரை.

கூ. கிள்ளை, கொக்கு, மா (வண்டு), சேவல் என்னும் பதங்கள் யாவும் பறவை வர்க்கத்தை யுணர்த்துவன - பறத்தல் போன்ற விசைகொண்டமையால் குதிரையையுமுணர்த்துவன என்னுந் நயம் காண்க. தூரகம் - குதிரை.

ய. ஏமதுரு - கற்கி அவதாரம்.
மால்மனைவி - பூமிதேவி.

யக. கலினம் - கடிவாளம், து
றுத்தல் - நெருக்குதல்.

மெ. விலாளி - குதிரை வாய்
நுரை - இருமா - யானை, குதிரை.

யங். வையம் - பூமி. வையம் -
வைக்கமாட்டோம். ஆழி - தேநூநூள்

யச. கூ-பூமி. ஆறுகுடினேனி
ரதம் - பூமி. கூவிரம் - தேர்.

யிடு. எற்ற - சமர்செய்ய.

யசு. கார் - மேகம். கலிப்பு -
ஒலி.

யிள. வயுவர் - வீரர்.

யு. யாக்கை - சரீரம். பொது
ம்பர் - சோலை, வயின் - இடம்.

யக. தொய்யில் - சந்தனக்குழ
ம்பெழுத்து, தினம் - தூதாயம்.

உயி. நந்து - சங்கு, நந்து - வரு
ந்து. களம் - களபடம், நகிலம் - கொ
ங்கை - பந்து - பந்துக்கள்.

உத. உடல் - பொன்.

உ.உ., உலாழ - மான், தருமை-
கரியமேகம்.

உரு. வரைவிலான் - மலைவில்லைபுடைய சிவிரான். காணா - கண்டு, திரிபத்தை - கவகை. செவிசேரா நண்பன் - காதில்லாத ஆதிசேடன். கிடங்கு - அகழி.

உசு. கமடம் - ஆமை. இடங்கர் - முதலை. கிடங்கர் - அகழி.

உடு. இதழி - கொன்றை. இரசிதப்பொருப்பு - வெள்ளிமலை, கயிலை. எய்க்கும் - ஒக்கும். தட்ப - தடிக்க. நொச்சி - மதில்.

உசு. செவலி - அழகு.

உஎ. இருசுவர்க்கம் - இருகொள்கை.

உஅ. “அருளில்லார்க் கவவுலக மில்லைப் பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லாகி யாகு” என்னுங் குறளைக் குறித்தது.

உக. வெறுக்கையைத் தமதகங் கொள்வார் - பொன்னைத்தம்வீட்டிற் கொள்வார். அகத்திடை வெறுக்கையே கொள்வார் - மனத்திவ் வெறுப்பையே கொள்வார்.

உரு. சலதி - கடல். குரைப்பு - ஒலி. பண்டாரம் - பொக்கிஷம். வரைப்பில - அளவில்லாதன. நியமம் - கடைவீதி.

உரு. ஆம்பல் இதழ்க்கோவை ஆரவிலை - குமுதமலரிதழ் கோத்த மாலையின் விலை, எனவும், ஆம்பல் போன்ற அதரமாகிய கோவைக்கனியை அருந்த விலை எனவும் சிலேடைப்பொருள்கொள்க. பணசெருக்கு - பொருட்கெருக்கெனவும், படம்போன்ற நிறம்பக்கருவம் எனவும் கொள்க.

உடு. இலாங்கலி - தெங்கு.

உசு. காருகலினை - நெய்தற் றெழில்.

உஎ. குயிலுவம் - வாத்தியத் தொழில்.

சக. உடையார்கள் - ஆடையையுடையவர்கள். கதவம் - கதவு. அடையார்கழி - கமடாதவர்கள். உவிரோதிகள், நட்சேராதவர்கள்.

சஉ. மறை - வேதம். மகம் - யாகம். செந்நாப்போதார் - திருவள்ளுவர்.

சச. வசியர் - வசியப்படுத்துவோர்.

சக. மட்டிலா - அளவில்லா. ஊதியம் - இலாபம்.

ருஉ. சிவனிய - ஒத்த. ஆறு அங்கம் - “படைகுடிசுமுமைச்சுநட்பரண்” என்பன.

ருரு. அரசியல் சு. அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம் என்பன. ஆறுதானையானே, தேர், பரி, வான், வில், வேல் என்பன. தொழிலாறு - ஓதல், ஈதல், காத்தல், படையிறல், பொருதல், வேட்டல், என்பன. ஐவகைச் சுற்றம் - மந்திரக்கிழுவர் புரோகிதர் சேனாபதியர் துதர் சாரணர் என்பார்.

ருச. ஐவகைப்பயம் - “தன்னாற் றன் பரிசனத்தால் - ஊனமிகுபகைத் திறத்தாற்கள்வராலுயிர்தம்மா-லான் பயமைந்து” என்பன. இன்னல் - துன்பம். கோற்றகு - கொல்லுதற்கு அக்கம் - கண்.

ருடு. முத்தழல் - காருகபத்தியம், தெக்கணக்கினியம், ஆகவனியும், நான்மறை - இருக்கு, யசுர், சரமும்,

அதர்வணம். ஐவேள்வி -- தெய்வயாகம், பிரமயாகம், சதயாகம், பிதர்யாகம், மானுடயாகம். அறுதொழில்-ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல். பன்னொருமுகக்கோடியர் - முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்.

௩௬. அமரர்-தேவர். மறு-குற்றம். அவி - தேவருணவு. மிருதி - ஸ்மிருதிதூல்கள், தருமசாத்திரம்.

௩௭. வைஸ்வதேவம் - விசுவதேவர் பொருட்செய்யு மந்திரக்கிரியை.

௩௮. பிராமம் - எண்வகைமணத்துளொன்று. தெய்வம் - எண்வகைமணத்துளொன்று. தராதலம் - பூவுலகம்.

௩௯. தும்பி - வண்டு. முண்டகம் - தாமரை. தொடையல் - மாலை.

௪௦. உபநயனம் - பூணூற்சடங்கு. முஞ்சி - நாணற்புல். உபவீதம் - பூணூல்.

௪௧. குணம் - கிழக்கு. உதிசி - வடக்கு. ஆசை - திசை. வன்னி - பிரமசரி.

௪௨. மனு - மந்திரம். புரை - குற்றம்.

௪௩. பன்னிரண்டு குணங்களாவன - “ சிறுகாலையட்டில் புகலருத்தியுறச்சமைத்தல் சுவைதிருத்தியூட்டல், மறுகாலையெண்ணுது விருந்தழைத்தல் மகப்பெறுதல் மடநாண்ச்சம், பெறுகாலையின்புறுதல் முன்னுறங்கப் பின்னுறங்கல் பின்னெழாத், ஹுகாலையொழுதெழுதல் பன்னிரண்டு மந்திரக்கற்புடையோர் செய்கை” என்பதனானந்திசு.

௪௪. தோயம் - நீர். சந்ததமும் - எப்பொழுதும்.

௪௫. கூவி - அழைத்து. கூறை - ஆடை.

௪௬. சோபானம் - படி. தளி - கோயில்.

௪௭. தீட்டுதல்-எழுதுதல். தோடி-இதழ். பரவை - கடல்.

௪௮. தூரியம் - முரசு. கறங்கும்-ஒலிக்கும். ஈகைமுரசம் - கொடைமுரசு. வதுவை - கல்யாணம்.

௪௯. பார்த்தன் -- அர்ச்சுனன். கான்மகன் - வீமன்.

௫௦. வெற்பு - மலை. மிளிர் - விளங்கிய. கசனம் - ஆகாயம். அற்பு - அன்பு. அங்கணையார் - பெண்கள், அங்கு அணையார். அவண்டாய் போல்வர்.

௫௧. வின்மலை - மேருமலை.

௫௨. அரிவையர் -- பெண்கள். நடவியல் - பரத இலக்கணம்.

நைமிசாரணியப்படலம்.

௧. குசையுருள் - தருப்பைச்சக்கரம். மன்றந்தா - ஊபெற்றதும் செடாததுமாகிய.

௨. நீப்பது - விலக்குவது. சீப்பது - தள்ளுவது. குழல் - இடம்.

௩. ஈத்துவத்தல் -- கொடுத்து மகிழ்தல், பாத்திறத்தினர் --- கவிவல்லவர். அம்மாத்தலத்தினர் - அத்தேவலோகவாசிகள். காத்திரம் - கனம்.

௪. மாயன்மைந்தன் - மதன். குதம் - மாமரம்.

அ. எம்பெயர் முனிவரன் - சூத முனிவர். தன்னம் - அற்பம்.

க. புலை - கீழ்மை. தாழை - தென்னை.

ய. கம்பு - சங்கு. பூவை - காயா

கக. இறைவன் --- சிவபிரான். குழாம் - கூட்டம்.

கஉ. சம்பு - நாவல்.

கஎ. பொருவிலோன் - இணையிலி (சிவபிரான்). பொருவ - ஒப்பு. தவிசு - ஆசனம்.

கக. ஓரில் - நினைத்தால். நிலை - இடம். நார் - அன்பு.

உய. அனத்தன் - பிரமன்.

உஉ. செவிவழியறிவர் - அழகிய வழியையுணர்வர். நமன்கதை - யம தண்டம்.

தலவிசேடப்படலம்.

க. மதலை-கொன்றை. பகர்தும் - சொல்வோம்.

ங. அரி - சந்திரன். மழவாகி - இளங்குழுவியாகி. இதனுள் உருங்கதையைப் பின்வரும் சந்திரன்கூசித்த படலத்தாலறிக.

ச. கமலை - திருவாரூர். கனகவம்பலம் - சிதம்பரம். அதனை - முத்தியை. விழைதலம் - விரும்புந்தலம்.

எ. பேறு - மோக்கம். ஆன்றவர் - பெரியோர்.

க. அரி - சூரியன்.

யக. ஐந்துவெங்கனல் நாப்பண் - பஞ்சாக்கினி மத்தியில். ஐந்து - வருந்து.

யங. பெருமால் - பெரிய ஆசை. பசுபதி - சிவபிரான். மால் - பெருமை. மால் - மயக்கம்.

யச. செறிக்கும் - நிறைக்கும். காண்முளை - புத்திரன்.

யதி. சாகரம் - கடல்.

தீர்த்த விசேடப்படலம்.

க. சுலோதமாநதி - வெள்ளாறு. பழந்தவர் - மூழ்கினவர். துகள் - குற்றம்.

உ. பங்கம் - குற்றம். பரவை - கடல்.

ங. முருகு - மணம். பாற்றீர்த்தம் - வெள்ளியரீர்.

ச. ஆற்றுப்படுத்தல் - வழியுரைத்துச் செலவிடுத்தல். எள்ளாற்றி - எள்ளிட்டு. கள்ளாற்றுக்கடுக்கை - தேனொழுக்குக்கொன்றை.

தி. பரிமகம் - அசுவமேதம். எண்மை - எளிது.

க. தீர்த்தம் - தீர்த்துவிட்டோம்.

எ. ஆண்டாதி - வருடப்பிறப்பு. ஈரயனம் - உத்தராயண தக்ஷிணயனம். திங்கள்முதற்றோற்றம் - மாசப்பிறப்பு. கலையின் மாண்டநாள் - அமாவாசை. மருவிய நாள் -- பெளரணை. வனம் - நீர்.

அ. களம்-கண்டம். கறை - விடம். குளம் - நெற்றி. பவத்தல் - பிறவியிருள்.

க. பொரும் - கரையைமோதும். பவமரிக்கும் - பாவத்தைக்கடுக்கும். பாண்டியனாற்றழை தீர்த்தம் - இக்க

தையைப்பின்வரும் சுவேதகேதுபூஜி
த்த படலத்தாலும் வெள்ளாற்றுப்ப
டலத்தாலும் அறிக. அடர்ந்து - நெ
ருங்கி - ஆன்வரும் தீர்த்தன் - இடப
த்தில் வருகிற சிவபிரான்.

ய. பிறப்புரிவார் - பிறவுகமூலச
செய்பவர்.

யக. அம் - அமுகிய, பாங்கர் - பக்
கம், சோபானம் - படி, சந்தவளம் -
சிறந்தவளப்பம், சமைத்தார் - செய்
தவர், பரை - உமாதேவி, நந்த - பெ
ருக.

யஉ. ஒருவகிலா - நீங்காத.

யச. புவனம் - நீர்.

யடு. அப்பு - நீர், ஒப்பிகந்த - உ
வமை நீங்கிய.

மூர்த்திவிசேடப்படலம்.

—:0:—

க. அலகில் - அளவற்ற.

ங. ஒல்லார் - பொருந்தார்.

ச. சூறைய - இலங்கவடிவை.

ஞ. கந்தம் - கண்டம்.

கூ. சேண் - ஆகாயம், பொழில் -
சோலை, மாண் - மாட்சி.

எ. அல் - இருள்.

ய. மாசுபட - சூற்றம்பொருந்த.
கார் - மேகம், குழல் - கூந்தல்.

யக. குவிலையம் - பூமி.

யச. ஐந்தமிர்து - பஞ்சமிர்தம்.
வலசசாறு - பழசசாறு, ஆனைந்து -
பஞ்சவெளியம்.

யடு. நயோமம் - அர்த்தசாமம்.
வலசசாறு - அன்பைவைத்து.
வலசசாறு - உடல், தேவில - தொழில்.

யசு. நால்வகையாம்போது - கோ
ட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

யஅ. ஒங்கல் - மலை.

யக. சலம் - துன்பம், புலம் -
ஒலி முதலும்புலன்.

இந்திரன்பூசித்தபடலம்

கூ. புணரி - கடல், அண்மி - அ
டுத்து, முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

உ. அவை - சவை, தோகை - ம
யில், கந்தரவாகனன் - இந்திரன்.

ங. பிருகற்பதி-வியாழன். இருக்
கை - ஆசனம், தருக்கு - கருவம்.

ச. காத்தலையான் - சுற்பகத்தி
னிடமுள்ள இந்திரன், ஆரியன் -
குரு.

ஞ. செவவி-வளம், வேரி - தேன்.
காரி - விஷம்.

கூ. பொன் - வியாழன், செய்தி-
செய்வாய், எஞ - என்று.

எ. சுதன் - மகன், துகள் - குற்
றம், தருவன் - அசுரன், திரிகிரன் -
மூன்றுதலையுடையவன், எள்ளாமே -
இகழாமல், குரவு - ஆசிரியத்தன்மை.
அந்தணன் - பிரமன்.

அ. மேதம் - யாகம், விபுதர் -
தேவர், போத - மிக.

கூ. மகவினை - யாககிரியையை.
இனைய - வருந்த, மகவினை - மகனை.
இன்னணம் - இவ்வாறு, இனைய-இத்
தகைய.

ய. வலாரி - இந்திரன், சுடிதா
ற்றி - விரைவிறசெய்து, விரித்து -
அழைத்து, அரியை - இந்திரனை.
புரந்தரன் - இந்திரன்.

யக. அச்சதன் - விட்டுணு. உது-
இது. குலிசம் - வசசிரம். தொன்
மையது - பழையது.

யங. இரப்பின் - யாசித்தால்.
தெம்முனை - பகைவர்போர். வீட்ட
லாம் - அழிக்கலாம். மகபதி - இந்
திரன்.

யச. பொறை - சுமை. அறை -
ஒலிக்கின்ற. ஆகண்டலன் - இந்திரன்.

யடு. குடமுளிகன் - அகத்திய
முனி. பருகதன் - இந்திரன். விய
ன் - பெரிய. அடர - மோத.

யசு. நற்கோள் - வியாழன். தட
ம் - தடாகம்.

யௌ. மாசு இகந்த-குற்றம் நீங்கிய.
தேசின் - அழகுடன். ஆசு - விரை
வில்.

யஅ. வேள் - முருகபிரான். பா
ண் - இசை. பண்ணவர் - தேவர்.
சேனடி - தேவருவரு. செழியர் -
பாண்டியர்.

யக. வளவன் - சோழன். பஞ்ச
வன் - பாண்டியன். ததைந்து - நெ
ருங்கி. பகீரதி - கங்கை.

உய. பூழியன் - பாண்டியன். அ
றிவன் - ஆசான். முனைவன் - முத
ல்வன்.

உக. இகந்து - கடந்து. துருவி-
தேடி. இலங்கத்திடல் - ஆதியில் இ
ந்திரன் சந்தரேசப்பெருமானைத் தரி
சித்தவயற்பக்கம்.

உஉ. ஆய்தந்து-ஆராய்ந்து. விழி
மாலை - கண்களின் வரிசை. விலகல்-
நீங்கல். வயங்கினான் - விளங்கினான்.
மருத்துவன் - இந்திரன்.

உங. ஆசுஅகல - குற்றம் நீங்க.
வாசவன் - இந்திரன்.

உச. புலவர் - தேவர். தருக்களை
ந்தாவன் - சந்தானம், அரிசந்தனம்,
மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம்.

உடு. சதையை - புத்திரியை
(தேவநாயகியை). நேயம் - நெய்.

உஎ. துணிபடா - துண்டிக்கப்ப
டாத (பூரணமான). நாளும் - நஷத்
திரங்களும். அங்கி - அக்கினி. துன்
ன - நெருங்க.

உஅ. ஆவிநாயகன் - உயிர்போன்
றகணவன். மன்றல் - விவாகம்.

உக. வேட்டு - விருப்பத்துடன்.
கிளர் - எழுகின்ற.

நய. ஆரணம் - வேதம். தேம் -
மணம்.

நக. கால் - காற்று. தய்த்திட
ல் - உண்ணுவது. இறம்புது - ஆசு
ரியம்.

நஉ. பருகிட - உட்கொள்ள.
கரியவன் - இந்திரன்.

நங. காலும் - கக்கும்.

நச. அத்தனை - சிவபிரானை.
அணிந்து - அலங்கரித்து.

நடு. பஞ்சமதி-பிறைசகந்திரன்.
பிஞ்ஞகன் - சிவபிரான்.

நசு. எண்மடிவாவை - பிருதுவி,
அப்பு, தேபு, வரபு, ஆகாயம், சந்திச
ன், சூரியன், ஆன்மா.

நஎ. கருவிழந்த - பிறப்பற்ற.
சசி - இந்திராணி.

நஅ. முயக்கம் - அனுபவம்.

நக. அயிராணி - இந்திராணி
ஆனும் - காமதேனுவும்.

சக. எவ்வம் - துன்பம்.

சஉ. அலகம் - பரவசம். மருவா
க்கும் - மணங்கொட்டி. கருவாக்கு
ம் - பிறப்புண்டாக்கும்.

சந்திரன் பூசுத்தபடலம்.

—:0:—

க. வேல்கோடும் - வேல்நாணும்.
நாற்கோடி - நான்குகொம்பு. அருளி
யவா - அருளியவிதம். கோடும் -
கொள்வோம்.

உ. நந்தன் - மகன். முருந்தன் -
விட்டுணு.

ங. புதல்வர் - தேவாசுரர். துன்
றினர் - நெருங்கி. வேட்டனர் - விரு
ம்பினார். தறி - தம்பம். கன்றுதல் -
உருத்தல். பயோததி - பாற்கடல்.
ஆவியுடன் - உயிருடன்.

ச. சுவேதம் - வெண்மை. மீன் - ந
கூத்திரம். சலவ - குழ. தானவனாகி.
தானவனென்னும் பெயருடையனாகி.

டு. பாடி - பெருமை. வேறுபாடி -
வேறுபடுத்தல். தகவால் - தகுதியால்.
வீறுபாடி - பெருமைப்படுத்தல். கண்
ணேறுபாடி - கண்டித்தபடுத்தல். முய
ற்கறை - முயல்வடிவங்களாகும்.

சு. சாணம் - திருவடி. நக்கவன் -
விளங்கியவன். கரன் - கிரணத்தை
புடையவன். மித்திரன் - சூரியன்.

எ. கவிஞனுக்கு:—எண் இருநற்
கலை - மதிக்கத்தக்க பெரியநல்ல
சாத்திரங்களை. மேற்போகி - மே
ன்மையுற்று. உலகு - உயர்ந்தோ
ர். பா - பாட்டி. ஆர்கலி - நீறை
ந்த தரித்திரம். இசைத்தவளம் -
யாவரும் புகழ்வதாகிய வளத்தை.
பண்ண - இசையமைந்த. கல்விப்பிர

சங்கப்பரிவு - கல்விப்பிரசங்க இன்பத்
தை. எந்நாளும் - எப்போதும். சந்தி
ரனுக்கு:—எண்ணிருந்கலை - சொட
சகலை. மேற்போகி - மேற்கே செ
ன்று. உலகு ஏற்ப - உலகங்கொ
ள்ள. பா - பரவிய. ஆர்கலி - கட
ல். இசை தவளம் - புகழாகிய
வெண்மையை. பண் ஆகல் - சீர்ப
ரந்த. விப்பிரசங்கம் - வேதியர்
கூட்டம். பரிவு - அன்பு. எந்நாளும் -
எந்த நகலுத்திரமும். மதிப்புவன் -
சந்திரனாகியதேவன். மதிப்புவன் -
புத்தியுள்ள கவிஞன். மதிப்பு உலவ -
மதித்தல் விளங்க.

அ. இராக்கதிர் - சந்திரன். ஆசா
ன் - குரு.

சு. தனு - வில். மதர்ப்பு - அழகு.

ய. முறுவல் - பல். நத்து - சங்கு.

யக. கலைமகள் - சரசுவதி, (மன
ம்) கலையும் மகள். சுதை - பால். அ
லைமகள் - கடலிற்பிறந்த இலக்குவி,
அலையும்கள். மலைமகள் - பார்வதி,
மலைக்கின்றமகள்.

யஉ. அரிவையர் - பெண்கள்.
காமர் இலக்கணநூல் - அழகிலக்க
ணநூல், (சாமுத்திரிகாநூல்). வர
ம்பு - எல்லே.

யங. ஆரை - ஆத்திமாலைய,
மேல்வீடு - மோகூலி. அணித்தாக
வரும் தாரை - சமீபமாக வருகின்ற
வழி. மான் - மகான். கவரும் - பிடி
க்கும். தாரைவலை - கண்வலை.

யச. விது - சந்திரன். காம எரி -
விரகாக்கினி. அரங்கன் - மதன்.
கன்னல் - கரும்பு. அளி - வண்டு.
கடிதுய்த்தான் - விராந்துசெலுத்தி
ஞன்.

யசு. அங்கசன் - மதன்.

ய௭. பன்னி - சொல்லி. கொழுநன் - நாயகன். வனப்பன்னி - அழகியமனைவி. ஆய் - தாய். வனப்பு - அழகு. அல் நிகரும் - இரண்டையொத்த வன்னி - அக்கினி.

ய௮. துதல் - புருவம். மடவரல் - பெண். தொன்மரம் - ஆலமரம்.

ய௯. நலம் -- இன்பம். குரவன் மனை - குருபத்தினி. மறம் மாயாது - பாவம் நீங்காது. புங்குணன் - தேவன்.

உய. புழுங்கி -- வருந்தி. கண்ணிய - நினைத்த.

உ௬. ஆவல் மிக - ஆசைபெருக. பண்ணவர் - ஓதவர்.

உ௭. ஒன்று - சசி யென்னும்பெயர். (இந்திராணியைக் குறிப்பது).

உ௮. அனத்தினை - அன்னப்பகுவியை. களங்கன் - சந்திரன்.

உ௯. புல்கலேன் -- சேரமாட்டேன்.

உ௧. கழை - கரும்பு.

உ௨. சித்தசன் - மதன்.

உ௩. தோடு - மலரிதழ்.

உ௪. கலிகை - குடை. மத்தன் - சிவபிரான். பிழை - குற்றம்.

உ௫. ஈர்த்திடலும் -- இழுத்தலும். வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சு விட்டு. பார்த்தன் - அருச்சுனன்.

உ௬. அமுதகரம் - அமுதகிரணம். தைவந்து - தடவி.

உ௭. கரம் -- விஷம். வரம்பு இடித்து - கரையைபுடைத்து. சரம் - அம்பு.

உ௮. அமளி - மஞ்சம். குமுதம் - ஆம்பல் மலர். விது - சந்திரன்.

உ௯. வேன் - மதன். மருண்டு - மயங்கி. கலாமதியன் - கலைகள் நிர

ம்பியவன் என்பதன்றியும் கல்லாமதியன் எனப்பொருள்படல் காண்க.

உ௧. வீட்டு நெறிக்கு ஆம் அந்நூல் - மோகக்ஷ மார்க்கத்துக் கேற்ற ஞானநூல்களை. சீர் - சிறப்பை. வீட்டு நெறி -- அழிக்கும் மார்க்கமாகிய. காம நூல் -- காம சாத்திரத்தை. காட்டு உவகையாக -- மகிழ்வாகக் காட்டுவாயாக. காட்டுவகை - உதாரணவகை. அவட்கலந்து - அவளைச் சேர்ந்து.

உ௨. தழீஇத்தழீஇ -- தழுவித் தழுவி. முகைவனசம் - தாமரையரும்பு. கடுப்ப - ஒப்பாக. நணி - மிக.

உ௩. நாகு ஈனும் மறம் - நாகத்தைத் தரும் கொடும்பாவம். தாரையர் - நக்ஷத்திரப் பெண்கள்.

உ௪. சம்பு-சிவபிரான். கோவை - கொவ்வைக்கனி. அம்புலி - சந்திரன்.

உ௫. சதை - மகன். தமிழே - தனிமையாக. ஒழுக்கவிதி - ஆசாரக் கட்டளை. பொன்னில் -- வியாழன் மனைவியை. சான்று - சாட்சி.

உ௬. தணந்திருக்க - பிரிந்திருக்க. இன்பநெருப்பு - காமாக்கினி.

உ௭. கரவால் -- மறைவில். இரவாளி - சந்திரன். கரு - கர்ப்பம். கான்முனை - புத்திரன்.

உ௮. மதியான் -- சந்திரன். அமைச்சன் - வியாழன்.

உ௯. ஒற்றுவர் - தூதர். அசுரேந்திரன் - அசுரர் தலைவன். சுரன் - அடைக்கலம்.

உ௧. உடற்பார்வை - சரீர விழி, (ஆயிரங்கண்கள்). அலங்கற்கு - மாலைக்கு. கோவுக்கு -- பசுக்களுக்கு. அலங்கல் - அசைதலைபுடைய.

சடு. ஏதிவர் - நட்பும் பகையுமில்லாதார். இருவேழமும் - நாமிருவரும். இன்று - இத்தினததில். மோதுக - யுத்தஞ்செய்க. திதிமகன் - அசுரன்.

சசு. நக்கு - சிரித்து. துயர்க்கு அஞ்சி - துன்பத்திற்குப்பயந்து. காத்தி - காப்பாய். புக்கவரை - புருந்தவரை. புரவாரை - காப்பாற்றாதாரை. புரவலரா - காவலவரென்று.

சஎ. வாலி - தடாகம். காலி - குவினாமலர்.

சஅ. சினமுடுக - கோபம்வளர.

மன்ற - மிக. மலரோன் - பிரமன்.

சக. ஒழியின் - நீக்குங்கள். உறுவது - செயற்பாலது. சொற்றனர் - சொன்னார். கற்றவன் - வியாழன். உய்த்திகொலாம் - விடுப்பாயோ.

டுய. தேங்குழல் - மணக்குங்கூர் தலையுடையதாரை. அரசன் - வியாழன். நிதிப்பெயர் - பொன். பயந்த - பெற்ற.

டுக புந்திவைத்துப்புகல்க - மனதாரசொல்லுக, புதினக்கையில் வைத்துசொல்லுக.

டுஉ. அவை - சவை. அகநோக்கி - மனக்கண்ணைப்பார்த்து. நவை - குற்றம். புகலுற்றிடுபவன் - சொல்லுகின்றவன். சரண்புகுபவன்.

டுங். நாமகள் - சரசுவதி. வரன் - பிரமன். தையால் - பெண்ணே. இழுக்கு - பழி. ஒறுப்பவர் - தண்டிப்பவர்.

டுச. அலர்நூற்றல் - பழிகுறுதல். ஏனையர் - பிறர். வேதனை - பிரமனை. பெரிக்கதிரோன் - சந்திரன். புந்தி - புதினை. பயந்தேன் - பெற்றேன். கதுமென்று - வினாவில். அந்தணற்கு - வியாழனுக்கு.

டுடு. கூய் - கூவி. தத்தம் - தங்கள் தங்கள்.

டுசு. முயற்கூடு - சந்திரன். உரிமை -- மனைவி. கயற்கு -- மீனுக்கு. ஊடு - பகைசெய்யும். மயல்கூடும் - மயலால் சேர்ந்த. பைங்கூழ் - பயிர். செயற்கு - செயலுக்கு. தேசிழந்து - அழகுருன்றி.

டுஎ. பங்கயன் - பிரமன். கழு வாய் - பிராயசசித்தம். கௌரியநாடு - பாண்டிநாடு. உதீசி - வடக்கு. இரியும் - கெடும்.

டுஅ. காசினி - பூமி. ஆதியில் - முன்போல். கண்டான் - செய்தான்.

டுக. ஆவி --- தடாகம். கடி - மணம். படி - உவமை. படிவம் - வடிவம்.

சுய. நிரை - வரிசை. திவன்வன் - விளங்குவன்.

சுக. அல்லது உம் --- அன்றியும். அதான்று - அதுவன்றி. கயிரவம் - ஆம்பல்.

சஉ. ஆண்டு - அவ்விடத்தில்.

சுங். கோடு - கரை.

சுடு. வம்மின் --- வாருங்கள். சென்மின் -- போய்விடுங்கள். வாங்கிய - விலாந்த.

சுசு. இலம் - வீடு.

சஎ. உததி - கடல். வீனா - சங்கு உயிர்த்திடும் - பெற்றிடும்.

சஅ. எழா - எழுந்து. மெய்யும் - உடலும்.

சக. லிற்கு -- ஒளிக்கு. பொற்குடை - அழகிய குடை.

சய. நோயம் - நீர். இழுது - இழுக்க.

எக. உய்த்துணர்வு - ஆய்ந்தறிதல்.

எச. அண்ணல் - அண்ணலே. தண்ணாரம் - குளிர்ந்தகங்கை. ஆண்ட ளப்பான் - வியாழன். களத்திரம் -- மனைவி.

எடு. மழவுருவம் - இளவடிவம்.

எசு. இரவி -- சூரியன். முடுகியீர்ப்பு -- விசைதழுப்ப. ஆலம் -- விஷம்.

சூரியன் பூறித்த படலம்.

க. புடவி - பூமி. பரிதி - சூரியன்.

உ. கலினம் - கடிவாளம். பதாகை - கொடி. ஈட்டவன் - சிநேகன்

ங. அற - மிக. நிரப்பு - வறுமை கன்றறுதல் - சுடுதல். நீறி - சாம்பலாகி. தமைக்குறுகி - தம்மையடைந்து.

ச. நரநாரணர் - இருமுனிவர்.

எ. வற்சரம் - வருஷம். வனம் - துளபம். வீயாமல் - சாவாமல்.

அ. பின்னவனே -- தீம்பியாகிய பார்த்தனே. செறல் - அழித்தல்.

க. மறைத்தவன் -- வேதியத்தவசி. இயற்கைவடிவைமறைத்தவன்.

யங. புகர் - வெள்ளி. மால் -- விட்டுணு.

யடு. யாக்கை - உடல். கண்ணுவது - கருதுவது. மதிப்பது. கற்பகாதி - கற்பகமுதலிய.

யசு. மெத்து - நிறைந்த. விதனம் - துன்பம்.

யௌ. திரிபுவனம் - மூன்றுலகம். யாழ்முனி - நாரதர்.

உய. மூசுற்ற - மொய்த்த. சினகரம் - கோயில்.

உக. அஞ்சம் - அன்னம்.

உங. பைத்தாமா -- பசைக்கு துரை

உக. மிடில் - வலி. குடைதல் மூழ்குதல்.

வெள்ளாற்றுப்படலம்.

க. தொல் - பழைய. மதிமரபு - சந்திரகுலம்.

ங. ஆயவனே -- தாயனையவனே.

டு. உத்தரம் - வடக்கு. கொடுங்குன்று - பிரான்மலை. மணிவாசகர். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். நித்தலும் - தினமும். வழிபடும் - வணங்கும்.

சு. பொருளை -- தாமிரபர்ணியாறு. பாலித்திடம் -- தந்தருளும். ஆலித்திட - களிக்க.

எ. வாதவூரிறைவன் - மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். சையகிரி - சையமலை.

அ. பருப்பதம் - மலை. மிசை - மேலே. பொன்வரை - மேருமலை. கயல்நாட்டி - மீனக்கொடியை நிறுத்தி.

யி. தில்லை - சிதம்பரம். உவரி -- கடல்.

யஉ. மூதாதையர் - சகரர்.

யங. நதியின் - நதியைப்போல.

யடு. சந்தம் - சந்தனம். கோட்டகம் - கரையிடம்.

யசு. அக்கம் - சங்கமணி, உருத் திராக்கமணி. தோல்-யானை, புலித் தோல். புன்னுகம் — புன்னுகமரம், பொருந்தியபாம்பு. பதம் — உணவு; திருவடி. பொருவ - ஒப்ப.

யௌ. பொன்னரம்புயமெய்தி — அழகிய தாமரை மலர்களாயுற்று, இலக்குமிதங்கிய சிறந்த மார்பு பொருந்தி. ஆழி - கடல், சக்கரம். மின்னார் சங்கம் — பெண்கள் கூட்டம், ஒளிபொருந்திய சங்கு. மணியை - முத்துக்களை, கொளத்துவமணியை. துன்னார் - பகைவர்.

யஅ. மிகவாரணங்கள் - அதிகமாக சச்சங்குகள், மிகவும் வேதங்கள், எண்கணுறீஇ — கரடிகளையடுப்பக் கொண்டு, எட்டுக்கண்களுற்று. நல்ல வனம் - நயமானநீர், நல்ல அன்னப் புள். சொல்லவன் - சரசுவதி.

உஉ. தாமம் - மாலை. வடகுண பால் - வடகிழக்கில்.

சுவேதகேதுபூலித்த படலம்.

க. பையரா - படமுள்ளபாம்பு. வையம் - பூமி.

உ. பொன்னி - காவிரியாறு.

ந. மது-மந்திரம். தோய்த்து - மூழ்கி. கலை - உடை.

ச. புகூஉ - புகுந்து. மா - அழகிய. போதகம் - யானைக்கன்று.

டு. புன் - கருடன், அன்னம்.

அ. உலராது - வாடாது. ஞாதி யர் - தாயாதிகள். ஆதலராய் - தரித்திரராகி. மாதலர் - மாமனார்.

க. பரை - உமை.

தடாதகைப்பிராட்டியார் தவம்புரிபடலம்.

௮௮

க. தாய்-உமையம்மை. பாய-பர விய.

உ. பூருவம்-முற்பக்கம்.

ந. கடனை - அபரக்கிரியையை. அரியனை-சிம்மாசனம். அகிலம்-உலகம்.

டு. சிவமான-மங்கலமான. திசை வெற்றி - திக்குவிசையம்.

சு. முத்தனம்-மும்முலை.

அ. கண்மணி-உருத்திராக்கமணி.

க. பவப்பணி-பிறவிநோய். தொட்டு-கட்டு.

யக. கயற்றுவசம் - மீனக்கொடி. சேடி-தோழி.

யஉ. ஒலியல்-சீலை. ஆலவட்டம்-கால்செய்வட்டம். பிசசு - பீலிக்குஞ்சம். தளத்தலைவர் - சேனாதிபதிகள். போத-வர.

யந. கனம்-மேகம். வனம்-நீர்.

யச. சுகம்-கிளி. புகலரிய-சொலற்கரிதான.

யதி. பணிவேந்தன்-ஆதிசேடன்.

யசு. கோடரம்-குரங்கு.

யௌ. புயல் - மேகம். பொங்கர்-சோலை. அயல்-பக்கம். அரி-சிக்கம்.

யஅ. மாது அங்கமுடைய-உமையை சரீரத்துடைய. மாதங்கம்-அழகிய பொன் மாதங்குஅம்புயன்-இலக்குமி வசிக்கும் அழகிய மார்பைபுடையவன். மாதங்கம்-யானை. பறழ்-குட்டி. முழை-குகை.

யக. வல்லிஅங்கம் - கொடியின் உருவம். ஓசிதர - துவள். வல்டிய

ங்க -- குதாடுகருவி இளைக்க. வன
சார்-வேடர், வல் இயங்கல் - வலிய
வாத்தியங்கள். துறு-புதை.
வல்லியம்-புலி, மாதிரம் - அண்டம்.

உள, துணர் - பூங்கொத்து, பார
தி-சரசுவதி, அனைந்து-கலந்து. காற்
றிசை-யமன் திக்கு, (தெற்கு).

உஅ, பலவு-பலர. பாடலம் - பாதி
ரி. வழை - சரபுண்ணை. குலவு அம்
கள் மலர் - வீளங்கிய அழகிய தே
னெழுகும் மலர் - நலவங்கம் - நல்லபு
ணை, பிலவங்கம்-குரங்கு.

நய, நகுலம்-கீரி, அடல் - வலி.
ஆமபல்-யானை, அறுகு-சிங்கம்.

நக, இறுவது - அழிவது

நஉ, திமிரம் - இருள், புங்கவர்-
உயர்ந்தோர்.

நள, அலச-வாட, நோற்றான்-த
வஞ் செய்தான்.

நஅ, நந்துதல் - வருந்தல். அர
ண் - மதில்.

நசு, மாகம்-ஆகாயம், துப்பு-பவ
ளம். படி-பூமி.

சய, மணமும்-விவாகமும்.

சுந்தரேசப்படலம்.

க, இருந்தவளநதிக்குடபால்-பெ
ரிய வெள்ளாற்றின் மேல்புறம், பொ
ங்கமுற - மிகுத்துற, குண திசை-கீழ்
த்திக்கு, முருந்து-மயிலினி நகடிமுன்.

உ, இலாங்கலி-தென்னை, துணை
ய-ஒப்பாக, கருப்பு-கரும்பு, விணை-
விண்ணை, அரம்பை - வாழை, மிடை
ந்து-நெருங்கி, பணை-வயல்,

ந, காய்-சுடுகின்ற, தரளநிறை-
முத்துவரிசை, ஆய்-யாவரும் கவனி

க்கத்தக்க, கன்னன்மணி-கரும்பின்,
முத்து-பொங்கம்-மிகுதி, குவலயம்-
குவளை, மது-வண்டு.

ச, செறு-வயல், சேணுடு-ஆகாய
நகரத்திரம், விபுதர்-தேவர், கான்-
மணம்.

சு, வனம்புனைபவன்-துளசிமாலே
யணியும் திருமால், அனம்முடுகுவ
ன்-அன்னத்தை நடத்தும் பிரமன்.

அ, துணி - துண்டம், சடிவம்-ச
டை, கூவிளந்தார் - வில்வமாலே.

கூ, நிம்பமலர் - வேப்பமாலே, மா
வூரவடி-வில்வமரத்தடி.

ய, களம்-கண்டம்,

யக, கமலவிலை - தாமரையிலை-
தோயான்-பற்றான்.

யஉ, புலரி-விடியற்காலம், ஆற்
றுபு-செய்ய, பாலன்-நெற்றியையுடை
யான்.

யச, அருட்குறி-சுவலிங்கவடிவம்..

யடு, கூவிளம்-வில்வம், மீலந்த-
சூடிய, மறைவலான்-வேதியன்.

யள, கூவிளம்-வில்வம், கடி-மணம்..

யஅ, பருப்பதம் - மீல, இருக்கு-
வேதம்.

யகூ, புகூஉ-புகுந்து, பன்னி-மனை
வீ, மகார்-புத்திரர், துன்ன-நெருங்க.

உய, பாறதி-பால் தயிர், நேயம்-தை
லம், சந்து - சந்தனம், அமுது - நீர்,
ஆனைந்து - பஞ்சகௌவியம்.

உக, ஒதனம் - அன்னம், பலவர்க்
கம்-பழவகை, நிலேதனம்-நைவேத்
யம், ஆராதனம்-பூசனை, போதம்-ஞா
னம்.

உஉ, தமி - தனி.

உந, சே-இடபம், சிலம்பு-மலை,
ஆற்றினன்-செய்து.

உடு, துணை-இரண்டு, தப-கெட்ட

திருப்பணிப்படலம்.

க. பொருப்பு - மலை. கவிகை - கொடை. விருப்பணி-விருப்பமுற்று.

உ. மருக்காலும்-மணத்தைக்கக்கும். பொதுளும்-நிறையும். சாவி-நெல்.

ங. விபுதி-ஐசுவரியம். பசுபதி-சிவபிரான்.

டு. நிதிக்கிழவன்-குபேரன். மிரிர்-விளங்கிய.

சு. முகமன்-உபசாரம். குடமுனி-அகத்தியமுனி. (வடதிசைக்கதிபன் குபேரனென்பது கவனிக்க)

எ. இக்கவிப்பொருள் மிகப்பரந்த நாதம், அதற்குள்ளோரிடத்திற்கோட்டையும், அதற்குள் நகரும் அரசர்க்குரியவை, இவவுரிமை பெற்றமையானே நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் என்ற பெயர் வந்ததென்றபடி.

க. மருத்துவசாலை - வயித்தியசாலை.

க. கற்பகப்பூங்கொம்பர் - கற்பகத்தின் பூங்கொம்பு, கற்பை மனத்திற்கொண்ட பூங்கொம்பையொத்த பெண்கள்.

ங. நடைதட்டும்-நடையைத்தடுத்தும்.

யச. கூலம்-பொக்கிஷம். எஸ்-ஒளி. கலம்-பாத்திரம்.

யடு. கற்ற-ஈற்றுப்பசு. அத்தனை-அவ்வளவில்.

யடி. கருப்பக்கிருகம் இல்லாதவர் சிவபிரான் என்றது பிறப்பிலி யென்றபடி. துறுத்து-நிறைத்து.

யக. அருத்தம்-பொருள். வியப்பு-ஆச்சரியம்.

உய. கோடரம்-குரங்கு. ஆடரங்கு-நடனசபை. பொதியாசலம்-பொதியமலை.

உக. இமயப்பொருப்பு-இமயமலை. புதல்வி-மகள். பயிக்கம்-பிசை. இருசுடர்-சூரியசந்திரர். சனகர்-ம்கோயில்.

உஉ. சிலதன்-தோழன். புட்பகவேந்தன்-குபேரன். நாட்டம்-கண். தனி-கோயில்.

உங. தூங்கல்-யானை. வேழக்கன்று-விநாயகர். கோட்டம்-கோயில்.

உச. நியமம்-கோயில்.

உடு. பள்ளி-கோயில்.

உசு. பொடி-விபுதி. ஏற்றுக்கொடி-இடபக்கொடி.

உஎ. வரி-புலி. அங்கம்-சாத்திரம், பரியங்கம்-கட்டில்.

உக. அன்னமறியாதவர் - பிரமனாகிய அன்னத்தாலறியப்படாதவர். மாலைவளைசாலை-மாலைகட்டுமிடம். கருவுலம்-பொக்கிஷம்.

ங. கோபுரம்-இந்திரனார். குயில்வித்து-செய்வித்து.

ஙக. குழுமுவித்து -தொகுப்பித்து. வாசசியம்-வாத்தியம்.

ஙஉ. ஓங்கல்-மலை.

செல்லையனார் திருவிளை

யாட்டுப்படலம்.

க. தேற்றும் - தெளிக்கும்.

உ. சயம் - வெற்றி. தளை - விலங்கு. விபுதர் - தேவர். சசி - இந்திராணி.

ந. தாயை - விட்டுணுவை. தந்தை - சிவபிரான். பூர்வமுதல் - ஆதிமுதல், கீழ்த்திசையில். தடி - வயல்.

ச. குறி - பேர்.

ரு. வலவன் - விட்டுணு.

எ. தவனத்தும்பி - வெள்ளையனை.

அ. தொல்லை - பண்டு. இறைவனார் - சிவபிரான். முல்லைகாவலன் - லிட்டுணு. யாத்தி - கட்டி. மதித்தனர் - கடைந்தனர்.

க. வந்தியார் - வணங்காதவர். வடவையின் - வடவாழகாக்கினியைப்போல்.

ய. கலுழன் - கருடன்.

யக. காரி - விஷம். முந்தை போல் - முன்போல். தும்பி - யானை. உந்தி - கடல். நாகர் - நாகருலகம்.

யஉ. ஏகதந்தன் - விநாயகமூர்த்தி. ஒகை - மகிழ்ச்சி. உததி - கடல்.

யங. இடுக்கண் - துன்பம். இரியாது - தளராது. ஆடகக்கடம் - பொற்குடம்.

யச. வெஃகி - விரும்பி. மாயன் - திருமால்.

யரு. மாயமாதா - மோகினி. உண்ப்பெனுமது - அழகாகியதேன். விழிவாய் - கண்ணாகியவாய்.

யஎ. பேதுற்று - மயங்கி. இசுவன்மின் - பகையாதீர். வாய்முதலிய - மெய்கண் மூக்குசெவி. இருகடத்தமுது - இரண்டு குடம்போன்ற தனமும் அமுதுபோன்ற சொல்லுமுள்ளயான்.

யஅ. எல்லை - சமையம். தயித்தியர் - அசுரர். உழி - இடம்.

உயி. நசைத்த - விருப்பமுற்ற. வீஹற்றனர் - மடிந்தார். குசைத்த - தருப்பைப்பூல் துனிபோன்ற.

உங. இற்றார் - அழிந்தார். நாப்பண் - நடு.

உச. பெருமாவின் - பேராசையால். குரகுபேரன் - குரியசந்திரர். மால் - விட்டுணு.

உரு. உருத்து - கோபித்து. கம் - தலை. சதை - அமுது.

உசு. தருவக்கொடியோர் - அசுரக்கொடியவர். பாநு - சூரியன். குரங்கி - சந்திரன். இற்றைக்கும் - இன்றும். நாகத்தின் - பாம்புருவால், ஆகாயத்தில்.

உஎ. நாலை - கடல். அரியரிவை - விட்டுணுப்பெண் (மோகினி).

உஅ. வரி - வண்டு. கழை - கரும்பு. குளிக்கும் - வீளைக்கும். உட்குற - வெட்கமுற.

உக. அர்ணையர் - பெண்கள். வேட்பர் - விரும்புவர். மாலுறும் - விட்டுணுவுற்ற, ஆசையுற்ற.

நய. வேட்ட - விரும்பிய. மாஅல் - மாலை. கூட்டரவு - கூடுதல். மறைக்குரிசில் - பரமன்.

நக. ஆதி - ஆவாய். வேற்றழி - தனியிடத்தில்.

நஉ. முராரி - விட்டுணு. செவ்வி - காலம். பவவம் - கடல். தெவ - பகை.

நங. வேணி - சடை. அப்பனாய்காவல் - தந்தைதாய்காத்தல். பொன்வேணியாற் றந்தைசிவபிரானென்பதையும், கருங்கடல் மேனியால் தாய் திருமாவென்பதையும், செண்டாயுதத்தால் பகைவரைச் சம்மரித்

து அடித்தாரைக் காப்பவனென்ப
தையும் குறிப்பித்தபடி. மெய்யன் -
புத்திரன்.

௩௪. அத்தி - கடல். மேவுதி -
சேர்க.

௩௫. எல் - ஒளி. கல் - மலை. வ
யங்கு - விளங்கிய. கரக்குடை - கை
க்குடை. மல் - வனம்.

௩௬. உந்தி - கடல்.

௩௭. வேட்டு - விவாகஞ்செய்து.
ஐயன் - சாத்தா.

௩௮. குறன் - பூதம். செறுநர் -
பகைவர்.

௩௯. கொளீஇ - கொண்டி.

௪௦. எண்ணில் - அளவற்ற. சூர் -
சூரன். அரற்றி - அழுது. புந்தான் -
இந்திரன். ஓய்யென - விரைந்து.

௪௧. புலோமசை - இந்திராணி.
மடவரால் - பெண்ணே. இருத்தி -
இருப்பாயாக.

௪௨. அஞ்சல் - பயப்படாதே.
தயாகர காரி - கருணைக்கு இருப்பி
டமாகிய சாத்தா. புரப்பன் - காப்பா
ன். இனையல் - வருந்தாதே.

௪௩. நயனம் - கண். காரி - இந்
திரன். காரி - விஷம்.

௪௫. வண்டி - சங்கு. காத்தி - கா
ப்பாய்.

௪௬. மாகநாடி - தேவருலகம். கந்
தாம் - மேகம். காதவி - மனைவி.
கடிக - விரைவாக. சுந்தரி - இந்திரா
ணி.

௪௭. காவலவன் - இந்திரன். சசி -
சந்திரன். சலசம் - தாமரை. ஒசியும் -
துவ்ளும். சசி - இந்திராணி. பழங்க
ண் - துன்பம். பொதும்பர் - சோலை.
துச்சிஷ் - ஒதுக்கிடம்.

௪௮. பணிக்கும் - கட்டளையிடும்.
அறுசை - தங்கை. அசமுதி - ஆட்டு
முகத்தையுடையாள். வேலை - கடல்.

௪௯. சேடி - தோழி. சுரபதி - இ
ந்திரன். முனவன் - தமையன்.

௫௦. உண்மோ - உண்ணுமோ.
உருத்த - கோபித்த.

௫௧. மேடமுதி - அசமுதி. கீட
ம் - புழு.

௫௨. கையறவு - துன்பம். அம்ம
னை - தாயே. மையவன் - அசமுதி.
அகறி - நீங்குதி. அடுவல் - கொல்
வேண்.

௫௩. எயிறு அதுக்கி - பல்லுக்க
டித்து. வீதி - சாவாய. ஐம்பால் -
கூந்தல். நவிரம் - வாள்.

௫௪. அற்றம் - சமையம். சயிலா
தி - நந்திதேவர். உரிமை - பத்தினி.
௫௫. கயம்பொருள் - யானையை
யொத்த. ஆண்டலை - கோழி.

௫௬. படர் - துன்பம்.

௫௭. செக்கர் - சிவந்த. புட்குல
கோன் - சாத்தா.

௫௮. குடைந்தாலும் - முழுகின
லும்.

திருவிழாப்படலம்.

௩. உழை - மாள். சுதை - சுண்
ணம். ஓவியம் - சித்திரம்.

௪. விதானம் - மேற்கட்டி. யாத்
து - கட்டி.

௫. கலன் - ஆபரணம். வீழைவு
- வீருப்பம். புரையும் - ஒக்கும். ஆடி -
கண்ணாடி. அரி - இந்திரன்.

௮. பீடி - பெருமை. ஆனகை - கு
பேரபட்டினம்.

க. மேடமதி - சித்திரைமாசம்.
முதற்பக்கம் - பூர்வபக்கம். நாற்றிதி-
சுதூர்த்தி. பாசி - பெருமை.

ய௨. மது - மந்திரம். தீட்டம் -
எழுதும்.

ய௩. வரித்து - அழைத்து. விசி
ட்டம் - விசேடம் அங்கம் - சாஸ்திரம்.

ய௪. பதாகை - கொடி. போதுவ
து - வருவது.

உய. பாலம் - நெற்றி.

உக. வாய்தல் - வாசல். வந்திப்
பார் - வணங்குவார்.

உ௩. இடைந்த - முறிந்த. கேசு
ரி - சிங்கம். இருமை - இம்மை மறு
மை.

உச. இரிந்து - தோற்று. தோற்
றமுற - பிறப்படையாத.

உரு. அஞ்சகம் - அழகியகிளி. நா
கமிசை - தேவலோகத்தில்.

உய. கம்பு - சங்கு. எண்கணம்பி
- பிரமன்.

உ௩. வரைகுணித்த - மலையைவ
ளைத்த. முளரி - தாமரை.

உ௩. செயிரா - கோபித்து. வல்
விரைந்து - மிகவிரைந்து.

உ௪. நாமம் - பெருமை. சாலி -
அருந்துதி. நல்லார் - பெண்கள்.

உ௪. பயசுகனி - பால் பழம். ப
ரை - உமாதேவி.

உ௬. கல்லுருவக்கரி - கல்லாளை.
வயமா - யானை. குழமி - கூடி.

சய. அங்கம் - எலும்பு.

சக. பூழியர் - பாண்டியர். இவுளி
குதிரை.

சச. துடவை - நந்தனவனம். ரு
ரம் - பிரம்பு. தெரிசித்தோரே - தெ
ரிந்த சித்து புருஷரேயாவார்.

ச௪. கமலமலர்க்கொம்பு - இலக்
குமி. ஆனை - இடபத்தை.

ச௪. பாரம் - கரை. பதப்புணை -
திருவிடித்தெப்பம்.

ச௬. துப்பு - பவளம். சவர்க்கம் -
தேவருலகம். அகிலம் - உலகம்.

ருய. சலசை - இலக்குமி. முருகு
- திருவிழா.

விளங்கியம்மன் விளங்கிய படலம்.

க. பண்ணவர் - தேவர். வீரவி - க
லந்து. விறல் - வலிமை. தறுகண் - அ
ஞ்சாமை.

உ. களம் - கண்டம். உள்ளி - நினை
த்து. விள்ளரிய - சொல்லுதற்கரிய.

ரு. ஏற்றான் - இடப வாகனமுடைய
சிவபிரான் - கவி - சக்கிரன்.

எ. தெரியல் - மாலை. சிலம்பு - மலை.

அ. கற்றவர் - மலைவில்.

ய. கடி - மணம். படி - உவமை.

யக. பொன் - இலக்குமி. கலையா
ள் - சரசுவதி. சசி - இந்திராணி.

ய௨. குரல் - தொணி. அலை - கடல்.

ய௩. இறும்பு - மலை. செய்கோ -
செய்வேறோ. கொன் - வலிமை. குதி
ரை முகாக்கினி - வடவா முகாக்கினி.

ய௪. படையா - படைத்து. ஆளி -
சிங்கம்.

ய௬. பாய - பரவிய. அவாசி - தெற்
கு.

ய௪. அலையேல் - பெறாயின். வி
ள்வித்தல் - சொல்வித்தல். அச்சுறுவ
ன் - பயப்படுவேன்.

ய௪. உருமு - இடி.

யஅ. சண் -ன்-யமன்.
உய. தேத்து-தேசத்து.
உஉ. வாமம்-இடப்பாகம். கரல்-
யமன். நாம்-அசசம்.

திரிபதார்த்தசிந்தனைப் படலம்.

க. ஐத்து - ஐம்புலன். ஆறு - கா
மக்குரோதலோபமோகமதமாச்சரி
யமென்பன.

ச. கதுவு - பற்றுவின்ற.

எ. சாகரம் - கடல். ஏகன்-சிவபு
ரான்.

அ. ஒவவும் - பொருத்தும். காட்
டு - உதாரணம்.

ய. ஆதித்தன் - சூரியன். கோ -
கண்.

உக. பருக - குடிக்க. பாலடை -
பால்புகட்டுஞ் சங்கு.

உஉ. தலு - உடல்.

உங. ஈர்ப்பவன் - இழுப்பவன்.

உடு. மருத்துவன் - வயித்தியன்.

உஎ. மாணும் - ஒக்கும்.

உஉ. கோளிரண்டு - இராகுகே
து. சித்திரபாறு - சூரியன். உதகம் -
நீர்.

உசு. பொச்சாவாது - மறவாது.
மோக்கம் - மோகமும் ஈசசாநின்றிடு
- விரும்புகின்ற.

உஅ. இலாகுலி - தென்னை. அ
ரம்பை - வாயை.

உக. இயமானன் - ஆன்மா.

உந. சீத்து - தள்ளி.

அரிமழத்தலபுராணக் குறிப்புரை
முற்றிற்று.

